

Cuda Koranu

To jest objawienie
Pana światów
(Sura Poeci, werset 192)

HARUN YAHYA

Fourteen centuries ago, Allah sent down the Qur'an. This book of guidance and wisdom calls man to the truth and instructs all human beings to adhere to the values which this mighty revelation contains. From the day of its revelation to the Day of Judgement, the Qur'an, the last Divine book, will remain as the sole guide for humanity.

The perfection of the literary language of the Qur'an, the incomparable features of its style and the superior wisdom contained within it are some of the definitive proofs that it represents the word of our Lord.

In addition, the Qur'an contains within its words many miracles which prove it to be Allah's word. One of these attributes is the remarkable number of scientific truths which are contained in it. In this book which was revealed over fourteen centuries ago to Prophet Muhammad (saas), there are innumerable examples of information humanity have only been able to uncover by the technology of the 20th and 21st centuries.

Of course, we should not view the Qur'an as a book of science. However, many scientific facts that are expressed in an extremely concise and profound manner in the verses of the Qur'an have only been discovered by scientists with the aid of the technological advancement of the 20th and 21st centuries. Additional discoveries to these are being made every day. Quite simply, these facts which are now pointed out to the reader could not have been known at the time of the Qur'an's revelation, and this demonstrates that it is the word of Allah.

In addition to the scientific miracles of the Qur'an, this book you are holding also contains examples of reports regarding the past and the future, its perfection from the literary aspect and mathematical miracles in it.

About the Author

The author, who writes under the pen-name Harun Yahya, was born in Ankara in 1956. He studied arts at Istanbul's Mimar Sinan University, and philosophy at Istanbul University. Since the 1980s, the author has published many books on political, faith-related and scientific issues. Greatly appreciated all around the world, these works have been instrumental in helping many to return their faith in Allah, and, in many others, to gain a deeper insight into their faith. Harun Yahya's books appeal to all kinds of readers, regardless of their age, race, or nationality, for they focus on one objective: to broaden the readers' perspective by encouraging them to think about a number of critical issues, such as the existence of Allah and His unity, and to live by the values He prescribed for them.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله
رسول
محمد

TO THE READER

A special chapter is assigned to the collapse of the theory of evolution because this theory constitutes the basis of all anti-spiritual philosophies. Since Darwinism rejects the fact of creation-and therefore, Allah's existence-over the last 140 years it has caused many people to abandon their faith or fall into doubt. It is therefore an imperative service, a very important duty to show everyone that this theory is a deception. Since some readers may find the chance to read only one of our books, we think it appropriate to devote a chapter to summarize this subject.

All the author's books explain faith-related issues in light of Qur'anic verses, and invite readers to learn Allah's words and to live by them. All the subjects concerning Allah's verses are explained so as to leave no doubt or room for questions in the reader's mind. The books' sincere, plain, and fluent style ensures that everyone of every age and from every social group can easily understand them. Thanks to their effective, lucid narrative, they can be read at one sitting. Even those who rigorously reject spirituality are influenced by the facts these books document and cannot refute the truthfulness of their contents.

This and all the other books by the author can be read individually, or discussed in a group. Readers eager to profit from the books will find discussion very useful, letting them relate their reflections and experiences to one another.

In addition, it will be a great service to Islam to contribute to the publication and reading of these books, written solely for the pleasure of Allah. The author's books are all extremely convincing. For this reason, to communicate true religion to others, one of the most effective methods is encouraging them to read these books.

We hope the reader will look through the reviews of his other books at the back of this book. His rich source material on faith-related issues is very useful, and a pleasure to read.

In these books, unlike some other books, you will not find the author's personal views, explanations based on dubious sources, styles that are unobservant of the respect and reverence due to sacred subjects, nor hopeless, pessimistic arguments that create doubts in the mind and deviations in the heart.

Cuda Koranu

To jest objawienie
Pana światów
(Sura Poeci, werset 192)

Harun Yahya

Wrzesień, 2002

ABOUT THE AUTHOR

Now writing under the pen-name of HARUN YAHYA, he was born in Ankara in 1956. Having completed his primary and secondary education in Ankara, he studied arts at Istanbul's Mimar Sinan University and philosophy at Istanbul University. Since the 1980s, he has published many books on political, scientific, and faith-related issues. Harun Yahya is well-known as the author of important works disclosing the imposture of evolutionists, their invalid claims, and the dark liaisons between Darwinism and such bloody ideologies as fascism and communism.

His pen-name is a composite of the names Harun (*Aaron*) and Yahya (*John*), in memory of the two esteemed Prophets who fought against their people's lack of faith. The Prophet's seal on his books' covers is symbolic and is linked to their contents. It represents the Qur'an (the Final Scripture) and Prophet Muhammad (saas), last of the prophets. Under the guidance of the Qur'an and the Sunnah (teachings of the Prophet [saas]), the author makes it his purpose to disprove each fundamental tenet of godless ideologies and to have the "last word," so as to completely silence the objections raised against religion. He uses the seal of the final Prophet (saas), who attained ultimate wisdom and moral perfection, as a sign of his intention to offer the last word.

All of Harun Yahya's works share one single goal: to convey the Qur'an's message, encourage readers to consider basic faith-related issues such as Allah's existence and unity and the Hereafter; and to expose godless systems' feeble foundations and perverted ideologies.

Harun Yahya enjoys a wide readership in many countries, from India to America, England to Indonesia, Poland to Bosnia, and Spain to Brazil. Some of his books are available in English, French, German, Spanish, Italian, Portuguese, Urdu, Arabic, Albanian, Russian, Serbo-Croat (Bosnian), Polish, Malay, Uygur Turkish, and Indonesian.

Greatly appreciated all around the world, these works have been instrumental in many people recovering faith in Allah and gaining deeper insights into their faith. His books' wisdom and sincerity, together with a distinct style that's easy to understand, directly affect anyone who reads them. Those who

seriously consider these books, can no longer advocate atheism or any other perverted ideology or materialistic philosophy, since these books are characterized by rapid effectiveness, definite results, and irrefutability. Even if they continue to do so, it will be only a sentimental insistence, since these books refute such ideologies from their very foundations. All contemporary movements of denial are now ideologically defeated, thanks to the books written by Harun Yahya.

This is no doubt a result of the Qur'an's wisdom and lucidity. The author modestly intends to serve as a means in humanity's search for Allah's right path. No material gain is sought in the publication of these works.

Those who encourage others to read these books, to open their minds and hearts and guide them to become more devoted servants of Allah, render an invaluable service.

Meanwhile, it would only be a waste of time and energy to propagate other books that create confusion in people's minds, lead them into ideological chaos, and that clearly have no strong and precise effects in removing the doubts in people's hearts, as also verified from previous experience. It is impossible for books devised to emphasize the author's literary power rather than the noble goal of saving people from loss of faith, to have such a great effect. Those who doubt this can readily see that the sole aim of Harun Yahya's books is to overcome disbelief and to disseminate the Qur'an's moral values. The success and impact of this service are manifested in the readers' conviction.

One point should be kept in mind: The main reason for the continuing cruelty, conflict, and other ordeals endured by the vast majority of people is the ideological prevalence of disbelief. This can be ended only with the ideological defeat of disbelief and by conveying the wonders of creation and Qur'anic morality so that people can live by it. Considering the state of the world today, leading into a downward spiral of violence, corruption and conflict, clearly this service must be provided speedily and effectively, or it may be too late.

In this effort, the books of Harun Yahya assume a leading role. By the will of Allah, these books will be a means through which people in the twenty-first century will attain the peace, justice, and happiness promised in the Qur'an.

Abbreviations used:

(saas - sall-Allahu 'alyahi wa sallam): May Allah bless him and grant him peace (following a reference to Prophet Muhammad)

(as - 'alayhi's-salam): Peace be upon him (following a reference to the prophets)

All translations from the Qur'an are from
The Noble Qur'an: a New Rendering of its Meaning in English
by Hajj Abdalhaqq an Aisha Bewley,
published by Bookwork, Norwich, UK. 1420 CE/1999 AH

Global Publishing

www.harunyahya.com

Harun Yahya

Cuda Koranu

To jest objawienie
Pana światów
(Sura Poeci, werset 192)

Harun Yahya

Wrzesień, 2002

CONTENTS

Wstęp	12
Naukowe cuda Koranu	16
Powstanie wszechświata	17
Rozwój wszechświata	20
Koniec wszechświata i Big Crunch	22
Stworzenie z gorącego dymu	24
Oderwanie nieba od ziemi	25
Powstanie elementów istniejących pomiędzy ziemią a niebem	26
Różnice w budowie gwiazd, słońca i księżyca	30
Orbity i obracający się wszechświat	33
Droga ruchu słońca	35
Obliczenie roku księżycowego	36
Okrągły kształt Ziemi	38
Kierunek ruchu wszechświata	40
Warstwy atmosferyczne	41
Niebo sklepieniem chroniącym	44
Porównanie do wieży	48
Niebo, które włada powrotem	50
Warstwy Ziemi	52
Zadanie gór	54
Ruchy gór	58
Zmniejszanie się lądów	62
Ziemia posiadająca rozpadliny	66
Tajemnica żelaza	68
Względność czasu	70
Stworzenie par	71
Cząsteczki atomowe	73
Czarne dziury	76
Ciemność i światło	79

Palenie bez ognia	81
Ciężar chmur	83
Miara deszczu	84
Powstawanie deszczu	86
Deszcze ożywiające martwą krainę	90
Powstanie piorunów i grzmotów	92
Użyźniające wiatry	94
Prawidłowość powstania wiatru	97
Burzenie się i pęcznienie Ziemi	98
Spotkanie mórz	99
Ciemność i fale morskie	100
Miejsce, które kieruje naszymi czynaniami	103
Uspokojenie serc przez wspomnianie Boga	104
Narodziny człowieka	106
Kropla nasienia	107
Sk ad nasienia	109
P e dziecka	109
„Zakrzep a Krew” w onie matki	112
Trzy etapy ycia cz owieka w macicy	115
Wyjście człowieka z wody	119
Powstanie z gliny	122
Program genetyczny	124
Okres menstruacji	127
Ciąża i poród	128
Kolejność rozwoju organów	129
Pojawienie się mleka	131
Mleko matki	133
Dowód tożsamości w odcisku palców	135
Królowa pszczół	137
Lecnicze działanie miodu	139
Warto od ywca	141

Istnienie mikroświata	142
Spółeczności zwierząt	145
Łańcuch pokarmowy	148
Aktywność uszu podczas snu	150
Ważkość ruchu podczas snu	151
Zmniejszenie ruchliwości w nocy	153
Zmniejszanie się objętości płuc w miarę zwiększania wysokości	154
Część druga:	
Proroctwa koraniczne	156
Wygrana Bizancjum	158
Zachowanie zwłok Faraona	162
Zwycięstwo w Mekce	164
Wzrost potęgi synów Izraela	167
Odkrycie kosmosu	169
Współczesne pojazdy	170
Technologia w samolotach	172
Przekaz obrazu	174
Używanie elektryczności	176
Armia mrówek	178
Część trzecia:	
Dane historyczne w Koranie	182
Haman i transkrypcje staroegipskie	183
Mojżesz i rozstąpienie się morza	186
Nieszczęścia spadające na Faraona i jego poddanych	188
Przedstawienie Mojżesza jako czarownika	190
Słowo Faraon w Koranie	191
Miasto Irem	192
Sodoma i Gomora	195
Lud Saba i powódź Al Arim	199
Mieszkańcy Higr	204

Część czwarta:

Matematyczne cuda Koranu	206
Powtarzalność słów w Koranie	207
Ebdżed w Koranie	214
Liczba „19” w Koranie	215

Część piąta:

Cudowność formy literackiej Koranu	228
Niepowtarzalność Koranu	228
Rymy w Koranie	231
Ksi ąka profesora Adel M.A.Abbasa pt. Science Miracles	231
Komentarze intelektualistów na temat Koranu	240

Wnioski:

Koran jest słowem Allaha	254
--------------------------------	-----

Rozdział dodatkowy:

Falszerstwo ewolucji	258
----------------------------	-----

NOTES	288
-------------	-----

Wstęp

Czternaście wieków temu Allah zesłał ludziom Koran, jako Księgę wyznaczającą drogę, którą powinni kroczyć wierni, aby zostać zbawionymi.

Lecz to nie co innego

jak tylko przypomnienie dla światów. (Sura Pióro, werset 52)

Koran jest ostatnią świętą księgą wyznaczającą ludzkości drogę. Język Koranu jest prosty i zrozumiały dla ludzi, żyjących w różnych czasach i miejscach od momentu zesłania tej księgi. Fakt ten podkreślony jest w słowach:

I uczyniliśmy łatwym Koran

dla przypomnienia;

Lecz czy się znajdzie ktoś,

któ będzie pamiętał? (Sura Księżyc, werset 22)

Dowodem na to, że Koran jest słowem Allaha, jest cudowność jego literackiej formy, niepowtarzalny język i wynikająca z zawartych w nim słów mądrość.

Istnieje ponadto wiele innych cudownych dowodów na to, że Koran jest słowem bożym. Jednym z nich jest fakt, że w Koranie, który pochodzi sprzed 1400 lat, przepowiedziane zostały niektóre naukowe prawdy, odkryte dopiero dzięki współczesnym technologiom w XX i XXI wieku.

Jednak pomimo faktu, iż w wielu wersetach Koranu znajdują się przepowiednie cudów techniki i nauki mających nadejść dopiero w XX wieku, nie można oczywiście uważać Koranu za księgę naukową. Fakt, że cuda te zostały przepowiedziane w epoce objawienia Koranu, w której to nie mogły istnieć żadne przesłanki techniki, jest kolejnym dowodem na to, że mamy tu do czynienia ze słowem bożym.

Aby móc pojąć naukowe cuda Koranu należy spojrzeć na epokę, w której ta Święta Księga została objawiona.

W VII wieku Półwysep Arabski zamieszkiwała ludność osiadła i koczowniczy – Beduini, których wiedza opierała się głównie na wierzeniach, przesądach i przekazywanych ustnie z pokolenia na pokolenie legendach. Arabowie wierzyli między innymi w to, że Ziemia jest płaska a nieboskłon podtrzymywany jest przez wierzchołki gór znajdujących się po obu jej końcach.

Wierzenia te przestały mieć jakiegokolwiek znaczenie wraz z pojawieniem się Koranu.

Bóg jest tym, który wznosił niebios

Bez dających się ujrzeć filarów. (Sura Grzmot, werset 2)

Ten werset, zaczerpnięty z sury Grzmot, sprawił, iż przestano wierzyć w wyżej przytoczoną legendę. Jest to jeden z bardzo wielu przykładów na to, jak Koran obala prymitywne wierzenia i daje podstawy dla rozwoju nauk takich jak astronomia, biologia czy fizyka, o których to Beduini nie mieli pojęcia. Koran zawiera także informacje na tematy związane z powstaniem świata, narodzinami człowieka, składem atmosfery czy równowagą w przyrodzie.

Przyjrzyjmy się teraz wspólnie niektórym naukowym cudom Koranu.

*Naukowe
cuda Koranu*

Powstanie wszechświata

Aż do początku XX wieku powszechne było pojęcie „stacjonarnego modelu wszechświata”. Zgodnie z tym modelem wszechświat istniał od zawsze, nie miał początku ani końca.

Pogląd, według którego podstawą wszechświata jest martwa i niezmienna materia stanowił jeden z filarów filozofii materialistycznej odrzucał jednocześnie pojęcie Stwórcy. Został on jednak obalony przez naukę i technikę XX wieku.

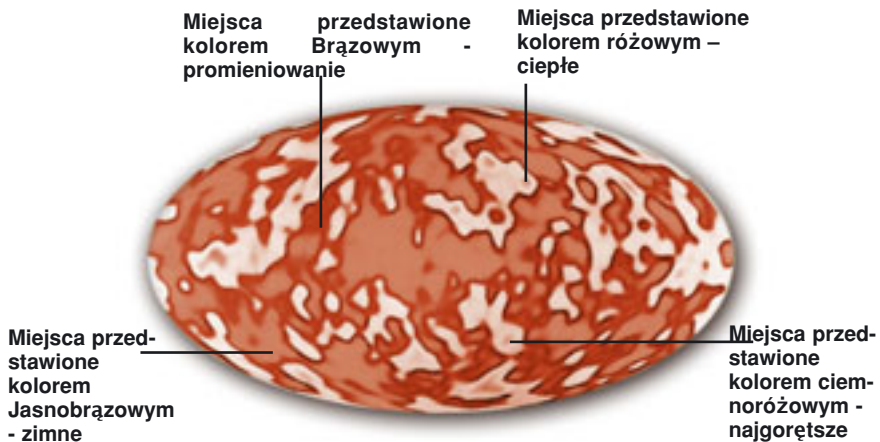
W tym bowiem wieku, w wyniku obserwacji i eksperymentów, fizycy dowiedli, że wszechświat powstał z niczego w wyniku mającego miejsce wybuchu. Jest to oczywiście dowodem na to, że wszechświat od chwili powstania znajduje się w ciągłym ruchu i ulega zmianom. Prawda

ta jest potwierdzona i przyjęta przez przedstawicieli wszystkich nauk.

W Koranie napisano:

Stwórca niebios i ziemi! (Sura Trzody, werset 101)

Werset jest zgodny z tym, czego dowiodła współczesna nauka. Astrofizycy twierdzą, że w momencie zero, obliczonym na 15 miliardów lat temu, nastąpił Wielki Wybuch, Big Bang, przed którym nie istniało nic. W metafizycznej nicości nagle powstała materia, energia i czas. Dowiedziona przez naukę prawda objawiona była w Koranie 1400 lat temu.

The sensitive sensors on board the COBE space satellite, launched by NASA in 1992, captured evidentiary remnants of the Big Bang. This discovery served as evidence for the Big Bang, which is the scientific explanation of the fact that the universe was created from nothing.

Wysłany przez NASA w 1992 roku sztuczny satelita o nazwie „Cobe” zarejestrował istnienie w całym wszechświecie promieniowania radioaktywnego, które jest dowodem potwierdzającym teorię Wielkiego Wybuchu.

Rozwój wszechświata

Przed czternastoma wiekami, kiedy astronomia nie była jeszcze dobrze rozwiniętą nauką, Koran głosił:

A niebo?!

Zbudowaliśmy je solidnie

**My przecież tworzymy rozległe
przestrzenie.**

**(Sura
Rozpraszać, werset 47)**

**Edwin Hubble przy swoim
teleskopie**

Słowo „niebo” – „sema” często używane jest w Koranie w znaczeniu „wszechświat” czy „kosmos”. Także w cytowanym wersecie należy je tak rozumieć. Przetłumaczony jako „tworzymy rozległe przestrzenie” arabski tekst „inna le musiune”, a dokładnie słowo „musiune”, pochodzi od czasownika „evsea” oznaczającego „rozwijając, rozszerzać”, słowo „le” oznacza „bardzo”, dlatego dosłowne tłumaczenie powyższego zwrotu brzmi „My bardzo rozszerzamy kosmos, niebo”.

Jak już wspomniano, aż do początku XX wieku powszechne było pojęcie „stacjonarnego modelu wszechświata”. Dopiero nauka i technika XX wieku była w stanie obalić ten pogląd i stworzyć teorię zmieniającego się wszechświata.

Rosyjski fizyk Aleksander Friedman i Belg Georges Lemaitre na podstawie teoretycznych obliczeń zauważyli, że świat znajduje się w ciągłym ruchu i nieprzerwanie powiększa swoje rozmiary.

W 1929 roku teoretyczne rachunki potwierdziły się. Amerykański astronom, Edwin Hubble, przy pomocy skonstruowanego przez siebie teleskopu, zaobserwował wzajemne odsuwanie się od siebie gwiazd i

galaktyk. Odkrycie to jest jednym z najważniejszych odkryć astronomicznych. Hubble'owi udało się ponadto podczas obserwacji zauważyć światło o czerwonym zabarwieniu a, jak wiadomo z fizyki, światło o takiej barwie pojawia się kiedy ciała oddalają się. Krótko mówiąc, gwiazdy oddalają się, ale nie tylko od nas lecz, także od siebie nawzajem. Jest to dowodem na to, że wszechświat znajduje się w ciągłym ruchu.

Aby to lepiej zrozumieć można wszechświat porównać do nadmuchiwanego balonu. W miarę napływu powietrza punkty na jego powierzchni oddalają się od jego środka i od siebie nawzajem.

O ciągłym ruchu wszechświata przekonany był także jeden z największych myślicieli XX wieku, Albert Einstein, ale nie ogłaszał tego publicznie, gdyż teoria ta sprzeciwiała się powszechnemu w tamtych czasach modelowi stacjonarnemu. Po latach Einstein przyzna „To był mój największy błąd”.

Ta naukowa prawda ogłoszona była w Koranie zanim ktoś zaczął się nad nią w ogóle zastanawiać. Koran jest bowiem natchniony przez Allaha.

Koniec wszechświata i „Big Crunch”

Jak już powiedzieliśmy, wszechświat, od momentu powstania, czyli Wielkiego Wybuchu, znajduje się w stałym ruchu odśrodkowym. Kiedy osiągnie odpowiednią wielkość, w wyniku działania sił grawitacji, przestanie się rozszerzać i zacznie zapadać się w siebie. Pod koniec tego procesu dojdzie do tzw „Big Crunch” i zaniknięcia wszelkich form życia .

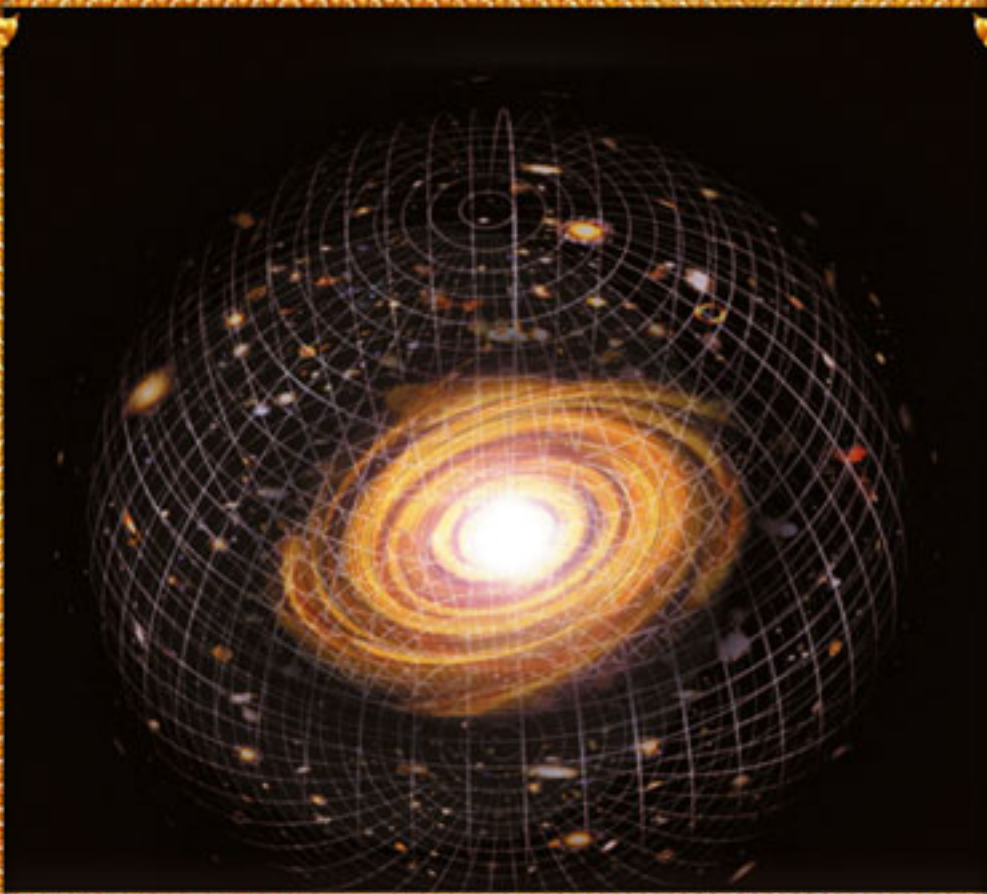
W Koranie znajdujemy przepowiedź tego zjawiska:

**Tego dnia My zwiniemy niebo,
tak jak się zwija zwoje ksiąg.
I tak jak zaczęliśmy pierwsze stworzenie,
my je powtórzymy
- według naszej obietnicy. (Sura Prorocy, werset 104)**

W innym wersecie znajdujemy taki opis:

**Tamci nie wymierzili Boga
Jego prawdziwą miarą.
Ziemia w całości będzie Jego garścią
w Dniu Zmartwychwstania,
a niebiosą będą zwinięte w Jego prawicy.
Chwała Mu!
On jest wyniosły ponad to,
co Jemu przypisują jako współtowarzyszy! (Sura Grupy, werset 67)**

Według teorii „Big Crunch”, podobnie jak to było w przypadku

Wielkiego Wybuchu, wszechświat zacznie się zapadać najpierw powoli a potem coraz szybciej. W następstwie tego procesu, w bezmiernej gęstości i temperaturze, kosmos stanie się nieskończenie małym punktem. Taki koniec kosmosu przepowiada także Koran. (Allah wie najlepiej).

Według teorii Big Crunch wszechświat będzie się zapadać najpierw powoli a potem coraz szybciej. W następstwie tego procesu, w bezmiernej gęstości i temperaturze, kosmos stanie się nieskończenie małym punktem.

Stworzenie z gorącego dymu

Naukowcy zaobserwowali, że gwiazdy otoczone są chmurą gazów o bardzo wysokiej temperaturze. Powstanie życia z gazu jest opisane w Koranie w następujący sposób:

**On umieścił na niej solidnie stojące,
wznoszące się nad nią,
i pobłogosławił ją.**

**Porozdzielał na niej środki żywności
w ciągu czterech dni,
równo dla wszystkich proszących.**

**Potem zwrócił się ku niebu
-ono było wtedy dymem-
i powiedział jemu i ziemi:**

**„Przychodźcie
dobrowolnie lub wbrew woli!”**

One powiedziały:

„Przychodzimy posłuszne” (Sura Wyjaśnione, werset 10-11)

Słowo dym, po arabsku „duhanun”, oznacza kosmiczny, gorący pył, zawierający cząstki ciał stałych. Jak widać użyto najbardziej trafnego określenia. Naukowcy w XX wieku odkryli istnienie takiej substancji.

To, że istnienie jej przepowiedziano w VII wieku, w Koranie, jest niewątpliwie kolejnym cudem, z jakim mamy do czynienia w Koranie.

Oderwanie nieba od ziemi

Powstanie nieba opisano w Koranie słowami:

**Czyż ci, którzy nie uwierzyli, nie widzieli,
iż niebiosa i ziemia stanowiły jedną zwartą masę
i my rozdzieliliśmy je,
i stworzyliśmy z wody każdą żyjącą rzecz?**

Czyż oni nie uwierzą? (Sura Prorocy, werset 30)

Użyte w wersecie arabskie wyrażenie „ratk” przetłumaczone jako „jedna zwarta masa” oznacza spójność, stopienie, jedność. Niebo i ziemia były jednym dopóki nie zostały rozdzielone. Zwrot „I my je rozdzieliliśmy” pochodzi natomiast od arabskiego „fatk”, oderwać, przełamać, oddalić od siebie wzajemnie. Sowa tego używają Arabowie także mówiąc o wyjściu zasianych nasion z ziemi.

Powróćmy do przytoczonego przez nas wersetu. Mowa w nim o tym, że niebo i ziemia stanowiły jedność, „ratk”, zostały jednak rozdzielone, przy czym użyto tu czasownika „fatk”. W rzeczywistości, jeżeli pomyślimy o sytuacji, jaka miała miejsce przed Wielkim Wybuchem, zobaczymy, iż cała materia była zebrana w jednym punkcie. Innymi słowy, niebo i ziemia były jednością. Podczas wybuchu oddzieliły się od siebie.

Ilustracja Wielkiego Wybuchu. Wielki Wybuch, który jest udowodnioną teorią naukową, dowodzi faktu, iż wszechświat został stworzony przez Allaha. Prawdy tej nie są w stanie podważyć naukowcy, wysuwający odmienne hipotezy.

Powstanie elementów istniejących pomiędzy ziemią a niebem

W Koranie znajduje się wiele wersetów mówiących o tym, co znajduje się w warstwach występujących pomiędzy ziemią a niebem.

**Przecież stworzyliśmy niebo i ziemię, I to, co się między nimi
znajduje, w całej prawdzie. Godzina nadejdzie z
pewnością! Przebacz im więc przebaczeniem pięknym!**
(Sura Hidżr, werset 85)

**Do Niego należy: to, co jest w niebiosach, to, co jest na ziemi, to,
co jest między nimi, i to, co jest pod ziemią. (Sura Ta Ha, werset 6)**

**I nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego co jest pomiędzy nimi,
dla zabawy. (Sura prorocy, werset 16)**

**Takie są znaki Boga, które tobie recytujemy z pełną prawdą.
I, z pewnością, ty jesteś wśród posłańców.**

(Sura Krowa, werset 252)

Naukowcy twierdzą, że na początku istniała kula z gazu, która po rozpadzie stworzyła galaktyki, gwiazdy i planety. Innymi słowy cały wszechświat w tym i nasza planeta powstały z oddzielonych od siebie cząsteczek gazu. Niektóre z tych cząstek utworzyły słońca i planety, powstało więc wiele układów słonecznych i galaktyk. Jak wiemy z poprzedniego rozdziału świat, będący jedną zwartą masą (ratk), rozpadł się na wiele części (fatk).

Przy rozpadzie nie powstały jednak tylko ciała niebieskie, o których wspominaliśmy, ale także substancja nazwana przez naukowców „międzygwiazdą materią galaktyczną”. Ze względu na jej właściwości astrofizyczne naukowcy przykładają doń wielką wagę. Substancja ta jest też określana mianem pyłu, pary lub gazu. Pomimo, iż odkryto ją w niedawnej przeszłości, wiele wieków temu opisano ją w Koranie jako „ma beynehuma”, „to, co jest pomiędzy”.

**Zesłaliśmy tobie znaki jasne i nie wierzą w nie tylko ludzie
bezbożni.(Sura Krowa, werset 99)**

Wspaniała równowaga wszechświata

Stworzył siedem niebios, ułożonych warstwami. Nie widzisz

w stworzeniu Miłosiernego żadnej dysproporcji. Zwróć więc swoje spojrzenie: czy zobaczysz jakąś skazę? Następnie zwróć swoje spojrzenie jeszcze dwa razy powróci ono do ciebie upokorzone i utrudzone. (Sura Królestwo, werset 3-4)

Miliony ciał niebieskich wędrują po wszechświecie specjalnie dla nich stworzonymi drogami – orbitami. Wszystkie gwiazdy, planety i satelity obracają się wokół własnej osi razem z całym systemami, do których należą. Niekiedy dochodzi nawet do tego, że galaktyki, składające się z dwustu czy trzystu miliardów gwiazd, przechodzą przez siebie nawzajem, przy czym nigdy nie dochodzi do zderzenia gwiazd.

Zrozumienie pojęcia szybkości we wszechświecie jest dla laika, przyzwyczajonego do określania szybkości ziemskich, wręcz niewyobrażalne. Gwiazdy ważące wiele bilionów ton, planety i galaktyki, poruszają się we wszechświecie z ogromną prędkością.

Dla przykładu: Ziemia obraca się wokół własnej osi z szybkością

1670 kilometrów, wystrzelony pocisk może osiągnąć prędkość 1800 km/h. Nawet te prędkości są dla człowieka trudne do wyobrażenia. Jednak tempo wszechświata jest nieporównywalnie wielkie: Ziemia kręci się wokół słońca z prędkością 108.000 km/h, czyli 60 razy szybciej niż najszybszy pocisk. Poruszający się z taką szybkością pojazd okrążyłby ziemię w dwadzieścia dwie minuty.

Tempo Układu Słonecznego jest jeszcze bardziej zadziwiające: Układ Słoneczny obraca się wokół centrum galaktyki z prędkością 720.000 km/h. Szybkość drogi mlecznej, składającej się z około 200 miliardów gwiazd, wynosi 950.000 km/h.

Przy takich prędkościach prawdopodobieństwo „wypadku”, zderzenia gwiazd, jest bardzo wysokie, jednak do wypadków nie dochodzi, a my od wielu wieków żyjemy nie martwiąc się, ba nawet nie myśląc o możliwości kolizji gwiazd. Wiemy bowiem, że Allah zadbał o to, by do zderzenia nie doszło. W stworzeniu nie ma, jak to zaznaczono w Koranie, „żadnej dysproporcji”.

Różnice w budowie gwiazd, słońca i księżyca

Zbudowaliśmy nad wami siedem sfer solidnych.

Uczyniliśmy lampę płonąca. (Sura Wieść, werset 12-13)

Jak powszechnie wiadomo, jedynym źródłem światła w Układzie Słonecznym jest słońce. To, co niegdyś uważano za „światło księżyca”, okazało się być jedynie odbiciem światła słonecznego. „Lampa płonąca” to po prostu słońce, źródło światła, nazwane po arabsku „sirac”.

W Koranie używane są osobne określenia dla księżyca, słońca, gwiazd i innych ciał niebieskich.

**I jak umieścił na nich księżyc jako światło,
a słońce uczynił lampą? (Sura Noe, werset 16)**

W cytowanym wersecie dla księżyca użyto określenia „światło” (arabskie „nur”), dla słońca natomiast „lampa” (arabskie „sirac”). Księżyc jest odbiciem światła słonecznego, jest stały, nieruchomy, słońce jest lampą, która wciąż płonie, zmienia się, jest źródłem światła i ciepła. Słowo gwiazda to po arabsku „neceme”, coś widocznego, pojawiającego się. Jak to opisano w Koranie

**To jest gwiazda przenikająca (ciemność)
(Sura Gwiazda Nocna, werset 3)**

To, co naukowcy odkryli po wielu wiekach obserwacji niebosłonu, opisane zostało w Koranie już czternaście wieków temu.

Orbity i obracający się wszechświat

Źródło porządku wszechświata tkwi przede wszystkim w tym, że wszystkie ciała niebieskie poruszają się po ściśle określonych orbitach. Gwiazdy, planety i układy obracają się wokół siebie nawzajem nie przeszkadzając sobie i nie zachodząc sobie drogi.

We wszechświecie istnieje 200 miliardów galaktyk, w każdej z nich ponad 200 miliardów gwiazd. Większość z tych gwiazd posiada własne planety i satelity, a wszystkie one, od milionów lat, poruszają się po wyznaczonych orbitach, nie stwarzając dla siebie nawzajem zagrożenia. Trzeba też wspomnieć o nie kolidujących z nimi, posiadających własne orbity, kometach.

Istniejące we wszechświecie orbity nie przynależą jedynie do poszczególnych ciał niebieskich. Zarówno nasz Układ Słoneczny jak i inne galaktyki wykazują też ruchy wokół innych centrów. Ziemia i cały układ słoneczny, co roku, oddala się od swego poprzedniego miejsca o pięćset milionów kilometrów. Najmniejsza nawet zmiana orbity doprowadziłaby do katastrofy całego układu. Materiały źródłowe podają, co stałoby się przy zmianie orbity o ułamek milimetra:

„Orbita Ziemi skonstruowana jest w taki sposób, że co 18 mil odbiega od prostej o 2,8 milimetra. Odbiegnięcie od prostej o inną wartość, doprowadziłoby do katastrofy: w przypadku, gdyby zmiana wynosiła nie 2,8 a 2,5 milimetra, orbita rozszerzyłaby się a my zamarzlilibyśmy. Gdyby wartość ta wyniosła 3,1, spłonelibyśmy.”

Merkury, Wenus, Ziemia, Mars, Jowisz, Saturn, Uran, Neptun, Pluton

Ciała niebieskie nie tylko wędrują po orbitach, dookoła innych ciał, równocześnie obracają się wokół własnej osi. W Koranie znajdujemy werset:

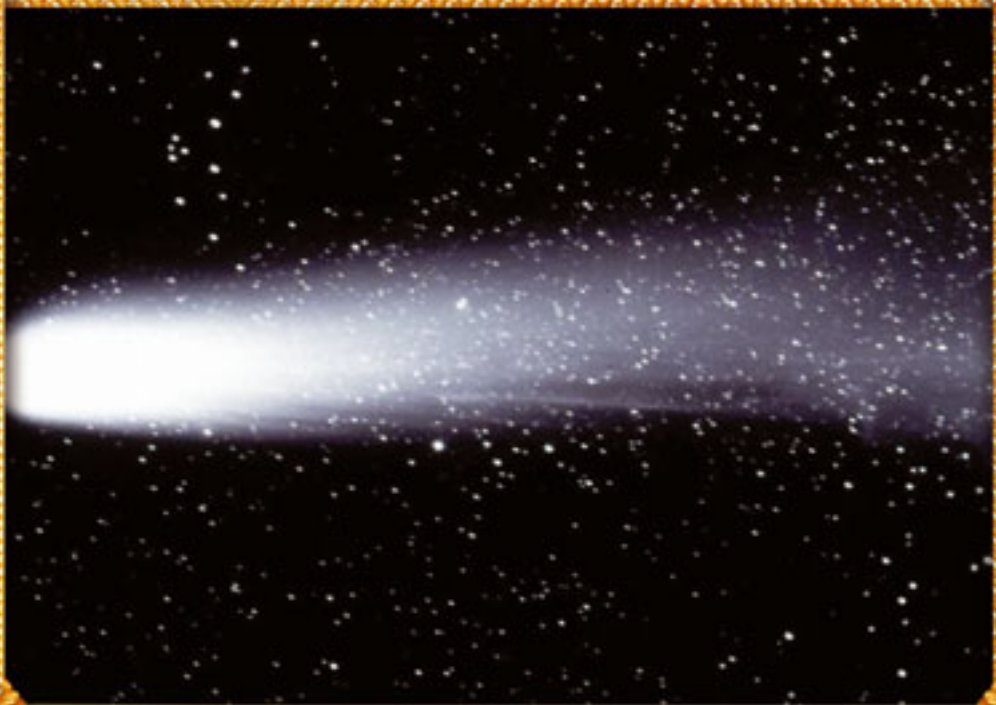
Na niebo, które włada powrotem. (Sura Gwiazda Nocna, werset 11)

Oczywiście w czasie objawienia Koranu ludzkość nie posiadała tak rozległej wiedzy astronomicznej, jak w czasach współczesnych, dlatego żadna z koranicznych prawd nie mogła wtedy zostać udowodniona, ludzie przyjmowali je jako prawdy dane przez Allaha.

Jak wszystkie ciała niebieskie tak i przedstawiona na ilustracji Kometa Halleya porusza się w określony sposób. Ma ona swoją orbitę ruchu i nie koliduje z innymi ciałami w przestrzeni. Wszystkie obiekty we wszechświecie, od milionów lat, poruszają się po wyznaczonych orbitach, nie stwarzając dla siebie nawzajem zagrożenia. Taka była wola Allaha.

Like many other comets in the universe, Halley's comet, seen below, also moves in a planned orbit. It has a specific orbit and it moves in this orbit in a perfect harmony with other celestial bodies.

All celestial bodies-including planets, satellites of these planets, stars and even galaxies-have their own orbits that have been determined with very delicate computations. The One Who established this perfect order and maintains it is Allah, Who created the entire universe.

Droga ruchu słońca

W Koranie poruszono także kwestię ruchu słońca i księżyca po wyznaczonych orbitach.

On jest Tym, który stworzył:

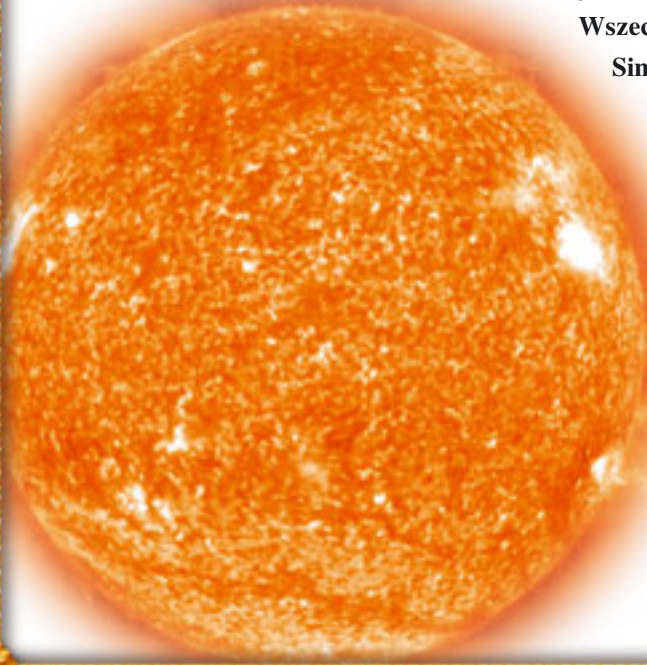
noc i dzień, słońce i księżyc.

Wszystko żegluje po orbicie. (Sura Prorocy, werset 33)

Arabskie słowo „sabaha” oznacza płynięcie, żeglowanie i właśnie tego wyrażenia użyto w Koranie dla określenia ruchu Słońca we wszechświecie. Oznacza to, że droga, jaką przemierza Słońce jest ściśle określona, nie ma mowy o jej zmianie, o „zejściu z kursu”. Jednocześnie pokazano, że Słońce jest w ruchu, nie jest obiektem stałym. W innym wersecie czytamy:

I słońce – ono płynie do swego stałego miejsca.

**To jest ustanowienie Potężnego,
Wszechwiedzącego! (Sura Ja
Sin, werset 38)**

Dopiero teraz, dzięki współczesnej aparaturze badawczej, jesteśmy w stanie dowieść prawdy tych słów, które spisane zostały czternaście wieków temu.

Obliczenie roku księżycowego

On jest Tym,
który uczynił słońce jasnością,
a księżyc światłem;
i który wyznaczył dla niego fazy,
abyście znali liczbę lat i rachunek.
Bóg stworzył to niewątpliwie
w całej prawdzie,
rozdzielając znaki,
dla ludzi, którzy wierzą. (Sura Jonasz, werset 5)

I księżyc – ustanowiliśmy dla niego stacje,
aż staje się podobny
do suchej gałęzi palmowej. (Sura Ja Sin, werset 39)

W cytowanych wersetach Allah pokazuje ludziom w jaki sposób mogą odmierzać czas. Podstawą do obliczeń kolejnych lat ma być księżyc

i jego poszczególne fazy. Dzięki zmianie kąta padania światła słonecznego, obserwowany przez nas księżyc ma zawsze inny wygląd. Dzięki temu można odmierzać lata.

W przeszłości za jeden miesiąc uważano okres pomiędzy dwoma pełniami księżyca, czyli 29 dni, 12 godzin i 44 minuty. Według kalendarza rzymskiego, na jeden rok składało się 12 miesięcy. Jednak pomiędzy tak obliczonym rokiem a okresem, w którym ziemia okrąży słońce jest 11 dni różnicy. W Koranie napisano:

I przebywali oni w swej grocie

Trzysta lat,

I dodali sobie jeszcze dziewięć. (Sura Grota, werset 25)

Zapis ten można wyjaśnić w następujący sposób: 300 lat x 11 dni (coroczna różnica) = 3300 dni. Długość roku słonecznego wynosi 365 dni, 5 godzin i 45,5 sekund. $3300 \text{ dni} / 365,24 = 9 \text{ lat}$. Jak widać w Koranie występują bardzo dokładne obliczenia astronomiczne (Allah wie najlepiej). Stanowi to kolejny dowód cudowności Księgi.

Okrągły kształt ziemi

On stworzył niebiosa i ziemię prawdziwie.

On nawija noc na dzień

i On nawija dzień na noc.

On podporządkował słońce i księżyc

- każde wędruje do naznaczonego kresu.

Czyż On nie jest Potężny, Przebaczący? (Sura Grupy, werset 5)

Użyte w tym wersecie zwroty są bardzo interesujące. Słowo „nawijać” to tłumaczenie arabskiego „tekvir”, „nawijać coś na okrągły przedmiot”, wyraz ten daje nam jednocześnie opis przedmiotu, na którym dokonywana jest czynność. Zdziwiające jest, że w VII wieku wiedziano, że Ziemia jest okrągła. Jak wiemy poglądy na kształt Ziemi były w owym czasie odmienne. Twierdzono, że jest ona płaska i wszystkie obliczenia prowadzono w oparciu o ten błędny pogląd.

Koran jest jednak słowem Boga i dlatego jest w nim bezbłędnie i dokładnie określony kształt Ziemi.

Kierunek ruchu wszechświata

I zobaczysz góry,
które uważałeś za nieruchome,
jak będą przechodzić,
podobnie jak przechodzą chmury.
To jest działanie Boga,
który uczynił doskonale każdą rzecz.
Zaprawdę, On jest w pełni świadomy tego,
co wy czynicie. (Sura Mrówki, werset 88)

A gdyby oni uwierzyli
i byli bogobojni,
to z pewnością nagroda od Boga
byłaby lepsza!
Gdybyż oni byli wiedzieli. (Sura Krowa, werset 103)

W surze Mrówki nie tylko podkreślono, że Ziemia się kręci, dano też doskonałą wskazówkę dotyczącą kierunku jej ruchu. Na wysokości 3500-4000 m kierunek ruchu chmur jest zawsze ten sam, z zachodu na wschód. Jest to też powód, dla którego możemy przepowiadać pogodę.

Powodem ruchu chmur z zachodu na wschód, jest oczywiście ruch ziemi, także z zachodu na wschód. Jak widać to, co wiemy dzięki współczesnej nauce przepowiedziane zostało w Koranie 14 wieków temu.

Czyż tu nie wiesz,
że do Boga należy królestwo niebios i ziemi
i że, poza Bogiem,
nie ma dla nas ani opiekuna ani pomocnika? (Sura Krowa, werset 107)

Warstwy atmosferyczne

O siedmiu warstwach nieba czytamy w wielu wersetach Koranu.

On jest tym, który stworzył dla was
wszystko to co jest na ziemi.

Następnie zwrócił się ku niebu
i ukształtował je w siedem niebios.

On jest w każdej rzeczy wszechwiedzący. (Sura Krowa, werset 29)

Potem zwrócił się ku niebu

- ono było wtedy dymem-

i powiedział jemu i ziemi:

„Przychodźcie

dobrowolnie lub wbrew woli!”

One powiedziały

„Przychodzimy posłuszne”.

I On ustanowił siedem niebios,

w dwa dni,

i objawił każdemu niebu
jego zasady.

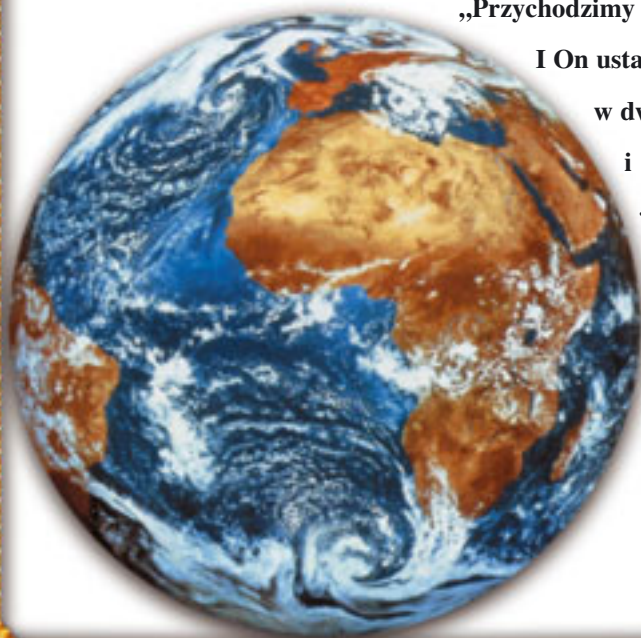
I ozdobiliśmy niebo
najbliższe lampami

-także dla ochrony.

Takie jest ustanowie-
nie Potężnego,

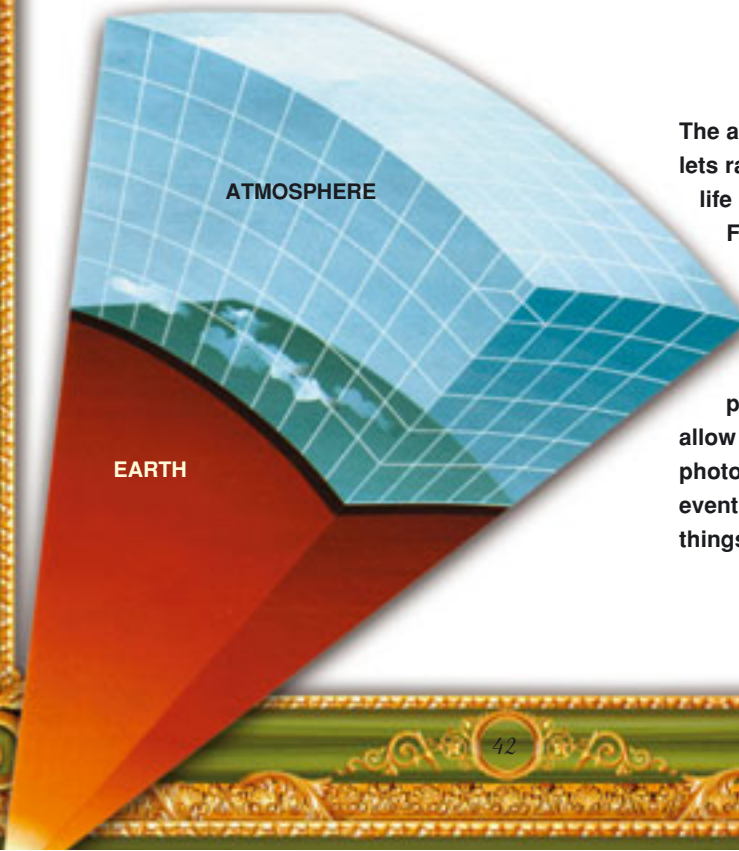
Wszechwiedzącego!

(Sura Wyjaśnione, wer-
set 11-12)

Wyrażenia „niebo” i „niebiosa” oznaczają w Koranie zarówno samo „nasze” ziemskie niebo jak i cały wszechświat. Ziemskie niebo, czyli atmosfera, składa się z siedmiu sfer, układających się w następującej kolejności :

1. Troposfera
2. Stratosfera
3. Mezosfera
4. Termosfera
5. Egzosfera
6. Jonosfera
7. Magnetosfera

The atmosphere only lets rays required for life reach the Earth.

For example, ultraviolet rays make it to the world only partially. This is the most appropriate range to allow plants to make photosynthesis and eventually for all living things to survive.

Kolejny cud ogłoszony jest w dwunastym wersecie sury Wyjaśnione, w słowach: „i objawił każdemu niebu jego zasady”. Wynika stąd, że każda warstwa nieba ma do spełnienia pewne zadanie. Opis wyglądu poszczególnych sfer zamieszczony jest w surach Noe i Królestwo:

**Czyż nie widzieliście,
jak Bóg stworzył siedem niebios,
nałożonych warstwami? (Sura Noe, werset 15)**

**Stworzył siedem niebios,
ułożonych warstwami.(Sura Królestwo, werset 3)**

Słowo „warstwa”, z arabskiego „tibakan” ukazuje, jak ściśle powiązane są wszystkie poszczególne sfery, jedna nakłada się na drugą. Czternaście wieków temu, kiedy spisywane były te słowa, nie można było oczywiście tego zaobserwować i sprawdzić. Mimo to prawda ta została opisana w Koranie.

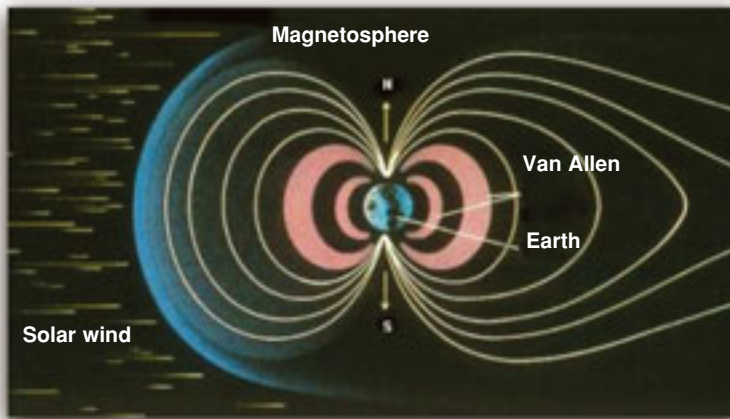
Ziemia posiada wszystkie cechy konieczne do zachowania życia. Jedną z tych cech jest istnienie warstwy chroniącej. Dziś, dzięki osiągnięciom współczesnej nauki wiemy, że warstw chroniących jest siedem, czternaście wieków temu wiedzano to dzięki Koranowi.

Niebo sklepieniem chroniącym

Bardzo ważna cecha nieba opisana jest w surze Prorocy:

**I uczyniliśmy niebo sklepieniem chroniącym,
lecz oni się odwracają od naszych znaków. (Sura Prorocy, werset 32)**

Faktu, iż niebo pełni funkcje ochronne, dowiedziono dopiero w XX wieku. Otaczającą ziemię atmosfera chroni ją przed spadającymi gwiazda-

The magnetosphere layer, formed by the magnetic field of the Earth, serves as a shield protecting the Earth from celestial bodies, harmful cosmic rays and particles. In the above picture, this magnetosphere layer, which is also named Van Allen Belts, is seen. These belts at thousands of kilometres above the Earth protect the living things on the Earth from the fatal energy that would otherwise reach it from space.

All these scientific findings prove that the world is protected in a very particular way. The important thing is that this protection was made known in the Qur'an in the verse "We made the sky a preserved and protected roof" fourteen centuries ago.

Most people looking at the sky do not think about the protective aspect of the atmosphere. They almost never think what kind of a place the world would be like if this structure did not exist. The above photo belongs to a giant crater caused by a meteor that fell in Arizona, in the USA. If the atmosphere did not exist, millions of meteoroids would fall to the Earth and the Earth would become an inhabitable place. Yet, the protective aspect of the atmosphere allows living things to survive in safety. This is certainly Allah's protection of people and a miracle proclaimed in the Qur'an.

mi. W zetknięciu z atmosferą ziemską cząstki tych ciał niebieskich rozgrzewają się i znikają w ciągu ułamka sekundy. Atmosfera pełni ponadto inne ochronne funkcje: nie przepuszcza na ziemię szkodliwego promieniowania tylko promienie, konieczne do istnienia życia. Podajmy tu przykład, atmosfera przepuszcza pewną ilość promieni ultrafioletowych, dzięki którym może dochodzić do fotosyntezy roślin, znaczna część promieni jest jednak zatrzymywana przez warstwę ozonową. Na tym nie kończy się jednak rola ochronna nieba. Dzięki atmosferze ziemia nie jest narażona na -270o mrozy, a dzięki źródłom pola magnetycznego, tzw. Pasom Van Allena, do ziemi nie dociera szkodliwe promieniowanie, które spowodowane jest potężnymi wybuchami na powierzchni słońca, gwiazdy

położonej najbliżej naszej planety. O ważkości Pasów Van Allena dla naszej planety czytamy w artykule Dr Hugh Rossa:

„Ziemia charakteryzuje się największą gęstością spośród wszystkich planet Układu Słonecznego. Jej pole magnetyczne układa się w pierścienie o podwyższonej gęstości cząstek. Dzięki tym pierścieniom planeta nasza jest chroniona przed szkodliwym promieniowaniem. Gdyby nie występowała taka warstwa ochronna, nie mogłoby istnieć życie. Drugą planetą posiadającą pasy radiacyjne jest Merkury, jednak siła pola magnetycznego Merkurego jest sto razy słabsza niż Ziemi.”

Obliczono, że eksplozje wywołane wybuchami na słońcu są 100 miliardów razy potężniejsze od wybuchu bomby atomowej w Hiroszimie, w 58 godzin po wybuchu odnotowuje się znaczny ruch wskazówki kompasu a temperatura na wysokości 250km od górnej warstwy atmosfery wzrasta do 2500oC.

Jak widać atmosfera pełni bardzo ważną rolę ochronną dla naszej planety. Dokładnie tak, jak mówi nam Koran.

Troposfera
Stratosfera
Mezosfera
Termosfera
Egzosfera
Jonosfera
Magnetosfera

Na ilustracji przedstawiono tzw. Pasy Van Allena czyli pierścienie o podwyższonej gęstości cząstek, utrzymywane przez ziemskie pole magnetyczne w magnetosferze Ziemi. Jednym z zadań tych pasów jest chronienie Ziemi i życia na niej istniejącego, przed energią pochodzącą z wybuchów mających miejsce we wszechświecie. Ochronna funkcja nieba opisana została w Koranie.

Niewielu z nas patrząc na niebo myśli o nim jako o warstwie ochronnej, nie zastanawiamy się nad tym co by było, gdyby warstwa taka nie istniała. Na ilustracji przedstawiono Meteor Crater znajdujący się w Arizonie (Stany Zjednoczone), który powstał 25 tysięcy lat temu na skutek uderzenia meteorytu o wadze 65 tysięcy ton. Gdyby niebo nie stanowiło warstwy ochronnej dla ziemi, miliony takich meteorytów spadłyby na naszą planetę niszcząc wszystko, co się na niej znajduje. Jednak możemy żyć spokojnie, bo Allah rozciągnął nad nami ochronne niebo.

Porównanie do wieży

**On jest Tym, który uczynił dla was ziemię posłaniem,
a niebo- budowlą.**

**On spuścił z nieba wodę
i sprawił, iż dzięki niej wyrosły owoce
jako zaopatrzenie dla was.**

**Nie dawajcie więc Bogu równych,
skoro wy wiecie. (Sura Krowa, werset 22)**

W zacytowanym wersecie niebo przedstawione jest jako budowla. W oryginale arabskim użyto dla jej określenia wyrażenia „essemæ binaen”. Wyrażenie to ma kilka znaczeń: jest to zarówno kopuła, wieża, budynek jak i dach lub pokrycie namiotu Beduinów koczujących na pustyni. Beduini uważali pokrycie namiotu za swego rodzaju tarczę ochronną.

Większość z nas nie zdaje sobie sprawy z tego, że, tak jak to ma miejsce na innych planetach, tak i na Ziemi jesteśmy narażeni na deszcze meteorytów, jednak podczas gdy na innych planetach w wyniku zderzenia się meteorytu z powierzchnią powstają wielkie kratery, na ziemi nie wyrządzają one większych szkód. Atmosfera naszej planety stanowi bowiem warstwę ochronną. Wpadające w nią meteory rozgrzewają się i znikają w ciągu ułamka sekundy. O ochronnej roli atmosfery mowa jest też w innych wersetach:

**Czyż nie widziałeś,
że Bóg podporządkował wam
to, co jest na ziemi,
i podobnie okręt, który płynie po morzu
za jego rozkazem?
On trzyma niebo, żeby nie upadło na ziemię,**

chyba, że za Jego zezwoleniem.

Zaprawdę Bóg jest dla ludzi

Dobrotliwy i Litościwy. (Sura Pielgrzymka, werset 65)

I znów zadziwia nas fakt, jak trafnie opisano w Koranie to, do czego nauka doszła dopiero we współczesnych nam czasach.

Deszcz meteorów obserwować można rokrocznie w drugim tygodniu grudnia. Widoczne na ilustracji krótkie linie to linie gwiazd, długie, to lonie meteorów. Podczas przedstawionego na rysunku deszczu w ciągu godziny spadło 58 meteorów.

The Geminid meteor shower is observed at its highest intensity in the second week of December each year. The short lines in the photograph to the side are traces belonging to stars; the long ones belong to meteors. The meteors in the shower seen in the picture fall at a density of up to 58 per hour.

Niebo, które włada powrotem

W 11 wersecie sury Gwiazda Nocna czytamy:

Na niebo, które włada powrotem (Sura Gwiazda Nocna, werseł 11)

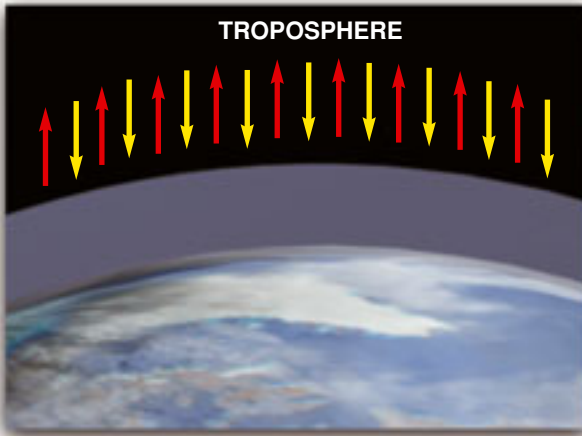
Jak wiemy, niebo składa się z wielu warstw atmosferycznych, których zadaniem jest chronić istniejące na naszej planecie życie. Przy dokładniejszych obserwacjach można zauważyć, że warstwy te sprawiają, iż płynące w jakimś kierunku refleksy są odwracane i odsyłane spowrotem tam, skąd przybyły. Podajmy kilka przykładów ilustrujących ten fakt:

W troposferze, warstwie rozciągającej się na wysokości 16-18 km od powierzchni ziemi zachodzi zjawisko inwersji temperatury. To tutaj para wodna skrapla się i powraca na ziemię w postaci deszczu. Warstwa ozonowa i stratosfera mają za zadanie odwracanie niebezpiecznego promieniowania radioaktywnego i kierowanie go tam, skąd przybywa. W jonosferze fale radiowe ulegają załamaniu i odbiciu. Dzięki odbijaniu fal możemy łączyć się radiowo. Magnetosfera to warstwa, która chroni nas przed spadającymi gwiazdami odsyłając je w przestrzeń kosmiczną.

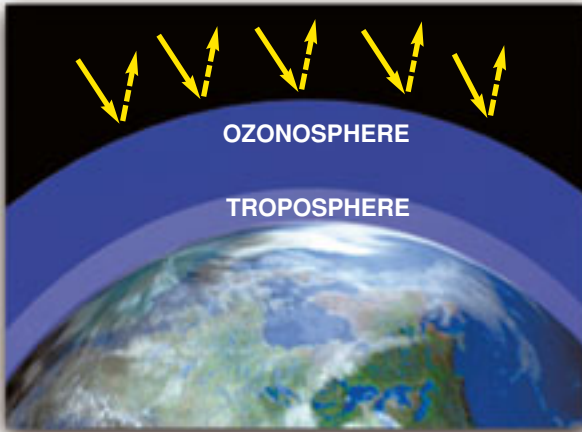
Troposfera: Woda jest podstawowym elementem życia a jej istnienie zawdzięczamy, między innymi, jednej z warstw atmosfery: troposferze. W troposferze dochodzi do kondensacji unoszącej się znad oceanów pary wodnej, która powraca na powierzchnię naszej planety pod postacią deszczu.

Troposfera i warstwa ozonowa: Warstwa ozonowa, która jest najniższą z warstw stratosfery, chroni nas przed zabójczym promieniowaniem, docierającym do atmosfery ziemskiej z wszechświata.

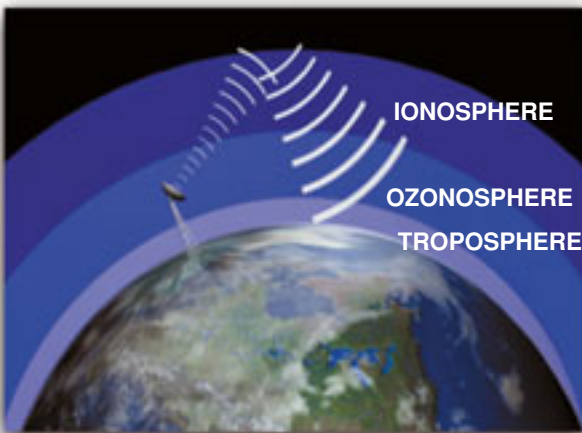
Jonosfera: Każda z warstw atmosfery ma dla człowieka pozytywne znaczenie. Jedną z górnych warstw atmosferycznych, jonosferę, rozprasza fale radiowe, co ma ogromne znaczenie dla łączności i przekazu fal.

The presence of water is essential for life on Earth. One of the factors acting in the formation of water is the Troposphere, one of the layers of the atmosphere. The troposphere layer enables water vapour rising from the surface of the Earth to be condensed from whence it returns to the Earth in the form of rain.

The atmosphere layer that blocks the rays that might be fatal to life on Earth is the Ozonosphere. The Ozonosphere turns harmful cosmic rays like ultraviolet back to space, hence preventing them from reaching the Earth and harming life.

Each layer of the atmosphere has beneficial attributes for human beings. For example, the Ionosphere layer, one of the upper layers of the atmosphere, reflects radio waves broadcast from a certain centre back down to the Earth, thus enabling broadcasts to be received from long distances.

Warstwy Ziemi

**To jest Bóg, który stworzył siedem niebios
i ziemi tyleż.**

Jego rozkaz dociera do nich,

abyście wiedzieli,

że Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny

i że obejmuje każdą rzecz Swoją wiedzą. (Sura Rozwód, werset 12)

**Jak wynika ze współczesnych badań naukowych a także z zacytowanych
słów Koranu, Ziemia, podobnie jak i niebo składa się z siedmiu warstw.**

Warstwy te to:

1. Litosfera (wodna)
2. Litosfera (Lądowa)
3. Astenosfera
4. Mezosfera- wyższy płaszcz ziemi
5. Mezosfera- niższy płaszcz ziemi
6. Zewnętrzne jądro ziemi
7. Wewnętrzne jądro ziemi

Nazwa litosfera pochodzi z greckiego „lithos” i używana jest dla określenia skalistej warstwy zwanej inaczej skorupą ziemską. Warstwa ta ma tylko kilkadziesiąt kilometrów głębokości, to jest o wiele mniej niż inne, występujące pod nią warstwy. Głębokość litosfery pod morzami, oceanami i miejscami wulkanicznie czynnymi jest najmniejsza i sięga tylko do osiemdziesięciu kilometrów, w innych miejscach nie przekracza stu pięćdziesięciu kilometrów. Ze względu na swoją wytrzymałość stanowi skorupę ziemi.

Pod litosferą znajduje się warstwa bardziej plastyczna i odznaczająca się mniejszą wytrzymałością, tzw „astenosfera”. W warstwie tej właści-

wości sprężyste materiału skalnego są osłabione przez wzrost temperatury. Litosfera „pływa” więc po astenosferze, pod którą znajduje się „płaszcz ziemi”, zwany też „mezosferą”. Mezosfera dochodzi do zewnętrznego jądra ziemi na głębokości 2900m pod poziomem morza. Przypuszcza się, że w płaszczu ziemi występuje więcej żelaza, magnezu i wapnia niż to miało miejsce w skorupie ziemskiej i, że warstwa ta ma większą gęstość i temperaturę niż warstwy wyższe.

Centralną część kuli ziemskiej zajmuje jądro Ziemi, zwane też „barysferą”. Jądro zewnętrzne, o grubości około 2200km, ma charakter cieczy i jest odpowiedzialne za powstawanie pola magnetycznego ziemi. Jądro wewnętrzne, o promieniu około 1250km, ma charakter ciała stałego o bardzo dużej gęstości, która wzrasta wraz ze wzrostem głębokości.

Jak widać to, co wiemy dzięki obserwacjom i badaniom naukowym przeprowadzonym w XX wieku, ogłoszone było w Koranie już czternaście wieków temu. To kolejny cud Koranu.

Litosfera (wodna)

Litosfera (Lądowa)

Astenosfera

Mezosfera- wyższy płaszcz ziemi

Mezosfera- niższy płaszcz ziemi

Zewnętrzne jądro ziemi

Lithosphere
(land)

Lithosphere
(water)

Zadanie gór

**I umieściliśmy na ziemi solidnie stojące,
aby się ona nie kołysała razem z ludźmi... (Sura Prorocy, werset 31)**

Werset ten ukazuje kolejną prawdę, tym razem z dziedziny geologii. Mowa w nim o roli, jaką pełnią góry w walce ze wstrząsami. Niewątpliwym cudem jest fakt, iż ogłoszono to w Koranie, ponieważ dopiero współczesna nauka zajęła się głębiej tą kwestią.

Dawniej górom nie przypisywano żadnej szczególnej roli, były to po prostu mniejsze lub większe wzniesienia terenu. Teraz wiadomo, że korzenie gór osadzone są na głębokościach 10 – 15 razy przewyższających ich wysokość. Na przykład korzenie Mount Everestu sięgają 125 kilometrów poniżej poziomu morza.

Góry powstają w wyniku ruchów górotwórczych, orogenezy, która doprowadza do piętrzenia mas skalnych. Górne warstwy uzyskują swój ostateczny kształt wskutek działania procesów rzeźbotwórczych takich jak erozja czy wietrzenie, warstwy dolne osadzają się głęboko pod powierzchnią ziemi. O zjawisku tym czytamy w wielu opracowaniach naukowych.

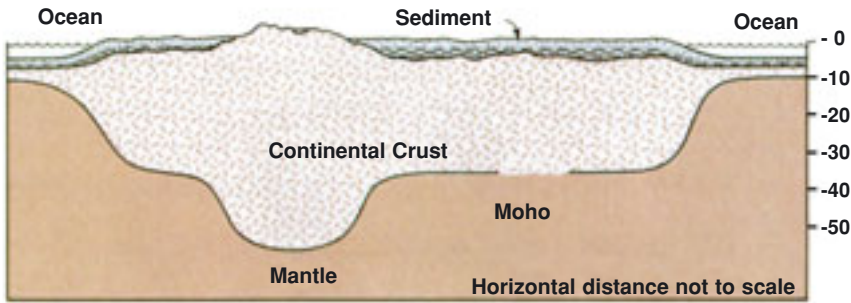
W górzystych miejscach kontynentu skorupa ziemska jest tak głęboka, że sięga aż do płaszcza ziemi.

Światowa sława w dziedzinie geologii oceanicznej, prof. Siaveda, komentuje:

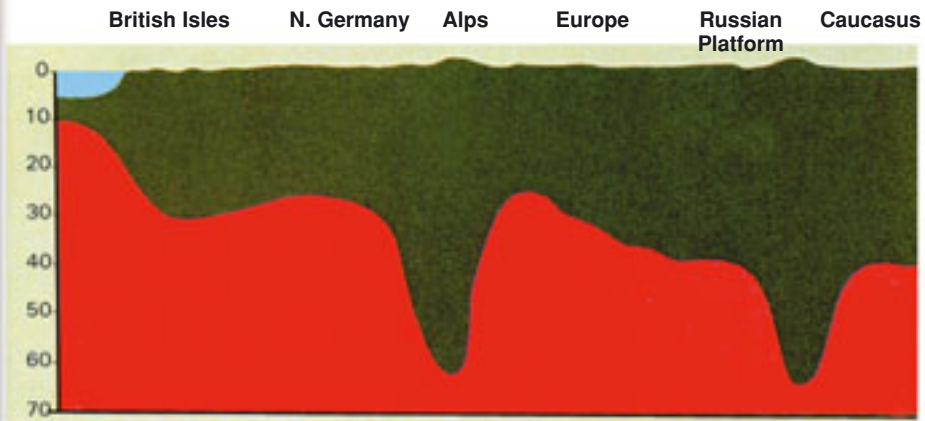
„Podstawowa różnica pomiędzy górami kontynentalnymi a oceanicznymi tkwi w ich budulcu. Obydwa rodzaje posiadają jednak korzenie, które, zgodnie z prawem Archimedesesa, mają służyć do podtrzymywania gór.”

W Koranie czytamy natomiast:

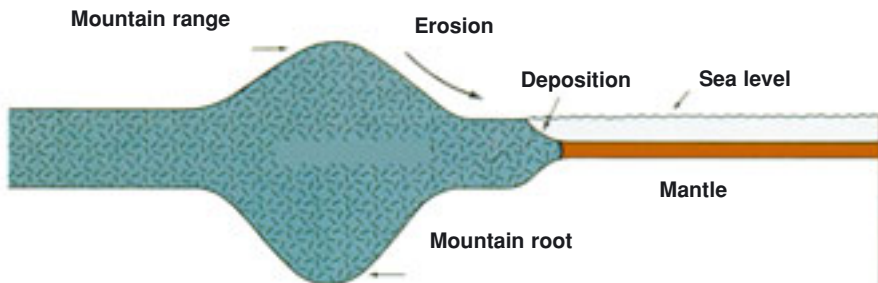
**Czyż nie uczyniliśmy ziemi
łożem dla wypoczynku,**

Mountains have roots deep under the surface of the ground. (Frank Press, and Raymond Siever, *Earth*, 3rd ed. [San Francisco: W. H. Freeman & Company: 1982], 413.)

Schematic section. Mountains, like pegs, have deep roots embedded in the ground. (Andre Cailleux and J. Moody Stuart, *Anatomy of the Earth* [McGraw-Hill Companies: 1968], 220.)

Another illustration shows how mountains are peg-like in shape, due to their deep roots. (Edward J. Tarbuck and Frederick K. Lutgens, *Earth Science* [USA: Macmillan USA: 1993], 158.)

a gór jako podpory do namiotu? (Sura Wieść, werset 6-7)

W innym wersecie mowa jest o tym, jak Allah „utwierdził solidnie góry” (Sura Wyrrywający, werset 32). Występujące w oryginale arabskie słowo „ersayha” oznacza „zakorzenie, przymocować, przyśrubować, przygwoździć”. Dzięki temu góry uznawane są za punkt styku warstw ziemi i mogą być porównane do przytrzymujących konstrukcję gwoździ.

Dziś, dzięki obserwacjom i badaniom, wiemy, że skalista skorupa ziemiska pływa na mniej wytrzymałej warstwie astenosfery. Gdyby nie istniały góry, to podczas ruchu obrotowego ziemi, wokół swej osi, pływająca skorupa ziemiska byłaby w ciągłym ruchu. W takim przypadku życie na ziemi nie byłoby możliwe. Dlatego też Allah wyznaczył górą za zadanie podtrzymywanie skorupy ziemi.

On stworzył niebiosą bez filarów,

które moglibyście widzieć.

On rzucił na ziemie solidnie stojące,

żeby nie kołysała się z wami.

On rozprzestrzenił na niej wszelkie zwierzęta... (Sura Lokman, werset 10)

1. Okyanus – ocean

Tortu – osad

Kitasal kabuk – skorupa ziemiska

Cekirdek kabugu – skorupa jądra ziemi

Cekirdek kabugu ile yer... – przerwa pomiędzy skorupą ziemską a jądrem ziemi

Yatay uzaklik...- brak pomiaru odległości w poziomie

Góry mają korzenie sięgające bardzo głęboko

2. Wyspy Brytyjskie – Płn. Niemcy – Alpy – Europa – Rosja – Kaukaz

Przekrój schematyczny. Ilustracja pokazuje, jak głęboko pod kontynentami występują korzenie gór.

3. Dag silsilesi – łańcuch górski
- erozyon – erozja
- coketi – spadek
- deniz seviyesi – poziom morza
- dag koku – korzenie góry
- cekirdek kabugu – skorupa ziemska

Ilustracja przedstawiająca korzenie gór. Korzenie przypominają pale podtrzymujące budowlę.

O wy, którzy wierzycie!

Chodźcie w pokoju wszyscy

i nie chodźcie śladami szatana

Zaprawdę, on jest dla was wrogiem jawnym. (Sura Krowa, werset 208)

Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli

i którzy wędrowali razem,

i którzy walczyli na drodze Boga,

spodziewają się miłosierdzia Boga.

A Bóg jest przebaczący, litościwy. (Sura Krowa, werset 218)

And We have decreed set phases for the Moon, until it ends up looking like an old date branch. It is not for the Sun to overtake the Moon nor for the night to outstrip the day; each one is swimming in a sphere. (Qur'an, 36:39-40)

Ruchy g3r

W jednym z werseć3w napisano, Źe g3ry w rzeczywistości nie s3 tak nieruchome, jak si3 to nam wydaje.

**I zobaczysz g3ry,
kt3re uwaŹałeś za nieruchome,
jak b3d3 przechodzić,
podobnie jak przechodz3 chmury.
To jest działanie Boga,
kt3ry uczynił doskonale kaŹd3 rzecz.
Zaprawd3 On jest w pełni Źwiadomy tego,
co wy czynicie. (Sura Mr3wki, werseć 88)**

Ruch g3r spowodowany jest ruchem skorupy ziemskiej, na kt3rej si3 one znajduj3. Skorupa ziemska „pływa” na gł3bszej warstwie geologicznej, tzw. płaszczu ziemi. Niemiecki naukowiec, Alfred Wegener, na pocz3tku XX wieku stwierdził, Źe miliony lat temu istniał tylko jeden kontynent, kt3ry rozpadł si3, a poszczególne jego cz3ści zacz3ły „płyn3ć” w r33nych kierunkach. Źłuszności tego twierdzenia dowiedli geolodzy dopiero 50 lat po Źmierci wielkiego uczonego, to jest w latach osiemdziesi3tych naszego wieku.

Tak jak to pisał Wegener, w artykule z 1915 roku, pi3ćset milion3w lat temu istniał tylko jeden kontynent, Pangaea, kt3ry mieścił si3 na biegunie p3łnocnym. Około stu osiemdziesi3ciu milion3w lat temu Pangaea podzieliła si3 na dwie cz3ści, z kt3rych jedn3 stanowiła dzisiejsza Afryka, Australia, Antarktyka i obejmuj3ca Indie Gondwana a drug3 Europa, Ameryka P3łnocna i Laurazja (Azja z wył3czeniem P3łwyspu Indyjskiego). W przeci3gu ponad stu pi3ćdziesi3ciu milion3w lat Gondwana i Laurazja podzieliły si3 na kilka mniejszych cz3ści.

Powstałe po rozpadzie Pangaei kontynenty znajduj3 si3 w ci3głym ruchu, przesuwj3c si3 z prędkości3 kilku centymetr3w rocznie. Fakt ten

opisano w wielu naukowych opracowaniach, między innymi tak:

„Skorupa ziemska i płaszcz ziemi tworzą razem warstwę mającą około stu kilometrów grubości. Można ją podzielić na sześć głównych i wiele mniejszych warstw. Według teorii „tektoniki warstw”, płaszczyny noszące oceany i kontynenty, pozostają w ciągłym ruchu. Obliczono, że kontynenty przesuwały się od jednego do pięciu centymetrów rocznie, co niesie za sobą zmiany na mapie świata, na przykład powiększanie Atlantyku.”

Należy zwrócić uwagę na fakt, że w Koranie użyte zostało określenie „przechodzące”, a we współczesnych opracowaniach naukowych mowa jest o zjawisku określonym mianem „continental drift”, czyli ruchu kontynentów. Oczywiście w czasach zesłania Koranu nie możliwa była obserwacja ruchu kontynentów a fakt, że napisano o tym w Koranie świadczy o jego cudowności.

Ruch kontynentów

Jeżeli rzeczywiście kontynenty poruszały się tak, jak przedstawiono na rysunkach z lewej strony, to za miliony lat ziemia będzie wyglądała tak, jak pokazano na ilustracjach z prawej strony.

200 milionów lat temu

135 milionów lat temu

60 milionów lat temu

dziś

Półkula zachodnia za 50 milionów lat

Półkula wschodnia za 50 milionów lat

Uwagi o wschodzie i zachodzie słońca

Lecz nie!

Przysięgam na Pana wschodów i zachodów!

My przecież posiadamy moc... (Sura Stopnie, werset 40)

**Pan niebios i ziemi,
i tego co jest między nimi,
i Pan wschodów. (Sura Szeregi, werset 5)**

On- Pan dwóch wschodów

On- Pan dwóch zachodów (Sura Miłosierny, werset 17)

W zacytowanych powyżej wersetach użyto określeń „wschód” i „zachód” w liczbie mnogiej. W wersji oryginalnej „megarip” i „mesarik”, czyli wschody i zachody, lub „magribeyn” i „mesrikeyn” „dwa wschody” i „dwa zachody”. Mowa tu oczywiście o tym, iż wschody i zachody słońca są różnie postrzegane, zależnie od miejsca, w którym się znajdujemy.

Jak wiemy, kąt nachylenia osi obrotowej ziemi wynosi 23o 27'. Dzięki temu oraz dzięki kształtowi ziemi, promienie słoneczne nigdy nie padają pod tym samym kątem. Osoba znajdująca się daleko od równika widzi wschód i zachód słońca inaczej niż widziałaby go znajdując się na równiku. Tylko osoba znajdująca się dokładnie na równiku widzi wschód i zachód słońca zawsze dokładnie w tym samym miejscu. Biorąc pod uwagę fakt, iż Półwysep Arabski znajduje się blisko równika, możemy przypuszczać, iż mieszkańcy półwyspu obserwują wschód i zachód zawsze w tym samym miejscu. Fakt, że w Koranie zawarta jest prawda o wielu wschodach i zachodach świadczy o jego nieskończonej mądrości.

Zmniejszanie się lądów

Czyż oni nie widzą,
że My przychodzimy na ziemię
zmniejszając ją po jej krańcach? (Sura Grzmot, Werset 41)

Pozwoliliśmy używać dóbr tego świata

-im i ich ojcom-
jak długo potrwa ich życie.

Czy oni nie widzą,
że My przychodzimy na ziemię,
zmniejszając ją po krańcach?

Mogą oni zatem być zwycięzcami? (Sura Prorocy, Werset 44)

Świat znajduje się pod stałym ostrzałem pochodzących ze słońca protonów, elektronów i cząsteczek alfa. Ten tak zwany wiatr słoneczny ma

Activity in the Sun reaches its highest point once every 11 years. Throughout this period, the Sun rains high energy particles and radiation down on Earth.

8 minutes

Ultraviolet and x-ray emissions travelling at the speed of light can block out radio broadcasts.

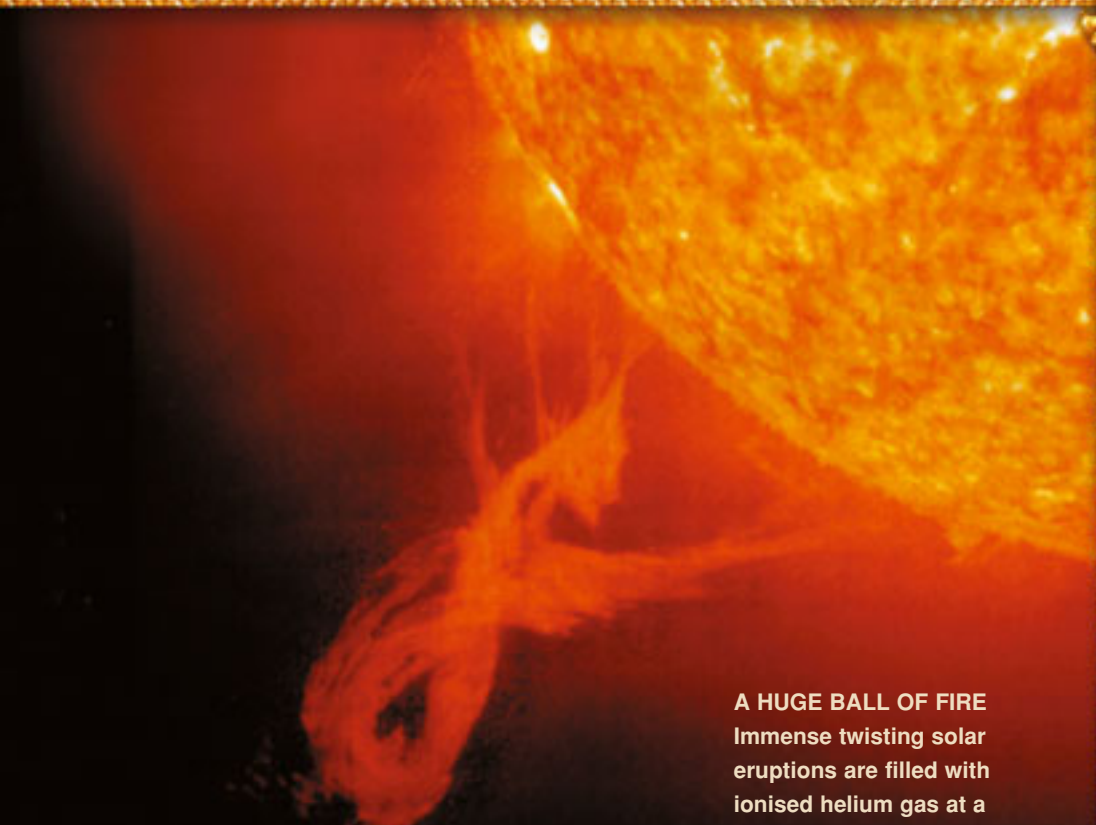
30 minutes

Charged particles at a high energy level can threaten satellites and high-flying jets.

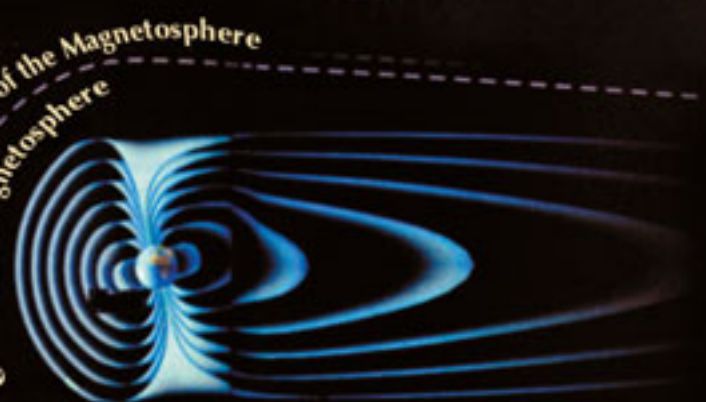
Between 48 minutes and 96 hours!

The Earth's magnetic field is disrupted by mass solar particles. The effect of this is to endanger electricity networks.

Normal shape
Compressed Magn

A HUGE BALL OF FIRE
Immense twisting solar eruptions are filled with ionised helium gas at a temperature of 60,000 degrees Celsius (108,000°F). (As observed by the SOHO satellite in extreme ultraviolet light.)

THE MAGNETOSPHERE is a region in space occupied by the Earth's magnetic field. It usually extends for 64,000 kilometres (40,000 miles) towards the Sun, although powerful solar storms can compress the magnetosphere to a mere 42,000 kilometres (26,000 miles), leaving satellites outside exposed to solar winds.

taką moc, że mógłby z łatwością oderwać atmosferę ziemską od Ziemi. Nie dzieje się tak dzięki temu, że planetę naszą chroni warstwa, zwana magnetosferą, a dokładniej, wytwarzane przez tę warstwę pole magnetyczne. Mimo iż warstwa ta, rozciągająca się ponad jonosferą, jest w porównaniu z innymi warstwami niezbyt szeroka, udaje się jej ochronić ziemię przed niszczycielskim działaniem słońca.

Dzięki wynikom obserwacji i badań przeprowadzanych przez załogi statków kosmicznych wysyłanych w kosmos przez NASA wiadomo, że w wyniku wybuchów na słońcu z zewnętrznych warstw atmosfery uwalnia się i oddala w kosmos tlen i inne gazy. Po raz pierwszy zanikanie zewnętrznej warstwy Ziemi zaobserwowano 24 i 25 września 1998 roku.

Zacytowane wersety można też interpretować w inny sposób:

W dzisiejszych czasach obserwuje się topnienie lodowców i podwyższanie poziomu mórz i oceanów. Woda zaczyna pokrywać coraz więk-

szą powierzchnie lądów, których powierzchnia zmniejsza się. Możliwe, że wersety i słowa przychodzą na ziemię, zmniejszając ją po krańcach odnoszą się do tego właśnie problemu.

New York Times zamieszcza następującą wiadomość na ten temat:

„W ostatnim stuleciu temperatura na powierzchni Ziemi podniosła się o jeden stopień Fahrenheita, a procentowo największe ocieplenie odnotowano w ostatnim kwartale wieku. To poważny problem. Na zdjęciach satelitarnych bieguna północnego widać znaczne zmniejszenie lądu. W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych naszego wieku, naukowcy z podlegającego pod NASA instytutu Goddard, mieszczącego się na Manhatanie, oszacowali, dzięki wynikom z badających oceany łądzi podwodnych, że grubość warstwy lodowej w okolicach bieguna północnego zmniejszyła się o 45%. Zdjęcia satelitarne potwierdzają to odkrycie.”

Jak widać sura Grzmot i sura Prorocy zawierają prawdy, które udało się odkryć dopiero pod koniec XX wieku.

Ziemia posiadająca rozpadliny

Na niebo, które włada powrotem!

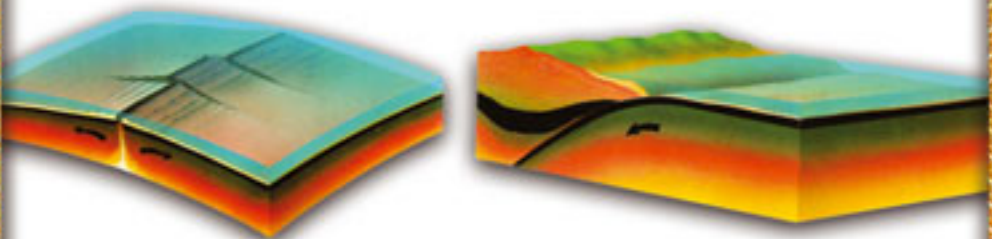
Na ziemię posiadającą rozpadliny! (Sura Gwiazda Nocna, Werset 11-12)

Znajdujące się w wersecie arabskie wyrażenie „sad`a” oznacza rozpadlinę, wyrwę, szczelinę. Przysięga na ziemię, która posiada takie rozpadliny jest kolejnym koraniczym cudem.

W latach 1945-46 naukowcy badający skład mineralny ziemi zeszli na dno oceanów i mórz i odkryli, że w swoich najgłębszych miejscach posiada ona rozpadliny a pod wodami, na głębokościach 100-150 km pod poziomem morza, znajduje się stopniała magma.

Na skorupie ziemskiej występują rowy układające się w kierunkach północ-południe i wschód-zachód. Dzięki nim na powierzchni ziemi wydobywa się magma co ma wpływ na obniżenie jej temperatury i tworzenie gór oceanicznych.

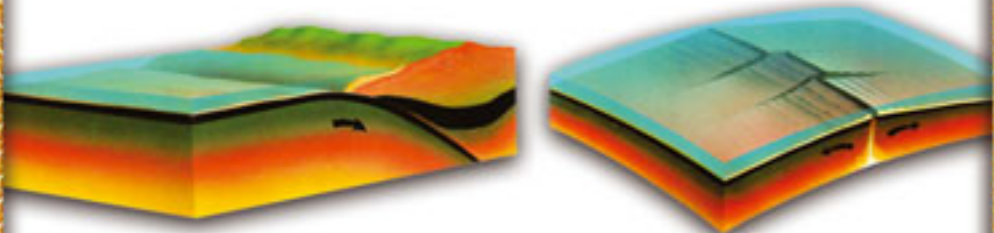
Jeżeli ciepło nie wydobywałoby się spod powierzchni ziemi w taki właśnie sposób, to życie na naszej planecie nie byłoby możliwe. Nie znajdujące ujścia ciepło miałoby wpływ na występowanie zjawisk nuklearnych.

Jak widać to, co wiemy dzięki obserwacjom i badaniom naukowym przeprowadzonym w XX wieku, ogłoszone było w Koranie już czternaście wieków temu. To kolejny cud Koranu.

Na powyższych rysunkach pokazano popękaną strukturę ziemi. Dzięki szczelinom występująca w skorupie ziemskiej magma może wydobywać się na powierzchnię ziemi, co ma wpływ na obniżenie jej temperatury.

Jeżeli ciepło nie wydobywałoby się spod powierzchni ziemi, to życie na naszej planecie nie istniałoby.

The above representative pictures show the fragmented structure of the Earth. The magma layer under the Earth's crust is allowed to escape to the surface by this fragmented structure. This significantly reduces the temperature of the Earth.

Tajemnica Źelaza

**Wysłaliśmy juŹ Naszych poślanców
z jasnymi dowodami
i zesłaliśmy z nimi Księę i wagę,
aby ludzie stali przy sprawiedliwości.
I zesłaliśmy Źelazo,
w którym jest moc straszna
i korzyści dla ludzi
aŹeby wiedział Bóg,
kto pomaga Jemu i Jego poślancom
w tym, co skryte.
Zaprawdę, Bóg jest mocny, potężny! (Sura Źelazo, werseł 25)**

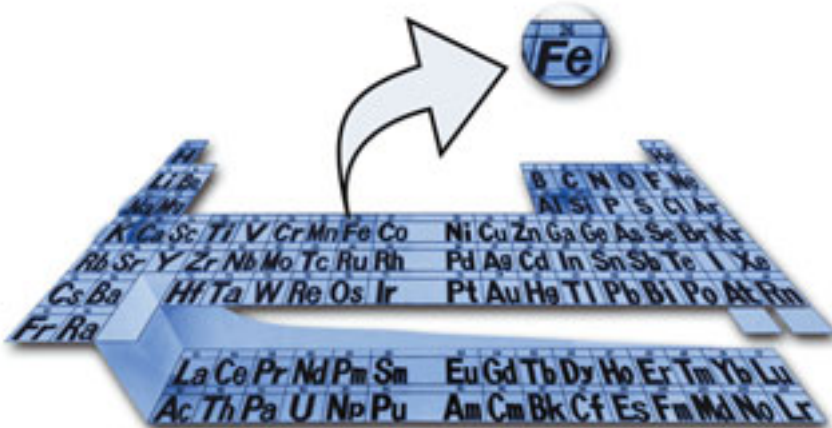
Słowo „zesłanie” moŹe w pierwszej chwili przywołać na myśl, iŹ Źelazo zostało symbolicznie zesłane, inaczej mówiąc, dane ludziom przez Allaha, jednak przy dokładnym studium wersji oryginalnej Koranu można zauwaŹyć, iŹ słowo „enzelma” nie posiada takiego symbolicznego znaczenia i jest używane zawsze dla określenia stanu realnego. Arabowie posługują się nim mówiąc o padającym deszczu czy śniegu. W tym właśnie kryje się tajemnica werseł: dzięki współczesnym odkryciom w dziedzinie astronomii wiadomo, Źe znajdujące się na Ziemi Źelazo pochodzi od gwiazd olbrzymów. Zresztą nie tylko Źelazo znajdujące się na Ziemi, ale Źelazo całego Układu Słonecznego pochodzi z innych systemów, ponieważ wysokość temperatury słońca nie wystarcza aby pierwiastek ten mógł powstać. Źelazo moŹe powstać tylko na gwiazdach olbrzymach, których temperatura dochodzi do kilkuset milionów stopni Celsjusza. Gwiazdy te, nazwane Nowa i Supernowa, rozpadają się, kiedy występująca na nich ilość Źelaza przekracza pewien poziom. W wyniku ich rozpadu zawierające Źelazo meteory przemieszczają się po wszechświecie. W astronomicznych Źródłach znajdujemy takie opisy:

„Istnieją także dowody działań starszych gwiazd Supernowa: pojawiające się na dnie oceanu żelazo typu 60 powstało pięć milionów lat temu, po wybuchu Supernowej znajdującej się w odległości dziewięćdziesięciu lat świetlnych od Słońca. Żelazo typu 60 jest radioaktywnym izotopem, który po przejściu nukleosyntezy dostał się do atmosfery a następnie do warstw ziemi.”

Jak widać żelazo, które powstało na odległych gwiazdach zostało na Ziemię zesłane w postaci meteorów, dokładnie tak, jak to opisuje Koran. Wiadomości te nie mogły być wynikiem obserwacji astronomicznych, bo w VII wieku takowych nie było. Jedynym wytłumaczeniem znalezienia się tej wiadomości w Koranie jest to, iż jest on słowem bożym.

Oprócz tego warto wspomnieć o ciekawej formie matematycznej suety Żelazo: Żelazo jest pięćdziesiątą siódmą surą koraniczną, sura posiada 57 ebdzędów, a słowo „żelazo” pojawia się w nim 26 razy (26 to liczba atomowa żelaza).

Sura Żelazo zawiera bardzo ciekawą formę matematyczną: Żelazo jest pięćdziesiątą siódmą surą koraniczną, sura posiada 57 ebdzędów, a słowo „żelazo” pojawia się w nim 26 razy (26 to liczba atomowa żelaza).

Surat al-Hadid is the 57th in the Qur'an. The numerical value of the word "al-Hadid" in Arabic is 57. The numerical value of "hadid" on its own is 26. As can be seen from the periodic table to the side, 26 is the number of the iron atom. With the verse revealed in Surat al-Hadid Almighty Allah indicates how iron formed, and with the mathematical code contained in the verse He reveals to us a scientific miracle.

Względność czasu

Względność czasu to pojęcie szeroko rozpowszechnione w XX wieku dzięki Albertowi Einsteinowi. Przed Einsteinem, który odkrył i udowodnił względność czasu, ludzie nie wiedzieli o tym, że czas jest uzależniony od prędkości i nie znali takiego pojęcia. Z jednym wyjątkiem: dane dotyczące tematu można znaleźć w Koranie w następujących wersetach:

Bóg nie zmieni nigdy Swojej obietnicy!

I, zaprawdę jeden dzień u twego Pana

jest jak tysiąc lat

według naszego liczenia! (Sura Pielgrzymka, werset 47)

On kieruje z nieba na ziemię Swój rozkaz,

który potem wznosi się do niego w ciągu dnia

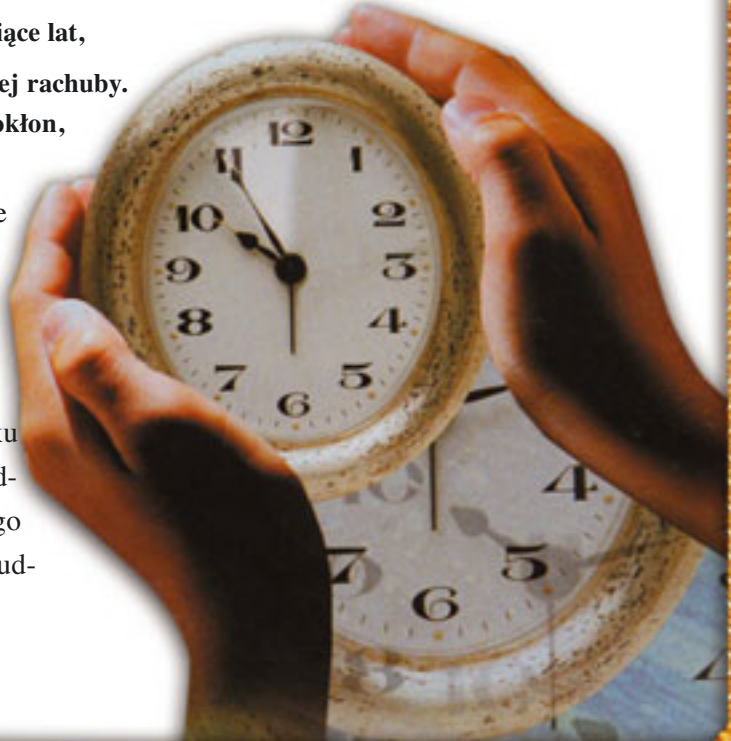
liczącego tysiące lat,

według waszej rachuby.

(Sura Pokłon,

werset 5)

Pojawienie się takich słów w Koranie, k t ó r y zesłany był około 610 roku naszej ery świadczy o jego naukowości i cudowności.

Stworzenie par

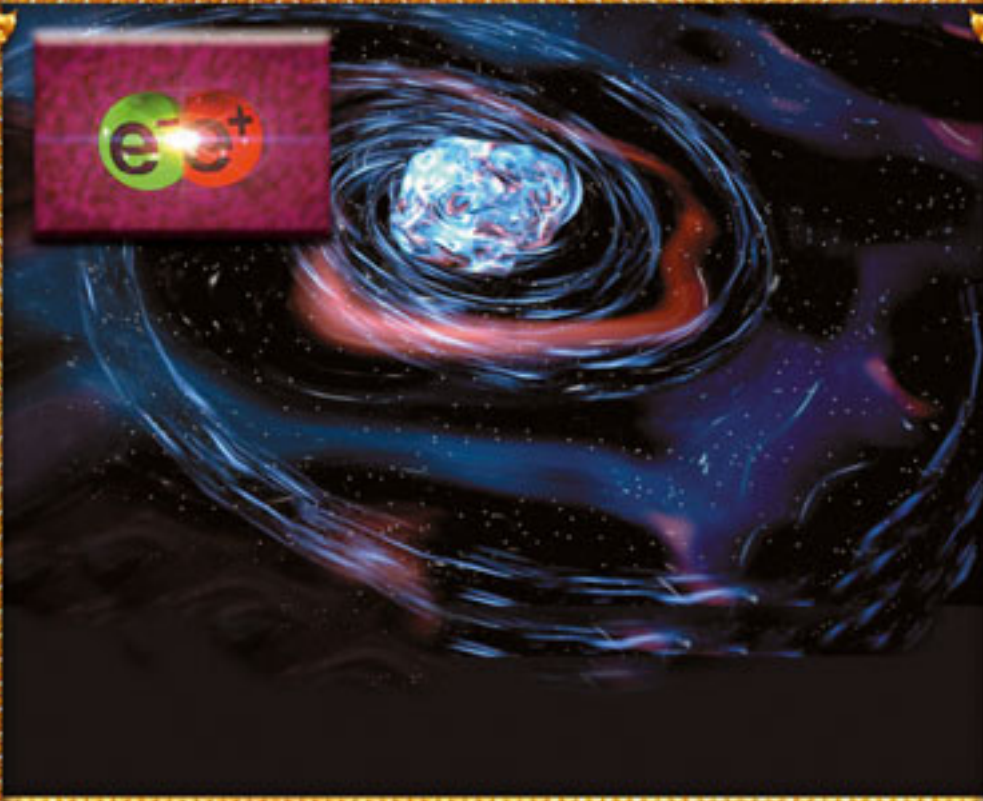
**Chwała niech będzie Temu,
który stworzył wszystkie pary,
jakie wydaje ziemia
i oni sami,
i te, których oni nie znają (Sura Ja Sin, werset 36)**

Dzięki użyciu słów „i te, których oni nie znają” werset ma znaczenie o wiele szersze niż to, co w pierwszej chwili przychodzi na myśl, czyli istnienie w parze pierwiastka żeńskiego i męskiego.

Profesor fizyki, Paul Dirac, otrzymał w 1933 roku nagrodę Nobla za odkrycie istnienia w materii dwóch pierwiastków. Odkrycie noszące nazwę „Parite” pokazało, że materia występuje zawsze w parze z antymaterią, która zawiera cechy przeciwne do cech materii. Dla przykładu podczas gdy elektrony materii naładowane są ujemnie, elektrony antymaterii naładowane są dodatnio a protony ujemnie. Naukowe źródła podają, że każda cząstka posiada swoją antycząstkę.

Inne przykłady na istnienie par znajdujemy w świecie roślin. Botanicy dopiero 100 lat temu odkryli, iż istnieją wśród nich pary. Jednak już 1400 lat temu, w Koranie, napisano:

**On stworzył niebiosa bez filarów,
które moglibyście widzieć.
On rzucił na ziemię solidnie stojące,
żeby nie kołysała się z wami.
On rozprzestrzenił na niej wszelkie zwierzęta.
Spuściliśmy z nieba wodę
i sprawiliśmy, iż wyrosły na niej**

wszelkiego rodzaju szlachetne pary. (Sura Lokman, werset 10)

**On jest Tym, który uczynił dla was ziemię kolebką
i dla was wytyczył na niej drogi,
i spuścił z nieba wodę.**

**I wyprowadziliśmy dzięki niej
wszelkie pary różnych roślin. (Sura TaHa, werset 53)**

Wszystkie cząstki występujące we wszechświecie posiadają swoje antycząstki. Mają one takie same bieguny, ale są przeciwnie naładowane. Przy kontakcie materii z antymaterią uwalnia się energia.

Cząsteczki atomowe

Po rozwinięciu teorii atomowej greckiego filozofa Demokryta, ludzie zaczęli wierzyć w to, że materia składa się z małych, niepodzielnych i niezniszczalnych cząsteczek zwanych atomami. W czasach nowożytnych natomiast dowiedziono, że atomy można podzielić na jeszcze mniejsze cząsteczki. Prawda ta udowodniona dopiero w ostatnim stuleciu naszej ery opisana jest w Koranie słowami:

Mówią ci, którzy nie uwierzyli:

„Nie przyjdzie na nas godzina”

Powiedz:

**„Tak! Ona z pewnością na was przyjdzie,
na mojego Pana, znającego to, co skryte!”**

There are particles in the universe. Antimatters possess the same mass but carry opposite charges. For that reason, when matter and antimatter make contact they disappear by turning into energy.

Nie skryje się przed nim

nawet ciężar pyłku,

ani w niebiosach, ani na ziemi;

ani mniejsze od tego, ani większe,

co by nie było w Księdze jasnej! (Sura Sabejczycy, werset 3

I w jakiegokolwiek byłbyś sytuacji,

i cokolwiek recytowałbyś z Koranu,

i jakiegokolwiek podejmujecie działanie,

- My jesteśmy przy was świadkami,

kiedy się zagłębiacie.

I nie ujdzie uwagi twego Pana

nawet ciężar jednego pyłku

-ani na ziemi, ani w niebiosach;

ani też coś jeszcze mniejszego od tego,

ani też większego

-żeby to nie było w Księdze jasnej. (Sura Jonasz, werset 61)

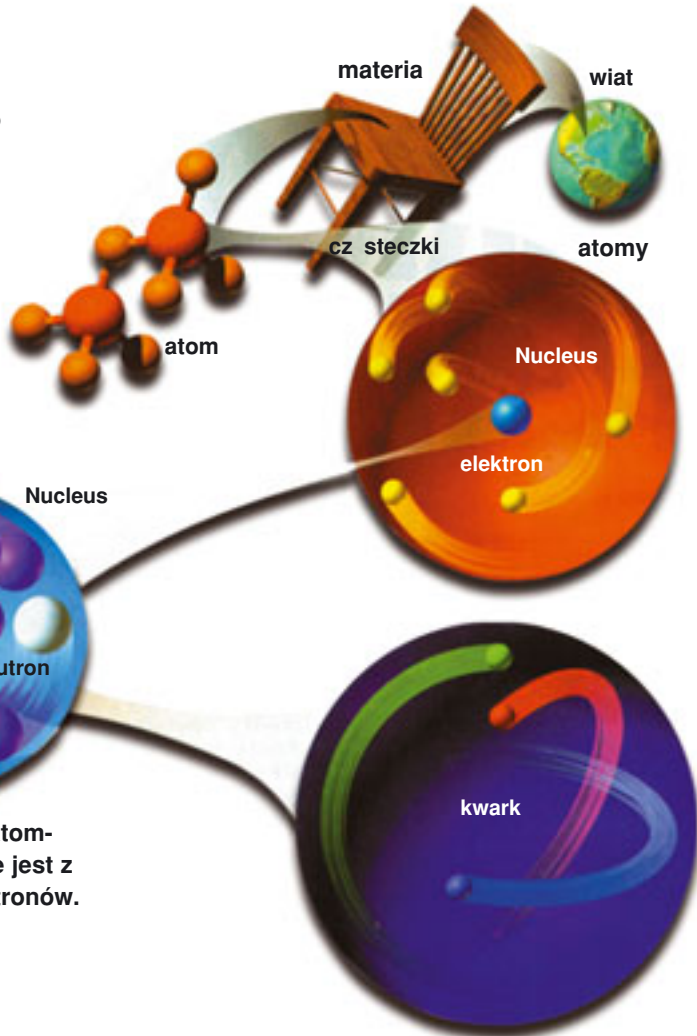
Jak widać w wersecie mowa jest o „pyłe”, „atomie” i mniejszych od niego cząstkach. W języku arabskim słowo „zerre” oznacza tyle co najmniejsza istniejąca cząstka.

Nawet dwadzieścia lat temu uważano, że najmniejsze części składowe atomu to neutrony i protony i dopiero w bardzo niedawnej przeszłości odkryto, że także te części dają się podzielić. Cząsteczkami tymi zajmuje się gałąź nauki zwana „fizyką cząstek” a jednym z jej odkryć jest to, że protony i neutrony składają się z mniejszych cząstek zwanych kwarkami. Są one tak małe, że człowiek nie jest w stanie ich sobie wyobrazić. Ich wielkość wynosi 10-18 (0,000000000000000001)metra.

Ważny w tej kwestii jest fakt, że cytowane powyżej koraniczne wersety wskazują na istnienie takich cząstek. Użyte w wersecie arabskie słowo „miskal” oznacza wagę, ciężar. Znaczy to, że Koran zwraca uwagę na fakt, że cząsteczki takie jak protony, neutrony i elektrony są cząsteczkami, którym atom zawdzięcza swoją masę. Zapisanie tego przed wieloma stuleciami jest dowodem boskiego natchnienia Koranu.

1. Cząsteczki, które składają się na poszczególne przedmioty potrzebują istnienia pola magnetycznego odpowiadającego za powstanie wiązania atomami. Połączone cząsteczki mogą tworzyć ciała stałe, ciecze lub gazy.

2. Każdy atom posiada jądro atomowe otoczone chmurą elektronów. Trzymają się one siebie dzięki istnieniu pola magnetycznego.

3. Każde atomowe zbudowane jest z protonów i neutronów.

4. Każde proton i neutron składają się z trzech kwarków powiązanych ze sobą dzięki sile jądrowej.

Czarne dziury

Wiek dwudziesty obfitował w bardzo wiele ważnych odkryć na polu astronomii. Odkryto między innymi mało do dziś znane „Czarne Dziury”. Ciała te powstały po zapadnięciu się gwiazd i charakteryzują się ogromną gęstością i bardzo silnym polem magnetycznym. Nie jest możliwe zaobserwowanie ich nawet przy zastosowaniu najlepszych i najsilniejszych teleskopów, a ich rzeczywiste istnienie można udowodnić jedynie ich wpływem na wszechświat. W Surze Wydarzenie znajdujemy przysięgę:

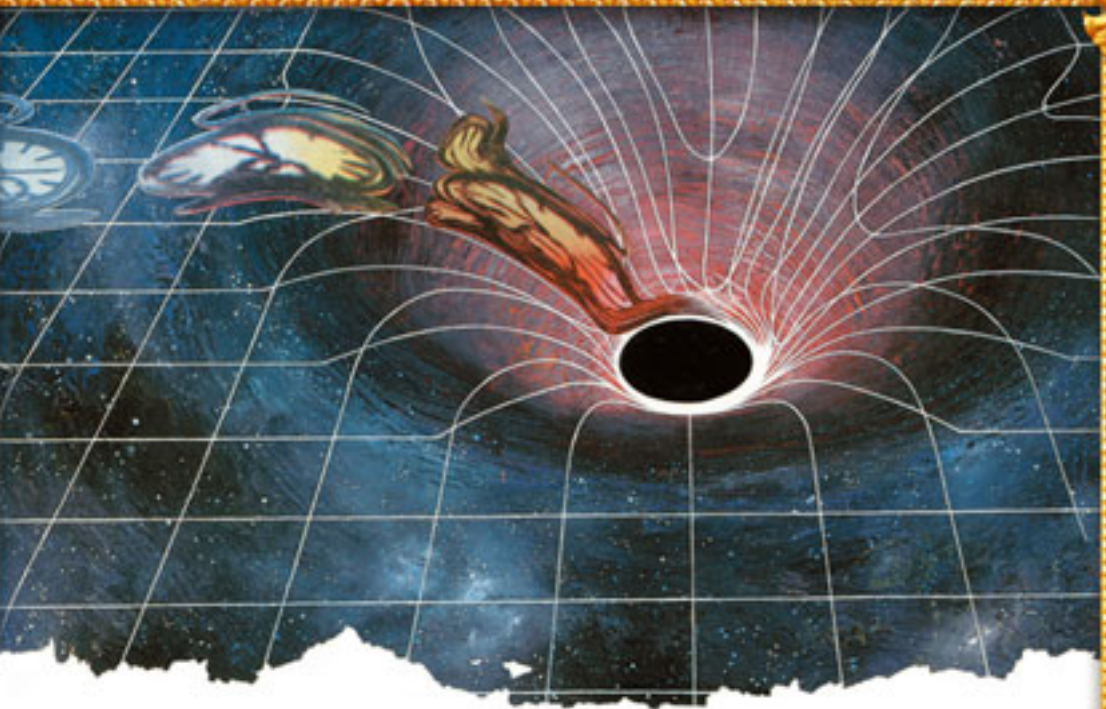
Ależ nie!

Przysięgam na miejsca zapadania gwiazd!

A to zaprawdę jest wielka przysięga

-żebyście tylko mogli wiedzieć! (Sura Wydarzenie, werset 75-76)

Wyrażenie „Czarne dziury” zostało po raz pierwszy użyte przez amerykańskiego fizyka, Johna Wheelera, w 1969 roku. W dawnych czasach wydawało się ludziom, że mogą zobaczyć wszystkie występujące we wszechświecie gwiazdy, potem jednak okazało się, że widzimy tylko te gwiazdy, które świecą, a te, które nie świecą, bo zużyły całą swoją energię, nie są dla nas widoczne. Poniższy werset odnoszący się do dnia Sądu Ostatecznego zawiera też ważną prawdę naukową:

Przeto kiedy gwiazdy utracą blask, (Sura Wysłannicy, werset 8)

Gwiazdy o dużej masie mogą być przyczyną powstawania we wszechświecie łuków i krzywizn, „Czarne dziury” mogą ponadto „przedziurawić” wszechświat, stąd zresztą sama ich nazwa. W Koranie znajduje się także werset, w którym mowa o tym zjawisku:

Na niebo i na gwiazdę nocną!

A co ciebie pouczy,

co to jest gwiazda nocna?

To jest gwiazda przenikająca (Sura Gwiazda Nocna, wersety 1,2,3)

**[He is] the Originator of the heavens and Earth. When He decides on something, He just says to it, "Be!" and it is.
(Qur'an, 2:117)**

Ciemność i światło

**Chwała niech będzie Bogu,
który stworzył niebiosa i ziemię
i uczynił ciemności i światło!
Jednak ci, którzy nie wierzą,
dają swojemu Panu równych (Sura Trzody, werset 1)**

Jak wiadomo, bez istnienia światła człowiek nie widziałby swojego otoczenia. Jednak postrzegane przez człowieka światło stanowi tylko małą wiązkę rozsiewanej we wszechświecie energii świetlnej. Istnieją promienie świetlne niewidzialne ludzkim okiem, należą do nich podczerwień, ultrafiolet, promienie X, fale radiowe. Człowiek nie jest w stanie ich zaobserwować.

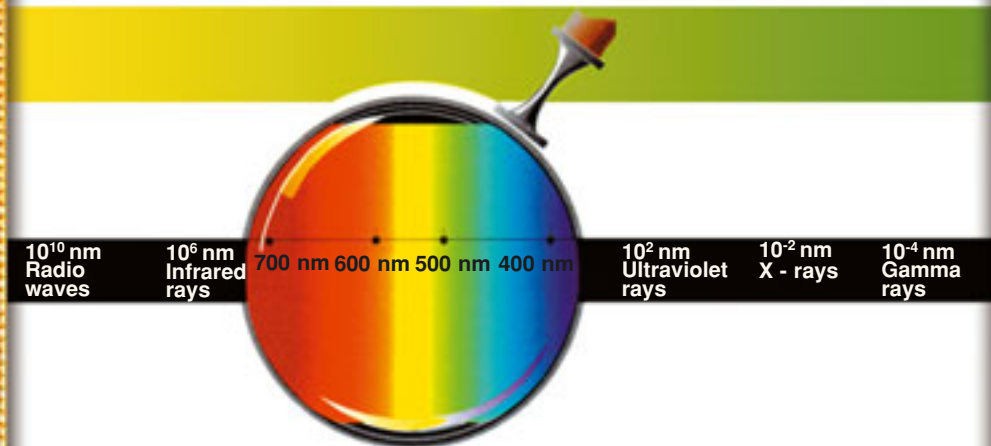
W zacytowanym wersecie należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż nie występuje tu wyrażenie „ciemność” a jego liczba mnoga, „ciemności”. Słowo to, arabskie „zulumat”, pojawia się w dwudziestu trzech wersach koranicznych zawsze w liczbie mnogiej, nigdy nie występuje liczba pojedyncza, „ciemność”. Jest to oczywiście dowodem na to, iż cytowane słowa pochodzą od kogoś, kto doskonale wie o istnieniu kilku rodzajów promieni świetlnych, niewidzialnych dla człowieka.

Dopiero niedawno naukowcy odkryli istnienie różnych długości fal promieniowania elektromagnetycznego. Promienie elektromagnetyczne poruszają się we wszechświecie w sposób przypominający falę powstającą po wrzuceniu kamienia do wód jeziora. I tak jak różne mogą być długości fali na jeziorze, tak samo różne są długości fal elektromagnetycznych.

Występujące we wszechświecie gwiazdy i inne źródła światła promieniają falami o różnych długościach, a ich spektrum jest bardzo szerokie. Promieniowanie gama charakteryzuje się najkrótszą długością fal,

najdłuższe fale to fale radiowe a różnica pomiędzy nimi wynosi 1025. Aby wyobrazić sobie tę liczbę musielibyśmy liczyć w dzień i w nocy, a liczenie trwałoby sto milionów lat czyli dłużej niż istnieje świat. Różne fale świetlne rozłożone są na tak szerokim wachlarzu. 70% promieni słonecznych mieści się w wąskich granicach 0.3 do 1.50 mikronów. W tym przedziale istnieją trzy rodzaje światła: światło postrzegane przez człowieka, bliska podczerwień i ultrafiolet. Światło widziane przez człowieka stanowi 41% całego światła emitowanego przez słońce. Wszystkie inne promienie nie są widoczne gołym okiem, co oznacza, że człowiek jest na nie ślepy.

Jak widać na przedstawionym schemacie człowiek widzi tylko bardzo małą część promieni wysyłanych z wszech stron, inne promienie odbierane są jako ciemno .

Palenie bez ognia

Bóg jest światłem niebios i ziemi.

Jego światło jest podobne do niszy,

w której jest lampa;

lampa jest we szkle,

a szkło jest jak gwiazda świecąca.

Zapala się ona od drzewa błogosławionego

-drzewa oliwnego, ani ze Wschodu, ani z Zachodu,

którego oliwa prawie by świeciła,

nawet gdyby nie dotkną jej ogień.

Światło na świetle!

Bóg prowadzi drogą prostą ku światłu,

kogo chce.

Bóg przytacza przykłady dla ludzi.

Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący! (Sura Światło, werset 35)

W surze Światło mowa jest o jednym ze źródeł światła. Jest ono podobne do gwiazdy a nie pochodzi ani ze wschodu ani z zachodu, co może być sygnałem braku jego właściwości fizycznych. Właściwości takich nie posiada energia elektryczna, która jest źródłem światła a słowa „lampa jest we szkle” mogą być opisem żarówki.

Żarówka jest szklana, świeci jak gwiazda, rozciąga jasność i nie potrzeba oliwy aby można było ją zapalić bo w wyniku tarcia występujących w żarówce, na druciku wolframowym, atomów, powstaje temperatura 2000oC. Jest to temperatura tak wysoka, że inne metale doprowadziłyby do stopienia. Do zapalenia nie dochodzi dlatego, że w żarówce występuje próżnia, nie ma w niej tlenu. Paląca się żarówka przypomina gwiazdę.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę fakt, że odkrycie energii elektrycznej było jednym z najważniejszych współczesnych odkryć i to, że cały świat rozjaśniany jest przez jarzące się dzięki tej energii żarówki, to pojmemy, jak ważne są zacytowane koraniczne wersety przepowiadające te odkrycia.

Za inne wytłumaczenie koranicznych słów można uznać światło powstające w wyniku reakcji nuklearnych na niektórych gwiazdach. Gwiazdy są wydzielającymi światło gorącymi obiektami gazowymi. Nowotworzące się wielkie gwiazdy zapadają się w sobie, w szczególności przez własne siły przyciągania. W wyniku zapaści ich centra są gorące i gęste. Jeżeli rozgrzeją się do odpowiedniej temperatury (minimum 7.000.000 stopni Kelwina), rozpoczynają się reakcje nuklearne. Mająca miejsce reakcja to zamiana wodoru w hel pod wpływem ogromnej energii. Podczas tej reakcji z powierzchni gwiazdy uwalniana jest do wszechświata wielka ilość światła i ciepła.

W całej tej reakcji nie bierze udziału tlen, dlatego nie można jej porównać do zwykłej reakcji spalania.

Ciężar chmur

Ciężar chmur przekracza nasze wszelkie wyobrażenie. Burzowe cumulusy ważą nawet do trzystu tysięcy ton. Trudno jest też wyobrazić sobie jak takie ogromne obiekty wiszą na niebie. W Koranie znajdujemy kilka wersetów traktujących o chmurach i ich właściwościach:

**On jest Tym, który posyła wiatry
jako radosną wieść poprzedzającą jego miłosierdzie.**

**A kiedy one niosą ciężkie chmury,
my pędzimy je na ziemię martwą
i spuszczaemy przez nie wodę,
dzięki której powodujemy wzrost wszelkich owoców.**

Podobnie My wyprowadzamy martwych.

być może wy sobie przypominacie! (Sura Wzniesione Krawędzie, werset 57)

**On jest Tym, który ukazuje wam błyskawicę
dla strachu i nadziei;**

On powoduje, iż powstają ciężkie chmury. (Sura Grzmot, werset 12)

Oczywiście nie istniała możliwość uzyskania informacji o ciężarze chmur w czasach objawienia Koranu, to, że w jego wersetach mowa jest o „ciężkich chmurach” jest dowodem na to, że Koran to słowo Wszechwiedzącego.

Miara deszczu

Najwięcej informacji dotyczące deszczu i chmur znajduje się w surze zatytułowanej Ozdoby:

**Ten, który zesłał z nieba wodę
według pewnej miary
i dzięki niej ożywiłmy krainę umarłą.**

W ten sposób zostaniecie wyprowadzeni. (Sura Ozdoby, werset 11)

Istnienie miary deszczu zostało odkryte dopiero bardzo niedawno. Według obliczeń, w ciągu sekundy z powierzchni ziemi paruje 16 milionów ton wody, co w skali roku daje 505 trylionów ton, właśnie tyle deszczu spada rocznie na ziemię. Jak widać ilość wody jest zawsze w równowadze a życie na ziemi możliwe jest dzięki jej stałej wymianie. Człowiek nie byłby w stanie stworzyć takiej przemienności nawet przy zastosowaniu najnowocześniejszych technologii.

Jeżeli zaistniałaby jakakolwiek zmiana i doszłoby do złamania tej równowagi, to wynikiem tego byłaby wielka katastrofa ekologiczna. Taka zmiana nie jest możliwa, bo deszcz pada tak, jak to przepowiedziano w Koranie „według pewnej miary”.

Równowaga widoczna jest nie tylko w ilości spadającego deszczu ale także w szybkości spadania kropli. Deszczowe chmury znajdują się co najmniej na wysokości 1200 metrów. Jeżeli jakikolwiek obiekt o wielkości i masie jednej kropli deszczu spadałby na ziemię, to po drodze nabierałby prędkości i przy spadnięciu mógłby wyrządzić poważne szkody. Jeżeli krople deszczu spadałyby z wysokości 1200m z taką prędkością, to na szkody narażone byłyby nie tylko zasiewy ale też domy, samochody, ludzie i inne obiekty znajdujące się na ziemi, a oczywiście są też chmury znajdujące się na wysokości 10.000 m.

Jednak nigdy nie dojdzie do katastrofy, ponieważ deszcz spada na ziemię zawsze z szybkością nie większą niż 8-10 km/h. Powodem jest specyficzny kształt kropli deszczu.

Jak widać Koran już 1400 lat temu przepowiedział to, co dopiero w niedawnych czasach odkryli naukowcy.

Według obliczeń, w ciągu sekundy z powierzchni ziemi paruje 16 milionów ton wody, co w skali roku daje 505 trylionów ton, w tym nie tyle deszczu spada rocznie na ziemię. Jak widać ilość wody jest zawsze w równowadze a życie na ziemi możliwe jest dzięki jej stałej wymianie.

16.000.000ton/rok

Powstawanie deszczu

Kwestia powstawania deszczu stanowiła przez wieki tajemnicę. Dopiero po odkryciu radarów powietrznych można było odpowiedzieć na pytanie, kiedy i w jakich warunkach powstaje deszcz. Okazało się, że najpierw odpowiedni „surowiec” musi być nawiany przez wiatr a następnie tworzą się chmury, z których później pada deszcz. Te trzy etapy opisane zostały w Koranie słowami:

**Bóg jest Tym, który posyła wiatry,
a one wzburzają chmury;
On rozciąga je po niebie, jak chce,
i czyni je płatami;
i widzisz wtedy,
jak obfity deszcz wylewa się spomiędzy nich.
I kiedy On osiąga nim
kogo chce ze Swoich sług,
wtedy oni się radują. (Sura Bizantyjczycy, werset 48)**

A teraz przeanalizujemy poszczególne etapy:

Etap pierwszy: „Bóg jest Tym, który posyła wiatry”

Ze spienionych fal morskich porywane przez wiatr cząsteczki słonej wody stale przedostają się do atmosfery. Cząsteczki te, zwane aerozolem, wraz z parą wodną unoszącą się nad morzami i oceanami, tworzą chmury deszczowe.

Etap drugi: „On rozciąga je po niebie, jak chce, i czyni je płatami”.

Poprzez parę wodną skupiającą się wokół kryształków soli i pyłków powstają chmury. Kropelki wody są jeszcze tak małe, że w postaci chmur rozciągają się na niebie. W ten sposób niebo pokrywa się chmurami.

Etap trzeci: „i widzisz wtedy, jak obfity deszcz wylewa się spomiędzy

nich.”

Wokół kryształków soli i pyłków zbiera się coraz więcej pary wodnej, w wyniku czego krople stają się większe i tworzą krople deszczu. Krople te zaczynają odrywać się od chmury i spadać na ziemię w postaci deszczu.

Ze spienionych fal morskich porywane przez wiatr cząsteczki słonej wody stale przedostają się do atmosfery. Cząsteczki te, zwane aerozolem, wraz z parą wodną unoszącą się nad morzami i oceanami, tworzą chmury deszczowe.

Jak widać każdy poszczególny etap powstawania deszczu został opisany w Koranie w odpowiedniej kolejności, bo tak jak i nad wszystkimi innymi zdarzeniami przyrody tak i nad powstaniem deszczu czuwa Allah. W innym wersecie koranicznym czytamy:

Czy ty nie widziałeś,
że Bóg pędzi chmury,
potem je łączy razem,
potem układa je warstwami?

Widzisz przecież,
jak obfity deszcz wylewa się spomiędzy nich.

On zsyła z nieba góry
pełne gradu
i dosięga nim, kogo chce,
i oszczędza, kogo chce.

Blask jego błyskawicy omal nie porywa spojrzenia. (Sura Światło, wer-
set 43)

Badający rodzaje chmur deszczowych naukowcy doszli do zadziwia-
jącego wniosku. Tworzenie i rodzaje chmur są uporządkowane według
pewnego schematu. Tworzenie cumulusów przebiega w następujący
sposób:

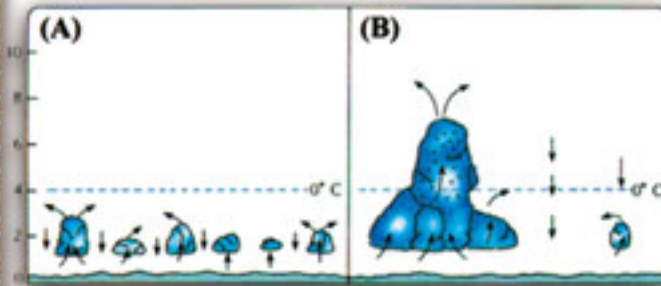
The above illustration shows the water droplets being released into the air. This is the first stage in the formation of rain. After that, the water droplets in the newly formed clouds will be suspended in the air and then condense to form rain. All of these stages are related in the Qur'an.

Etap pierwszy: Chmury nawiewane są przez wiatr.

Etap drugi: Chmury łączą się tworząc większe chmury.

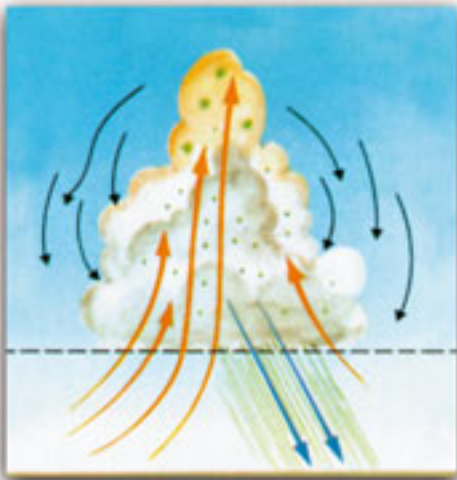
Etap trzeci: Po połączeniu mniejszych chmurek, w większej chmurze a szczególnie w centralnej części można dostrzec zwiększenie sił przyciągania. Dzięki tej sile chmura rozciąga się w pionie i w ten sposób dosięga zimniejszych części atmosfery. Dzięki zimnu krople wodne zaczynają rosnąć. Pod koniec tego etapu krople robią się tak duże, że przeciwstawiają się sile przyciągania chmury i spadają na ziemię w postaci deszczu lub gradu.

Nie należy zapominać o tym, że dla zdobycia tych informacji meteorolodzy musieli stosować skomplikowane technologie i posługiwać się zdjęciami satelitarnymi a Koran opowiedział o całym zjawisku w prostych słowach już 1400 lat temu.

A: Ma e, pojedyncze chmurki

B : Po po czeniu mniejszych chmurek, w wi kszej chmurze mo na dostrzec zwi kszenie si przyci gania, szczególnie w centralnej cz ci chmury. Dzi ki tej sile chmura rozci ga si w pionie

Chmura rozci ga si w pionie i w ten sposób dosi ga zimniejszych cz ci atmosfery. Dzi ki zimnu krople wodne zaczynaj rosn . Pod koniec tego etapu krople robi si tak du e, e przeciwstawiaj si sile przyci ga nia chmury i spadaj na ziemi w postaci deszczu lub gradu

Deszcze ożywiają martwą krainę

W Koranie czytamy o deszczach ożywiających martwą krainę:

**On jest Tym, który posyła wiatry
jako radosną wieść zwiastującą Jego miłosierdzie.
I my spuścimy z nieba wodę czystą,
aby dzięki niej ożywić martwą krainę
i napoić nią
liczne trzody i istoty ludzkie,
które stworzyliśmy.(Sura Rozróżnienie, werset 48-49)**

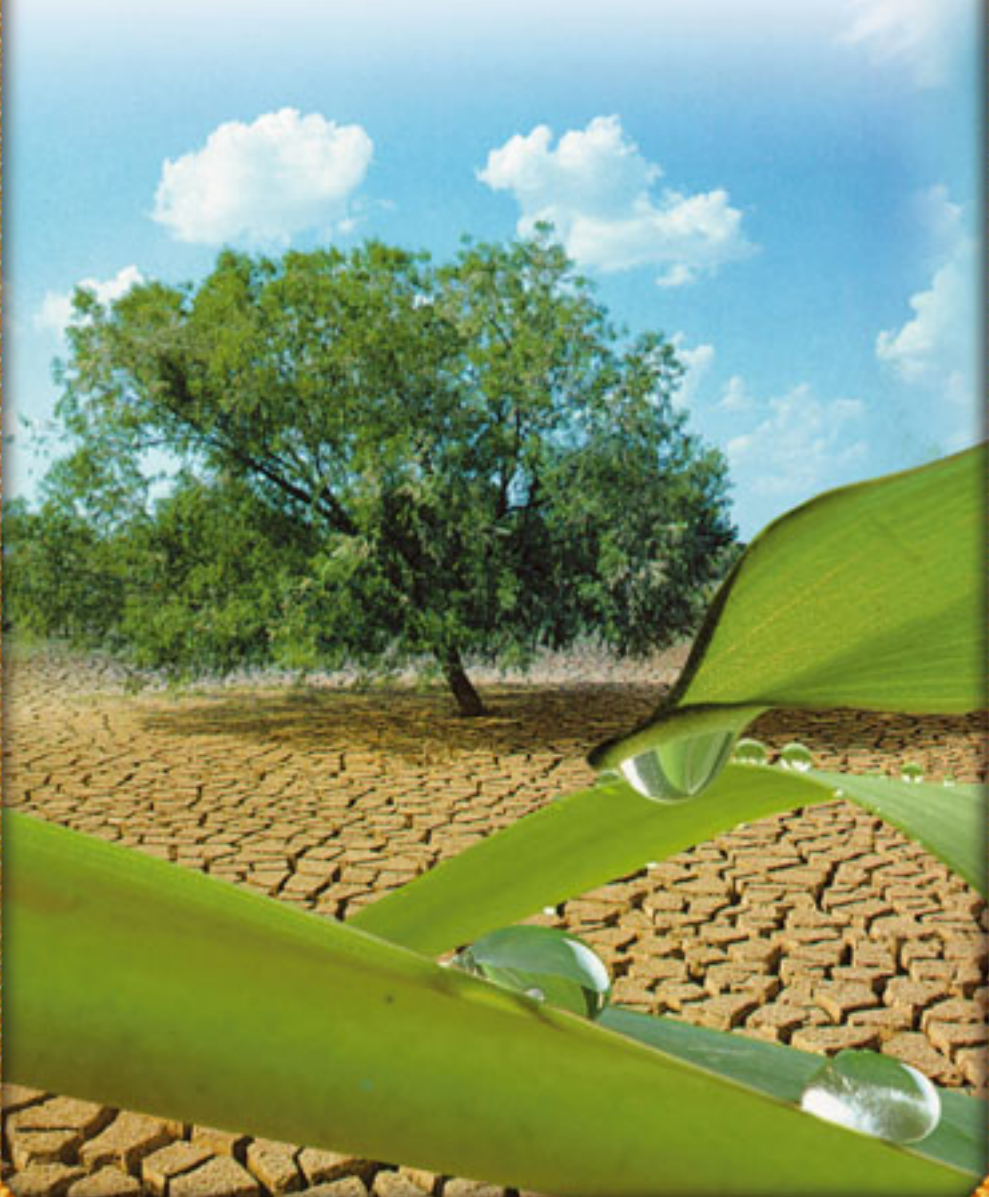
Deszcz ożywia martwą krainę nie tylko nawadniając ją ale także dostarczając innych niezbędnych dla życia składników. Utworzone z kryształków soli i pyłków krople deszczu zawierają bowiem składniki mineralne, algi, które, jak twierdzą biolodzy, pochodzą z jednej z mikrowarstw oceanicznych. Koran opisuje to sowami:

**I zesłaliśmy z nieba wodę
Przynoszącą błogosławieństwo,
i dzięki niej sprawiliśmy,
iż wyrosły ogrody i ziarno żniwa (Sura Kaf, werset 9)**

Spadające z nieba krople deszczu można więc uważać za swego rodzaju naturalny nawóz. Znajdujące się w nich cząsteczki metali ciężkich są elementami powodującymi większy urodzaj. Krótko mówiąc: deszcz jest ważnym nawozem. Nawet bardzo słaba gleba może zostać użyźniona przez padający rokrocznie deszcz i mogą na niej rosnąć różne rośliny.

W ten sposób rokrocznie na ziemi spada 150 milionów ton naturalnego nawozu. Gdyby deszcz nie posiadał takich właściwości nawożących nasza ziemską flora byłaby zdecydowanie uboższa. Przepowiedzenie tego faktu w Koranie jest dowodem jego cudowności.

No! I swear by the Lord of the easts and wests that We have the power.
(Qur'an, 70:40)

Powstanie piorunów i grzmotów

Czy ty nie widziałeś, że Bóg pędzi chmury, potem je łączy razem, potem układa je warstwami? Widzisz przecież, jak obfity deszcz wylewa się spomiędzy nich. On zsyła z nieba, góry pełne gradu, i dosięga nim, kogo chce, i oszczędza, kogo chce. Blask jego błyskawicy omal nie porывa spojrzenia (Sura Światło, werset 43)

W cytowanym wersecie jasno widać powiązanie gradu z błyskawicami. W magazynie „Meteorology today” opisano ten związek następującymi słowami:

„Podczas opadów gradu z bardzo oziębionych, składających się z kryształków lodu chmur, dochodzi do ich naładowania elektrycznego. W momencie zetknięcia ciekłych kropli deszczu z kroplami gradowymi następuje ich zamarznięcie i krople deszczowe tracą swoją wilgoć. Dzięki temu powierzchnia cząstki gradu staje się cieplejsza od kryształku lodu. Kiedy kryształek lodu zetknie się z cząstką gradu dochodzi do pewnego bardzo ciekawego zjawiska: mianowicie, elektrony ciała zimniejszego przechodzą do ciała cieplejszego, w wyniku czego ładują się negatywnie. Ta sama reakcja ma miejsce podczas gdy spotkają się krople deszczu z gradem oraz kiedy małe, naładowane pozytywnie cząsteczki lodu rozpadną się. Mniejsze, naładowane pozytywnie cząsteczki są unoszone na górne warstwy chmur a cząsteczki o ładunku elektrycznym zostają w jej dolnych częściach. Negatywnie naładowane cząstki wyładowują się w postaci błyskawic.”

Koran tak opisuje powyżej przedstawione zjawisko:

Albo do chmury burzowej na niebie, -w niej są ciemności, grzmot i błyskawica. Oni obawiając się śmierci, wkładają palce w swoje uszy w obawie przed piorunami. Bóg obejmuje niewiernych. (Sura Krowa, werset 19)

Ładunek elektryczny chmury burzowej bierze się z ciągłego rozpadu kropeł deszczu. Cząstki naładowane pozytywnie przenoszą się w górne warstwy chmury a naładowane negatywnie pozostają w jej dolnych partiach. W tej sytuacji ziemia będzie naładowana pozytywnie co doprowadzi do powstawania błyskawic.

Podczas przenoszenia się cząstki deszczu w górne warstwy chmur dochodzi do jej zamarznięcia.

I grzmot głosi Jego chwałę, i aniołowie-z obawy przed Nim.

On posyła pioruny, i razi nimi kogo chce, podczas gdy oni dyskutują o Bogu. A On jest straszny w swojej mocy. (Sura Grzmot, werset 13)

Wielkość chmur deszczowych może dochodzić nawet do 256 km szerokości i 9.000 do 12.000m wysokości. Podstawa takiej chmury jest bardzo ciemna. Z powodu olbrzymiej ilości znajdujących się w niej kropli deszczu, promienie słoneczne nie mogą się przez nią przedostać. Poprzez tą gęstość promienie nie docierają do powierzchni ziemi a człowiek widzi chmurę jako ciemną. Wyższe partie chmury są jednak jaśniejsze.

Powstawanie innych zjawisk, o których mowa w cytowanym wersecie, grzmotów i błyskawic wygląda następująco: W chmurze deszczowej w wyniku procesów zamarzania, rozpadu kropli i naelektryzowania, podczas kontaktu z innymi kroplami, zbierają się ładunki elektryczne. W przypadku zebrania takiego ładunku i braku izolacji w postaci np. powietrza dochodzi do wyładowań elektrycznych. Napięcie pomiędzy naładowanymi przeciwnie cząsteczkami może dojść nawet do miliarda volt.

Jak widać w ciemnej chmurze deszczowej dochodzi do wyładowań elektrycznych odbieranych jako pioruny, błyskawice i grzmoty. To, co w wyniku badań i obserwacji opisali naukowcy, opisano już setki lat temu w Koranie.

Użyźniające wiatry

W wersecie koranicznym czytamy o użyźniających właściwościach wiatru:

**My posyłamy wiatry użyźniające,
my spuszczaemy z nieba wodę
i dajemy ją wam do picia,
lecz nie wy jesteście jej strażnikami. (Sura Hidżr, werset 22)**

W wersecie opisano prawdę głoszącą, że pierwszym etapem powstawania deszczu jest działalność wiatru. Fakt ten nie był ludziom znany aż do początków naszego wieku. Dopiero w wyniku wielu badań meteorologicznych potwierdzono ten, opisany całe stulecia temu, fakt posiadania przez wiatr właściwości „użyźniających”.

Jak już powiedzieliśmy w poprzednich rozdziałach, porywane przez wiatr ze spienionych fal morskich cząsteczki słonej wody stale przedostają się do atmosfery. Cząsteczki te, zwane aerozolem, wraz z parą wodną unoszą się nad morzami i oceanami przenoszone są, znowu przez wiatr, na wyższe warstwy atmosfery. Tam para wodna zbiera się wokół cząsteczek wody i tworzą się chmury. Jak widać rola wiatru w całym opisanym procesie jest bardzo ważna, bez jego działalności nie byłoby możliwe powstanie chmur i deszczu.

Na powyższym rysunku pokazano sposób powstawania fal morskich. Powstają one dzięki wiejącym wiatrom. Wiatr wprawia w ruch najpierw pojedyncze krople wody a potem jej coraz większe ilości. Cząsteczki wody porywane są przez wiatr i przenoszone w wysokie warstwy atmosfery, gdzie tworzą one chmury. Jak widać bez działalności wiatru nie byłoby możliwe powstanie deszczu.

Należy oczywiście zaznaczyć, że o użyźniających właściwościach wiatru napisano w czasach, w których nie było możliwe przeprowadzenie żadnych badań i obserwacji a poziom nauki był bardzo niski.

W wersecie mowa jest też o roli wiatru w przenoszeniu nasion roślin. Ich rozm-

nażanie możliwe jest tylko dzięki działalności wiatru, który porywa nasiona roślin i przenosi je w inne miejsca. W Koranie napisano: „Spuściliśmy z nieba wodę i sprawiliśmy, iż wyrosły na niej wszelkiego rodzaju szlachetne pary”.

The picture above shows the stages in the formation of a wave. Waves are formed by the wind blowing above the surface of the water. With the wind, water particles start to move in a circular motion. This movement soon forms waves, one after the other, and bubbles formed by the waves spread in the air. This is the first stage in the formation of rain. This process is declared in the verse as "We send the fecundating winds and then cause water to descend from the sky."

Prawidłowość powstania wiatru

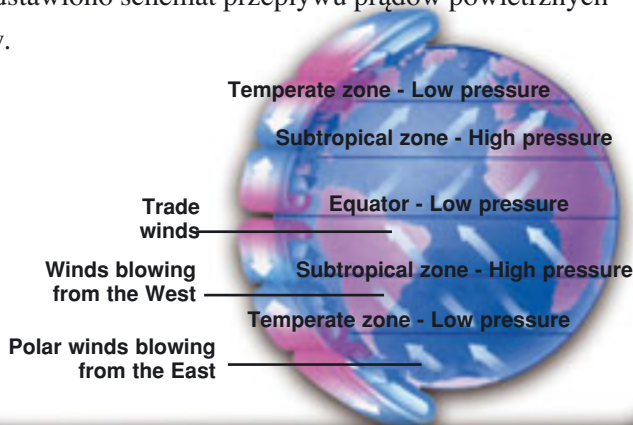
**I w zmiennym następstwie nocy i dnia,
i w tym darze, jaki Bóg zsyła z nieba
dla ożywienia ziemi, po jej śmierci,
i w zmianie kierunku wiatrów
-są znaki dla ludzi rozumnych. (Sura Przyklękająca, werset 5)**

Wiatr to prąd powietrza powstający pomiędzy miejscami o różnej temperaturze. Z powodu różnicy ciśnień w miejscach o różnych temperaturach, powietrze przepływa z miejsc o wysokim ciśnieniu atmosferycznym w kierunku niskich ciśnień. W wypadku dużych różnic temperatur wiatr jest bardzo silny, w ten sposób dochodzi do powstawania orkanów. Jednak pomiędzy równikiem i biegunami, gdzie występują ogromne różnice temperatur i ciśnień, dzięki mądrości budującego świat Allaha, nie wieją stale silne wiatry. Dzieje się tak dlatego, iż pomiędzy nimi występują różne inne warstwy, mające za zadanie spowolnienie pędu powietrza, które, w razie braku tych warstw, doprowadziłoby do zniszczenia życia na ziemi.

Użyte w wersecie sformułowanie „zmiana kierunku wiatrów” pochodzi od arabskiego „tasrifir riyah”, przy czym słowo „tasrif” oznacza: kierować, nakierowywać, przekreślać. Słowa te zostały specjalnie wybrane, aby pokazać, że nie chodzi o przypadkową zmianę kierunku ale o celowe działanie Allaha.

Na ilustracji przedstawiono schemat przepływu prądów powietrznych i powstawanie wiatrów.

The diagram to the side shows the formation of air currents and winds on the Earth.

Burzenie się i pęcznienie Ziemi

**... I widzisz ziemię opustoszałą,
a kiedy my na nią ześlemy wodę,
ona burzy się i pęcznieje,
i wydaje wszelkiego rodzaju piękne pary. (Sura Pielgrzymka, werset 5)**

Wyrażenie „burzy się” pochodzi od arabskiego słowa „ihtezzet”, co w dosłownym tłumaczeniu oznacza: przechodzi w ruch, ożywa, wzburza się, rośnie (o roślinach). Słowo „pęcznieć” pochodzi od „rebet”, co oznacza rosnąć, rozwijać się, wzbierać, zwiększać objętość. W wersecie bardzo pięknie opisano, co dzieje się z cząsteczkami ziemi podczas deszczu.

W roku 1827 angielski naukowiec, Brown, odkrył, iż ziemia pod wpływem deszczu pęcznieje i zwiększa swoją objętość. W ziemi występują cząstki i elementy metaliczne, które jonizują się podczas deszczu. Można zaobserwować jak takie najonizowane cząsteczki „burzą się” pod wpływem spadającej na nie wody i zwiększając objętość. Służą one za magazyn, bo potrafią utrzymać wewnątrz siebie wodę wystarczającą na 2-3 miesiące życia rośliny. Jeżeli takie zjawisko nie miałoby miejsca, rośliny skazane byłyby na szybką śmierć.

Jak widać prawda ta została obwieszona ludziom w Koranie już czternaście wieków temu.

**I znakiem dla nich- ziemia umarła;
ożywiłiśmy ją i wyprowadziłiśmy z niej
ziarno, które oni jedzą. (Sura Ja Sin, werset 33)**

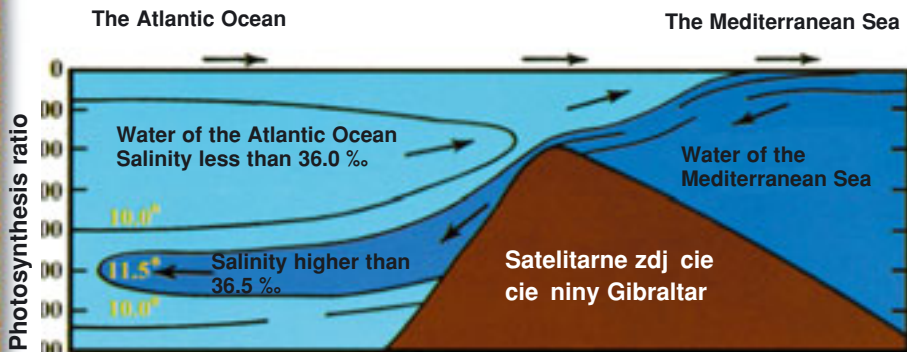
Spotkanie mórz

Jedna z niedawno odkrytych prawd o morzu została opisana w Koranie, w surze Miłosierny, słowami:

**On puścił wolno dwa morza,
aby mogły się spotkać;
Między nimi jest przegroda,
której nie przekraczają. (Sura Miłosiernym werset 19-20)**

Występowanie otwartych na siebie ale nie mieszających się ze sobą mórz odkryto dopiero bardzo niedawno. Dzięki sile zwanej w fizyce napięciem powierzchniowym, wody występujących obok siebie mórz nie mieszają się ze sobą. Jest to spowodowane różnicą gęstości wód w poszczególnych morzach.

Niezwykle zaskakujący jest fakt, iż w czasach, kiedy nikt nie słyszał jeszcze o napięciu powierzchniowym a nawet o samej fizyce, w Koranie, opisane jest tak skomplikowane zjawisko. w morzu nie przyjmuje wartości wód oceanu, zachowuje swoją temperaturę, zasolenie i gęstość.

W morzu rodzimym i oceanie atlantyckim występują wielkie fale i silne prądy. W ciełinie Gibraltaru oba zbiorniki wodne łączą się, ale woda w morzu nie przyjmuje wartości wód oceanu, zachowuje swoją temperaturę, zasolenie i gęstość.

Ciemność i fale morskie

**Albo są jak ciemności na morzu głębokim,
pokrywa je fala,
nad którą wznosi się druga fala,
a nad nią są chmury
To są ciemności jedne nad drugimi.
Kiedy ktoś wyciągnie rękę
ledwie można ją zobaczyć.
Jeśli Bóg nie da komuś światła
To on nie ma światła. (Sura Światło, werset 40)**

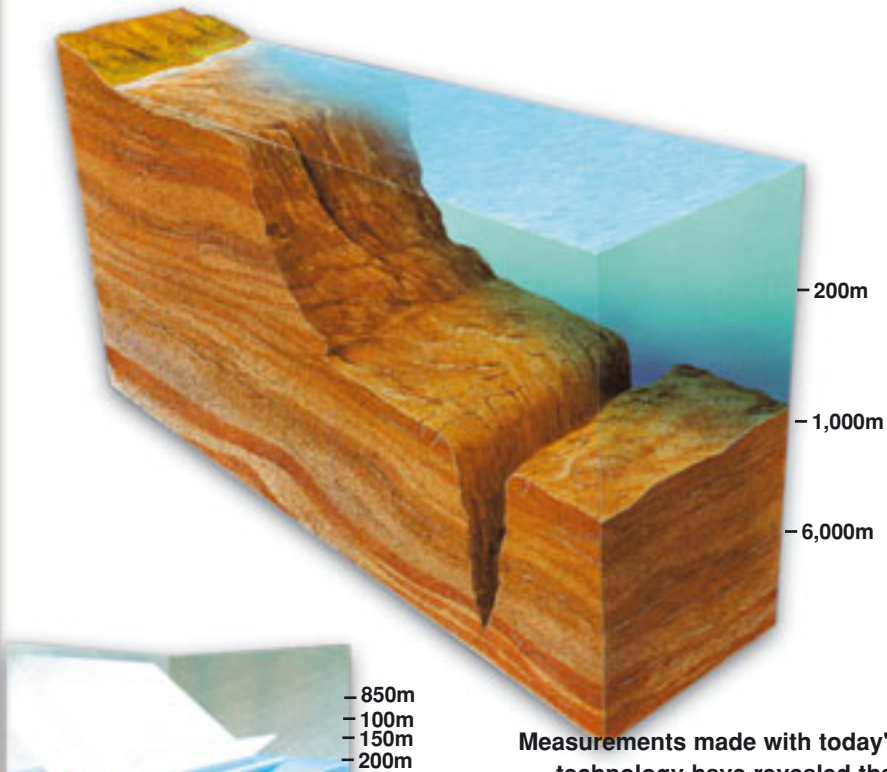
Z przeprowadzonych badań wynika, że powierzchnia mórz i oceanów odbija 3 do 30% światła. Na 200m głębokości kolory, począwszy od niebieskiego zanikają. Na tysięcznym metrze głębokości nie ma w ogóle światła. Fakt ten opisany jest w Koranie.

Warunki panujące w głębi oceanów opisane zostały w książce pt. „Oceans”, „Oceany”, w następujący sposób:

„Dziś wiemy, że ciemności panują w oceanach na głębi co najmniej 200 metrów pod jego poziomem. Do tej głębokości bardzo rzadko docierają promienie słoneczne, na głębokości 1000 metrów nie ma już ani jednego promyka.”

Dziś wiemy już, jak wygląda geografia oceanów, jakie zwierzęta i rośliny znajdują się w jego głębiach, ale informacje te zbieramy stosując najnowsze technologie, statki podwodne, specjalne urządzenia. Bez zastosowania specjalistycznej aparatury człowiek nie zejdzie głębiej niż na siedemdziesiąt metrów. Głębiny morskie zostały zbadane bardzo niedawno a mimo to wiadomości dotyczące ciemnych głębin oceanu znajdujemy w Koranie, który powstał czternaście wieków temu. Świadczy to o jego cudowności.

Zacytowane powyżej słowa ...są jak ciemności na morzu głębokim, pokrywa je fala, nad którą wznosi się druga fala, opisują jeszcze jedno ważne zjawisko:

Measurements made with today's technology have revealed that between 3 and 30 percent of the sunlight is reflected at the surface of the sea. Then, almost all of the seven colours of the light spectrum are absorbed, one after another, in the first 200 metres (660 feet), except for blue light (picture at left). Below a depth of 1,000 metres (3,280 feet), there is no light at all (above picture). This scientific fact was pointed out in Surat an-Nur 40 in the Qur'an 1,400 years ago.

W niedawnych czasach naukowcy odkryli, że pomiędzy warstwami oceanicznymi o różnej gęstości występują wewnętrzne fale, które pokrywają głębiny morskie. Fale te mogą rozbijać się dokładnie tak, jak fale powierzchniowe ale zjawisko to jest dla człowieka niedostrzegalne. Odkryto ponadto, że woda w głębokich partiach oceanów jest o wiele gęstsza niż woda płytka.

Jak widać słowa wersetu i naukowej rozprawy mówią o tym samym zjawisku. Oczywiście wiele wieków temu nie było możliwe odkrycie tej prawdy za pomocą badań naukowych i obserwacji. W koranicznej surze „Światło” to Allah przekazuje nam tę prawdę.

Na ilustracji pokazano fale wewnętrzne występujące pomiędzy warstwami wody o różnej gęstości. Wody najgęstsze występują bardzo głęboko a im bliżej powierzchni tym mniejsza gęstość wód. Ta opisana w koranicznym wersecie prawda została niedawno odkryta przez naukowców.

Miejsce, które kieruje naszymi poczynaniami

Niech się ma na bacności!

Jeśli nie zaprzestanie,

to, zaprawdę, pociągniemy go za kosmyk;

Za kosmyk kłamliwy i grzeszny! (Sura Zakrzepla Krew, werset 15-16)

Bardzo interesujące w tym wersecie jest stwierdzenie „pociągniemy go za kosmyk... kłamliwy i grzeszny”. Kosmyk to lok, pukiel włosów opadających na czoło, a czoło pokrywa przednią część mózgu odpowiedzialną za ważne życiowe funkcje. Funkcje te opisano dopiero sześćdziesiąt lat temu ale Koran, który powstał 1400 lat temu zwraca na nie uwagę.

W opracowaniu „Essentials of Anatomy and Physiology” opisano funkcje przedmózdzia w następujący sposób:

„Planowanie i motywacja do działania to podstawowe funkcje tej partii mózgu.”

W innym miejscu tego opracowania czytamy:

„Oprócz funkcji ruchowych ta część mózgu odpowiada także za akty przemocy i gwałtowność.”

Jak wynika z powyższych cytatów, przedmózdze odpowiada za planowanie działań człowieka, motywacje, mówienie prawdy i kłamstw i za związane z tym inne czynności. Jak widać werset „Kosmyk kłamliwy i grzeszny” sury Zakrzepla Krew to nic innego tylko opis funkcji przedmózdzia.

Uspokojenie serc przez wspominanie Boga

Badania nad różnicami w kondycji fizycznej i zdrowiu pomiędzy osobami wierzącymi i niewierzącymi przeprowadzone przez ekipę Davida B. Larsona z amerykańskiego Międzynarodowego Centrum Badania Zdrowia, doprowadziły do otrzymania zaskakujących rezultatów. Wśród wierzących występuje o 60% mniej zawałów serca, o 100% mniej samobójców, o siedem razy mniej uzależnionych od nikotyny.

Psychologowie są przekonani, że dobra kondycja wierzących ma korzenie w psychice człowieka. Człowiek o zdrowej psychice jest bardziej odporny na choroby. Fakt ten ma jednak jeszcze jedno podłoże: jedynie człowiek wierzący w Boga może być zdrowy i silny psychicznie. Sprawa powiązań religijności i zdrowia psychicznego i fizycznego człowieka jest tematem prac dr Herberta Bensona z Harvardu. Uczony, który sam jest ateistą dochodzi do wniosku, że nic nie ma tak pozytywnego wpływu na zdrowie człowieka jak wiara w Boga. „Żadna inna wiara nie ma tak pozytywnego wpływu na człowieka jak wiara w Boga”, pisze Benson.

Na pytanie skąd biorą się takie powiązania pomiędzy duszą a zdrowiem fizycznym Benson odpowiada: „Ciało i dusza człowieka są skierowane na wiarę w Allaha.”

Benson nie jest oczywiście pierwszym, który odkrył tę prawdę, została ona przedstawiona 1400 lat temu w Koranie:

**Ci, którzy uwierzyli
i których serca się uspakajają
przez wspominanie Boga
-o tak! Przez wspominanie Boga
uspakajają się ich serca!- (Sura Grzmot, werset 28)**

Człowiek wierzący, modlący się i ufający Allahowi jest zdrowszy fizycznie i psychicznie ponieważ zachowuje się zgodnie z naturą człowieka. Wiara w filozofie i wyznania niezgodne z naturą człowieka niosą ze sobą chorobę i nieszczęścia. Współczesna medycyna zaczyna tę prawdę akceptować. Słowa Patricka Gleena: „Współczesna medycyna zaczyna doceniać rolę wiary.”

Narodziny człowieka

Koran opowiadając o wszystkich aspektach życia posługuje się wieloma przykładami ze świata roślin, zwierząt, przedstawia liczne dowody zaczerpnięte ze wszechświata i powierzchni ziemi. Często opisuje też stworzenie człowieka, jak np w surze Wydarzenie:

My-My was stworzyliśmy.

Dlaczego więc nie chcecie uwierzyć?!

Czyż nie widzicie,

Co wydzielacie w postaci nasienia?

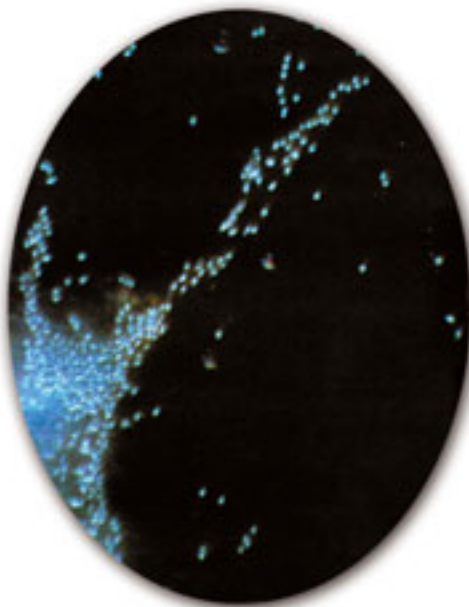
Czy to wy je stwarzacie,

Czy też my jesteśmy stwórcami?(Sura wydarzenia, werset 57-58)

Stworzenie człowieka jest tematem bardzo wielu wersetów koranicznych. Można tam znaleźć szczegółowe informacje o powstaniu i narodzinach człowieka, informacje, które znalazły potwierdzenie naukowe dopiero w późniejszych epokach. Poniżej tylko niektóre z nich:

1. Człowiek nie powstaje z całości nasienia lecz tylko z jednego plemnika,
2. Mężczyzna jest odpowiedzialny za płeć dziecka,
3. Embrion żyje w łonie matki,
4. Embrion rozwija się w trzech ciemnych częściach macicy.

Powyższe informacje nie znalazły się w Koranie w wyniku badań, bo czternaście wieków temu przeprowadzenie ich było niemożliwe, prawdy te potwierdziła jednak współczesna medycyna. Teraz zajmijmy się kolejno poszczególnymi punktami.

In the picture to the left, we see semen ejected into the uterus. Only very few sperms out of 250 million sperms emitted from the male can make it to the ovum. The sperm that will fertilise the egg is the only one out of a thousand sperms that have managed to survive. The fact that man is made not from the entire semen-but only a small part of it-is related in the Qur'an with the expression, "a drop of ejected semen."

Kropla nasienia

Plemniki, zanim dotrą do komórki jajowej, przebywają długą drogę w ciele kobiety. Z 250 milionów plemników tylko około tysiąca dociera do komórki jajowej, która ma wielkość pół ziarnka soli. Komórka, po kilku minutach przyjmuje tylko jeden plemnik. Czyli, człowiek nie powstaje z całości nasienia lecz tylko z jednego plemnika. Dokładnie tak mówi koraniczna sura Zmartwychwstanie:

Czy człowiek sądzi,

że będzie pozostawiony bez dozoru?

Czyż nie był on kroplą spermy,

która wytrysnęła (Sura Zmartwychwstanie, werset 36-37)

Należy zwrócić uwagę, że Koran nie mówi o spermie tylko o kropelce spermy, czyli o plemniku. Naukowe udowodnienie tej prawdy było możliwe dopiero niedawno, ale Koran jest słowem Allaha, dlatego przepowiada prawdę.

Na ilustracji widać nasienie przy wejściu do macicy. Z 250 milionów plemników tylko około tysiąca dociera do komórki jajowej wielkości pół ziarenka soli, która po kilku minutach przyjmuje tylko jeden plemnik. Czyli, człowiek nie powstaje z całości nasienia lecz tylko z jednego plemnika.

In the Qur'an, it is said that masculinity or femininity are created out of "a drop of semen which has been ejected." Until fairly recently, it was believed that a baby's sex was determined by the mother's cells. Science only discovered this information given in the Qur'an in the 20th century. This and many other similar details about the creation of man were stated in the Qur'an centuries ago.

Skład nasienia

Nasienie nie składa się tylko i wyłącznie z plemników. Jego skład jest bardzo skomplikowany. Spermia zawiera cukry, potrzebne do utrzymania plemników przy życiu, składniki neutralizujące kwasy wydzielane przez żeński układ płciowy i inne substancje. O skomplikowanym składzie nasienia czytamy w Koranie:

Zaprawdę, stworzyliśmy człowieka

z kropli spermy, mieszaniny,

aby go doświadczyć.

I uczyniliśmy go słyszającym i widzącym. (Sura Człowiek, werset 2)

On jest Tym, który doskonale stworzył każdą rzecz,

On zaczął stworzenie człowieka z gliny,

potem uczynił jego potomstwo

z ekstraktu nędznej wody. (Sura Pokłon, werset 7-8)

Słowo ekstrakt, pochodzi od arabskiego „sulale”, co oznacza najlepszą część, z niej właśnie powstaje człowiek.

Widzimy więc jak Allah przekazuje nam kolejną prawdę o powstaniu człowieka.

W Koranie powiedziane jest, że odpowiedzialność za płć dziecka ponosi mężczyzna jednak do tej pory naukowcy byli zdania, że leży ona po stronie matki. Dopiero niedawno przeprowadzone badania dowiodły słuszności słów Koranu.

Płć dziecka

Do niedawna myślano, że płć dziecka determinowana jest przez

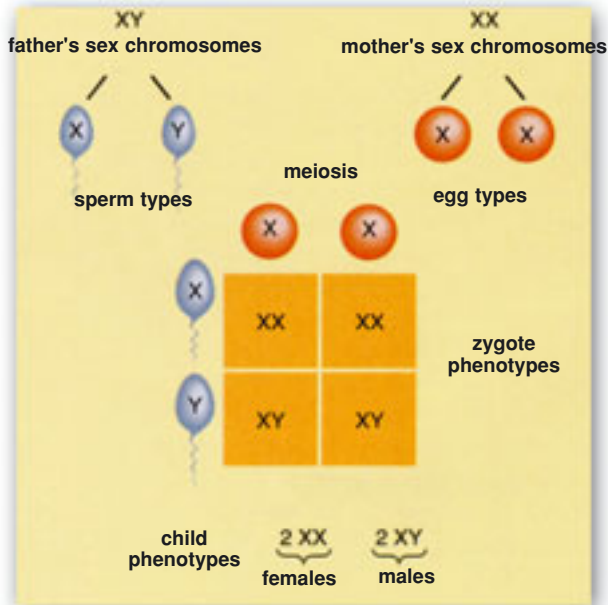
komórki matki lub wspólnie, przez komórki matki i ojca, w Koranie jednak napisane jest:

I że to On stworzył parę-mężczyznę i kobietę

–z kropli spermy, kiedy wytryska; (Sura Gwiazda, werset 45-46)

Czyż nie był on kroplą spermy,

która wytrysnęła,

The Y chromosome carries characteristics of masculinity, while the X chromosome carries those of femininity. In the mother's egg, there is only the X chromosome, which determines female characteristics. In the semen from the father, there are sperms that include either X or Y chromosomes. Therefore, the sex of the baby depends on whether the sperm fertilising the egg contains an X or Y chromosome. In other words, as stated in the verse, the factor determining the sex of the baby is the semen, which comes from the father. This knowledge, which could not have been known at the time when the Qur'an was revealed, is evidence to the fact that the Qur'an is the word of Allah.

potem stała się grudką krwi zakrzepłej?

On go stworzył i ukształtował.

I uczynił z niego parę

-mężczyznę i kobietę. (Sura Zmartwychwstanie, werset 37-39)

Ta prawda została potwierdzona dopiero w bardzo niedawnej przeszłości dzięki odkryciom na polu genetyki i mikrobiologii. Zrozumiano, że kobieta nie odgrywa praktycznie żadnej roli w ustalaniu się płci człowieka. Odpowiedzialne za płeć są znajdujące się w ciele człowieka chromosomy tzw. chromosomy płci. W ciele mężczyzny jest to para chromosomów XY, w ciele kobiety XX (nazwa ta wzięła się stąd, że chromosomy swoim kształtem przypominają te litery). Chromosom Y jest nośnikiem genów męskich, X- żeńskich.

Powstawanie człowieka rozpoczyna się z chwilą połączenia par chromosomów. Podczas jajczkowania obie części dzielącej się komórki płciowej noszą chromosomy X, mężczyźni jednak posiadają plemniki o chromosomach X lub Y. Jeżeli do komórki jajowej dotrze plemnik z chromosomem X, dziecko, które się narodzi będzie dziewczynką, jeżeli dotrze plemnik z chromosomem Y, urodzi się chłopczyk.

Jak widać odpowiedzialność za płeć dziecka ponosi tylko ojciec, o czym Koran mówił już 1400 lat temu. W wielu kulturach jednak nadal wierzy się w to, że to kobieta jest odpowiedzialna za płeć dziecka.

Powstawanie człowieka rozpoczyna się z chwilą połączenia par

chromosomów. Podczas jajczkowania obie części dzielącej się komórki płciowej noszą chromosomy X, mężczyźni jednak posiadają plemniki o chromosomach X lub Y. Jeżeli do komórki jajowej dotrze plemnik z chromosomem X, dziecko, które się narodzi będzie dziewczynką, jeżeli dotrze plemnik z chromosomem Y, urodzi się chłopczyk.

„Zakrzepła Krew” w łonie matki

Kontynuując studiowanie informacji zawartych w Koranie i dotyczących powstania człowieka, natkniemy się na kolejne naukowe cuda.

Z plemnika i komórki jajowej powstanie jedna komórka, zygota, która będzie się dzielić aż w końcu zacznie przypominać kawałek mięsa. Podział ten nie będzie miał miejsca w próżni, zygota jest bowiem przytwierdzona do macicy matki. Przypomina to trochę roślinę, która korzenie swoje ma w ziemi i tak jak roślina z ziemi, tak zygota z ciała matki czerpie potrzebne jej do rozwoju składniki.

I tu dochodzimy do kolejnego cudu ogłoszonego w Koranie:

Głoś! w imię Twego Pana, który stworzył!

Stworzył człowieka z grudki krwi zakrzepłej!

Głoś! Twój Pan jest najszlachetniejszy! (Sura zakrzepła Krew, wersety 1-3)

Pierwszym etapem rozwoju człowieka w łonie matki jest powstanie zygoty, która rozwija się przyczepiona do macicy, skąd czerpie potrzebne do przeżycia składniki.

Owinięcie kości mięśniami

W Koranie znajdujemy także opis poszczególnych etapów rozwoju człowieka w łonie matki. Według Koranu najpierw powstają kości a dopiero potem mięśnie:

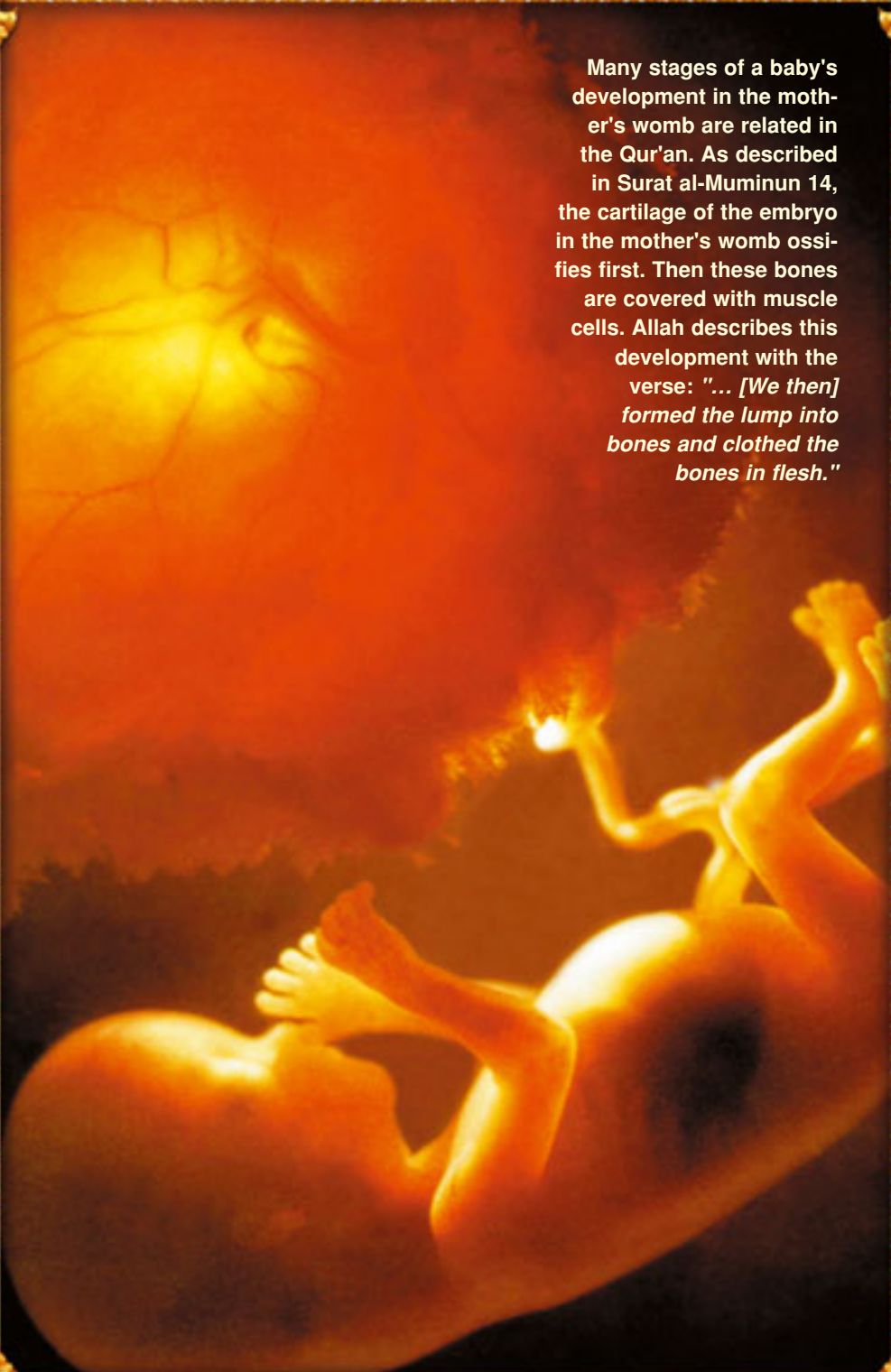
The bones of the baby completing its development in the mother's womb are clothed with flesh during one particular stage exactly as stated in the Qur'an.

**Następnie stworzyliśmy z kropli nasienia
grudkę krwi zakrzepłej;
potem stworzyliśmy z tej grudki krwi zakrzepłej
załążek ciała;
a z tego załążka stworzyliśmy kości;
wtedy oblekaliśmy te kości ciałem;
następnie uczyniliśmy go innym stworzeniem.
Niech będzie błogosławiony Bóg,
najlepszy ze stwórców. (Sura Wierni, werset 14)**

Tak jak to napisane w Koranie nowopowstałe kości człowieka są oblekane przez mięśnie.

Koran informuje nas o poszczególnych etapach rozwoju embrionalnego człowieka. Jak to opisano w czternastym wersecie sury Wierni, najpierw z tkanki chrząstnej powstają kości, wokół których następnie tworzą się mięśnie. Opisano to słowami: „A z tego załążka stworzyliśmy kości; wtedy oblekaliśmy te kości ciałem; następnie uczyniliśmy go innym stworzeniem.”

Many stages of a baby's development in the mother's womb are related in the Qur'an. As described in Surat al-Muminun 14, the cartilage of the embryo in the mother's womb ossifies first. Then these bones are covered with muscle cells. Allah describes this development with the verse: "... [We then] formed the lump into bones and clothed the bones in flesh."

Nauka zajmująca się rozwojem człowieka w łonie matki to embriologia. Do niedawna embriolodzy byli zdania, że kości i mięśnie rozwijają się równorzędnie, dopiero dzięki najnowszym technologiom i dokładnym obserwacjom okazało się, że nie nauka a Koran miał rację, najpierw rozwijają się kości a dopiero potem mięśnie.

Fakt ten opisano w opracowaniu *Developing Human* słowami:

W szóstym tygodniu ciąży chrząstki kręgosłupa zaczynają zmieniać się w kości. W siódmym tygodniu twardnieją też kości długie. W tym samym czasie rozpoczyna się tworzenie tkanki mięśniowej.

Jak widać prawdy zamieszczone w Koranie znalazły potwierdzenie w nowoczesnej embriologii.

Trzy etapy życia człowieka w macicy

W Koranie opisano trzy etapy życia w łonie matki słowami:

On stworzył was z jednej duszy,

potem uczynił z niej jej parę.

On zesłał dla was, spośród trzód,

osiem par.

On was stwarza w łonach waszych matek,

stworzenie po stworzeniu,

w trzech ciemnościach

To jest Bóg, wasz Pan.

Do Niego należy królestwo.

Nie ma Boga jak tylko On!

Jakże więc jesteście odwrócenii! (Sura Grupy, werset 6)

In Surat az-Zumar 6, it is pointed out that man is created in the mother's womb in three distinct regions. Indeed, modern embryology has revealed that the baby's embryological development takes place in three distinct regions in the mother's womb.

Arabskie wyrażenie „fi zulumatin selasin” przetłumaczone jako „trzy ciemności” mówi o trzech ciemnych miejscach rozwoju embrionu:

1. Ciemność brzucha
2. Ciemność macicy
3. Ciemność łona

Jak widać Koran i współczesna biologia są zgodne co do miejsc, w których przebywa embrion. Embriolodzy zaobserwowali ponadto, że miejsca te otoczone są trzema powłokami.

Ściana brzucha składa się z następujących warstw: mięśnie okalające, mięśnie wewnętrzne i mięśnie podłużne. Analogicznie macica otoczona jest trzema warstwami. Dookoła embrionu występują trzy kolejne warstwy: amnion, chorion i decidua.

W surze znajduje się ponadto zapis mówiący o tym, że embrion przebywający w łonie matki przechodzi trzy etapy rozwoju co także znalazło potwierdzenie we współczesnej nauce. Resim s. 119: W szóstym wersecie sury Grupy znajduje się zapis mówiący o tym, że embrion przebywający w łonie matki przechodzi trzy etapy rozwoju co znalazło potwierdzenie we współczesnej nauce.

Można o tym przeczytać we wszystkich opracowaniach z dziedziny embriologii, na przykład w podręczniku *Basik Human Embryology*, autorstwa P. Williamsa:

Życie w łonie matki można podzielić na trzy etapy: okres preembrionalny

(pierwsze dwa i pół tygodnia), okres embrionalny (do końca ósmego tygodnia) i okres fetalny (od ósmego tygodnia do końca ciąży). Są to trzy etapy rozwoju płodu, które można opisać następująco:

- Okres preembrionalny: w tym czasie dochodzi do podziału zygoty i jej umieszczenia w macicy. Rozmnażające się komórki organizują się w trzech grupach.

- Okres embrionalny: trwa łącznie pięć i pół tygodnia w którym na żywy organizm mówi się embrion. W tym okresie tworzą się podstawowe systemy i narządy.

- Okres fetalny: od ósmego tygodnia organizm, żyjący w łonie matki i zwany już fetusem, zaczyna przypominać człowieka. Zaczyna wykształcać się twarz i kończyny a wszystkie organy zaczynają pełnić swe funkcje. Okres trwa 30 tygodni, po których następuje poród.

Wszystkie wiadomości o życiu płodu udało się zebrać naukowcom dzięki skomplikowanym urządzeniom i wieloletnim badaniom. Ich zgodność z zapisami Koranu jest dowodem na to, że Koran jest słowem bożym.

Wyjście człowieka z wody

Bóg stworzył wszelkie zwierze z wody.

Wśród nich są takie,

które pełzają na swoim brzuchu;

wśród nich są takie,

wtóre chodzą na dwóch nogach;

i wśród nich są takie,

które chodzą na czterech;

Bóg stwarza to, co chce.

Przecież Bóg jest nad każdą rzeczą

Wszechwładny! (Sura Światło, werset 45)

**Czyż ci, którzy nie uwierzyli, nie widzieli,
iż niebios a i ziemia stanowiły jedną zwartą masę
i My rozdzieliliśmy je
i stworzyliśmy z wody każdą żyjącą rzecz?
Czyż oni nie uwierzą? (Sura Prorocy, werset 30)**

**On jest Tym, który stworzył człowieka z wody
I uczynił dla niego związki krwi i małżeństwa.
Twój Pan jest wszechmocny! (Sura Rozróżnienie, werset 54)**

Czytając wersety poświęcone początkom życia i ludzkości widzimy, że do stworzenia doszło w cudowny sposób. Cudem jest to, że życie ma swój początek w wodzie. Lata obserwacji i badań naukowych tylko potwierdziły to, co zapisano w Koranie.

Dzisiaj w każdej encyklopedii możemy przeczytać, że podstawowym składnikiem żywego organizmu jest woda, niektóre z organizmów składają się w 90% właśnie z wody. Wiadomo też, że podstawowy składnik komórki, cytoplazma, to w osiemdziesięciu procentach woda. Nie da się podważyć faktu, że Koran objawił nam wielką naukową prawdę już czternaście wieków temu.

Wszystkie organizmy, aby przeżyć, potrzebują wody. Zwierzęta zamieszkujące tereny suche zaopatrzone są w specjalne systemy, pomagające jak najdłużej utrzymać wodę w organizmie. Jeżeli nie istniałyby takie systemy a organizm utraciłby wodę, doszłoby do jego zgonu. W XVII wieku naukowiec, Jan Baptista van Helmont, odkrył, że woda jest najważniejszym składnikiem, koniecznym dla życia roślin.

**Your Lord says, "Call on Me and I will answer you. Those who are too proud to worship Me will enter Hell abject."
(Qur'an, 40:60)**

Powstanie z gliny

Allah informuje nas w Koranie o cudownych okolicznościach powstania życia. Pierwszy człowiek został uformowany z gliny a następnie Allah tchnął w niego ducha.

Oto powiedział mój Pan do aniołów:

„Ja stwarzam człowieka z gliny.

Kiedy go ukształtuję harmonijnie

I tchną w niego Mojego Ducha,

To padnijcie, oddając mu pokłony!”(Sura Sad, werset 71-72)

Zapytaj więc ich:

Czy oni są silniejsi w budowie fizycznej

Od innych, których stworzyliśmy?

My przecież stworzyliśmy ich z lepkiej gminy. (Sura Szeregi, werset 11)

Dzisiaj badając ludzkie tkanki widzimy, że znajduje się w nich wiele elementów pochodzących z gleby. 95% tkanek stanowi węgiel (C), tlen (O), fosfor (N), (N) i (S) a także 26 innych elementów. W innym miejscu Koranu znajdujemy zapis:

Element	Symbol	Miejsce występowania i główne funkcje	%	waga
Minerały				gram
Tlen	O	Odpowiedzialny za oddychanie komórek i tkanek	65.0	43,000
Węgiel	C	Budowa organiczna	18.5	12,000
Wodór	H	Niektóre tkanki	9.5	6,300
Azot	N	Część białek	3.3	2,000
Wapń	Ca	Zęby i kości	1.5	1.100
Fosfor	P	Zęby i kości	1.0	750
Potas	K	Elektrolity w komórkach	0.35	225
Siarka	S	Aminokwasy	0.25	150
Chlor	Cl	Elektrolit	0.15	100
Sód	Na	Elektrolit	0.15	90
Magnez	Mg	Elektrolit, bierze udział w metabolizmie	0.05	35
Silikon	Si		0.05	30
Mikro- minerały				miligram
Żelazo	Fe	Hemoglobina	0.01	4,200
Cynk	Zn	Wchodzi w skład enzymów	0.01	2,400
Miedź	Cu	j.w.	0.01	90
Bor	B	Skład kości	0.01	68
Kobalt	Co	Podstawa witaminy B12	0.01	20
Wanad	V	Metabolizm tłuszczów	0.01	20
Jod	I	Wchodzi w skład hormonów	0.01	15
Selen	Se	Enzym, antyutleniacz, skład sys. immunolog.	0.01	15
Mangan	Mn	Enzymy zawierające metal	0.01	13
	Mo	Wchodzi w skład enzymów	0.01	8
chrom	Cr	Część tolerująca glukozę	0.01	6

Program genetyczny

Z czego On go stworzył?

On go stworzył z kropli spermy

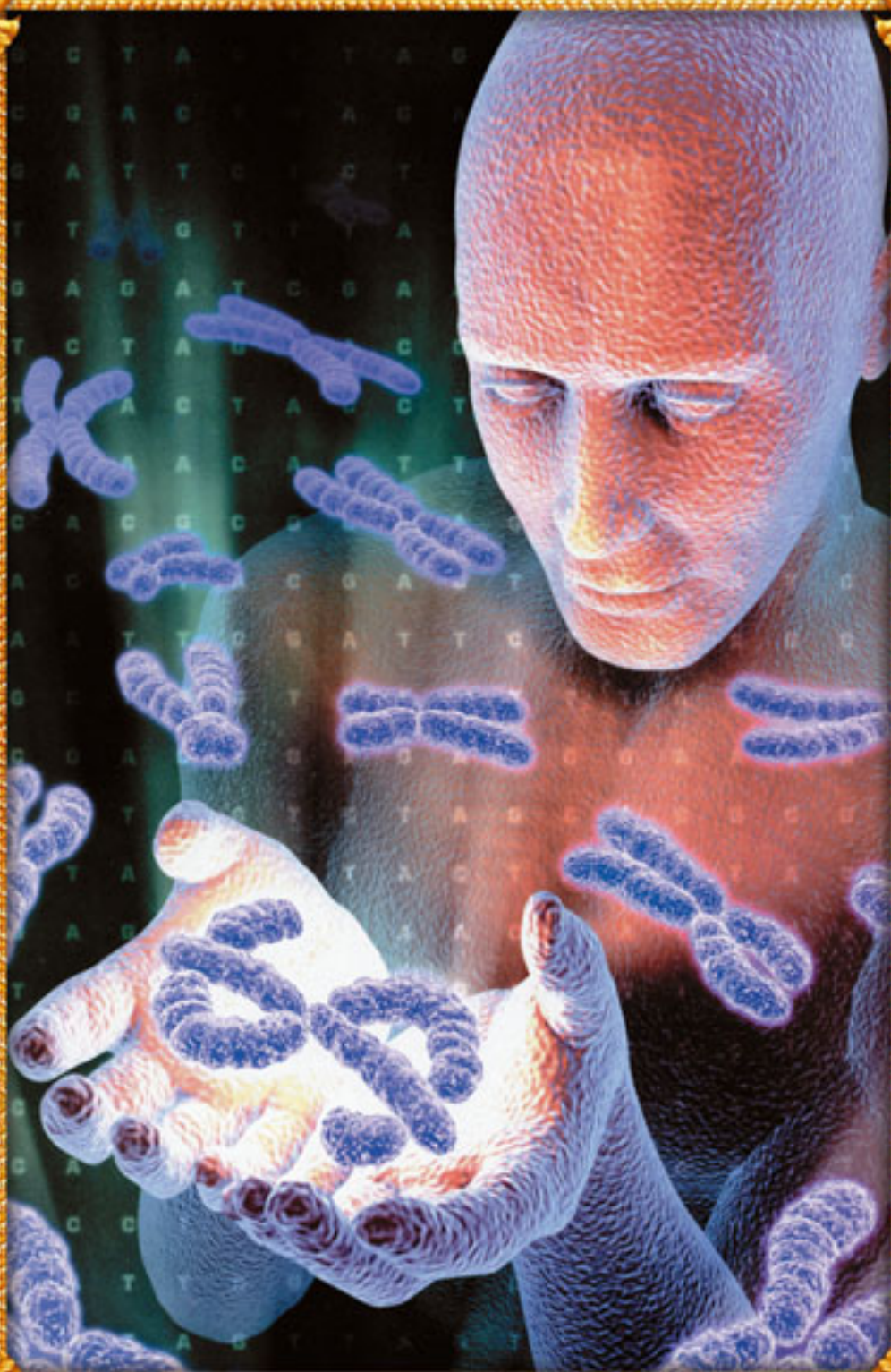
I wyznaczył jego los;

Następnie uczynił jego drogę łatwą. (Sura Zachmurzył się, werset 18-20)

Jak wiadomo w momencie, kiedy plemnik zapładnia komórkę jajową, spotykają się geny matki i ojca. Każdy z wielu tysięcy genów ma swoje zadanie, to one są odpowiedzialne za wygląd człowieka, kolor jego oczu, włosów i skóry, wzrost, kształt twarzy i czaszki, wszystkie organy wewnętrzne i zewnętrzne oraz szkielet. Geny kontrolują ponadto wszystkie procesy zachodzące w komórkach. Od nich zależy ciśnienie krwi, to one sprawiają, iż jest ono za niskie, za wysokie lub w normie.

W chwili spotkania plemnika i komórki jajowej powstaje cząsteczka DNA, która zawiera kod genetyczny. Znajduje się ona w jądrze komórkowym i jest stosunkowo dużych rozmiarów. Od zawartego w niej kodu genetycznego zależy dalszy podział i rozwój zapłodnionej komórki jajowej.

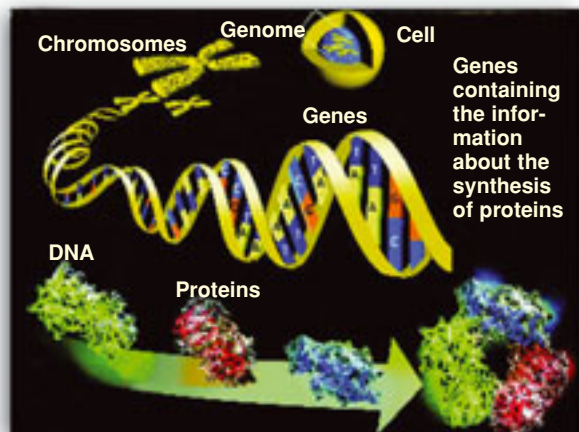
Ilość informacji zawartych w DNA zadziwia nie tylko naukowców: w jednej tylko cząsteczce DNA zapisana jest ilość danych, jaka nie zmieściłaby się nawet w tysiącach książek. Innymi słowy, w jądrze komórkowym każdej komórki znajdującej się w organizmie człowieka zapisana jest milion stronicowa encyklopedia. Dla porównania warto

dodać, że największa encyklopedia świata, Encyklopedia Britannica, składa się z 23 tomów a łączna ilość stron nie przekracza dwudziestu pięciu tysięcy. W naszych komórkach zakodowana jest encyklopedia o czterdzieści razy obszerniejsza.

Istnienie DNA, którego naukowego odkrycia dokonał Francis Crick w 1953 roku, zostało przepowiedziane w zesłanym tysiąc czterysta lat temu Koranie. Jest to kolejny dowód na to, że w Koranie objawione jest słowo wszechwiedzącego Allaha.

Cząsteczka DNA składa się y czterech nakładających się na siebie spirali nukleotydów. Ich ułożenie decyduje o wszystkich cechach charakterystycznych organizmu.

Okres menstruacji

Menstruacja to zjawisko fizjologiczne, występujące u kobiet i następujące wskutek niezapłodnienia komórki jajowej. Z ciała kobiety usuwane są krew, śluz oraz fragmenty złuszczonej błony śluzowej macicy, która była przygotowana na przyjęcie zapłodnionego jaja. Po menstruacji macica znowu przygotowuje się na przyjęcie jaja i cykl powtarza się.

Podczas cyklu, trwającego przeciętnie około miesiąca, dochodzi do rozrostu i unaczyniania błony śluzowej. Jeżeli w okresie tym nie dojdzie do zapłodnienia, następuje zjawisko menstruacji.

W czasie kiedy Allah zesłał na ziemię Koran badania anatomiczne nie były wykonywane i ludzie nie mieli pojęcia o tym, co dzieje się w ciele kobiety podczas menstruacji, jednak w Koranie czytamy:

**Bóg wie, co nosi każda żeńska istota
i o ile kurczą się łona,
i o ile się powiększają. (Sura Grzmot, wer-
set 8)**

Na początku cyklu menstruacyjnego śluzówka macicy ma 0,5mm grubości. Dzięki działalności produkowanych przez jajniki hormonów warstwa ta może rozszerzać się aż do osiągnięcia pięciu a nawet sześciu centymetrów. Jeżeli nie dojdzie do zapłodnienia warstwa ta kruszy się i odrywa od ścian macicy.

Jak widać w Koranie przepowiedziano dokładnie opisane wyżej zjawisko.

Ciąża i poród

Niech zginie człowiek!

Jakże on jest niewdzięczny!

Z czego On go stworzył?

On go stworzył z kropli spermy

i wyznaczył jego los;

następnie uczynił jego drogę łatwą. (Sura Zachmurzył się, werset 17-20)

Pod koniec szóstego miesiąca znajdujący się w łonie matki płód zaczyna przypominać człowieka, a macica zaczyna pełnić rolę inkubatora. Płód wykształcił już wszystkie potrzebne do życia organy, teraz macica dostarcza mu pokarm, w celu przyspieszenia ich rozwoju. Okres ten trwa aż do porodu.

Z powodu niewielkiej średnicy szyjki macicy przyjscie płodu na świat nie byłoby możliwe, gdyby nie wystąpił cały szereg zdarzeń, mających na celu jej skrócenie i rozwarcie.

W Koranie opisano to zacytowanymi powyżej słowami: „następnie uczynił jego drogę łatwą”.

Kolejność rozwoju organów

**On jest Tym, który stworzył dla was
słuch, wzrok i serce.**

Jakże mało jesteście wdzięczni! (Sura Wierni, werset 78)

Bóg wyprowadził was z łona waszych matek.

Wy nie widzieliście niczego.

On dał wam słuch, wzrok i serca.

Być może będziecie wdzięczni. (Sura Pszczoły, werset 78)

Powiedz:

„Jak wam się wydaje?

Jeśli Bóg zabierze wam słuch i wzrok

i nałoży pieczęć na wasze serca

to jaki bóg, oprócz Boga,

przywróci wam to?”

Popatrz jak My przedstawiamy Nasze znaki!

Oni jednak się odwracają. (Sura Trzody, werset 46)

Zaprawdę, stworzyliśmy człowieka

z kropli spermy, mieszaniny,

aby go doświadczyć.

I uczyniliśmy go słyszącym, widzącym. (Sura Człowiek, werset 2)

W cytowanych wersetach mowa jest o danych nam przez Boga zmysłach. Zauważmy, że wymieniane są one zawsze w tej samej kolejności: wzrok, słuch, czucie i rozumienie. W artykule opublikowanym przez embriologa, Keith Moore, na łamach czasopisma Journal of Islamic Medical Association, uczone wskazuje na fakt, iż u płodu najpierw rozwi-

ja się ucho wewnętrzne a dopiero potem oczy i, odpowiedzialny za czucie, mówienie i rozumienie, mózg.

Bardzo wcześnie, bo już dwudziestego drugiego dnia po zapłodnieniu, u płodu pojawiają i zaczynają rozwijać się załączki uszu. Rozwój trwa do czwartego miesiąca ciąży i w tym tak wczesnym okresie płód jest już w stanie słyszeć dźwięki. Jak widać Koran zwraca naszą uwagę na fakt potwierdzony naukowo dopiero przez współczesną medycynę.

Fakty naukowe i koraniczne wersety są zgodne co do kolejności rozwoju narządów zmysłów u płodu.

Pojawienie się mleka

Zaprawdę macie pouczający przykład

w waszych trzodach!

My poimy was tym, co jest w ich wnętrzościach

miedzy pokarmem strawionym a krwią

- mlekiem czystym, przyjemnym dla pijących. (Sura Pszczoły, werset 66)

Główne produkty pożywienia organizmów powstają dzięki zachodzącym w układzie trawiennym reakcjom chemicznym. Strawione substancje przenikają do krwi w części układu trawiennego zwanej jelitem. Wraz z krwią dostają się do wszystkich organów i zapewniają ich funkcjonowanie.

Gruzoły mleczne, podobnie jak i inne organy, odżywiają się dzięki przyniesionym przez krew składnikom, powstałym w wyniku reakcji chemicznych zachodzących w organizmie. Przy okazji należy podkreślić ważną rolę krwi w przekazywaniu składników odżywczych.

Jak widać wiadomości uzyskane dzięki współczesnej nauce i przytoczony powyżej sześćdziesiąty szósty werset sury „Pszczoły” zgadzają się w kwestii powstawania mleka. Jest to kolejny dowód cudowności Koranu, bo, jak wiadomo, naukowe dowiedzenie powstania tej substancji nie było możliwe czternaście wieków temu.

Powiedz:

„Kto wam daje zaopatrzenie z niebios i ziemi?”

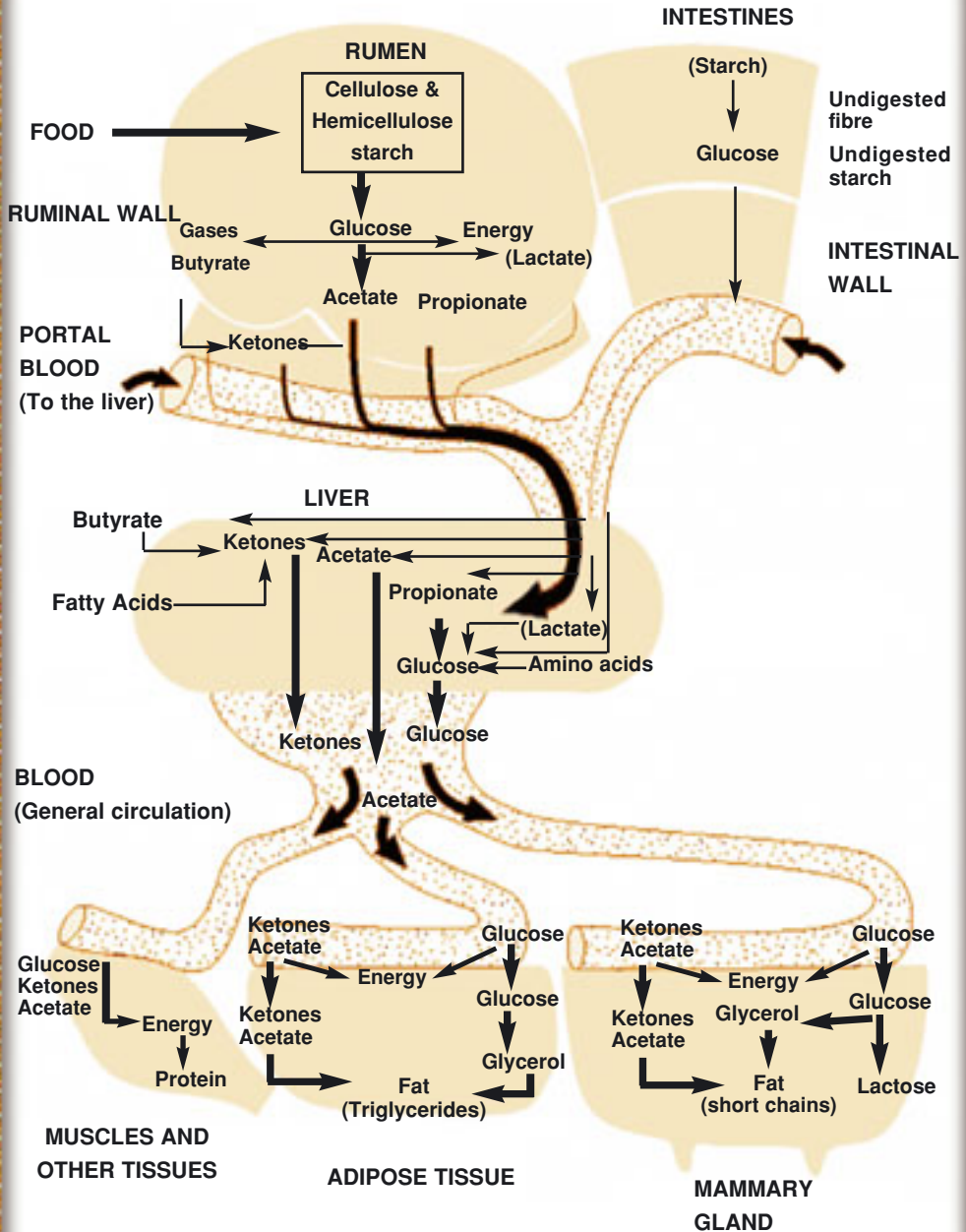
Powiedz:

„Bóg”

Zaprawdę my lub y albo jesteśmy na drodze prostej,

Albo też jesteśmy w błędzie oczywistym. (Sura Sabejczyzy, werset 24)

In the table below, it can be seen the distribution to the body of semi-digested food from the alimentary canal combined with blood from the veins. While some of this mixture is distributed to muscles and other body tissues, some is delivered to mammary glands to be secreted as milk.

Mleko matki

I nakazaliśmy człowiekowi co do jego rodziców

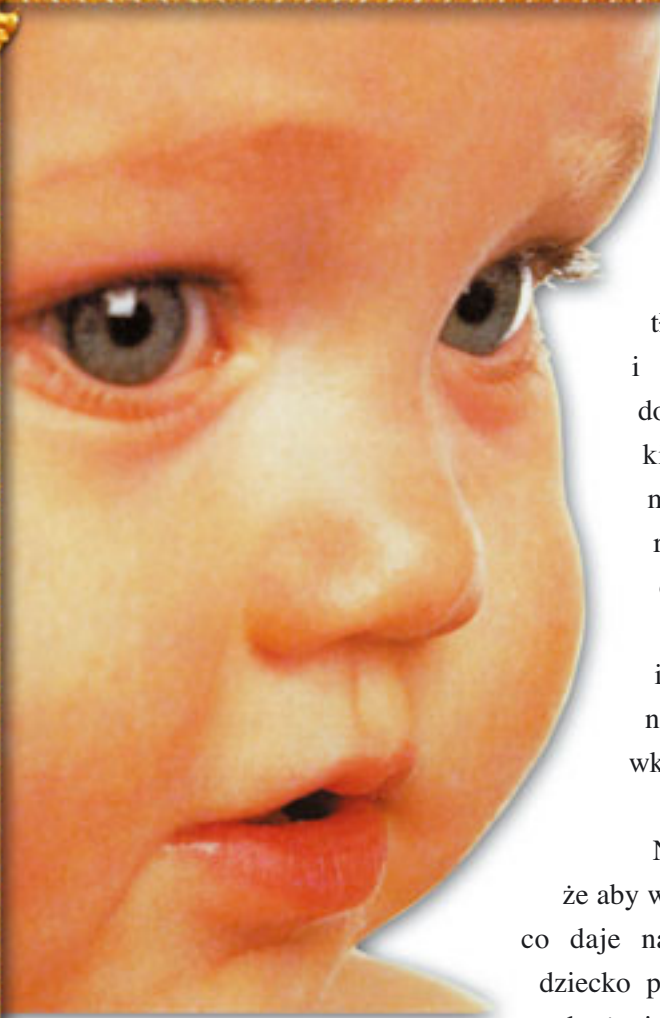
- matka nosiła go pośród wielu trudów,
a odłączenie jego nastąpiło po dwóch latach-
„Bądź wdzięczny mnie i twoim rodzicom!

Do Mnie zmierza wędrowanie!” (Sura Lokman, werset 14)

Mleko matki to dla noworodka wspaniała mieszanka odżywcza, która ma za zadanie nie tylko dostarczanie środków potrzebnych do prawidłowego rozwoju organizmu ale także ochronę przed wirusami i infekcjami. Zawarte w mleku matki substancje są optymalnie dopasowane zarówno ilościowo jak i pod względem formy do potrzeb niemowlaka. Mleko zawiera ponadto składniki przyspieszające rozwój komórek mózgowych i układu nerwowego. Nawet przy zastosowaniu najnowszych technologii nie udało się wyprodukować sztucznego pokarmu dla niemowląt o podobnych wartościach odżywczych.

Na listę korzyści płynących z karmienia piersią codziennie dopisywane są nowe pozycje. W wyniku badań dowiedzono, że karmione mlekiem matki niemowlęta są bardziej odporne na infekcje przenoszone drogą oddechową i choroby przewodu pokarmowego. Odpowiedzialne za to są występujące w mleku matki przeciwciała, które pełnią rolę ochronną. Poza tym mleko matki zawiera florę bakteryjną, niezbędną do odpowiedniego funkcjonowania organizmu noworodka oraz inne składniki uodparniające system immunologiczny.

Mleko matki jest łatwo przyswajane i trawione przez noworodka, ponieważ zostało stworzone specjalnie dla niego. Mimo iż zawiera cały szereg substancji odżywczych jest łatwe do strawienia dla nowopowstałego układu trawiennego niemowlaka. W ten sposób nie traci on energii na trawienie tylko może ją przeznaczyć na inne funkcje życiowe a przede

wszystkim na rozwój organów i rośnięcie. Mleko matki, która urodziła wcześniaka jest jeszcze bogatsze w tłuszcz, proteiny, chlor i żelazo. Jak dowiedziono, wcześniaki karmione mlekiem matki mają lepiej rozwinięty wzrok i osiągają lepsze wyniki w testach na inteligencję, niż wcześniaki karmione odżywkami.

Naukowcy podkreślają, że aby w pełni wykorzystać to, co daje natura, należy karmić dziecko piersią aż do drugiego roku życia. W tym miejscu przypomnijmy koraniczne słowa: „a odłączenie jego nastąpiło po dwóch latach”, jak widać to, co udowodniono dzięki dzisiejszej medycynie, zostało przepowiedziane w Koranie czternaście wieków temu.

Dowód tożsamości w odcisku palców

Ależ tak!

My mamy moc

Ponownie ułożyć nawet jego palec! (Sura Zmartwychwstanie, werset 4)

Szczególnie ważne w wersecie jest użycie słowa palec, opuszek palca, ponieważ linie papilarne występujące między innymi właśnie na opuszkach palców są znakiem szczególnym każdego z nas.

Nie ma na świecie dwóch osób o takich samych liniach papilarnych. Nawet odciski palców bliźniaków jednojajowych są od siebie różne.

Odciski palców pojawiają się i rozwijają w okresie płodowym i od tego czasu nie zmieniają się. Z tego też powodu są one naturalnym „dowodem tożsamości” każdego człowieka.

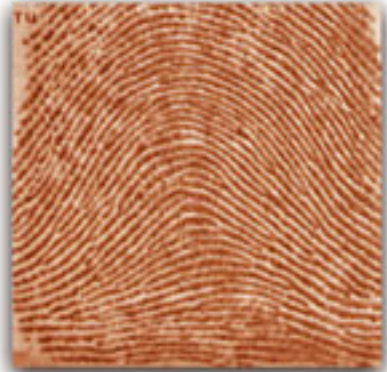
Nawet odciski palców bliźniaków jednojajowych są różne. Można by rzec, że odcisk palca to nasz dowód tożsamości i porównać go do stosowanych powszechnie kodów kreskowych.

Należy oczywiście zaznaczyć, że dopiero w XIX wieku zauważono, iż każdy człowiek posiada inny odcisk palca. Wcześniej nie przywiązy-

wano doń żadnej wagi, uznając odciski za przypadkowe. Jednak za przypadkowe nie uznał ich Koran, co stanowi kolejny dowód jego cudowności.

Ustalanie tożsamości na podstawie odcisków palców stosowane jest powszechnie i legalnie w ostatnich dwudziestu pięciu latach. Nie ma łatwiejszej i lepszej technologii pozwalającej ustalić tożsamość danej osoby. Ta powszechnie dziś stosowana metoda odkryta została około stu lat temu.

W opracowaniu Fingerprint techniques A.A. Moenssens'a czytamy: „Do dziś nie zauważono istnienia choćby dwóch takich samych odcisków palców”

Królowa pszczół

I objawił twój Pan pszczołom:

„Wybierajcie sobie swoje mieszkania

w górach, w drzewach i w tym, co ludzie budują;

następnie jedzcie ze wszystkich owoców

i chodźcie pokornie drogami swego Pana!”

Z wnętrzości ich wychodzi napój różnego koloru,

w którym ludzie znajdują uzdrowienie.

Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi,

którzy się zastanawiają!(Sura Pszczoły, werset 68-69)

W zamieszkałych przez pracowite pszczoły koloniach wyjątek stanowią samce, które mają do spełnienia tylko jedno zadanie. Nie muszą one sprzątać, zajmować się budowaniem plastrów ani wytwarzaniem miodu. Ich jedynym zadaniem jest zapładnianie królowej. Wykonywanie przez samce jakiegokolwiek innego zadania byłoby fizycznie niemożliwe, ponieważ konieczne do pracy organy występują tylko u samic.

Pszczoły robotnice to samice, które nie posiadają jednak odpowiednio rozwiniętych jajników, przez co nie są w stanie składać jaj. Na ich barkach spoczywa cała praca związana z utrzymaniem grupy: opieka nad samcami, królową, larwami, porządkowanie ula, przygotowywanie „magazynów” na miód, produkcja miodu i wszelkie inne konieczne prace.

W języku arabskim istnieje rozróżnienie na rodzaj żeński i męski i w zacytowanym powyżej fragmencie Koranu dokładnie widać, jakie zadania mają do spełnienia samce a jakie są przeznaczone dla samic. W ten sposób w Koranie pokazano, że do samic należy wykonywanie wszelkich zadań związanych z prowadzeniem kolonii.

Nie należy zapomnieć o fakcie, że opisano to ponad tysiąc czterysta

lat temu, kiedy nie było możliwości przeprowadzania szczegółowych badań nad światem pszczół. Jest to kolejny dowód cudowności Koranu.

Lecznicze działanie miodu

I objawił twój Pan pszczołom:

„Wybierajcie sobie swoje mieszkania

w górach, w drzewach i w tym, co ludzie budują;

następnie jedzcie ze wszystkich owoców

i chodźcie pokornie drogami swego Pana!”

Z wnętrzości ich wychodzi napój różnego koloru,

w którym ludzie znajdują uzdrowienie.

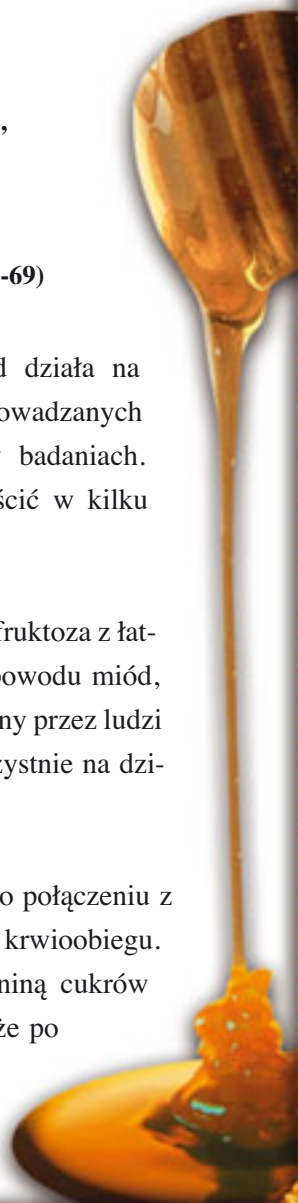
Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi,

którzy się zastanawiają!(Sura Pszczoły, werse 68-69)

Jak napisano w zacytowanym wersecie miód działa na człowieka uzdrawiająco. Potwierdza się to w przeprowadzanych przez naukowców z wysoko rozwiniętych państw badaniach. Korzyści płynące z konsumpcji miodu można streścić w kilku punktach:

Miód jest łatwo strawny. Zawarty w nim cukier, fruktoza z łatwością może przemienić się w glukozę, z tego też powodu miód, pomimo sporej zawartości kwasów, może być zażywany przez ludzi o najdelikatniejszych nawet żołądkach. Wpływa korzystnie na działanie nerek i jelit.

Szybko miesza się z krwią, dostarcza energii. Po połączeniu z wodą miód w ciągu siedmiu minut dostaje się do krwioobiegu. Dodatkowo wpływa na działanie mózgu, jest mieszaniną cukrów prostych, glukozy i fruktozy. Stwierdzono ponadto, że po zjedzeniu miodu znika zmęczenie fizyczne.

Pomaga w tworzeniu krwi. Miód nie tylko dostarcza energii potrzebnej do tworzenia ciałek krwi ale także pomaga krew oczyszczać i usprawnia jej przepływ. Chroni przed powstawaniem zakrzepów w żyłach.

Ma działanie przeciwwirusowe. Przeciwdziała rozwojowi bakterii i grzybów. Dzieje się tak dzięki zawartym w miodzie cukrom o wysokim stężeniu i jego niskiej zawartości pH.

Jest antyutleniaczem. Każdy, kto chce być zdrowy powinien przyjmować antyutleniacze, które spełniają ważną rolę w oczyszczaniu organizmu z produktów ubocznych, powstałych podczas procesów metabolicznych. Naukowcy wierzą w pozytywne działanie antyutleniaczy w walce z nowotworami i chorobami serca. W miodzie znajdują się działające antyutleniająco substancje pinocembrin, pinobaxin, chrisin i galagin. Przy czym pierwsza z nich znajduje się tylko i wyłącznie w miodzie.

Jest magazynem witamin i minerałów. Oprócz cukrów prostych w miodzie znajdują się: magnez, potas, wapń, siarka, żelazo i fosfor. Ponadto miód zawiera witaminy grupy B: B1, B2, B3, B5, B6, oraz witaminę C. W niewielkich ilościach występuje miedź, jod, żelazo i cynk.

Jest naturalnym opatrunkiem.

- Nałożony na ranę ułatwia jej gojenie i zapobiega powstawaniu blizn. Dzięki niemu szybciej tworzą się komórki. Miód ma zastosowanie nawet w przypadku rozległych ran.

- Po naniesieniu miodu na skaleczone miejsce znika opuchlizna, zmniejsza się ból i szybciej dochodzi do zagojenia.

- Miód nie przykleja się do tkanek powstających na skaleczonym miejscu, dlatego opatrunek zrobiony z miodu nie boli.

- Jak już wcześniej wspomniano, miód działa antywirusowo. Po naniesieniu go na zranione miejsce tworzy warstwę ochronną. Zapobiega infekcjom. W przeciwieństwie do antybiotyków i środków antyseptycznych nie ma skutków ubocznych.

Jak widać miód ma działanie uzdrawiające, o czym przeczytaliśmy w zacytowanym wersecie. Z poniższej tabeli dowiemy się, jakie są wartości odżywcze miodu.

Wartość odżywcza

Fresh Fig Nutritional Value

(100 grams)

Calories (kcal)	74
Fibre (g)	3
Fat (g)	0
Protein (g)	1
Sugar (g)	16
Vitamin A (IU)	142
Vitamin C (mg)	2
Vitamin B1	0.1
Vitamin B2	0.1
Vitamin B6	0.1
Sodium	1
Potassium	232
Calcium	35
Phosphorus	232
Magnesium	17
Iron	0.4
Manganese	0.1
Copper	0.1
Selenium	0.2
Zinc	0.2

Dried Fig Nutritional Value

(100 grams)

Calories (kcal)	249
Fibre (g)	10
Fat (g)	1
Protein (g)	3
Sugar (g)	48
Vitamin A (IU)	10
Vitamin C (mg)	1.2
Vitamin B1	0.1
Vitamin B2	0.1
Vitamin B6	0.1
Sodium	10
Potassium	680
Calcium	162
Phosphorus	67
Magnesium	68
Iron	3.07
Manganese	0.8
Copper	0.3
Selenium	0.6
Zinc	0.5

- W przeprowadzonych badaniach laboratoryjnych i klinicznych wykazano, że miód ma właściwości przeciwutleniające. Poza tym nanie-siony na ranę ułatwia jej gojenie i zapobiega powstawaniu blizn. Dzięki niemu szybciej tworzą się komórki. O stosowaniu miodu w leczeniu wielorakich schorzeń dowiadujemy się z prastarych inskrypcji, dziś miód odkrywany jest na nowo. Badania nad właściwościami miodu prowadzone są w Nowej Zelandii, pod przewodnictwem profesora biochemii, Petera Molana.

Istnienie mikroświata

Chwała niech będzie Temu,

który stworzył wszystkie pary

jakie wydaje ziemia

i oni sami,

i te, których oni nie znają. (Sura Ja Sin, werset 36)

On stworzył konie, muły i osły,

abyście ich dosiadali,

a także dla ozdoby.

I On stwarza to, czego wy nie znacie. (Sura Pszczoły, werset 8)

Te koraniczne słowa wskazują na fakt, że na świecie żyje wiele organizmów nie widocznych gołym okiem, o czym oczywiście nie mogli wiedzieć żyjący tysiąc lat temu nomadzi. Inne wersety opowiadające o tych organizmach to np. werset trzeci sury Sabejczycy czy też werset 61 sury Jonasz:

Mówią ci, którzy nie uwierzyli:

„ Nie przyjdzie na nas Godzina!”

Powiedz:

„ Tak, Ona z pewnością na was przyjdzie,
na mojego Pana, znającego to, co skryte!”

Nie skryje się przed Nim

nawet ciężar pyłku,

ani w niebiosach, ani na ziemi;

ani mniejsze od tego, ani większe,

co by nie było w Księdze jasnej! (Sura Sabejczy, werset 3)

I w jakiegokolwiek byłbyś sytuacji,

i cokolwiek recytowałbyś z Koranu

i jakiegokolwiek podejmujecie zadanie

kiedy się w tym zagłębiacie.

I nie ujdzie uwagi twego Pana

Nawet ciężar jednego pyłku

-ani na ziemi ani w niebiosach;

ani też coś jeszcze mniejszego od tego,

ani też większego

żeby nie było w Księdze jasnej. (Sura Jonasz, werset 61)

Niewidzialnych gołym okiem mieszkańców ziemi, mikroorganizmów, jest ponad dwadzieścia razy więcej niż tych, które są dla człowieka widoczne. Należą do nich bakterie, wirusy, grzyby, glony, algi i inne organizmy jednokomórkowe.

Mikroorganizmy stanowią ważny czynnik, konieczny dla utrzymania równowagi w przyrodzie. Bez nich nie mogłaby się odbyć prawie żadna reakcja chemiczna. Grzyby stanowią pożywienie dla roślin, bakterie, występujące na naszym języku, zapobiegają zatruciom pokarmowym, niektóre bakterie i algi posiadają, podobnie jak rośliny, zdolność przeprowadzania fotosyntezy a jeszcze inne mikroorganizmy potrafią rozkładać cząstki organiczne na substancje wykorzystywane następnie przez rośliny.

Jak widać, mikroorganizmy pełnią w przyrodzie wiele bardzo ważnych funkcji. Samo istnienie mikroorganizmów odkryto stosunkowo niedawno dlatego fakt, że wspomina się o nich w Koranie jest niezaprzeczalnym dowodem jego cudowności.

Spoleczności zwierząt

**I nie ma zwierząt na ziemi
ani ptaków latających na skrzydłach,
które by nie tworzyły społeczności
podobnych do waszych.**

Nie pominęliśmy w Księdze żadnej rzeczy!

Potem zostaniecie zabrani do waszego Pana. (Sura Trzody, werset 38)

Dzięki współczesnej nauce, badaniom i obserwacjom przeprowadzonym na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci nad światem ptaków i zwierząt wiemy, że prawie wszystkie te stworzenia żyją w zorganizowanych grupach i prowadzą społeczny tryb życia. Dla udokumentowania tej tezy podajmy kilka przykładów.

Zacznijmy od pszczół, o których wcześniej wspominaliśmy: owady te żyją w gniazdach, w dziuplach na drzewach lub innych stworzonych przez siebie, zamkniętych miejscach. Zamknięta kolonia pszczół składa się z reguły z dziesięciu do osiemdziesięciu tysięcy robotnic, kilkuset samców i królowej, której rola polega na składaniu jaj. Wszystkie prace związane z prowadzeniem kolonii wykonywane są przez robotnice, każda z nich ma określone zadanie do spełnienia, jedne opiekują się królową, inne larwami, jeszcze inne zdobywają pożywienie i sprzątają. Samce mają tylko jedno zadanie: zapładnianie królowej.

Podobny porządek i hierarchię obserwujemy u mrówek, najliczniejszej rodziny owadów. Współpraca, rozwinięte technologie, obronność, komunikacja, dyscyplina, wszystko na bardzo wysokim poziomie. Królestwo mrówek można porównać do społeczności ludzkiej. Mrówki produkują i magazynują żywność, opiekują się młodymi, chronią mrowisko przed wrogiem, walczą a nawet zajmują się krawiectwem, „hodowlą” zwierząt i rolnictwem. Mrówki są zdecydowanie najlepiej rozwiniętą grupą zwierząt.

Zorganizowane grupy nie tylko żyją w ładu i porządku, także w razie grożącego niebezpieczeństwa potrafią wspólnie zadbać o siebie. Dla przykładu, kiedy małe, żyjące stadnie ptaki przypadkiem trafią na obszar łowów drapieżników takich jak orzeł czy sęp, zaczynają wydawać specyficzny dźwięk, którym przyciągają do siebie inne ptaki. Drapieżniki z zasady nie atakują kiedy przeciwnik jest w grupie, stado zapewnia ptakom większe bezpieczeństwo. Im bardziej czują się zagrożone tym bliżej siebie lecą, drapieżnik nie atakuje takiego stada ponieważ istnieje duże prawdopodobieństwo, że przy ataku pokaleczy sobie skrzydła. Także ssaki w przypadku nadchodzącego niebezpieczeństwa tworzą stada, przy czym, jak np. u zebr, młode osobniki znajdują się w środku stada, otoczone osobnikami dorosłymi. Żyjące w wodach mórz i oceanów delfiny, bronią się przed wielorybami, przemieszczając się zawsze w dużych grupach.

Przykłady można by mnożyć w nieskończoność. Znane są one dzięki długoletnim badaniom i obserwacjom życia zwierząt. Oczywiście przeprowadzenie ich nie było możliwe w czasie zesłania Koranu a fakt, iż sytuacja ta została przedstawiona w tej księdze, świadczy o tym, że jest ona słowem bożym.

Łańcuch pokarmowy

Zaprawdę, Bóg sprawia, iż pęka ziarno i pestka.

On wyprowadza żywe z martwego

i On wyprowadza martwe z żywego.

Oto wasz Bóg!

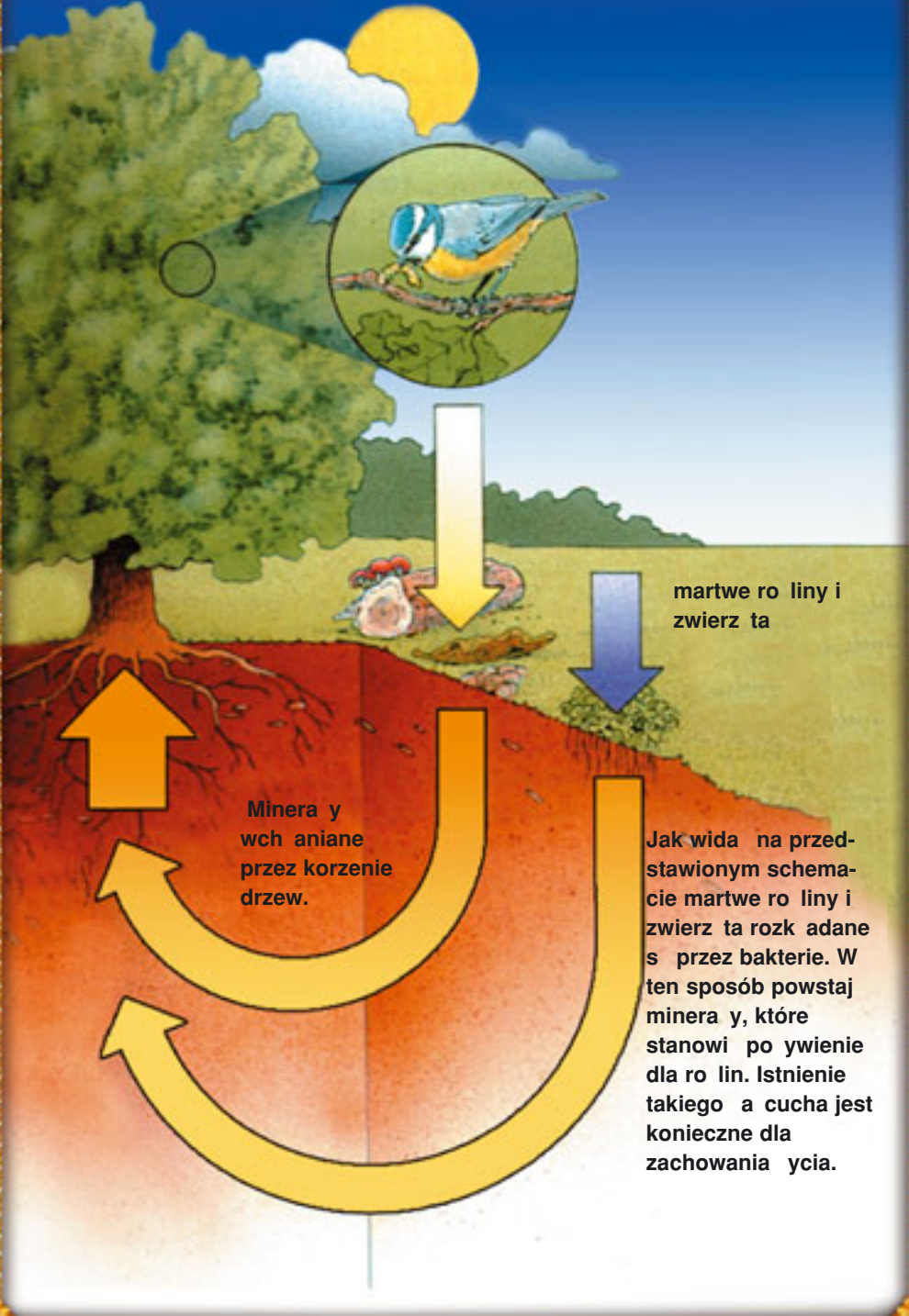
Jakże możecie być odwrócenii?! (Sura Trzody, werset 95)

Powyżej zacytowany werset zwraca naszą uwagę na fakt „wyprowadzania żywego z martwego i martwego z żywego”. Prawda ta nie mogła być oczywiście znana setki lat temu, kiedy to Koran został ludziom zesłany.

Kiedy umiera żywa istota, mikroorganizmy rozkładają jej ciało na cząsteczki organiczne. Cząsteczki te mieszają się z glebą i stają się podstawą pożywienia roślin, zwierząt a pośrednio także i ludzi. Gdyby nie istniał taki łańcuch, życie na ziemi nie byłoby możliwe.

Bakterie są więc odpowiedzialne za powstawanie minerałów i pożywienia dla istot żywych. Rośliny, po przebudzeniu z zimowego snu, czerpią wszystkie potrzebne im do życia substancje z minerałów, które przez całą zimę przygotowywane były przez pracowite bakterie. Tylko dzięki temu rośliny mogą przeżyć.

Jak widać, osobniki martwe pełnią ważną rolę w przedłużaniu życia stworzeniom żywym. Tak spełniają się koraniczne słowa wyprowadza żywe z martwego i martwe z żywego. Jest to kolejny dowód tego, że Koran jest słowem wszechwiedzącego Allaha.

martwe rośliny i zwierzęta

Mineraly wchłaniane przez korzenie drzew.

Jak widać na przedstawionym schemacie martwe rośliny i zwierzęta rozkładane są przez bakterie. W ten sposób powstają mineraly, które stanowią pożywienie dla roślin. Istnienie takiego obiegu jest konieczne dla zachowania życia.

Aktywność uszu podczas snu

Przeto w tej grocie opieczętowaliśmy ich uszy

-na wiele lat. (Sura Grota, werset 11)

Użyte w wersecie sury opowiadającej legendę o „siedmiu śpiących” sformułowanie „opieczętowaliśmy ich uszy” w oryginale arabskim brzmi „darabe”, co oznacza „uśpiliśmy je”. Ponadto wyrażenie to używane jest często wraz ze słowem „uszy” dla określenia wad słuchu, przeszkód w działaniu narządów słuchu. Należy zwrócić szczególną uwagę na zawartą w wersecie prawdę.

W rezultacie długotrwałych badań i eksperymentów naukowcu dostrzegli, iż jedynym narządem zmysłu, który działa także podczas snu, jest właśnie narząd słuchu. Aby się obudzić wystarczy usłyszeć jakiś dźwięk, dlatego też nastawiamy budzik.

Allah opieczętował uszy siedmiu śpiących, czyli sprawił, że przestali słyszeć, aby mogli oni spać nieprzerwanie przez 309 lat.

Ważkość ruchu podczas snu

**Mógłbyś uważać ich za czuwających,
podczas gdy oni byli pogrążeni we śnie;
My odwracaliśmy ich na prawo i lewo,
a pies ich znajdował się na progu
z wyciągniętymi przednimi łapami.
Gdybyś ich zobaczył,
to z pewnością odwróciłbyś się od nich,
uciekając,
i zapewne ogarnąłby cię strach
na ich widok. (Sura Grota, werset 18)**

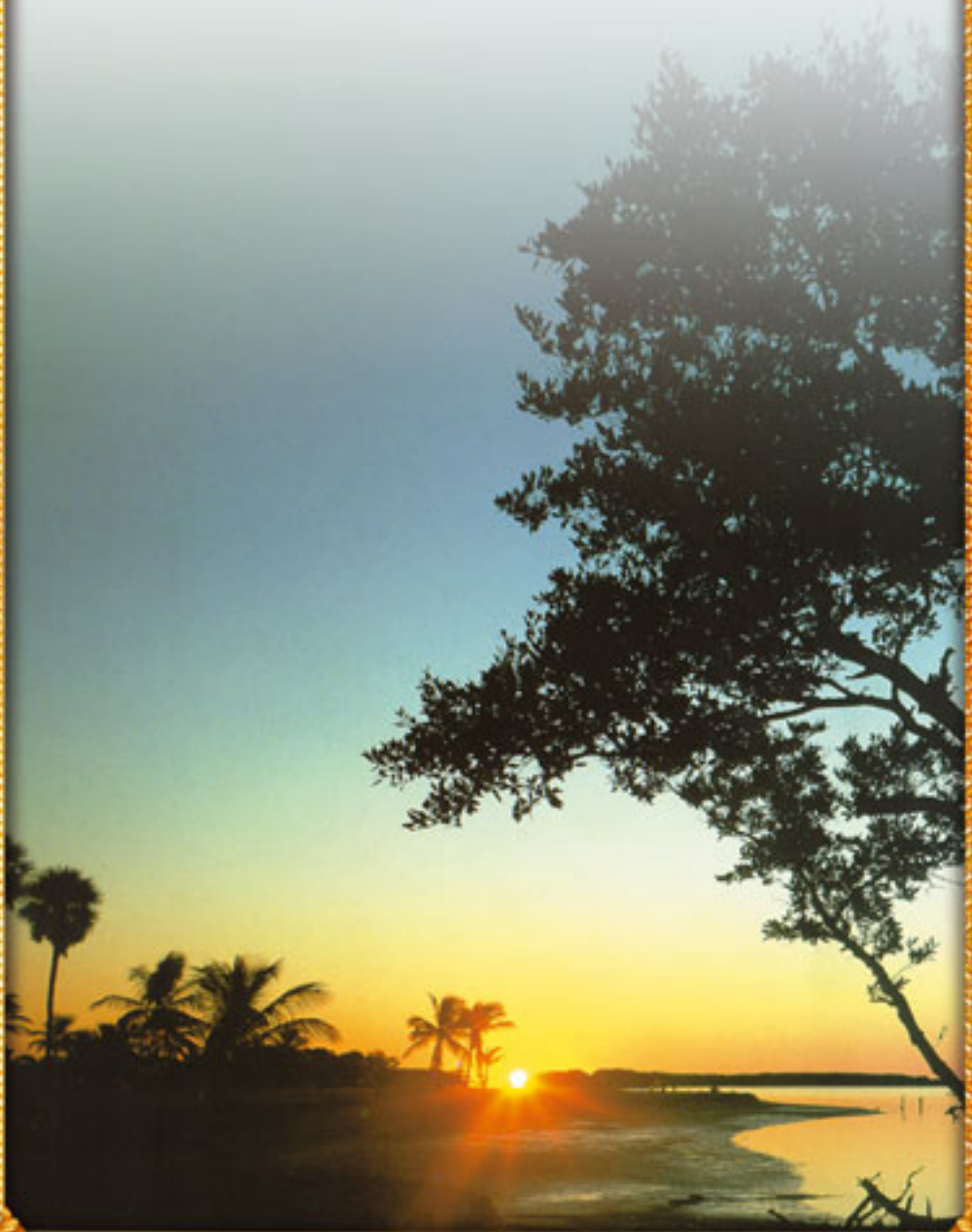
Werset opowiada fragment historii o uśpionych na 309 lat młodzieńcach. Podczas snu byli oni odwracani na prawo i lewo. O tym, jak ważny jest ruch podczas snu wiemy z badań przeprowadzonych w ostatnich latach przez naukowców.

Podczas leżenia w bezruchu mogą pojawić się poważne kłopoty zdrowotne: komplikacje krążenia, odleżyny, pęcherze, siniaki i inne zmiany skórne. Na zmiany te istnieje określenie „rany ciśnieniowe”. W przypadku leżenia bez możliwości zmiany pozycji, w niektórych partiach ciała ciśnienie krwi może doprowadzić do zatorów w żyłach, czego efektem jest niedotlenienie i niedostarczenie substancji odżywczych do tych części a w rezultacie powstanie ran, które, nie leczone, mogą doprowadzić do obumarcia tkanek i mięśni.

Nieleczenie zaatakowanych chorobą tkanek i mięśni może doprowadzić do poważnych powikłań, a w ekstremalnych przypadkach nawet do śmierci. Aby nie dopuścić do powstawania zatorów, należy zmieniać pozycję raz na piętnaście minut. Osoby sparaliżowane lub niezdolne do wykonywania ruchów, powinny być pod stałą opieką pielę-

niarską a ich pozycje powinno się zmieniać przynajmniej raz na dwie godziny .

Przekazanie tej mądrości w Koranie jest dowodem na to, iż jest to cudowna Księga, zesłana nam przez wszechwiedzącego Allaha.

Zmniejszenie ruchliwości w nocy

**On rozciął niebo dla jutrzeńki;
On uczynił noc odpoczynkiem,
a słońce i księżyc- podstawą liczenia.**

**To jest ustanowienie Potężnego, Wszechwiedzącego! (Sura Trzody, wer-
set 96)**

W arabskim oryginale powyższego wersetu znajduje się słowo „sekenen”, co oznacza przerwę na odpoczynek, pauzę. Allah nakazał ludziom, aby noc przeznaczili na odpoczynek. Wydzielana wieczorem i w nocy do ciała melatonina to hormon, który jest jednocześnie naturalnym środkiem uspokajającym. Hormon ten odpręża, uspakaja, spowalnia ruchy i reakcje, wprowadza równowagę ducha. Podczas snu spowalnia się akcja serca, wolniej wdychamy i wydychamy powietrze, ciśnienie krwi spada. Rano kończy się wydzielanie melatoniny a ciało budzi się.

Sen jest konieczny dla odbudowania i regeneracji zniszczonych podczas dnia tkanek i komórek. Jest to też czas magazynowania energii, która zużywana jest w nocy w znacznie mniejszej ilości niż w ciągu dnia. Podczas snu wydzielane są hormony wzrostu i substancje konieczne dla prawidłowego działania układu odpornościowego.

Przy niewystarczającej ilości snu ciało ma mniejsze szansę ochronić się przed infekcjami i chorobami, osoba niewyspana nie potrafi skoncentrować się i popełnia błędy, których nie popełniłaby będąc wyspana. Przy braku snu przez ponad dwie doby pojawiają się halucynacje i zanika zdolność logicznego myślenia.

Noc jest porą wypoczynku nie tylko dla ludzi ale także dla wszystkich roślin i zwierząt. Koraniczne słowa „uczynił noc odpoczynkiem” mają jeszcze jedno, o wiele szersze znaczenie: rozgrywana za dnia akcja zostaje spowolniona, wszystko, co żyje, przechodzi w stan odpoczynku. Rośliny, które rozpoczynają przeprowadzanie fotosyntezy wraz z wzejściem słońca, po południu zaczynają przechodzić w fazę odpoczynku. Gdyby choć raz zabrakło nocy, wszystkie rośliny niewątpliwie umarłyby. Nocne zmniejszenie aktywności widoczne jest także na poziomie molekularnym.

Opisanie tego skomplikowanego zjawiska w Koranie jest kolejnym dowodem jego cudowności.

Zmniejszanie się objętości płuc w miarę zwiększania wysokości

Człowiek, aby przeżyć, potrzebuje przede wszystkim tlenu i ciśnienia atmosferycznego. Wdychanie zawartego w powietrzu tlenu możliwe jest dzięki układowi oddechowemu i płucom. Po przekroczeniu pewnej wysokości zmniejsza się jednak zawartość tlenu w powietrzu a ciśnienie atmosferyczne spada. Do organizmu dostaje się więc mniej tlenu, czego wynikiem są kłopoty z oddychaniem i w następstwie tego kłopoty ze zdrowiem.

Jeżeli dostarczymy organizmowi mniej tlenu niż potrzeba, pojawią się takie objawy jak przemęczenie, bóle i zawroty głowy, mdłości i rozstrój żołądka oraz wiele innych schorzeń. W wysokich partiach gór oddychanie bez użycia specjalnego sprzętu i masek tlenowych może stać się niemożliwe. Istnieje duże prawdopodobieństwo że na wysokości 5.000 do 7.000 m n.p.m. osoba bez takiego specjalistycznego oprzyrządowania zemdleje a następnie

zapadnie w śpiączkę. Samoloty zaopatrzone są w specjalne maski tlenowe, włączające się w przypadku nagłej zmiany ciśnienia w kabinie. Aparatura kontrolująca ciśnienie w samolocie włącza się na wysokości 9.000 m n.p.m.

Niedotlenienie jest przyczyną schorzenia znanego pod nazwą anoksja. Pojawia się ono u ludzi przebywających na wysokości powyżej trzech tysięcy metrów n.p.m. i może doprowadzić do utraty świadomości, w celu reanimacji należy podać tlen.

W Koranie znajduje się werset poświęcony zmianom w płucach dokonujących się podczas zmian wysokości:

**Kogo Bóg chce prowadzić drogą prostą,
rozszerza jego pierś dla islamu,
a kogo chce sprowadzić z drogi,
czyni jego pierś ciasną, udręczoną,
jak gdyby on chciał wznieść się do nieba.
W ten sposób Bóg daje odczuć swój gniew
tym, którzy nie wierzą. (Sura Trzody, werset 125)**

Część druga:

Proroctwa
koraniczne

Kolejna grupa dowodów cudowności Koranu to zawarte w nim przepowiednie dotyczące zdarzeń historycznych, mających nastąpić w przyszłości. Znaczna część z nich spełniła się już w rzeczywistości, co świadczy o tym, iż Koran jest zesłanym słowem bożym. Na kolejnych stronach opracowania znajdziecie opisy spełnionych koranicznych proctw.

Wygrana Bizancjum

Jedna z przepowiedni opisana jest w pierwszych wersetach sury Bizantyjczycy i dotyczy przegranej Bizancjum w bitwie z Persją ale też i ponowne powstanie chrześcijańskiego imperium.

Alif. Lam. Mim

Bizantyjczycy zostali zwyciężeni

w najbliższym kraju;

lecz oni, po swej klęsce,

będą zwycięzcami

w ciągu kilku lat.

**Do Boga należy władza,
tak przedtem jak i potem.**

I tego dnia będą się radować wierni. (Sura Bizantyjczycy, werset 1-4)

Wersety te zostały zesłane około 620 roku naszej ery, dokładnie siedem lat po przegranej Bizancjum przeciw Persom. Wspomniano, że w niedalekiej przyszłości Bizancjum zwycięży Persów, co mogłoby wydawać się niemożliwe, ze względu na bardzo słabą pozycję Bizantyjczyków, do których wrogów należeli, oprócz wspomnianych Persów, między innymi Słowianie, Awarowie i Lombardowie. Awarom udało się nawet dotrzeć pod

mury Konstantynopola. Król Bizancjum, Heraklius, nakazał sprzedać całe złoto i wszystkie kosztowności znajdujące się w kościołach i zakonach, jednak, jako że uzyskana suma była niewystarczająca na potrzeby imperium, kazał ponadto przetopić wszystkie pomniki z brązu i sprzedać kruszec. Zyskał sobie tym wielu przeciwników spośród bogatej klasy Bizancjum. Nękane waśniami wewnętrznymi i walkami z licznymi wrogami królestwo było bliskie rozpadu. Mezopotamia, Palestyna, Egipt i Armenia dostały się pod panowanie Persów. Krótko mówiąc, wszyscy spodziewali się rychłego upadku Bizancjum, do czego jednak nie doszło i, tak jak to przepowiedziano w Koranie, Bizantyjczycy po swej klęsce stali się zwycięzcami.

Siedem lat po zesłaniu sury „Bizantyjczycy”, czyli w roku 627 n.e., doszło do walki Bizancjum z Persami, zakończonej zwycięstwem chrześcijan. Władca perski Chosroes II został zrzucony z tronu a Bizancjum odzyskało utracone prowincje.

W ten sposób spełniło się jedno z koranicznych prorocstw.

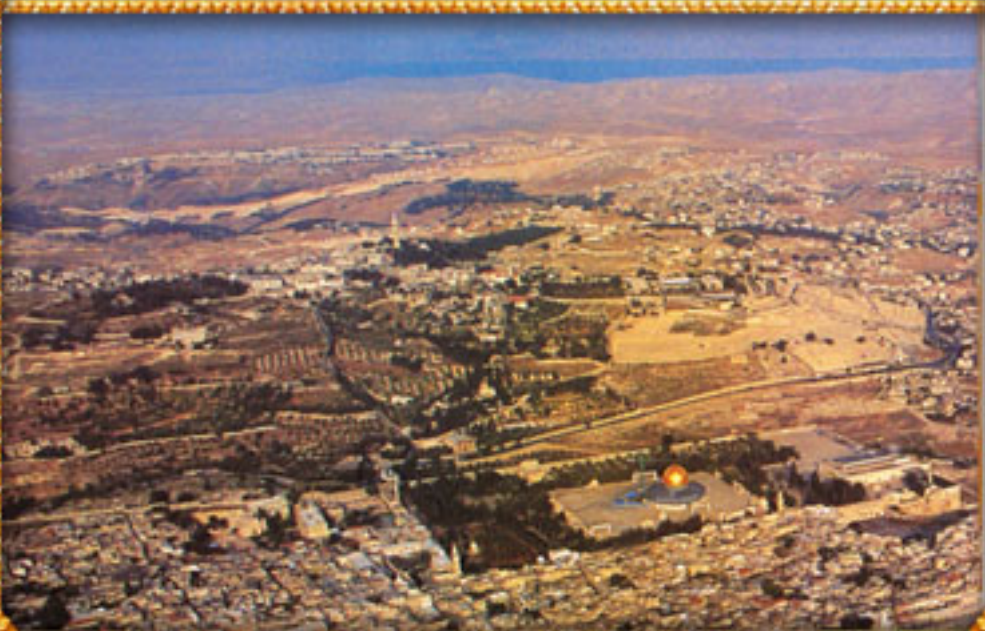
W cytowanych werszetach znajdujemy jeszcze jedną prawdę, o której należy wspomnieć. Według słów Koranu Bizantyjczycy zostali pokonani w „najbliższym kraju”. Jest to pewien błąd tłumaczeniowy, zdarzający się zresztą dosyć powszechnie. W oryginale arabskim występuje słowo „edna el-ard”, które oznacza nie najbliższy kraj ale „najniższy kraj”, a dokładnie, najniższe miejsce na ziemi. Dziś można śmiało powiedzieć, że miejsce, w którym Bizantyjczycy pokonani zostali przez Persów, czyli wybrzeże morza Martwego, jest w rzeczywistości najniższym miejscem na ziemi. Jest to depresja, której głębokość wynosi 395m pod poziomem morza. Jest to kolejny dowód na to, że Koran jest słowem bożym.

Na ilustracji przedstawiono zdjęcie satelitarne depresji nad morzem

Martwym, gdzie miała miejsce bitwa pomiędzy Bizancjum a Persami. Depresja ta jest najniższym miejscem na ziemi, 395m pod poziomem morza.

Na ilustracji przedstawiono zdjęcie satelitarne depresji nad morzem Martwym. Dopiero w stosunkowo niedawnych czasach dowiedziono, iż jest ona najniższym miejscem na ziemi. To, że o fakcie tym wspomina Koran jest dowodem jego natchnienia.

This picture shows Jerusalem and the Dead Sea basin.

Zachowanie zwłok Faraona

W koranicznej surze Jonasz znajduje się opowieść o tym, jak w obliczu śmierci faraon decyduje się przyjąć wiarę.

**I przeprowadziliśmy synów Izraela
przez morze,
a ścigał ich Faraon i jego wojska
z zawziętością i wrogością.
Aż kiedy był bliski zatonięcia,
powiedział
„Uwierzyłem, że nie ma boga,
jak tylko Ten,
w którego uwierzyli synowie Izraela!
i jestem wśród tych
którzy się całkowicie poddali.”(Sura Jonasz, werset 90)**

Jednak takie zachowanie faraona nie podoba się Allahowi, który przypomina egipskiemu władcy, jak grzeszne było jego życie.

**Tak, teraz!
A przedtem się zbuntowałeś
i byłeś w liczbie tych,
którzy szerzą zepsucie.
Lecz dzisiaj ciebie uratujemy - twoje ciało,
abyś był znakiem
dla tych, którzy przyjdą po**

tobie.

Zaprawdę, wielu spośród ludzi

zaniedbuje Nasze znaki. (Sura Jonasz, werset 91-92)

W zacytowanym wersecie znajdujemy przepowiednie tego, że ciało faraona zostanie zachowane, nie uniknie rozkładowi. I rzeczywiście, mumię faraona można po dziś dzień oglądać w Sali Królewskiej Muzeum Egiptu w Kairze. Prawdopodobne jest, że wody morza Martwego wyrzuciły ciało zatopionego faraona na brzeg, gdzie znaleźli je Egipcjanie i przewieźli do Egiptu.

I przeprowadziliśmy synów Izraela

przez morze,

a ścigał ich Faraon i jego wojska

z zawziętością i wrogością.

Aż kiedy był bliski zatonięcia,

powiedział

„Uwierzyłem, że nie ma boga,

jak tylko Ten,

w którego uwierzyli synowie Izraela!

i jestem wśród tych

którzy się całkowicie poddali. (Sura Jonasz, werset 90)

Zwycięstwo w Mekce

Bóg uczynił prawdziwym dla Swego Posłańca
widzenie prawdy
„Wy wejdziecie z pewnością bezpieczni
do świętego Meczetu,
jeśli Bóg zechce,
z ogolonymi głowami i przyciętymi,
nie obawiając się.

On wiedział to, czego
wy nie wiedzieliście,
i przygotował, obok
tego, bliskie zwycięstwo.
(Sura Zwycięstwo, wer-
set 27)

Podczas pobytu w
Medynie prorok
Muhammed miał sen,
w którym zobaczył jak
wierzący muzułmanie
modlą się w Mescid-i
Haram, w Mekce,
dokąd to, zamieszkują-
cy Mekkę Kuriaszyci
zabraniali im wtedy
wchodzić. Sen ten
sprawdził się po kilku
latach, kiedy to muzuł-
manie zawarli pokój,
zwany układem z

Hudajbija (627r), a następnie weszli do Mekki. Wydarzenia te opisane zostały w surze Zwycięstwo. Sam tytuł sury nie odnosi się jednak tylko do tego historycznego wydarzenia, sura opowiada także o zwycięstwie muzułmanów nad Żydami i o wypędzeniu Żydów z oazy Chajbar.

Inne wersety opowiadające o tych zdarzeniach i o wejściu muzułmanów do Mekki brzmią następująco:

**On powstrzymał
ich ręce od was i wasze ręce od nich
w dolinie Mekki,
kiedy dał wam zwycięstwo nad nimi.
Bóg widzi dobrze to, co czynicie. (Sura Zwycięstwo, werset 24)**

**Zaprawdę daliśmy tobie
jasne zwycięstwo,
aby ci przebaczył Bóg
twoje pierwsze i ostatnie grzechy
i aby dopełnił swoją dobroć dla ciebie,
i aby cię poprowadził drogą prostą. (Sura Zwycięstwo, werset 1-3)**

Także w surze Podróż nocna znajduje się przepowiednia tego, że Kurjaszyci nie pozostaną dłużej w Mekce:

**Oni omal nie zdołali cię skłonić
do opuszczenia tej ziemi,
by ciebie z niej wypędzić;
ale oni wtedy przebywaliby na niej
tylko niewiele czasu po tobie. (Sura Podróż nocna, werset 76)**

W ósmym roku Hidżry muzułmanie pod przywództwem Proroka, weszli do Mekki. Jak przepowiedziano w Koranie, zamieszkujący ją wtedy Kuriaszyci uciekli. Ciekawe jest to, że nic nie wskazywało na to, że muzułmanie będą kiedykolwiek w stanie zająć Mekkę. Wielu „wierzących” odwróciło się wtedy od Proroka, nie wierząc jego słowom, jednak On wysłuchał głosu Allaha i zrobił to, co Allah mu nakazał. Spełnienie proctwa jest kolejnym dowodem na to, że Koran jest słowem Allaha.

Wzrost potęgi synów Izraela

I postanowiliśmy w tej Księdze

względem synów Izraela:

„Będziecie siać zgorszenie

na ziemi dwukrotnie

i wbijecie się w wielką dumę.”

A kiedy nadszedł czas pierwszej obietnicy

wysłaliśmy przeciwko wam

Nasze sługi obdarzone wielką mocą;

oni przeniknęli aż pomiędzy ich domostwa

i obietnica została wypełniona.

Później znowu daliśmy wam

pewien odwet nad nimi

i pomnożyliśmy wasz majątek i waszych synów,

I uczyniliśmy was liczniejszym ludem. (Sura Podróż nocna, werset 4-6)

Jak przedstawiono w zacytowanym fragmencie sury Podróż nocna, Izraelici sieli na ziemi zgorszenie dwukrotnie a Allah wysłał na nich swoje sługi. Co do pierwszej przepowiedni, chodzi o prześladowanie i morderstwa proroków Izaasza i Jeremiasza a następnie Zachariasza i Jana Chrzciciela.

W roku 70 naszej ery Żydzi zostali przegonieni z Palestyny i od tamtego czasu przez wiele lat żyli w wielu krajach świata, nie mając swo-

jego państwa, jednak w surze wspomniano o ponownym powstaniu Synów Izraela.

Mimo iż przez długie wieki nikt nie potrafiłby w to uwierzyć, w roku 1948 Żydzi powrócili do Palestyny i utworzyli swoje państwo. Jak widać spełniły się słowa kolejnej koranicznej przepowiedni, a to dlatego, że Koran jest słowem bożym.

Odkrycie kosmosu

Podróże kosmiczne rozpoczęły się 4 października 1957 roku, kiedy to Rosjanie wypuścili w kosmos pierwszego satelitę o nazwie Sputnik. Pierwszy człowiek na orbicie to Rosjanin Juri Gagarin. Na księżycu pierwsi pojawili się Amerykanie ze statku kosmicznego Apollo, a stało się to 20 lipca 1969 roku.

W Koranie znajdujemy przepowiednie podróży kosmicznych w trzydziestym trzecim wersecie sury Miłosierny:

O zgromadzenie dżinnów i ludzi!

Jeśli potraficie przeniknąć

przez regiony niebios i ziemi,

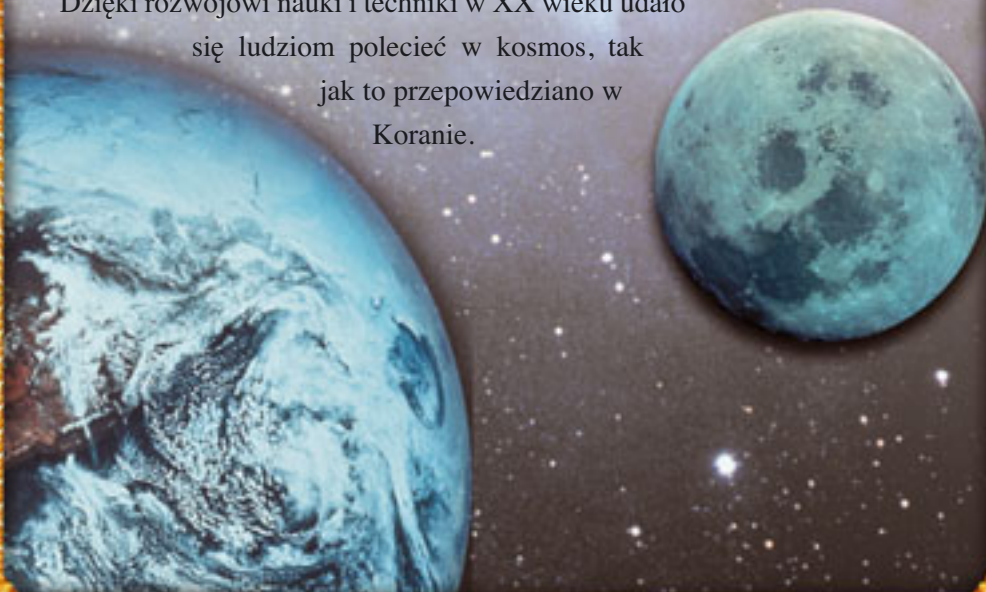
to przenikajcie!

Lecz wy nie potraficie przeniknąć inaczej,

jak tylko posiadając władzę. (Sura Miłosierny, werset 33)

Przetłumaczone jako „władza” arabskie słowo „sultan”, ma wiele znaczeń, między innymi: siła, rząd, prawo, droga, pozwolenie, zezwolenie, dowód, autorytet. Jak widzimy, werset mówi, iż posiadając siłę, władzę, człowiek może przeniknąć „przez regiony niebios i ziemi”.

Dzięki rozwojowi nauki i techniki w XX wieku udało się ludziom polecieć w kosmos, tak jak to przepowiedziano w Koranie.

Współczesne pojazdy

**On stworzył konie, muły i osły,
abyście ich dosiadali,
a także dla ozdoby.**

I on stwarza to, czego wy nie znacie. (Sura Pszczoły, werset 8)

W powyższym wersecie uwagę naszą zwraca fakt, że wymieniając środki transportu wspomniano także o tych, które nie są jeszcze znane. W innym wersecie mowa jest o statkach jako o środku transportu publicznego:

**I znakiem dla nich -iż znosimy ich potomstwo
na statku załadowanym.**

**I stworzyliśmy dla nich podobny do niego,
na który oni wsiadają. (Sura Ja Sim, werset 41-42)**

Technologia w samolotach

**A Salomonowi - wiatr gwałtownie wiejący
który pynie na Jego rozkaz ku ziemi,
której pobłogosławiliśmy.**

My wiedzieliśmy o każdej rzeczy.(Sura Proroocy, werset 81)

Z powyższego cytatu można zrozumieć, że Salomon dostał pod swoje rozkazy wiatr wiejący, aby go wykorzystał jako środek transportu. Werset wspomina także o wykorzystaniu energii z wiatru.

A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr.

Ten poranny dął przez miesiąc.

I spowodowaliśmy,

iż popłynęło dla niego źródło miedzi.

A wśród dzinnów były takie,
które pracowały dla niego,
za pozwoleniem Boga.

A którykolwiek z nich odchyliłby się
od naszego rozkazu,

to dalibyśmy mu zakosztować ognia piekielnego. (Sura Sabejczycy, werset 12)

„A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr. Ten poranny dął przez miesiąc.” – czytając te słowa nasuwa się na myśl fakt, że Salomon mógł szybko przemieszczać się z miejsca na miejsce. Wydaje się, że Salomon wykorzystywał wiatr jako środek transportu podobnie jak my wykorzystujemy samoloty. Prawdę zna Allah.

Przekaz obrazu

Powiedział ten, który posiadał wiedzę
z Księgi:

„Ja ci go przyniosę,
zanim powróci do ciebie twoje spojrzenie.”

A kiedy Salomon zobaczył go
stojącego solidnie przed nim,
powiedział:

„To jest z łaski mego Pana,
aby mnie doświadczyć,
czy będę wdzięczny czy niewdzięczny.”

Kto jest wdzięczny,
jest wdzięczny dla samego siebie;
a kto jest niewdzięczny...

- zaprawdę, mój Pan jest Bogaty, Szlachetny! (Sura Mrówki, werset 40)

Fragment „Ja ci go przyniosę zanim powróci do ciebie twoje spojrzenie” można z pewnością uznać za przepowiednię przekazu obrazu. Inny werset, w którym mowa o tej kwestii, brzmi:

Powiedział Ifrit spośród dzinnów:

„Ja ci go przyniosę,

zanim powstaniesz ze swego miejsca;

jestem dość silny,

by to uczynić, i godny zaufania.” (Sura Mrówki, werset 39)

Dzięki współczesnej technologii, telewizji i internetowi wszystkie poszukiwane przez nas dane są w zasięgu ręki i sprowadzenie ich trwa rzeczywiście tylko parę chwil. Przepowiedzenie tego cudu w Koranie świadczy o jego cudowności i świętości.

Używanie elektryczności

A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr.

Ten poranny dął przez miesiąc.

I spowodowaliśmy,

iż popłynęło dla niego źródło miedzi.

A wśród dzinnów były takie,

które pracowały dla niego,

za pozwoleniem Boga.

A którykolwiek z nich odchyliłby się

od naszego rozkazu,

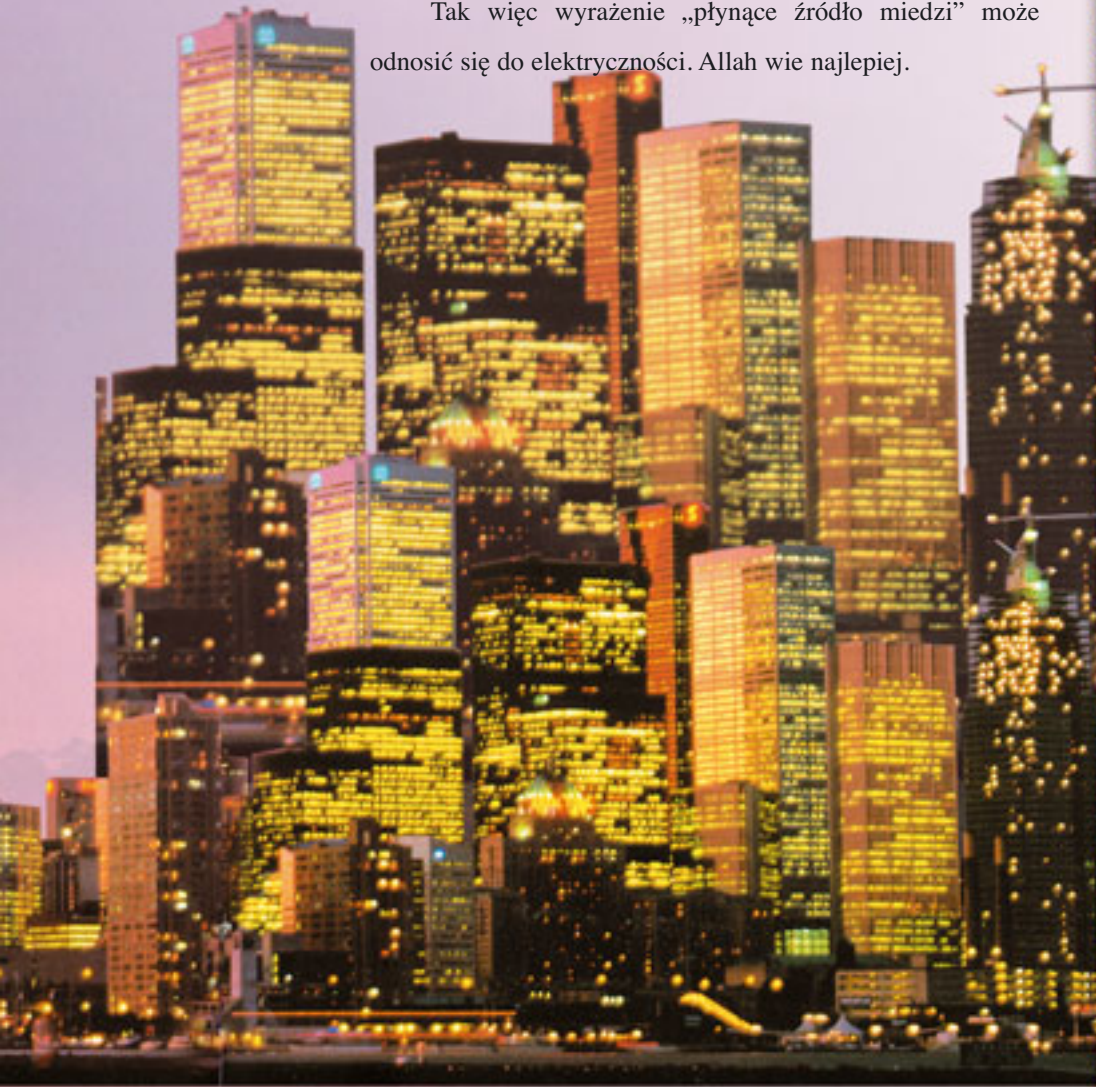
to dalibyśmy mu zakosztować ognia piekielnego. (Sura Sabejczycy, werset 12)

Jednym z wielu dóbr danych Salomonowi przez Allaha jest „źródło miedzi”. Od tej pory właśnie Salomon będzie rządził miedzią i jej złożami. Werset można też zinterpretować w jeszcze inny sposób.

Płynące źródło miedzi to być może elektryczność, która znana być mogła za czasów Salomona. Jak wiadomo jednym z najlepiej przewodzących prąd metali jest stosowana w przemyśle energetycznym miedz.

przewodzących prąd metali jest stosowana w przemyśle energetycznym miedź.

Tak więc wyrażenie „płynące źródło miedzi” może odnosić się do elektryczności. Allah wie najlepiej.

Armia mrówek

A kiedy doszli do Doliny Mrówek,

jedna mrówka powiedziała:

„O mrówki!

Wejdźcie do waszych pomieszczeń,

żeby Salomon i jego wojska

nie stratały was przez nieuwagę.” (Sura mrówki, werset 18)

W zacytowanym powyżej wersecie mowa o Dolinie Mrówek i o szczególnym gatunku tych owadów. Fakt, że Salomon słyszał ich głosy może być wskazówką dotyczącą mającej się w przyszłości rozwinąć technologii komputerowej. Nie zapominajmy o powszechnym dziś powiedzeniu „Dolina Silikonowa”, które określa centrum współczesnej techniki. Być może w ten sposób Allah chciał pokazać, jak bardzo rozwinie się technika.

Wspomnieć należy też o tym, że sama mrówka, jej kształt, możliwości i niektóre cechy są źródłem pomysłów dla konstruktorów robotów, skomplikowanych maszyn używanych w przemyśle zbrojeniowym i w wielu innych dziedzinach. Możliwe, że właśnie to chciał nam przekazać Allah w cytowanym przez nas wersecie.

Ostatnie osiągnięcie technologii: Armia Mrówek Robotów.

Najlepiej znanym projektem prowadzonym w oparciu o wiadomości z życia mrówek jest projekt „Armi Mrówek Robotów”. Celem naukowców i badaczy z politechniki i uniwersytetu w Virginii jest skonstruowanie małych, tanich i prostych w obsłudze robotów, które cechowałyby się podobną budową zewnętrzną ale spełniały inne funkcje, tworzyłyby swego rodzaju armię. Potrzebę stworzenia takiej armii tłumaczą naukowcy następująco: „Konieczne jest stworzenie grupy robotów potrafiących współpracować, podejmować wspólnie decyzje i wykonywać prace fizyczne.” Roboty mają wyglądem przypominać mrówki i zachowywać się tak jak one: bezbłędnie wykonywać powierzone im zadania.

System „Armi Mrówek Robotów” został początkowo stworzony dla jednego tylko celu: transportu materiałów. Zadaniem robotów miało być podnoszenie i przenoszenie przedmiotów z jednego miejsca na drugie. W miarę posuwania się prac nad projektem, zaczęło przybywać zadań. W jed-

nym z opracowań dotyczących tej kwestii opisano zadania robotów:

„Oczyszczanie odpadów atomowych i substancji trujących, górnictwo, odminowywanie, zbieranie informacji i dyżurowanie, badanie powierzchni planet.”

Projekt opisany został także przez specjalistę w dziedzinie „mrówek-robotów”, A. Wagnera. Naukowiec w raporcie wykonanym na zlecenie rządu Izraela, pisze:

„ Mrówki - roboty są bytami fizycznymi zaprojektowanymi w celu służenia wspólnym celom. Cechują się niskim zużyciem energii i dobrą łącznością. Podział zadań może być zaprogramowany w dwojaki sposób: poszczególne zadania robotów zaprogramowane są wcześniej i jednostki mają wykonywać tylko zadania, na które są zaprogramowane, lub też jednostki zaprogramowane są na wykonywanie różnorodnych zadań, które przydzielane są następnie przez jednostkę z centrum kontroli.”

Jak widać mrówki stanowią podstawę wielu ważnych projektów naukowych, które mają służyć ludzkości. Dlatego tak ważny jest werset mówiący o uwadze jaką Salomon poświęca mrówkom i Dolinie Mrówek. Koraniczne mrówki to być może armia robotów. W wersecie podkreślona jest rola, jaką roboty będą w przyszłości spełniać w życiu człowieka, wykonując dla niego wiele ciężkich prac fizycznych. Bez wątpienia Allah wie najlepiej.

Część trzecia:

Dane historyczne
w Koranie

Hamani i transkrypcje staroegipskie

W Koranie przedstawione są niektóre prawdy dotyczące historii starożytnego Egiptu, których nie znajdzie się w żadnym innym źródle. Prawdy te odsłaniają się w wielu wersetach Koranu.

W Koranie obok imienia Faraona często pojawia się też inne imię: Haman. Haman opisany jest w szóstym wersecie jako jeden z najbliższych przyjaciół Faraona.

Imię to pojawia się ponadto w Starym Testamencie, w Księdze Estery. Biblia opowiada o Hamanie, wielkim wezryrze Babilonu, żyjącym około 1100 lat po Mojżeszu.

Według niektórych „pseudouczonych” żyjących 200 lat temu, imię Hamana wymienione było na jednej z tablic egipskich, nie mogli być oni tego rzeczywiście pewni, ponieważ pismo staroegipskie zostało rozszyfrowane dopiero w XX wieku.

Kluczem do odczytania hieroglifów stał się Kamień z Rosetty,

znaleziony w 1799 roku w czasie wykopalisk dokonywanych koło Rosetty, w delcie Nilu. Na Płytcie w 195 roku pne. wyryto w języku egipskim, pismem hieroglificznym i demotycznym, oraz w języku greckim napis ku czci Ptolemeusza V Epifanesa. Napis odczytany został w całości przez Francuza, J.F. Champolliona i rzucił światło na nieznaną cywilizację starożytnego Egiptu, język jej mieszkańców i warunki w jakich żyli Egipcjanie.

Dla nas odczytanie hieroglifów jest ważne dlatego, że pojawia się w nich imię Hamana. Na jednej z tablic znajdującej się obecnie w muzeum Hof w Wiedniu, znajduje się imię Hamana, jako jednego z bliskich Faraona.

W słowniku przygotowanym w oparciu o napisy z tablic egipskich Haman jest scharakteryzowany jako „przywódca pracujących w kopalniach”.

Wniosek jest taki, że zarówno w Koranie jak i w egipskich hieroglifach występuje imię Hamana jako jednego z bliskich Faraonowi. Koraniczne wersety są zgodne z tym, co wiemy o Hamanie dzięki odkryciom archeologicznym:

I powiedział Faraon:

„O dostojnicy!

Nie wiem, czy możecie mieć innego boga

oprócz mnie.

O Hamanie!

Rozpal mi ogień na glinie

I zbuduj dla mnie wyniosłą wieżę;

być może, wzniosę się do Boga Mojżesza.

Sadzę, iż jest on kłamcą.(Sura Opowiadanie, werset 38)

Jak widać, odczytanie hieroglifów, w których pojawia się imię

Hamana, dowiodło, że Koran jest słowem Allaha. Koran w cudowny sposób przekazał nam bowiem wiadomości dotyczące historii Egiptu, które świat poznał dopiero w XIX wieku.

Aż do odczytania hieroglifów w XIX wieku nie było znane imię Hamana. Po odczytaniu ich dowiedzieliśmy się, iż Haman był bliskim poddanym Faraona. Był „przywódcą pracujących w kopalniach”. (Poniżej egipscy robotnicy.) Ciekawe jest, że w Koranie wspomina się o Hamanie, jako budowniczym wysokiej wieży. Koran przekazał więc prawdę nie znaną ówczesnie żadnemu człowiekowi.

Mojżesz i rozstąpienie się morza

Egipscy królowie, faraoni, wierzyli w wielu bogów, a siebie samych uważali za świętych. Allah wysłał Mojżesza jako swego posła do Egiptu, aby szerzyć tam prawdziwą wiarę, jednak Egipcjanie, z faraonem i jego świtą na czele, nie zrezygnowali z wielobóstwa, pomimo napomnień i wyjaśnień Mojżesza. Sam Mojżesz został przez Egipcjan posądzony o szerzenie kłamstwa i musiał uciekać z Egiptu. Allah pomógł mu w tej ucieczce:

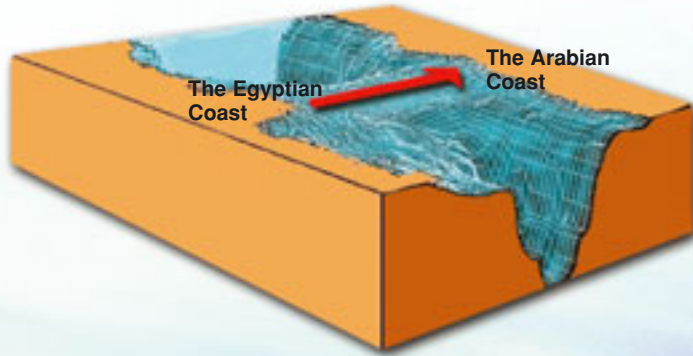
I objawiliśmy Mojżeszowi:

„Uderz swoją laską morze!”

I ono się rozdzieliło,

a każda jego część była jak wielka góra.

I pozwoliliśmy przybliżyć się tamtym drugim.

I wyratowaliśmy Mojżesza

i tych wszystkich, którzy razem z nim byli.

A potopiliśmy tamtych.

Zaprawdę w tym jest znak!

Lecz większość z nich nie uwierzyła.

Twój Pan jest Potężny, Litościwy! (Sura Poeci, werset 63-68)

Nieszczęścia spadające na faraona i jego poddanych

Faraon i jego świta była pod tak wielkim wpływem wielobóstwa, że nauki głoszone w Egipcie przez Mojżesza nie odniosły żadnego skutku. Opisano to w Koranie słowami:

Oni powiedzieli:

„Jakikolwiek przyniósłbyś nam znak,

aby nas oczarować,

my i tak w niego nie uwierzemy!”(Sura Wzniesione Krawędzie, werseł 132)

Po takim oświadczeniu Egipcjan Allah posłał im plagi i nieszczęścia „jako znaki wyraźne” (Sura Wzniesione Krawędzie, werseł 133). Do nieszczęść tych należały między innymi opisane w poniższym wersecie susze:

I ukaraliśmy lud Faraona

Latami posuchy i brakiem owoców

- być może oni się opamiętają. (Sura Wzniesione Krawędzie, werseł 130)

Inne nieszczęścia zesłane na Egipt i jego mieszkańców opisano w wersecie 133:

I tak posłaliśmy na nich potop,

szarańcze i robactwo, żaby i krew

jako znaki wyraźne.

Lecz oni wbili się w pychę

i stali się ludem grzeszników. (Sura Wzniesione Krawędzie, werset 133)

Potwierdzenie tych wiadomości znajduje się w odczytanym w XX wieku papirusie. Papirus znaleziono w Egipcie i w 1909 roku przewieziono do muzeum w Holandii, gdzie został przetłumaczony przez A.H.Gardinera. Papirus opowiada o suszach i powodziach nawiedzających Egipt. Opisane są dokładnie takie nieszczęścia, jak te, o których opowiada Koran.

Nieszczęścia wstrząsnęły całym krajem. Wszystko tonęło we krwi.

Rzeka płynęła krwią.

Zniknęło to co istniało wczoraj. Pozostała tylko naga ziemia...

Dolina Egiptu została zniszczona... Pałac opustoszał. Pszenica i owies, gęsi i ryby ...

Uprawy zostały zniszczone...

W XIX wieku odnaleziono w Egipcie papirus, który odczytany został w XX wieku przez A.H.Gardinera. Papirus opowiada o suszach i powodziach nawiedzających Egipt. Opisane są dokładnie takie nieszczęścia, jak te, o których opowiada Koran. Treść papirusu opublikowano w opracowaniu *Admonitions of an Egyptian from a Heiratic Papyrus in Leiden*. Papirus został napisany przez Egipcjanina o imieniu Ipuwer, który był świadkiem katastrof i nieszczęść spadających na Egipt.

Pomimo ruchu i zgiełku pola ...Przez całe dziewięć dni nikt nie wychodził z pałacu i nikt nie widział twarzy tej osoby... Miasta zostały zrównane z ziemią... Wszędzie była krew... Pojawiły się epidemie... Dzisiaj naprawdę nikt nie mógł iść na północ. Co stanie się z mumiami?... Kończy się złoto...

Ludzie boją się wody. Nawet kiedy piją czują pragnienie...

Oto nasza woda. Nasze szczęście. Co możemy zrobić?...

Miasta zburzone. Utworzono Górny Egipt.

W ciągu jednej minuty zniszczone zostały wszystkie osady.

Fakt, iż wiadomości znajdujące się w Koranie są takie same jak dane, znajdujące się na odczytanym w XX wieku papirusie, jest kolejnym dowodem świętości i cudowności Koranu.

Przedstawienie Mojżesza jako czarownika

W odnalezionym w Egipcie a znajdującym się obecnie w British Museum w Londynie papirusie, pochodzącym z okresu panowania faraona, mowa jest o Mojżeszu, jako czarowniku i oszuście. Faraon i jego świta nigdy nie uwierzyli w nauki Mojżesza. W Koranie opisano to słowami:

I powiedzieli:

„O czarowniku!

Módl się z nami do twego Pana

W imię przymierza, które zawarł z tobą.

My na pewno pójdziemy drogą prostą. (Sura Ozdoby, werset 49)

Oni powiedzieli:

„Jakikolwiek przyniósłbyś nam znak,

aby nas oczarować,

my i tak w niego nie uwierzimy!”(Sura Wzniesione Krawędzie, werset 132)

Słowo „faraon” w Koranie

Stary Testament nazywa faraonem władcę rządzącego Egiptem w czasie, kiedy działali prorocy Abraham i Józef. Nazwa ta jednak używana była o wiele później.

Koran dla określenia władcy Egiptu z czasów działalności wspomnianych proroków używa nazwy „El melik” co oznacza króla, sułtana, władcę:

Powiedział król:

„Przyprowadźcie mi go”... (Sura Józef, werset 50)

Dopiero na władcę, panującego w Egipcie za czasów Mojżesza mówi „faraon”. W biblijnym Starym i Nowym Testamencie nie występuje takie rozróżnienie, tam zawsze pojawia się nazwa „faraon”. W rzeczywistości jednak nazwa ta pojawiła się w okresie późniejszym, dopiero w czasie panowania Amenhotepa IV, to jest w XIV wieku pne. Dla przypomnienia należy dodać, że Józef żył około dwustu lat wcześniej.

Według „Encyklopedia Britannica” „faraon” to określenie używane od czasu osiemnastej dynastii, tj. 1539-1292 pne., do dwudziestej drugiej dynastii, czyli do lat 945-730 pne. Później określenie „faraon” zastąpiono określeniem „król”. Taką samą informację podaje Academic American Encyclopedia.

Jak widać nazwa „faraon” używana była tylko przez pewien okres w historii Egiptu. Używanie w Koranie dwóch nazw, tzn. „król” na władców z okresu Józefa i „faraon” na władców z okresu Mojżesza, jest dowodem natchnienia Koranu.

W ten sposób opowiadamy ci historie,

które już minęły,

i przynosimy ci od Nas napomnienie!

Kto się od niego odwróci,

ten zaprawdę poniesie ciężar

w Dniu Zmartwychwstania! (Sura Ta Ha, werset 99-100)

Miasto Irem

Na początku 1990 roku gazety i czasopisma opisywały jedno z najważniejszych odkryć archeologicznych stulecia. Odkryte zostało „cudowne arabskie miasto”, „legendarne miasto Arabów”, „Atlantyk piasku – Ubar”. Miasto, o którym mowa, opisane jest szczegółowo w Koranie. Chodzi o jedno z ważniejszych miast zamieszkałych przez lud Ad, o którym przez długi czas mylnie myślano, iż w rzeczywistości nie istniał. Odkrycia dokonał archeolog – amator, Nicholas Clapp.

Jako arabista i autor filmów dokumentalnych Clapp, przeglądając materiały dotyczące Półwyspu Arabskiego, natknął się na ciekawe opracowanie Bertrama Thomasa z 1932 roku, zatytułowane Arabia Felix. Arabia Felix to zarazem historyczna nazwa terenów dzisiejszego Jemenu i Omanu, należących niegdyś do Bizantyjczyków. Kraję tę Grecy zwali „Eudaimon Arabia” a Arabowie „Al-Yaman as-Saida”, co oznacza „Szczęśliwa Arabia”. Szczęśliwa zapewne dlatego, że była ważnym centrum na szlaku, którym do Europy szły karawany z przyprawami z Indii. W rejonie tym zaj-

mowano się ponadto uprawą bardzo poszukiwanych i rzadkich roślin.

Angielski uczony poświęcił wiele miejsca opisom okolicy a nawet wybrał się na wyprawę, w celu poszukiwania legendarnego Ubaru, miasta ludu Ad. Podczas wyprawy rozmawiał z zamieszkującymi okolice Beduinami, którzy pokazali mu drogę do stolicy legendarnej krainy znajdującej się niedaleko wybrzeża. W Ubarze znalazł szczątki rozwiniętego niegdyś miasta, budowle świadczące o wysokim poziomie rozwoju cywilizacji. Podobną podróż odbył Clapp. Odnalazł on opisane miejsca i w celu udokumentowania swego odkrycia zwrócił się do NASA o wykonanie zdjęć satelitarnych okolicy, jednocześnie przeszukując zasoby kartograficzne biblioteki Hunington w Kalifornii. Na wykonanych przez Batlamyusa w 200 roku ne. mapach odnalazł ścieżkę, którą pokazali mu Beduini i okazało się, że przebiega ona dokładnie tak, jak ścieżka uwidoczniiona na zdjęciach satelitarnych NASA. Na końcu ścieżki znajdował się wielki pusty obszar, na którym kiedyś stało historyczne miasto.

W ten sposób dokonano zaskakującego odkrycia archeologicznego. Podczas prac wykopaliskowych powoli zaczęły ukazywać się fragmenty budowli i ruiny dawnej metropolii. To właśnie ruiny, dokładnie mówiąc wielka ilość wysokich kolumn, dowodzą faktu, iż są to pozostałości po dawnym mieście ludu Ad. W Koranie napisano:

Czy nie widziałeś,

Jak postąpił twój Pan z ludem Ad

I z Iramem posiadającym kolumny

- czegoś podobnego nie stworzono w żadnym kraju - (Sura Jutrzenka, werset 6-8)

Istnienie miasta Irem jest kolejnym dowodem świętości Koranu. To słowo boże.

Na zdjęciach satelitarnych widać fragment Jemenu znajdującego się na południu Półwyspu Arabskiego. W 1992 roku na wykonanych przez NASA zdjęciach dostrzec można ślady antycznej drogi wiodącej do miasta Ubar. Dzięki współczesnej technice udowodniono kolejną koraniczną prawdę.

Sodoma i Gomora

Prorocy Lot i Abraham żyli w tym samym czasie w sąsiadujących ze sobą osadach. Abraham został kiedyś wysłany jako poseł do miasta, w którym żył Lot i zobaczył, iż szerzy się tam homoseksualizm i inne gorszące zbrodnie. Lot, jako jedyny mieszkaniec miasta napominał ludzi aby zaprzestali nienaturalnych, seksualnych praktyk i nawrócili się, jednak nikt go nie słuchał. W końcu lud spotkało wielkie nieszczęście, a z miasta, które zamieszkiwali uratował się jedynie Lot.

I Lota!

Kiedy powiedział on do swego ludu:

„Czy będziecie popełniać bezecne czyny,
jakich nie popełnił przed wami żaden ze światów?

Oto przychodzicie przez namiętność
do mężczyzn zamiast do kobiet.

Tak, jesteście ludem występny!”

I odpowiedzią jego ludu były tylko
słowa:

„Wyprowadźcie ich z waszego miasta!

To są ludzie, którzy się uważają za czystych!”

I my uratowaliśmy jego i jego rodzinę

- z wyjątkiem jego żony,

która była wśród pozostających w tyle.

I zesłaliśmy na nich deszcz.

Popatrz więc,

jaki był ostateczny koniec grzeszników! (Sura Wan-Najiat al-Krawejżiye,
werset 80-84)

Oto my spuścimy na mieszkańców tego miasta

plagę z nieba

za to, iż szerzyli zepsucie

I zostawiliśmy z tego miasta znak jasny

dla ludzi, którzy są rozumni. (Sura Pająk, werset 34-35)

Miasto, które opuścił Lot to opisana także w Starym Testamencie Sodomą. Znajdowało się ono niedaleko Morza Martwego, na terenach dzisiejszej Jordanii. Badania tego terenu wykazały, iż jest on pokryty warstwą siarki, która, jak wiemy jest elementem pozostającym na ziemi po wybuchu wulkanu. Z tego też powodu nie możliwa jest na nim ani hodowla bydła ani uprawy, nie istnieje tam żadna forma życia. Niemiecki archeolog Werner Keller opisuje ten region w następujący sposób:

W regionie tym musiało mieć miejsce wielkie trzęsienie ziemi, podczas którego doszło do wybuchu wielu pożarów i uwalniania się spod powierzchni ziemi gazu. W wyniku tego pod powierzchnią ziemi znalazły się starożytne miasta ludu Lota. Trzęsienie ziemi obudziło także uspijony wulkan, który wybuchł z całą siłą.

Cały rejon Morza Martwego jest regionem silnie sejsmicznym i usianym wygasłymi już kraterami wulkanów, stąd z łatwością możemy pojąć techniczną stronę upadku Sodomy. Na stu dziewięćdziesięciu kilometrowym odcinku, stanowiącym koryto rzeki Szeria, widać wyraźnie stu osiemdziesięcio metrowy rów. Fakt ten, jak i położenie morza Martwego w depresji, 400m poniżej poziomu morza, wskazuje na silne w tym rejonie zmiany geologiczne.

Jest to jednak tylko mały fragment wielkiego, dotkniętego poważnymi zmianami obszaru, który ciągnie się od pasma gór Taurus poprzez rejon morza Martwego, Pustynię Arabską, Zatokę Akaba aż do Afryki. Na całym tym pasie występują duże ilości czarnego bazaltu i zastygłej lawy, co wskazuje na to, iż w przeszłości działało tu wiele wulkanów. Wszystko to pokazuje, że w opisanym przez nas obszarze zamieszkałym przez lud Loty występowały wielkie zjawiska geologiczne.

National Geographic z grudnia, 1957 roku zamieścił artykuł, w którym czytamy:

Wzgórze Sodomy wznosi się w kierunku morza Martwego. Po dziś

dzień nie udało się nikomu znaleźć zaginionych miast, Sodomy i Gomory, jednak naukowcy są zdania, iż miasta te muszą znajdować się w skalistej dolinie Siddim. Najprawdopodobniej zatoneły one pod wodami morza Martwego.

W 76 wersecie sury Hidżr znajdujemy ciekawy zapis o tym, że zaginione miasto znajduje się na istniejącej drodze. Geografowie ustalili, iż być może chodzi o główną drogę na południowym wschodzie morza Martwego, łączącą Półwysep Arabski z Syrią i Egiptem.

**I wyróciliśmy miasto od dołu do góry,
i spuściliśmy na nich deszcz kamieni
z palonej gliny.**

**Zaprawdę, w tym są znaki
dla tych, którzy umieją czytać!**

Zaprawdę, ono jest na drodze jeszcze istniejącej!

Zaprawdę, w tym jest znak dla wierzących. (Sura Hidżr, werse 74-77)

**Pana niebios i ziemi,
i tego, co jest między nimi,
jeśli jesteście przekonani o prawdzie!**

Nie ma boga, jak tylko On!

On daje życie i On powoduje śmierć.

On jest waszym Panem

I Panem waszych praojców. (Sura Dym, werse 7-8)

A photograph of the Dead Sea

Na fotografii pokazano starożytne miasto Pompeje, położone u podnóża wulkanu Wezuwiusz. Lud Pompeji mieszkał w zbytku i luksusie. Znajdujące się na fotografii ciało jest dowodem nieszczęścia, jakie nawiedziło Pompeje.

Lud Saba i powódź Al Arim

Lud Saba, czyli Sabejczycy, to jedna z czterech cywilizacji południowoarabskich. Źródła opisujące życie Sabejczyków są zgodne co do faktu, iż lud ten, podobnie jak Fenicjanie, zajmował się handlem i charakteryzował się wysokim poziomem rozwoju. Na inskrypcjach znajdują się takie słowa jak: „reperować”, „budować” czy „tworzyć”, a do pozostałości po Sabejczykach zalicza się zaporę Marib, której konstrukcja świadczy o wysokim poziomie wiedzy technicznej.

Sabejczycy utworzyli najpotężniejszą armię całego obszaru, dzięki której mogli prowadzić politykę opartą na podbojach ludów sąsiadujących. Wspaniale zorganizowana armia i wysoko rozwinięta kultura sprawiały, iż można ich wręcz nazwać „super mocarstwem”. Także w Koranie znajdujemy opisy armii Sabejczyków. Z przytoczonej w jednym z wersetów wypowiedzi dowódcy wojsk wynika, że armia ta bardzo w siebie wierzyła:

Oni powiedzieli:

„Posiadamy wielką siłę

i posiadamy wielką odwagę,

lecz rozkaz należy do ciebie.

Rozważ więc co rozkażesz.” (Sura Mrówki, werset 33)

Za sprawą wzniesionej przez Sabejczyków tamie Marib ziemie, które zamieszkiwali były żyzne i przynosiły dobre plony, dzięki czemu ludność mogła żyć w dostatku. Nie wierzyli jednak w Boga a oddawali cześć bóstwom, co doprowadziło ich do nieszczęścia: tama została zniszczona

Stolicą państwa Sabejczyków był, ważny ze względu na swoje położenie geograficzne, Marib. Położony był on nad rzeką, na której postanowiono wznieść tamę, do której gromadzonoby wodę z sezonowych potoków. Tama została zbudowana i przez lata dostarczała wodę stolicy, która była ówczesnie jednym z najlepiej rozwiniętych miast półwyspu,

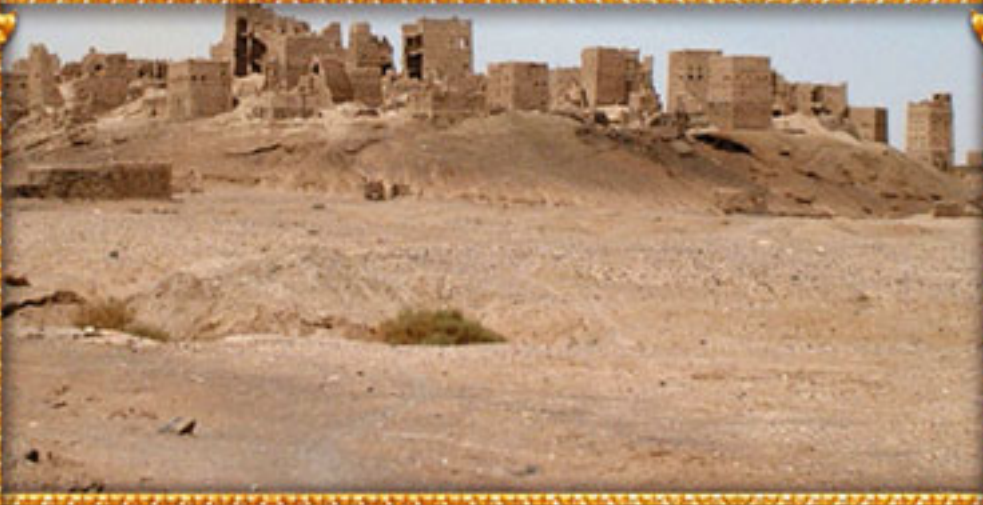
ponadto dzięki zaporze nawadniane były okoliczne obszary. Opisujący region grecki podróżnik Pliny, zachwycał się nad soczystą zielenią okolicy.

Tama miała 16 metrów wysokości, 60 metrów szerokości i 620 metrów długości. Z obliczeń wynika, iż zebrana w niej woda starczała do nawodnienia 9.600 hektarów ziemi, 5.300 hektarów na południu i 4.300 na północy. Oba słynące z urodzajności obszary nazwano w Koranie „ogrodami”, „dwa ogrody z prawej strony i dwa - z lewej” (Sura Sabejczycy, werset 15). Dzięki tamie i irygacji były to najlepiej nawodnione i urodzajne tereny Jemenu. Francuz, J.Holevy, i Austryjak, Glaser, znaleźli dokumenty świadczące o istnieniu tamy. Sporządzone w narzeczu himeryjskim dokumenty opisywały urodzajne gleby okolic.

W 542 roku naszej ery doszło do pęknięcia tamy, co spowodowało zalanie miasta i okolicy i w rezultacie migracje wielu plemion arabskich z południa ku północy. W ten sposób upadło państwo Saba. Jeżeli powyższe fakty historyczne porównamy ze słowami Koranu, zobaczymy, że są one zgodne. W Koranie zapowiedziano zagładę nie wierzącego w Boga ludu Saba i rzeczywiście do zagłady tej doszło, co więcej, doszło doń w taki sposób, jak przepowiedziano w Świętej Księdze.

Ruins of the Temple of Ma'rib

**Dla ludu Saba w ich miejscu zamieszkania
był pewien znak:
dwa ogrody z prawej strony i dwa – z lewej:
„Jedźcie z zaopatrzenia waszego Pana
i dziękujcie Mu!
Jest to kraina przyjemna,
a Pan Przebaczający!”
Oni jednak odwrócili się.
Posłaliśmy na nich wtedy powódź z Al-Arim
i zamieniliśmy ich dwa ogrody
na dwa inne ogrody, posiadające gorzkie owoce:
tamaryszki i kilka drzew lotosu.
Tak zapłaciliśmy im za to,
iż oni nie uwierzyli.
Czy my wynagradzamy w ten sposób
kogokolwiek oprócz niewiernych? (Sura Sabejczycy, werset 15-17)**

W Koranie mowa jest o powodzi z Al-Arim, „Seyl-ul Arim”. Termin Al-Arim oznacza tamę, czyli miejsce, wskutek pęknięcia którego doszło do powodzi. Jak pisze jeden z uczonych, Mevdudi:

„Zawarte w tekście słowo „Seyl-ul Arim” oznacza pękniętą tamę i

pochodzi od wyrażenia „arimen”, używanego w narzeczu północnoarabskim. Tym samym dowiadujemy się, że do powodzi doszło wskutek pęknięcia tamy” Także w napisanej w latach 542-543 przez Ebrehe księżde będącej opisem zdarzeń, jakie miały miejsce w Jemenie, słowo „arim” używane jest dla określenia tamy. Seyl-ul Arim oznacza powódź wywołaną pęknięciem tamy.

**...i zamieniliśmy ich dwa ogrody
na dwa inne ogrody, posiadające gorzkie owoce:
tamaryszki i kilka drzew lotosu... (Sura Sabejczyzy, werset 16)**

Po powodzi z dawnego żyznego regionu nie pozostało praktycznie nic. Tamy nie zreperowano, system irygacyjny został doszczętnie zniszczony. W wyniku tych zdarzeń niegdyś zielone pola i ogrody stały się bezużyteczne i przestały dawać plony.

W swoim opracowaniu „Und die Bibel hat doch Recht” archeolog, Werner Keller, pisze na temat powodzi Al-arim: „Rzeczywiście znajdujący się w Koranie opis jest zgodny z prawdą, w regionie tym doszło do powodzi wywołanej przez pęknięcie tamy.”

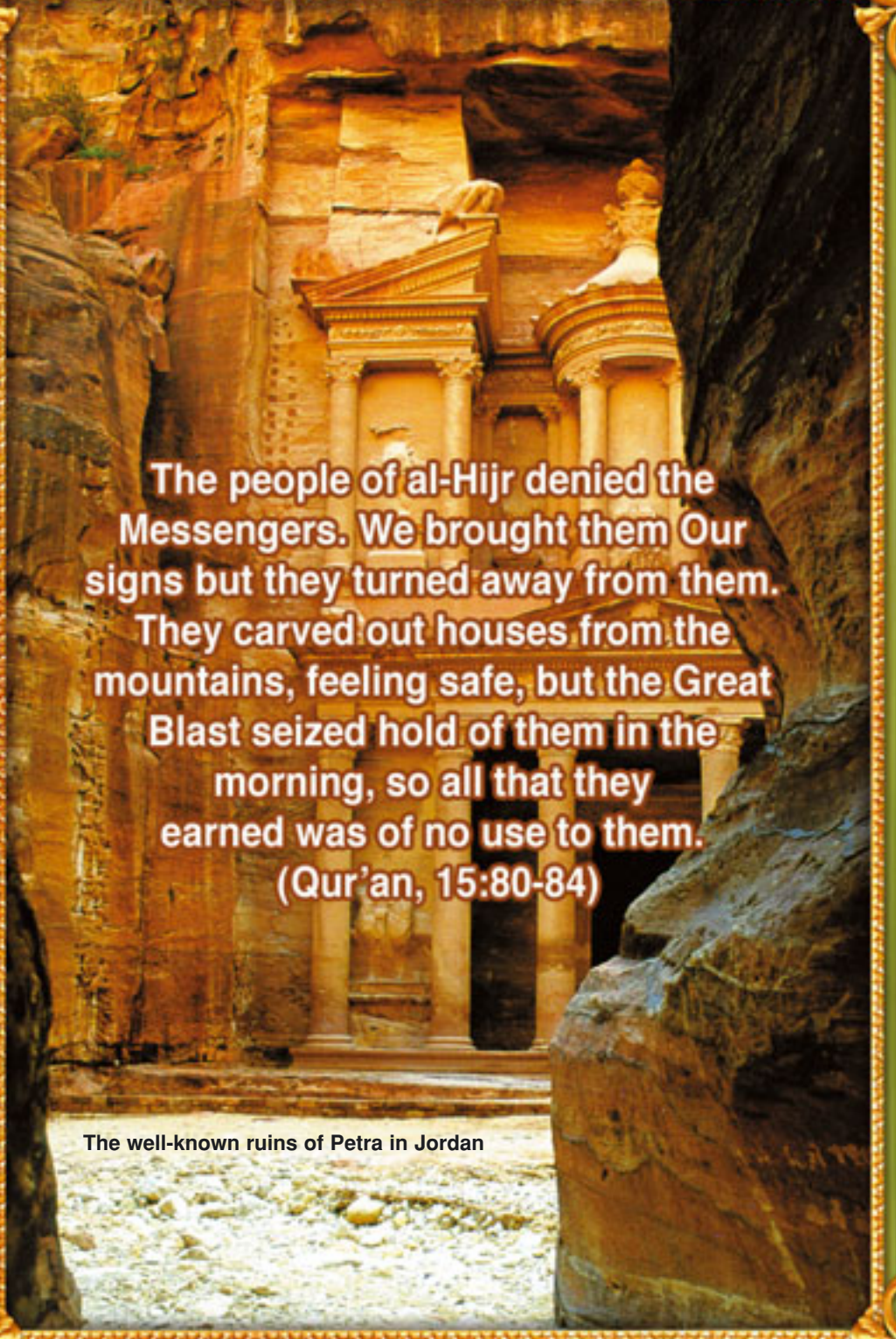
**It [the Qur'an] is simply a reminder
to all the worlds. You will certainly
know the truth of it after a while.
(Qur'an, 38:87-88)**

Mieszkańcy Higr

Lud Samud (Tamud) jest jednym z najlepiej znanych plemion dawnej Arabii. W kronikach historycznych lud ten występuje także pod nazwą Ashab-i Hicr, czyli „mieszkańcy miasta Higr”.

Najstarszym dokumentem, w którym znajdujemy wzmiankę o ludzie Samud są kroniki asyryjskie, opisujące zwycięstwo króla Asyrii Saragona nad tym właśnie ludem. Z kronik wynika, że Saragon, w VIII wieku pne. wygrał kilka bitw przeciwko ludowi Samud. Także źródła greckie opisują lud Samud, nazywając go Thamudaei. Słuch o ludzie Samud zaginął jednak w pierwszych wiekach naszej ery (około 400-600 roku naszej ery). Dzisiaj możemy podziwiać kamienne rzeźby zachowane w znajdującej się na terenach dzisiejszej Jordanii Petrze. O talentach kamieniarskich ludu Samud wspomina Koran:

**Przypomnijcie sobie,
jak On uczynił was następcami po ludzie Ad
i przygotował wam mieszkanie na ziemi.
Na jej równinach budujecie sobie zamki,
a góry drążycie jako domy.
Przeto przypominajcie sobie dobrodziejstwa Boga
i nie czyńcie zła na ziemi, szerząc zepsucie. (Sura Wzniesione
Krawędzie, werset 74)**

**The people of al-Hijr denied the
Messengers. We brought them Our
signs but they turned away from them.
They carved out houses from the
mountains, feeling safe, but the Great
Blast seized hold of them in the
morning, so all that they
earned was of no use to them.
(Qur'an, 15:80-84)**

The well-known ruins of Petra in Jordan

Część czwarta:

Matematyczne
cuda Koranu

Powtarzalność słów w Koranie

Obok proroctw i danych historycznych i naukowych, istnieje w Świętej Księdze kolejna grupa cudów, a są to cuda matematyczne. Przykładem tego jest taka sama ilość niektórych powiązanych tematycznie słów. W tym rozdziale zajmiemy się właśnie tą powtarzalnością a także innymi matematycznymi cudami Koranu.

- Wyrażenie „Siedem niebios” występuje w Koranie 7 razy, podobnie jak wyrażenie „Stworzenie nieba”

Siedem niebios	7 razy
Stworzenie nieba (halku semavat)	7 razy

❖ Słowo „dzień” (yevm) występuje 365 razy w liczbie pojedynczej, 30 razy w liczbie mnogiej (eyyam i yevmeyn), słowo „miesiąc” występuje 12 razy.

Dzie	yevm	365 razy
Dni	eyyam i yevmeyn shahar	30 razy
Miesi c		12 razy

❖ Słowo „fałsz” występuje 16 razy, tak samo jak i słowo „zło”

Fa sz	16 razy
Z o	16 razy

❖ Słowa „roślina” i „drzewo” występują po 26 razy

Ro lina	26 razy
Drzewo	26 razy

❖ Słowo „kara” występuje w Koranie 117 razy a słowo „przebaczać” dwukrotnie częściej, czyli 234 razy

Kara	117 razy
Przebacza	$2 \times 117 = 234$ razy

❖ Słowa „powiedz” i „powiedzieli” występuje po 332 razy

Powiedz	332 razy
Powiedzieli	332 razy

❖ Słowa „świat” i „zaświaty” występują po 115 razy

wiat	115 razy
Za wiaty	115 razy

❖ Słowa „anioł” i „szatan” występują po 88 razy

Anio	88 razy
Szatan	88 razy

❖ Słowa „wiarą” i „klątwa” występują po 25 razy

Wiarą	25 razy
Kl twa	25 razy

❖ Słowa „niebo” i „piekło” występują po 77 razy

Niebo	77 razy
Piek o	77 razy

- ❖ Słowa „jałmużna” i „szczodrość” występują po 32 razy

Ja mu na	32 razy
Szczodro	32 razy

- ❖ Słowo „dobrzy” występuje 6 razy a słowo „źli” 3 razy

Dobrzy	6 razy
li	3 razy

- ❖ Słowa „lato-ciepło” i „zima-zimno” występują po 5 razy

lato-ciep o	1+4=5 razy
zima-zimno	1+4=5 razy

- ❖ Słowa „wino” i „pijaństwo” występują po 6 razy

Wino	6 razy
Pija stwo	6 razy

- ❖ Słowo „bogactwo” występuje 26 razy a „bieda” 13 razy

Bogactwo	26 razy
Bieda	13 razy

❖ Słowa „język” i „kazanie” występują po 25 razy

J zyk	25 razy
Kazanie	25 razy

❖ Słowa „zaleta” i „zepsucie” występują po 50 razy

Zaleta	50 razy
Zepsucie	50 razy

❖ „Nagroda” i „Postępek” występują po 108 razy

Nagroda	108 razy
Post pek	108 razy

❖ „Nieszczęście” i „szczęście” występują po 75 razy

Nieszcz cie	75 razy
Szcz cie	75 razy

❖ Słowa „miłość” i „posłuszeństwo” występują po 83 razy

Mi o	83 razy
Pos usze stwo	83 razy

- ❖ Słowo „łatwość” występuje trzykrotnie częściej niż słowo „trudność”

atwo	36 razy
Trudno	12 razy

- ❖ Słowa „siła” i „cierpliwość” występują po 115 razy

Si a	115 razy
Cierpliwo	115 razy

- ❖ Słowa „kobieta” i „mężczyzna” występują po 23 razy

Kobieta	23 razy
M ężczyzna	13 times

- ❖ Słowa „słońce” (sems) i „światło”(nur) występują po 33 razy

S o ce	33 razy
wiat o	33 razy

- ❖ Słowo „człowiek” występuje 65 razy, jednocześnie suma nazw elementów z których składa się człowiek jest też równa 65

Cz owiek		65 razy
Ziemia	turabun	17 razy
Sperma	nutfun	12 razy
Embrion	alak	6 razy
Tkanka	meda'a	3 razy
Ko ci	izamun	15 razy
Mi so	lehmun	12 razy
Razem		65 razy

- ❖ Słowo „modlitwa” występuje w Koranie 5 razy i każdy wierzący muzułmanin modli się 5 razy dziennie (namaz)

Słowo „ląd” występuje w Koranie 13 razy, „morze” 32 razy. Razem to 45 razy. Jeżeli podzielimy 45 przez 13 otrzymamy procentowo 28,8888888889%, dzieląc 45 przez 32 otrzymamy 71,11111111%. I rzeczywiście w takim stosunku występują morza i ląd.

- ❖ W języku arabskim każda litera ma wartość liczbową, co oznacza, że każdej literze przyporządkowana jest jakaś liczba. Wychodząc

L d	13 razy	$13 / 45 = 28,8888889$
Morze	32 razy	$32 / 45 = 71,1111111$
Razem	45 razy	100%

Ebdżed w Koranie

z takiego założenia na literach dokonuje się rachunków, co określane jest mianem „hisab-i cumel”. Istnieje nawet dziedzina wiedzy, zajmująca się wróżeniem i przepowiadaniem z liczb.

Kolejno		i warto														liczbowa liter arabskich		Alphabet									
Kolejno	Value	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14												
Litera		ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن												
Transkrypcja		alif ba	jeem dal	ha wow	zany ha	ta ua	kaf lam							meem	noon												
Warto	liczbowa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50												
Kolejno																											
Litera		15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28												
Transkrypcja		س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ												
Warto		seen 'ayn	fa sod	qaf ra	seen ta	tha kha	thal dod	za							ghayn												
Warto	liczbowa	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000												

Liczba „19” w Koranie

◆ Kolejnym matematycznym cudem Koranu jest zaszyfrowanie i używanie w wielu wersetach liczby „19”. „Nad nim czuwa dziewiętnastu”, to słowa z trzydziestego wersetu sury „Okryty Płaszczem”. Wersetów z jawną lub zaszyfrowaną liczbą 19 jest w Koranie bardzo wiele, przyjrzyjmy się niektórym z nich.

Litera

◆ Inwokacja, „W imię Boga Miłosiernego, Litościwego” składa się z dziewiętnastu liter

Litera pierwsza	Litera ósma	Litera piętnasta
Litera druga	Litera dziewiąta	Litera szesnasta
Litera trzecia	Litera dziesiąta	Litera siedemnasta
Litera czwarta	Litera jedenasta	Litera osiemnasta
Litera piąta	Litera dwunasta	Litera dziewiętnasta
Litera szósta	Litera trzynasta	
Litera siódma	Litera czternasta	

- ◆ Koran składa się z 114 (19x6) sur
- ◆ Sura objawiona jako pierwsza to sura 96, dziewiętnasta od końca
- ◆ Pierwsze objawione wersety to pierwsze pięć wersetów sury 96, wersety te składają się z dziewiętnastu słów

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

S owo pi te S owo czwarte S owo trzecie S owo drugie S owo pierwsze

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

S owo dziewi te S owo ósme S owo siódme S owo szóste

اِقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ

S owo dwunaste S owo jedenaste S owo dziesi te

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

S owo pi tnaste S owo czternaste S owo trzynaste

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

S owo dziewiętnaste S owo osiemnaste S owo siedemnaste S owo szesnaste

- ◆ Jak widać wersety składają się z dziewiętnastu słów, bo „vav” i „be” nie uważa się tu za słowa.
- ◆ Pierwsza objawiona sura składa się z dziewiętnastu wersetów i 285 liter (19x15)
- ◆ Ostatnia objawiona sura, Pomoc, składa się z dziewiętnastu słów

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

S owo pi te S owo czwarte S owo trzecie S owo drugie S owo pierwsze

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ

S owo dziesi te S owo dziewi te S owo ósme S owo siódme S owo szóste

اللَّهِ أَفْوَاجًا

S owo dwu-
naste S owo jede-
naste

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ

S owo szesnaste S owo pi tnaste S owo czternaste S owo trzynaste

إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

S owo dziewięt-
naste S owo osiem-
naste S owo siedem-
naste

- Pierwszy werset sury Pomoc składa się z 19 liter

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

ا	Litera pierwsza	ص	Litera ósma	ا	Litera pi t-nasta
ذ	Litera druga	ر	Litera dziewi ta	ل	Litera szesnasta
ا	Litera trzecia	ا	Litera dziesi ta	ف	Litera siedemnasta
ج	Litera czwarta	ل	Litera jedenasta	ت	Litera osiemnasta
ا	Litera pi ta	ل	Litera dwu-nasta	ح	Litera dziewi tnasta
ء	Litera szósta	ه	Litera trzynasta		
ن	Litera siódma	و	Litera czter-nasta		

- Inwokacja pojawia się w Koranie 114 razy (19x6)
- 113 koranicznych sur rozpoczyna się od inwokacji, tylko dziewięć sur, Skrucha, ma inny początek. W surze Mrówki inwokacja występuje dwa razy, na początku sury i w wersecie trzydziстым. Gdybyśmy rozpoczęli liczenie sur od sury Skrucha, to sura Mrówki byłaby surą dziewiętnastą.

Numery Sur	Otwieraj ca	
1	Krowa	1
2	Rodzina Imrana	2
3	Kobiety	3
4	Stół zastawiony	4
5	Trzody	5
6	Wzniesione kraw dzieiat-Anfal	6
7	upy	7
8	Skrucha	8
9	Jonasz	9
10	Hud	10
11	Józef	11
12	Grzmot	12
13	Abraham	13
14	Hid r	14
15	Pszczo y	15
16	Podróż nocna	16
17	Grota	17
18	Maria	18
19	Ta Ha	19
20	Prorocy	20
21	Pielgrzymka	21
22	Wierni	22
23	wiat o	23
24	Rozróżnienie	24
25	Poeci	25
26	Mrówki	26
27	Opowiadanie	27
28	Paj k	28
29	Bizantyjczycy	29
30	Lokman	30
31	Pok on	31
32	Fracje	32
33	Sabejczycy	33
34	Stwórca	34
35	Ya Sim	35
36	Szeregi	36
37		37
Nazwy Sur		

Surat at-Tawba is the only Sura with no formula at the beginning.

In addition to the formula at the beginning of Surat an-Naml, there is a second one in verse 30.

The number of Suras in-between is 19.

- W surze Mrówki inwokacja występuje dwa razy, na początku sury i w wersecie trzydziestym. Jeżeli dodać do siebie numer sury i wersetu to uzyskamy liczbę 57, co jak wiemy jest iloczynem 19×3

- Suma sur, od dziewiątej do dwudziestej siódmej wynosi:

$$9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+24+25+26+27 \\ =342 \quad (19 \times 18)$$

- W wersecie dziewiętnastym i jego wielokrotnościach słowo „Bóg” występuje 133 (19×7) razy

- Tłumaczone jako „jeden” słowo „wahid” ma wartość liczbową równą 19, używane w znaczeniu „jeden Bóg” występuje 19 razy.

Litery arabskie	Transkrypcja	Wartość liczbowa
و	W	6
ا	A	1
ح	H	8
د	D	4
Wartość ogólna		19

- Suma sur i wersetów, w których słowo „vahd” wystąpiło 19 razy wynosi 361 (19x19)
 - „Czcij Boga jedynego”, w języku arabskim „Vahadu”, występuje w następujących surach i wersetach: 7:70, 39:45, 40:12, 40:84, 60:4. Po dodaniu wszystkich tych liczb otrzymamy 361 (19x19)
 - Liczba wersetów pomiędzy pierwszą surą zawierającą litery – symbole („Elif, Lam, Mim”, Sura Krowa, werset 1) a ostatnią surą litery te zawierającą („Nun”, Sura Pióro, werset 1) wynosi 5263 (19x277)
 - Liczba wersetów bez liter symboli pojawiających się pomiędzy pierwszą surą zawierającą litery – symbole („Elif, Lam, Mim”, Sura Krowa, werset 1) a ostatnią surą litery te zawierającą („Nun”, Sura Pióro, werset 1) wynosi 38 (19x2)
 - Słowo „Rahman” pojawia się w Koranie 57 razy (19x3)
- W Koranie pojawiają się następujące ważne liczby:

1	7	19	70	1.000
2	8	20	80	2.000
3	9	30	99	3.000
4	10	40	100	5.000
5	11	50	200	50.000
6	12	60	300	100.000

- Po dodaniu wszystkich tych liczb (nie uwzględniając powtarzalności) otrzymamy liczbę 162.146, co jest równe 19 x 8.532:

$$1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+19+20+30+40+50+60+70+80+99+100+200+$$

$$300+1.000+2.000+3.000+5.000+50.000+100.000=162.146 \quad (19 \times 8.534)$$

- Oprócz tych liczb występują w Koranie ułamki, a są to: 1/10, 1/8, 1/6, 1/5, 1/4, 1/3, 1/2 i 2/3. W ten sposób dowiedzieliśmy się, że Koran zawiera łącznie 38 (19x2) liczb.
- Pierwsza sura zawierająca 19 wersetów to sura Rozdzielenie. Słowem występującym na jej końcu jest słowo „Bóg”. Jest to jednocześnie dziewiętnaste słowo „Bóg”, jeśli by liczyć od końca Koranu.
- W surze pięćdziesiątej (Kaf), rozpoczynającej się od litery – symbolu „Kaf”, litera ta występuje 57 razy. Tyle samo razy występuje wspomniana litera w surze 42, również rozpoczynającej się od „Kaf”. Sura pięćdziesiąta ma 45 wersetów. Kiedy dodamy 50 i 45 uzyskamy liczbę 95 czyli 19x5. Sura czterdziesta druga ma 53 wersety, kiedy dodamy te wartości znów uzyskamy 95, czyli 19x5.
- Wartość liczbowa słowa „Mecid” (wspaniały) równa jest 57 (19x3), jak zaznaczyliśmy powyżej, tyle też razy występuje w surze litera „Kaf”.

Sura 50	57(19x3) razy występuje litera „kaf”
Sura 42	
57(19x3) razy występuje litera „kaf”	57 (19 x 3) Letter Kaf

Sura 50	45 wersetów	50+45=95(19x5)
Sura 42	53 wersety	42+53=95(19x5)

- Po zliczeniu numerów wersetów sury Kaf, w których występuje ta litera – symbol, otrzymamy liczbę 798, czyli 19×42 . A 42 to jak pamiętamy numer kolejnej sury rozpoczynającej się od „Kaf”.
- Litera „Nun” występuje na początku sury sześćdziesiątej ósmej, w całej surze występuje ona 133 razy (19×7).
- Jeżeli dodamy wszystkie wersety sur będących wielomianem liczby 19 to uzyskamy 266 (19×14)
- Litery „Ya” i „Sim” występują na początku sury Ya Sin. W tekście sury litera „Ya” występuje 237 a litera „Sim” 48 razy, po dodaniu tych wartości otrzymamy liczbę 285, czyli 19×15 .
- Tylko jedna, siódma sura, rozpoczyna się od liter „Elif, Lam, Mim,

	Numer sury	Ilo wersetów
19 x 1	19th Sura	99
19 x 2	38th Sura	89
19 x 3	57th Sura	30
19 x 4	76th Sura	32
19 x 5	95th Sura	9
19 x 6	114th Sura	7
Razem		266 (19 x 14)

Sad”, przy czym „elif” występuje 2.529 razy, „Lam” 1.530 razy, „Mim” 1.164 razy a „Sad” 97 razy. Suma tych liczb to 5.320, czyli 19X280.

- Litery „Elif, Lam i Mim” to najczęściej używane arabskie litery. Trzy litery – symbole występują na początku sur o numerach: 2, 3, 29, 30, 31 i 32. We wszystkich tych surach występują następującą ilość razy: 9.899 (9x521), 5.662 (19x298), 1.672 (19x88), 1.259 (19x66), 817 (19x43), łącznie pojawiają się one 19.874 razy, czyli 19x1.046

- Litery „Elif, Lam, Ra” stanowią początki sur o numerach 10, 11, 12, 14, 15. Pojawiają się w wymienionych surach następującą ilość razy: 2.489 (19x131), 2.489 (19x131), 2.375 (19x125), 1.197 (19x63) i 912 (19x48).

- „Elif, Lam, Mim, Ra” występują łącznie 1.482 (19x78) razy, przy czym „Elif” występuje 605 razy, „Lam” 480 razy, „Mim” 260 razy a „Ra” 137 razy.

- „Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad” występują na początku sury dziewiętnastej. W surze występują one następującą ilość razy: „Kaf” 137, „Ha” 175, „Ya” 343, „Ayn” 117 a „Sad” 26 razy. Po dodaniu tych liczb otrzymamy 798, czyli 19x42.

- Niektóre z imion Allaha mają wartość liczbową równą 19 lub jej

wielokrotności, na przykład słowa Vahid (19x1) lub Cami (19x6). Dowody świadczące o cudowności liczby 19 to między innymi:

- Ziemia, słońce i księżyc raz na 19 lat ustawiają się w linii prostej
- Kometa Halleya wchodzi do Układu Słonecznego raz na 76 (19x4) lat
- W ciele człowieka występuje 209 (19x11) kości, w ręku mamy 19 kości.

• Rola liczby 19 w trójkącie Pascala: Trójkąt Pascala to trójkąt używany w algebrze i rachunku prawdopodobieństwa. Suma pierwszych dziewiętnastu liczb wynosi 38(19x2)

Resim 1: Pierwsze 19 liczb

- Suma pierwszych dziewiętnastu liczb wynosi 57 (19x3)

Resim 2: Pierwsze 19 liczb

- Na krawędziach trójkąta cyfra “1” występuje 19 razy.

Resim 3: Cyfry “1” występujące w pierwszym rzędzie

- Wnioski:

Suma pierwszych dziewiętnastu cyfr jest wielokrotnością 19

Suma pierwszych dziewiętnastu liczb jest wielokrotnością 19

Suma jedynek w pierwszym rzędzie równa się 19

• Związek koranicznego szyfru opierającego się na liczbie 19 z trójkątem Pascala:

• Pierwsza zesłana sura, sura o numerze 96, jest dziewiętnastą od końca i składa się z 285 wersetów (19x15). W pierwszych pięciu wersetach występuje 76 słów (19x4).

• W pierwszych wersetach drugiej zesłanej sury, sury o numerze 68, występuje 38 (19x2) słów.

• Trzecia zesłana sura, sura o numerze 73 składa się z 57 (19x3) słów.

• Na podstawie trójkąta Pascala widzimy, że suma wszystkich liczb

podzielnych przez 3 wynosi 96. 96 to numer pierwszej zesłanej sury.

Suma liczb podzielnych przez 3

- Suma liczb podzielnych przez 2, występujących na trójkącie Pascala, wynosi 68, to jednocześnie numer drugiej zesłanej sury.

Suma liczb podzielnych przez 2

- Suma liczb dziesiętnych na trójkącie Pascala wynosi 73, to jednocześnie numer sury, zesłanej jako trzecia.

Suma liczb dziesiętnych

**It [the Qur'an] is simply a reminder
to all the worlds. You will certainly
know the truth of it after a while.
(Qur'an, 38:87-88)**

Część piąta: Cudowność formy literackiej Koranu Niepowtarzalność Koranu

- Do tej pory zajmowaliśmy się matematycznymi cudami Koranu a także zawartymi w nim prorocत्वami i informacjami zaczerpniętymi z historii. Teraz należy wspomnieć o doskonałości jego języka i formy literackiej.

Język Koranu stanowi niedościgniony wzór piękna i doskonałości, obfituje w liczne porównania i symbole przy czym jest językiem prostym, zrozumiałym dla każdego. W jednym z wersetów Allah mówi do wiernych:

**I uczyniliśmy Koran łatwym
dla przypomnienia;
lecz czy się znajdzie ktoś,
kto będzie pamiętał? (Sura Księżyc, werset 22)**

Mimo swojej prostoty język Koranu jest niedoścignie piękny, o czym znajdujemy zapis w jednej z sur:

**A jeśli pozostajecie w wątpliwości
wobec tego, co zesłaliśmy Naszemu słudze,
to przynieście surę podobną do tego
i wezwijcie waszych świadków,
poza Bogiem,**

jeśli jesteście prawdomówni. (Sura Krowa, werset 23)

Oni być może powiedzą:

„Wymyślił go”

Powiedz:

„Przynieście więc surę podobną do niego

i wzywajcie, kogo możecie, poza Bogiem,

jeśli jesteście prawdomówni!” (Sura Jonasz, werset 38)

Język Koranu jest tak wspaniały, że, jak to zaznaczono w zacytowanych fragmentach, nie może być on językiem człowieka. Sam ten fakt jest dowodem na to, że Koran został natchniony przez Allaha. F.F.Arbutnot w opracowaniu „The Construction of the Bible and the Koran” pisze na temat Koranu:

„Z literackiego punktu widzenia język Koranu stanowi przykład „codziennego” języka Arabów, beduinów. Liczni filologowie – literaci starali się posługiwać w latach późniejszych tą właśnie formą języka, niestety ich próby nie były tak doskonałe jak język, którym napisany jest Koran.”

Język Koranu jest bardzo specyficzny, chodzi tu zarówno o używane w nim słowa, metafory i symbole jak i jego prostotę. Jest to język objawiony, niezrozumiały dla tych, którzy nie wierzą w Allaha. O nich zresztą wspomniano w jednym z wersetów:

My nie nauczyliśmy go poezji

-to by nie było dla niego odpowiednie.

To jest tylko napomnienie i Koran jasny,

Jako ostrzeżenie dla każdego żyjącego

I aby ziściło się słowo wobec niewiernych. (Sura Ja Sin, werset 69-70)

Rymy w Koranie

Ważkość Koranu wyrażała się także w jego formie. Pomimo, iż został on napisany w języku arabskim, nie zawierał elementów literackich rozpowszechnionych ówczesznie w arabskiej literaturze, był dziełem bardzo nowatorskim. Wersety Koranu napisano w prozie rytmicznej i rymowanej, którą Arabowie określają mianem „sadz”. Znany angielski literaturoznawca, prof. Adel M.A. Abbas, w swoim opracowaniu „Science Miracles”, dla udowodnienia „natchnienia” Koranu, przebadał język, litery, system rymów, grafik i schematów występujących w świętej księdze i odkrył kilka ciekawych i rzeczywiście zaskakujących faktów.

Książka profesora Adel M.A.Abbasa pt. *Science Miracles*

Jak wiemy 29 koranicznych sur rozpoczyna się od jednej bądź większej ilości liter-symboli, zwanych też literami mukata (symbolicznymi). Wśród liter arabskich występuje 14 liter mukata a są nimi: „Ayn”, „Sin”, „Kaf”, „Nun”, „Ra”, „Ya”, „Ta”, „Ha”, „Elif”, „Lam”, „Mim”, „He”, „Ye”, „Sad”. Gdy przyjrzymy się użyciu litery „Nun” w surze „Pióro”, to zauważymy, że występuje ona w 88,8% rymów. W surze „Poeci” występuje ona w 84,6% rymów, Mrówki – 90,32%, a w surze Opowiadanie w 92,05 % rymów. Jeżeli spojrzymy na Koran całościowo, zauważymy, że ponad połowa rymów (50,08%) kończy się właśnie literą „Nun”. Jest to praktycznie niemożliwe i nie osiągnięto tego w żadnym innym utworze literackim, i to nie tylko napisanym

w języku arabskim, ale w żadnym języku.

Sury rozpoczynające się od liter symboli i zakończonych na „Nun”:

- ◆ Ponad 80% rymów w Koranie to rymy zakończone na litery Elif, Lam, Ya oraz Nun, czyli dźwięki n,m,a. Przedstawiono to na poniższej tabelce:

Numer wersetu	Nazwa Sury	Cz stotliwo wyst powa- nia litery „Nun”
2	Krowa	193
3	Rodzina Imrana	121
7	Wzniesione Kraw dzie	193
10	Jonasz	98
11	Hud	56
12	Józef	93
13	Grzmot	5
14	Abraham	6
15	Pielgrzymka	81
19	Maria	5
20	Ta Ha	0
26	Poeci	192
27	Mrówki	84
28	Opowiadanie	81
29	Paj k	59
30	Bizantyjczycy	54
31	Lokman	7
32	Pok on	27
36	Ya Sin	71
38	Sad	18
40	Wierz cy	32
41	Wyja nione	30
42	Narada	6
43	Ozdoby	78
44	Dym	44
45	Przykl kaj ca	30
46	Piaszczyste Wydmy	26
50	Kaf	0
68	Pióro	42

Ponad 80% rymów w Koranie to rymy zako czone na litery Elif, Lam, Ya oraz Nun, czyli d wi ki n,m,a. Przedstawiono to na poni szej tabelce:

Kilkusetwersowe dzieło, w którym wszystkie rymy kończyłyby się na taką samą literę nie istnieje, a gdyby istniało, zostałoby z pewnością okrzyknięte przez literaturoznawców dziełem ponadczasowym, uniwersalnym i wspaniałym. Koran nie składa się jedynie z kilkuset ale z wielu tysięcy wersetów i nie jest jedynie dziełem literackim, które ma jeden temat i odpowied-

Litera	ا	ي	م	ن	Total
D w i k	a	a	m	n	
Ilo wersetów	949	246	666	3123	4984
Procentowo (%)	15.22	3.94	10.68	50.08	79.92

Przedstawmy kilka rymów z wybranych sur:

Numer wersetu	Sura Wierz cy
1	
2	Qad aflaha almu/minoona
3	Allatheena hum fee salatihim khashiAAoona
4	Waallatheena hum AAani allaghwi muAAaridoona
5	Waallatheena hum lilzzakati faAAailoona
6	Waallatheena hum lifuroojihim hafithoona
7	... aw ma malakat aymanuhum fa-innahum ghayru maloomeena
8	... faola-ika humu alAAadoona
9	Waallatheena hum li-amantihim waAAahdihim raAAoona
10	Waallatheena hum AAala salawatihim yuhafithoona
11	Ola-ika humu alwarithoona
12	... hum feeha khaldidoona
13	Walaqad khalaqna al-insana min sulalatin min teenin
14	Thumma jaAAalnahu nutfatan fee qararin makeenin
15	... fatabaraka Allahu ahsanu alkhaliqueena
16	Thumma innakum baAAda thalika lamayyitoona
17	Thumma innakum yawma alqiyamati tubAAathoona ... wama kunna AAani alkhalqi ghafileena

**Numer
wersetu1**

Sura Pszczo y

2	... wataAAala AAamma yushrikoona
3	... annahu la ilaha illa ana faittaqooni
4	... taAAala AAamma yushrikoona
5	... fa-itha huwa khaseemun mubeenun
6	... wamanafiAAu waminha ta-kuloona
Walakum feeha jamalun heena tureehoona waheena
tasrahoona

**Numer
wersetu**

Sura Trzody

1	... thumma allatheena kafaroo birabbihim yaAADiloona
2	... thumma antum tamaroona
3	... wayaAAalamu ma taksiboona
4	... illa kanoo AAanha muAARideena
5	... fasawfa ya/teehim anbao ma kanoo bihi yastahzi-oona
6	... waansha/na min baAADihim qarnan akhareena
7	... in hatha illa sihrun mubeenun
8	... thumma la yuntharoonaa
9	... walalabasna AAalayhim ma yalbisoonaa
10	... ma kanoo bihi yastahzi-oona

**Numer
wersetu**

Sura Bizantyjczycy

6	... walakinna akthara alnnasi la yaAAlamoona
7	... wahum AAani al-akhirati hum ghafiloonaa
8	... wa-inna katheeran mina alnnasi biliqa-i rabbihim
lakafiroona
9	... walakin kanoo anfusahum yathlimoonaa
10	... an kaththaboo bi-ayati Allahi wakanoo biha yastahzi-oona
11	... thumma ilayhi turjaAAoona
12	... yublisu almujrimoonaa
13	... wakanoo bishuraka-ihim kafireena
14	Wayawma taqoomu alssaAAatu yawma-ithin yatafarraqoonaa
15	... fahum fee rawdatin yuhbaroonaa

Numer werse-tu26	Sura Jonasz
27	... ola-ika as-habu aljannati hum feeha khalidoona
28	... waqala shurakaohum ma kuntum iyyana taAAbudoona
29	... in kunna AAan AAibadatikum laghafiieena
30	... wadalla AAanhum ma kanoo yaftaroon
31	... faqul afala tattaqoona
32	... faanna tusrafoona
33	... annahum la yu/minoona
34	... faanna tu/fakoona

Numer wersetu	Sura Paj k
6	... inna Allaha laghaniyyun AAani alAAaglameena
7	... walanajziyannahum ahsana allathee kanoo yaAAamaloona
8	... faonabbi-okum bima kuntum taAAamaloona
9	... lanudkhillannahum fee alssaliheena
10	... awa laysa Allahu bi-aALama bima fee sudoori alAAaglameena
11	... walayaAAlamanna almunafiqeena
12	... innahum lakathiboona
13	... walayus-alunna yawma alqiyamati AAamma kanoo yaftaroon
14	... faakhathahumu alttoofanu wahum thalimoona

Numer wersetu12	Sura Mrówki
13	... innahum kanoo qawman fasiqeena
14	... hatha sihrun mubeenun
15	... faonthur kayfa kana AAaqibatu almufsideena
16	... min AAibadihi almu/mineena
17	... inna hatha lahuwa alfadlu almubeenu
18	... fahum yoozaAAoona
19	... sulaymanu wajunooduhu wahum la yashAAuroona
	... waadhkilnee birahmatika fee AAibadika alssaliheena

Numer wersetu	Sura Kobiety
23	... inna All <u>l</u> aha <u>k</u> ana ghafooran ra <u>h</u> eema <u>n</u>
24	... inna All <u>l</u> aha <u>k</u> ana AAaleema <u>n</u> <u>h</u> akeema <u>n</u>
25	... waAll <u>l</u> ahu ghafoorun ra <u>h</u> eemu <u>n</u>
26	... waAll <u>l</u> ahu AAaleemu <u>n</u> <u>h</u> akeemu <u>n</u>
27	... an tameeloo maylan AAa <u>t</u> heema <u>n</u>

Numer werse- tu	Sura Stó Zastawiony
22	... fa-in yakhrujoo min <u>h</u> a fa-in <u>n</u> a dakhiloo <u>n</u> a
23	... fatawakkaloo in kuntum mu/mineena
24	... in <u>n</u> a <u>h</u> ahun <u>a</u> q <u>a</u> AAidoona
25	... faofruq baynana wabayna alqawmi alfasiqeena
26	... fala ta/sa AAala alqawmi alfasiqeena
27	... q <u>a</u> la innama yataqabbalu All <u>l</u> ahu mina almuttaqeena
28	... innee ak <u>h</u> afu All <u>l</u> aha rabba alAAaglameena
29	... wathalika jazao al <u>t</u> halimeena
30	... faqatalahu fa <u>s</u> baha mina al <u>k</u> hasireena
31	... fa <u>s</u> baha mina al <u>n</u> qadimeena

Numer wersetu	Sura Wzniesione Kraw dzie
2	... wathik <u>r</u> a lilmu/mineena
3	... qaleelan m <u>a</u> tathakkaroo <u>n</u> a
4	... faj <u>a</u> ha ba/sun <u>a</u> bayatan aw hum q <u>a</u> -iloona
5	... ith ja <u>a</u> hum ba/sun <u>a</u> ill <u>a</u> an q <u>a</u> loo in <u>n</u> a kun <u>n</u> a <u>t</u> halimeena
6	... walanas-alanna almursaleena
7	... wam <u>a</u> kun <u>n</u> a g <u>h</u> a-ibeena
8	... fao <u>l</u> -ika humu almu <u>f</u> lihoona
9	... bima k <u>a</u> noo bi- <u>a</u> yatina yathlimoona
10	... qaleelan m <u>a</u> tashkuroona
11	... lam yakun mina al <u>s</u> sajideena

Numer wersetu	Sura Skrucha
7	... inna Allaha yuhibbu almuttaqeena
8	... waaktharuhum fasiqoona
9	... innahum sga ma kanoo yaAAamaloona
10	... waola-ika humu almuAAatadoona
11	... wanufassilu al-ayati liqawmin yaAAlamoona
12	... laAAallahum yantahoona
13	... ahaqqu an takhshawhu in kuntum mu/mineena
14	... wayashfi sudoora qawmin mu/mineena

Numer wersetu	Sura Krowa	
62	... wala khawfun AAalayhim wala hum yahzanoona	
63	... waothkuroo ma feehi laAAallakum tattaqoona	
64	... lakuntum mina alkhāsireena	
65	... faqulna lahum koonoo qiradatan khāsi-eena	
66	... wamawAAi <th>atan</th> lilmuttaqeena	atan
67	... aAAoothu biAllahi an akoona mina aljahileena	
68	... fafAAaloo ma tu/maroonā	
69	... baqaratun safrao faqiAAun lawnuha tasurru alnna <th>hireena</th>	hireena

Numer werse-tu130	Sura Rodzina Imrana	
131	Waittaqoo Allaha laAAallakum tuflihoona	
132	Waittaqoo alnnara allatee oAAiddat likafireena	
133	... laAAallakum turhamoona	
134	... oAAiddat lilmuttaqeena	
135	... waAllahu yuhibbu almuhsineena	
136	... walam yusirroo AAala ma faAAaloo wahum yaAAlamoona	
137	... waniAAama ajru alAAamileena	
138	... faon <th>uroo</th> kayfa kana AAaqibatu almukaththibeena	uroo
139	... wamawAAi <th>atun</th> lilmuttaqeena	atun
140	... waantum al-aAAalawna in kuntum mu/mineena	
140	... waAllahu la yuhibbu al <th>thalimeena</th>	thalimeena

**Numer
wersetu5**

Sura Prorocy

6	... falya/tina bi-ayatin kama orsila al-awwaloona
7	... afahum yu/minoona
8	... in kuntum la taAAalamoona
9	... wama kanoo khalideena
10	... waahlakna almusrifeena
11	... afala taAAaqiloona
12	... waansha/na baAAadaha qawman akhareena
... hum minha yarkudoona

**Numer
wersetu**

Sura wiat o

47	... wama ola-ika bialmu/mineena
48	... fareequn minhum muAAridoona
49	Wa-in yakun lahumu alhaqqu ya/too ilayhi
muthAAineena
50	... bal ola-ika humu alththalimoona
51	... waola-ika humu almuflihoona
52	... faola-ika humu alfa-izoona
53	... inna Allaha khabeerun bima taAAamaloona
54	... wama AAala alrrasooli illa albalaghu almubeena
55	... faola-ika humu alfasiqoona

**Numer
wersetu5**

Sura Pielgrzymka

6	... wama yasta/khiroona
7	... innaka lamajnoonun
8	... in kunta mina alssadiqeena
9	... wama kanoo ithan munthareena
10	... wa-inna lahu lahafithoona
Walaqad arsalna min qabluka fee shiyaAAi al-
awwaleena
11	
12	... kanoo bihi yastahzi-oona
13	Kathalika naslukuhu fee quloobi almujrimeena
14	... waqad khalat sunnatu al-awwaleena
15	... feehee yaAAarujooona
... nahnu qawmun mashooroona

nią formę. W Koranie, w pięknej literackiej formie, przekazano wiadomości z wszystkich dziedzin nauki, proroctwa, przepowiednie i dane historyczne. Koran jest księgą objawioną i natchnioną przez Boga, i jedynie dlatego może mieć ta zwartą i wspaniałą i treść i formę. Arabiści i literaturoznawcy są zgodni co do tego, że jest to dzieło niepowtarzalne.

Komentarze intelektualistów na temat Koranu

Komentarze na temat formy literackiej:

- Mieszkańcy Mekki dopominali się od proroka Muhhamada cudów a On, z niebywałą odwagą i wiarą w swoją misję powoływał się na Koran. Jak wszyscy Arabowie także Muhammad był mistrzem w dziedzinie oratorstwa. Gdyby jednak Koran był jego własnym osiągnięciem, wielu innych mogłoby z nim konkurować. Wystarczy, iż udałoby im się napisać choć kilka wersetów. Jednak nie było to możliwe, i musieli uwierzyć iż Koran jest księgą objawioną. (Hamilton Gibb, arabista z Uniwersytetu Oksfordzkiego)

- Wspaniałe dzieło literackie jakim jest Koran pozostaje bez konkurencyjne. Przez całe wieki zachwyca muzułmanów nie tylko treścią ale i formą literacką. (Hamilton Gibb, arabista z Uniwersytetu Oksfordzkiego)

- Nie da się niczym zmierzyć wpływu, jaki Koran ma na Arabów i arabską poezję. We wszystkich powstałych w latach późniejszych dziełach widać wpływy Koranu, zarówno na treść jak i na formę literacką utworów. To dzięki Koranowi i jego mądrościom Arabowie mogli stworzyć tak potężne imperium. (Hamilton Gibb, arabista z Uniwersytetu Oksfordzkiego)

- Zawsze, kiedy ktoś dopominał się od proroka Muhammada cudów, Ten zwracał się w stronę Koranu i mówił do Arabów językiem i formami zaczerpniętymi z tej Świętej Księgi. Nawet dla niemuzułmanina język Koranu stanowi niepodważalne piękno. Wspaniała harmonia, melodyka i rytm, sprawiły, iż wiele osób uwierzyło w zawarte w Koranie treści. (Z Dzieła „L’Enseignement de l’Arabe au College de France, autorstwa Paula Casanova)

- Koran jest objawieniem Allaha, zesłanym za pośrednictwem archanioła Gabriela i proroka Muhammada. To cud. Część składową tego cudu stanowi forma literacka Koranu, niepowtarzalna i niezapomniana. Sam

Muhammad nigdy nie byłby w stanie napisać czegoś tak pięknego, wspaniałego i mądrego. (Harry Gaylord Dorman, *Towards Understanding Islam*)

- Żadne tłumaczenie Koranu nie jest w stanie w całości oddać piękna jego języka. Co do tego wszyscy tłumacze są zgodni. (Edward Montet, *Traduction Francaise du Coran*)

- Arabski oryginał Koranu charakteryzuje się pięknym i barwnym językiem, który wręcz porывa czytelnika. Język, wspaniały styl, liczne porównania, krótkie i treściwe zdania, ładunek energii, niestety bardzo wiele tracą w tłumaczeniu. (John Naish, *The Wisdom of the Qur'an*)

- Koran napisany został w staro arabskim języku Kurjaszytów. Stanowi on niedościgniony wzór piękna. Trafny i symboliczny staje się podniosły kiedy mowa o samym Allahu. Koran przemawia do ludzi i sprawia, że wierzą. Według niektórych uczonych Koran posiada właściwości magiczne. (George Sale, *The Koran: The Preliminary Discourse.*)

- Cud prawdy, mądrości i prostoty. (Aziz Bosworth Smith, *Mohammed and Mohammadanism*)

- Wspaniały język, harmonia i melodyka Koranu są czarujące. Powtarzają to nie tylko arabiści ale nawet arabscy chrześcijanie. Rzeczywiście wśród wszystkich powstałych dotychczas dzieł arabskich, żadne nie może równać się z Koranem. (Alfred Guillaume, *Islam*)

- Koran jako Księga natchniona, komentarze

- Koran jest z pewnością kolekcją mądrości uczonych, filozofów i polityków i, co zaskakujące, nie stracił swej aktualności pomimo tego, iż od jego powstania minęło wiele wieków. Wierzący muzułmanie czytają Koran po kilka nawet kilkanaście razy i za każdym razem odkrywają go na nowo, z każdym dniem kochają go bardziej. W tych, którzy czytają, recytują lub słuchają mądrości zawartych w Koranie, wzbudza on głęboki podziw i szacunek. Bo Koran to przede wszystkim słowo boże. (Laura Veccia Vaglierri, *Apologie de l'Islamisme*)

- Koran zawiera ogromną ilość nakazów moralnych, które rozłożone są na jego kartach w taki sposób, że nie ma ani jednej strony, na której nie byłoby jakiejś przesłanki moralnej. Taka budowa Koranu sprawia, że znajdujemy w nim, w krótkich i zwartych wersetach, wskazówki na całe nasze życie. (John William Draper, A History of the Intellectual Development of Europe)

- Koranowi należy się wielki podziw, ponieważ na jego stronach znajdujemy wszystko, czego poszukuje w życiu człowiek. Koran zasługuje na nasz największy szacunek. (Aziz J.M.Rodwell M.A., The Koran)

- Oceniając literacką wartość Koranu nie należy kierować się względami subiektywnymi i własnymi uprzedzeniami. Należy zdawać sobie sprawę jak wielki wpływ miała księga na współczesnych Muhammadowi Arabów. A jaki był ten wpływ możemy doskonale zobaczyć śledząc historię Arabów, którzy z wielu ludów potrafili stworzyć jedno wielkie państwo. (Dr Steinglass, T.P.Hughes, Dictionary of Islam)

- Nawet jeżeli niektóre zwroty Koranu są dla nas niezrozumiałe musimy zaakceptować, iż jest to największe dzieło literackie jakie kiedykolwiek powstało. Wielu tłumaczy długo trudziło się, aby oddać koraniczną atmosferę i przede wszystkim tę „niepowtarzalną harmonię i melodykę”.

Niestety w porównaniu z oryginałem każde tłumaczenie wydaje się być blade i nijakie. (Artur J. Arrbery, *The Koran Interpreted*)

- Studiując Koran w świetle współczesnej nauki widzimy, jak współczesnym i naukowym dziełem jest ta Księga. Żaden człowiek żyjący w czasach proroka Muhammada nie byłby w stanie stworzyć takiego dzieła. Zawarte w Koranie przemyślenia są niepowtarzalne i każdy obiektywnie myślący naukowiec musi odrzucić materialistyczne poglądy i zgodzić się z tym, iż to Koran, a nie publikacje materialistów, zawiera odpowiedź na nurtujące go pytania. (Dr Maurice Bucaille, Uniwersytet Paryski)

- Koran jest początkiem wszystkiego...posiada on siłę poruszającą ludzkie sumienia. (Edward Montet, myśliciel francuski)

- Istnieje takie dzieło, które z całą pewnością nie ma sobie równych. To dzieło nie pozostawia miejsca dla wątpliwości. (Aziz Bosworth Smith, *Mohammad and Mohammadanism*)

- Koran daje każdemu wolność sumienia. (James Michener, *Islam, The Misunderstood Religion*)

- Pojęcie sprawiedliwości to jedna ze wspaniałych idei Islamu. Czytając Koran widzę tę sprawiedliwość, to nie jest pojęcie mistyczne, to system

moralny praktyczny i skonstruowany w taki sposób, że pasuje do wszystkich miejsc na świecie. (Speeches and writings of Naidu Sarojini, The Ideas of Islam)

- Nie powinien nas dziwić fakt, iż Koran jest źródłem i początkiem wszelkiej wiedzy. W Koranie poruszane są wszystkie nurtujące człowieka tematy: niebo i ziemia, ludzkie życie, handel i praca, są one nie tylko napomknięte ale wyjaśnione do końca w zrozumiały dla każdego sposób. Dzięki Koranowi, który namawia do poszukiwania wiedzy, to właśnie w świecie muzułmańskim rozwinęły się wszystkie dziedziny nauki. Pod jego wpływem byli nie tylko Arabowie, także Żydzi zaczęli podchodzić do spraw religii i metafizyki stosując wypracowane przez Islam metody. Nie trzeba też zapominać o podobieństwie arabskiej filozofii religii do chrześcijańskiej scholastyki. Islam był nie tylko ruchem duchowym, dzięki niemu rozwinęły się nauki matematyczne i przyrodnicze, astronomia i medycyna. W słowach objawionych Muhammadowi Allah wiele razy wspomina o gwiazdach i ich ruchach, o tym, że zostały one stworzone, by służyć człowiekowi a nie po to, by oddawać im cześć. To dzięki Koranowi Arabowie byli mistrzami w dziedzinie astronomii, do dziś wiele gwiazd nosi arabskie nazwy a wiele pojęć technicznych jest pochodzenia arabskiego. Średniowieczni astronomowie europejscy byli uczniami Arabów. Podobnie zresztą jak i ówczesni lekarze. (Prof. Hardwig Hirschfeld, New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an)

- Koran zajmuje ważne miejsce wśród świętych ksiąg świata. Żadne inne dzieło literackie nie pozostawia szerokich rzesz ludzi pod takim wrażeniem, jak to czyni Koran. Koran wniósł nowy powiew i świeżość, nowe idee. Najpierw przemienił zamieszkały przez różne, zwaśnione ludy Półwysep Arabski w jedno silne, bohaterskie państwo, a następnie sprawił, że powstały w nim silne i działające na całym świecie organizacje religijno-polityczne. (G. Margoliouth, The Koran)

- To dzieło wprawia nas w zachwyt za każdym razem, kiedy weźmiemy je w ręce i pogrążymy się w jego lekturze. Styl Koranu, jego treść, ukazanie celów i dróg do ich osiągnięcia, siła... piękne i wielkie. Koran to największe dzieło i takim pozostanie. (T.P. Hughes, Goethe, Dictionary of Islam)

- Komentarze naukowców na temat Koranu

- W Koranie zawartych jest wiele prawd i ja, podobnie jak dr Moore uważam, że jest to księga natchniona. (Prof. T.V.N. Persaud, specjalista w dziedzinie anatomii, pediatrii i ginekologii na uniwersytecie Manitoba)

- Moim zdaniem pomiędzy genetyką a religią nie ma żadnych różnic. Religia może wspierać rozwój nauk, w Koranie znajduje się wiele wersetów dotyczących właśnie tego tematu. (Prof. Joe Leigh Simpson, profesor w dziedzinie ginekologii oraz genetyki molekularnej i człowieka)

- Jako naukowiec zajmuję się tylko rzeczami i tematami konkretnymi. Moje dziedziny to embriologia i biologia rozwojowa. Dzięki tłumaczeniu rozumiem też słowa Koranu. Nawet gdybym dziś został w jakiś sposób przeniesiony do epoki, w której powstał Koran, z całą moją wiedzą i umiejętnością określania rzeczy, to nie wydaje mi się możliwe tak trafnie określić żadnej z opisanych w nim prawd. Dlatego nie ma moim zdaniem wątpliwości co do faktu objawienia Koranu. (E. Marshall Johnson Thomas, profesor anatomii i biologii rozwojowej uniwersytetu Jefferson)

- W niektórych wersetach Koranu znajdujemy bardzo szczegółowe opisy komórek i tkanek a także zachodzących w ciele człowieka procesów. Nigdy przedtem nie powstał tak bezbłędny i dokładny podręcznik dotyczący powstania i rozwoju człowieka. Nawet jeżeli nie wszystkie to na pewno znacząca liczba przykładów z tradycyjnej literatury naukowej miało swój początek wiele wieków temu w koranicznych wersetach. (Gerald C. Goeringer, docent embriologii na uniwersytecie w Georgetown)

- Wielką radość i przyjemność sprawia mi fakt, iż mogę wnieść swoją pomoc przy „tłumaczeniu” prawd zawartych w Koranie i dotyczących rozwo-

ju człowieka. Jestem przekonany, że zostały one zesłane prorokowi Muhammadowi przez Allaha, ponieważ większość z tych prawd odkryta została dopiero w niedawnej przeszłości. To dowodzi faktu, iż Muhammad był posłannikiem Allaha. (Prof. Keith L. Moore, profesor anatomii i biologii komórkowej na uniwersytecie w Toronto, autor licznych prac i podręczników naukowych)

- Posługując się przykładami z Koranu i religijnych legend zaproponowano nowy system klasyfikacji etapów kompleksowego rozwoju embrionu. System ten jest prosty i jasny i nie różni się niczym od tego, który powstał w czasach współczesnych, w oparciu o wyniki wielu badań embriologicznych. (Prof. Keith L. Moore, profesor anatomii i biologii komórkowej na uniwersytecie w Toronto, autor licznych prac i podręczników naukowych)

- Dzięki studiom Koranu i hadisów, przeprowadzanym przez ostatnie cztery lata udało się określić opisane w nich dane z dziedziny embriologii. Najbardziej zastanawia fakt, iż te poprawne naukowo fakty opisano w VII wieku naszej ery. Te dane nie mogły przecież powstać w oparciu o wykonywane w VII wieku badania naukowe. (Prof. Keith L. Moore, profesor anatomii i biologii komórkowej na uniwersytecie w Toronto, autor licznych prac i podręczników naukowych)

- Uważam za zupełnie niemożliwe aby podane w Koranie fakty, dotyczące wspólnych korzeni wszechświata, mogły być wynikiem badań

naukowych z czasów powstania Koranu. Badania te są bardzo skomplikowane i udało się je przeprowadzić dopiero kilka lat temu stosując wysoce rozwinięte urządzenia i metody. Ktoś, kto żył 1400 lat temu nie mógł dysponować wiedzą pozwalającą mu stwierdzić, że niebo i ziemia wywodzą się z jednego źródła, nie mógł znać odpowiedzi na wiele nurtujących nas do dnia dzisiejszego pytań. (Prof. Alfred Kroner, geolog na uniwersytecie w Mainz)

- Przyglądając się opisowi świata i przedstawionym w Koranie modelu jego powstania, dostrzegamy, iż nie jest on w niczym różny od modelu, który ukazuje się przed nami dziś, jako wynik wielu badań i eksperymentów naukowych. Podobnie zresztą i inne naukowe prawdy zawarte w Koranie, po przeprowadzeniu wielu badań i eksperymentów okazują się prawdą. Dzisiejsze badania jedynie pokazują, iż wszystko, co zostało opisane przez proroka Muhammada w Koranie, 1400 lat temu jest prawdą. (Prof. Alfred Kroner, geolog na uniwersytecie w Mainz)

- Znalazłszy w Koranie prawidłowe dane z zakresu astronomii byłem bardzo zaskoczony. Szczególnie młodzi astronomowie dokładają dziś starań, aby poznać każdy najmniejszy nawet kawałek wszechświata. Bez użycia teleskopów byłoby to oczywiście niemożliwe. Ja na przyszłość mam jednak inne plany: starać się zrozumieć Koran i w nim szukać odpowiedzi na nurtujące mnie pytania. (Prof. Yoshihide Kozai, Obserwatorium Astronomiczne w Tokyo, Japonia)

- Przed wszystkim pragnę zaznaczyć, że to, z czym mamy tutaj do czynienia jest bardzo wyjątkowe. Nie ważne czy zaakceptujemy naukowe cuda objawione w Koranie, czy też będziemy wobec nich sceptyczni, aby pojąć i zrozumieć koraniczne wersety potrzeba czegoś więcej niż tylko intelekt i doświadczenie. (Profesor astronomii NASA, Armstrong)

- Trudno sobie wyobrazić, że ktoś 1400 lat temu posiadał takie informacje. Możliwe, że niektóre z nich to tylko idee, ale opisanie ich w tak szczegółowy sposób jest bardzo trudne. Na pewno nie są to wiadomości pochodzące od człowieka. Żaden człowiek nie byłby w stanie podać tak drobiazgowych informacji z tak wielu dziedzin nauki. Na pewno są to dane z innego źródła. (Prof. Durja Rao, profesor geologii oceanów na Uniwersytecie Króla Abdulaziza w Jeddah)

- Wierzę, że wszystko, co opisano w Koranie ponad 1400 lat temu to prawda, dająca się udowodnić eksperymentalnie. To prawdy zesłane przez znającego wszystkie nauki Allaha, dlatego trzeba sobie powiedzieć jedno: Nie ma Boga nad Allaha a Muhammad jest Jego prorokiem. (Prof. Tejatat Tejasen, szef katedry embriologii i anatomii Uniwersytetu Chiang Mai, Tajlandia)

- Koran pojawił się kilkaset lat temu i przepowiedział wszystko, co dziś „odkrywamy”. Oznacza to, że Koran jest słowem Allaha. (Prof. Joly Sumson, ginekolog)

- Koran mówi o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Nie orientuję się, na jakim stopniu rozwoju stała nauka czy też kultura ludzi żyjących w czasie działalności proroka Muhammada na Półwyspie Arabskim, jeżeli jednak poziom rozwoju był porównywalny do tego jaki był w tamtych czasach we wszystkich innych miejscach na ziemi, to zawarte w Koranie informacje muszą pochodzić od Boga. On przekazał swe słowa prorokowi Muhammadowi, ludzie słysząc je zaczęli wierzyć coraz mocniej. Dzisiaj uważam, że współczesna geologia może z powodzeniem prowadzić dialog z Koranem. (Prof. Palmar, jeden ze znanych geologów amerykańskich)

- Z rozmowy dotyczącej szczególnych funkcji gór: Uważam, że to (wiadomości zawarte w Koranie) bardzo ciekawe. Przecież istnienie takich danych i wiadomości 1400 lat temu było niemożliwe. To co mówicie ma sens i od dzisiaj uważam wraz z wami, że Koran zawiera bardzo ważny przekaz. (Prof. Swarda, znany japoński geolog oceanów)

- Z rozmowy na temat geologii mórz i oceanografii: Ciężko uwierzyć, że takie wiadomości mogły istnieć 1400 lat temu. Gdyby były to tylko luźne idee może byłoby mi łatwiej to zaakceptować ale tu mamy do czynienia ze szczegółowym opisem, to nie mogą być informacje pochodzące od człowieka. Żaden człowiek nie byłby w stanie poznać i opisać tyle skomplikowanych szczegółów. Takie informacje muszą pochodzić z pozaziemskiego źródła. (Prof. Darga Bernard Raw)

- Inne komentarze na temat Koranu

- Wszystko zdaje się być bardzo logiczne. Na tym polega piękno Koranu, czeka na waszą reakcję. Zagłębiłem się w Koran, opowiada o modlitwie, dobroci. Wtedy jeszcze nie byłem muzułmaninem, ale Koran stał się dla mnie jedyną odpowiedzią. Zrozumiałem, że został on natchniony przez Allaha. (Yusuf Islam – Cat Stevens, piosenkarz)

- Pomimo, iż jestem osobą oddaną Allahowi, nie jestem „muzułmaninem” w pełnym znaczeniu tego słowa. Uważam, że i ja i wielu innych „ludzi zachodu” mamy wiele do nadrobienia i nauczenia się z wersetów koranicznych. W Księdze zawartych jest wiele prawd pochodzących od Allaha. Poza tym, według mnie to Islam ma największe szanse stać się religią przyszłości. (z książki Islam and Christianity Today)

- W mojej zmianie religii z Chrześcijaństwa na Islam największą rolę spełnił Koran. Zanim zostałem muzułmaninem odnosiłem się do Koranu tak, jak każdy zachodni intelektualista, ciekawił mnie więc kiedyś zacząłem czytać. Znalazłem wersety dokładnie opowiadające o rzeczach, które współczesna nauka dopiero zaczęła odkrywać. To stało się dla mnie przyczyną zmiany

wiary. (Ali Selman Beroist, doktor medycyny z Francji)

- Przeczytałem wszystkie święte księgi i w żadnej innej nie znalazłem tego, co w Koranie – wspaniałości. Koran był obok innych Ksiąg jak słońce obok płomienia zapałki, każdy, kto ma choć trochę otwarty umysł, czytając Koran stanie się muzułmaninem. (Saifuddin Dirk Walter Mosig)

- Siłą Koranu jest to, że obojętnie na jakiej stronie go otworzysz, kilka zdań, które przeczytasz zawierać będzie wiele życiowych prawd. (John Esposito, teolog)

- Wierzę, że już niedługo powstanie na świecie wielkie państwo oparte na zasadach Koranu. (Napoleon Bonaparte)

- Przemowa Billa Clintona na temat jego stosunku do Koranu: W zeszłoroczne święta Ramadan prezydent Stanów Zjednoczonych, Bill Clinton, zaprosił do Białego Domu grupę muzułmanów. Na spotkaniu, które rozpoczęło się od odczytania kilku fragmentów Koranu, Clinton wygłosił mowę, w której często cytował wersety Koranu. Clinton powiedział między innymi: W recytowanym przez imama fragmencie mowa jest o tym, iż Allah stworzył różne rasy nie po to by się one zwalczały ale po to, by poznawały i kochały się nawzajem. Uważam, że to bardzo mądre. Pięcioksiąg mówi, iż należy odpłacać się ludziom dobrym za dobre a złym za złe, a kto tak nie będzie postępował stanie przed obliczem Boga. Biblia mówi, aby żyć w dobrych stosunkach z bliźnimi. Najwspanialsze jest to, co mówi Koran, aby poznawać się nawzajem, przekazywać sobie swoje myśli i idee, bo po to zostaliśmy stworzeni, aby się dzielić. Uważam, że ludzie na całym świecie powinni dużo uczyć się od Islamu. Co czwarty człowiek na świecie jest muzułmaninem, Amerykanie w szkołach i na uniwersytetach uczą się na temat tej religii, także moja córka, będąc w liceum uczyła się o Islamie i przeczytała większą część Koranu. Czasami po powrocie ze szkoły rozmawiała z nami na

ten temat, stawiała nam wiele pytań. Proszę was, rozpowszechniajcie wiedzę na temat waszej religii, tradycji, modlitw, wartości. W Koranie napisano, aby wobec bliźnich zachowywać się tak, jak byśmy chcieli, aby zachowywano się wobec nas samych. I, żeby nie czynić innym tego, czego sami nie chcielibyśmy doświadczyć...

Wszystkie poruszone przez nas w tym opracowaniu tematy wskazują na jedno: Koran jest z całą pewnością natchniony przez Allaha, wszystkie informacje naukowe okazują się prawdą, podobnie jak spełniła się już znaczna część koranicznych proroctw. Począwszy od tematów naukowych, danych historycznych i przepowiedni na przyszłość, do cudów matematycznych, żaden z tych tematów nie mógł być opisany przez człowieka żyjącego w tamtej epoce. Niemożliwe było zdobycie tak wszechstronnej informacji na takim stadium rozwoju nauki i techniki na jakim była ona w VII wieku naszej ery. To jest wystarczający dowód na to, że Koran jest tchniony przez Boga.

Koran jest słowem Allaha, który stworzył coś z niczego i tchnął życie. W jednym z wersetów czytamy:

**Czyż oni nie zastanawiają się
nad Koranem?**

**Przecież gdyby on pochodził
od kogoś innego niż od Boga,
z pewnością znaleźliby w nim
liczne sprzeczności. (Sura Kobiety, werset 82)**

W Koranie nie tylko nie ma żadnych sprzeczności, wszystkie zawarte w nim mądrości powoli zaczynają się sprawdzać, dzięki współczesnej wiedzy i

technice. Człowiek ma za zadanie czytać natchnioną Księgę i uznać ją za swój życiowy drogowskaz.

Ten Koran

nie mógł być wymyślony poza Bogiem!

On jest potwierdzeniem prawdziwości

tego, co było przed nim,

i wyjaśnieniem Księgi

- co do której nie ma żadnej wątpliwości-

pochodzącej od Pana światów.

Oni, być może powiedzą:

„Wymyślił go!”

powiedz

„Przynieście więc sure podobną do niego

i wzywajcie, kogo możecie, poza Bogiem,

jeśli jesteście prawdomówni!” (Sura Jonasz, werset 37-38)

Rozdział
dodatkowy:

Fałszerstwo ewolucji

Darwinizm, czyli inaczej teoria ewolucji to pozanaukowy zabobon, który został wynaleziony aby podważyć podstawowe prawdy o stworzeniu. Nigdy jednak nie odniósł żadnych sukcesów. Teoria, według której życie na ziemi jest dziełem przypadku urodziła się z chwilą odkrycia wspańca egoizmu panującego w przyrodzie. Teraz już nie można zakwestionować faktu, że to Allah stworzył świat i wszystko co na nim istnieje. Wielu naukowców jednak nadal stara się propagować ewolucję.

Prowadzona przez nich propaganda jest jednak nieudolna, gdyż prawdy nie da się ukryć. Szczególnie odkrycia naukowe ostatnich dwudziestu, trzydziestu lat dowodzą, że ewolucja jest pomysłem, coraz więcej naukowców zaczyna ją odrzucać. Wśród nich znaczną grupę tworzą amerykańscy biologowie, biochemicy i

paleontolodzy, którzy doszukali si we wszystkim co yje „inteligentnego projektu” (intelligent design). To w a nie „inteligentny projekt” stanowi niezbity dowód tego, e wiat powsta w wyniku aktu stworzenia.

Wiele naszych wcze niejszych prac po wi cili my tylko i wy cznie problemowi ewolucji i jej licznym pomy kom, w tym miejscu tylko pokrótce opowiemy o najwi kszych k amstwach rzeczników teorii.

Trudności z jakimi borykał się Darwin

Korzeniami si ga ewolucjonizm a do czasów antyku, jednak okres jego rozkwitu przypada na XIX wiek naszej ery. W tym czasie dzia a znany przyrodnik Charles Darwin, któremu ewolucjonizm zawdzi cza ponowne odkrycie. Darwin, w opublikowanym w 1859 roku dziele „O powstawaniu gatunków” zakwestionowa ide stworzenia i stara si dowie , e wszystkie yj ce na wiecie gatunki pochodz od jednego praprzodka.

Teoria Darwina nie ma adnego naukowego uzasadnienia i od chwili jej opublikowania, ró ne jej aspekty s przedmiotem ostrych polemik. W ksi ce znajduje si rozdzia , w którym autor przedstawia swoje w tpliwo ci dotycz ce teorii, wed ug niego teoria ma zbyt wiele luk i nie daje odpowiedzi na podstawowe pytania. Darwin mia jedynie nadziej , e odpowiedzi te znajd si pó niej, kiedy nauka b dzie sta a na wy szym poziomie rozwoju. Jednak rozwój nauki doprowadzi nie do udowodnienia ale do zakwestionowania teorii ewolucji. Szczególnie trzy z podstawowych braków teorii warte s szerszego omówienia, a s to:

1. Teoria nie jest w stanie odpowiedzie na pytanie o pocz tek.
2. Nie istnieje aden dowód istnienia tzw. mechanizmów

ewolucji.

3. Zapis kopalniany nie daje dowodów na to, że jeden gatunek przeobraża się w drugi.

Korzenie życia

Rzecznicy ewolucji twierdzą, że wszystkie życie na świecie organizmy powstały około 3.8 miliarda lat temu, z jednej komórki. Nie potrafił on jednak wyjaśnić, jak doszło do powstania tej komórki ani, jakim cudem powstało z niej miliony gatunków. W tej chwili najważniejsze jest dla nas pytanie o powstanie pierwszej żywej komórki.

Teoria odrzucając akt stworzenia stara się z konieczności dowiedzieć, że dawno, dawno temu musiały się w jakiś sposób samorzutnie wytworzyć z materii nieożywionej mikroskopijne, żywe organizmy. Twierdzenie to jest pozbawione sensu i sprzeczne z podstawowymi zasadami biologii.

Życie może pochodzić tylko od istniejącego już życia

Darwin nie rozwinął w swojej książce myśli o powstaniu życia. W jego czasach nauka stała na bardzo niskim poziomie i wszystkie stworzenia uważano za stosunkowo proste. Wierzano też w prastarą ideę samoródtwa a nawet w takie brednie jak to, że myszy powstały z pszenicy a owady z resztek jedzenia. Dla udowodnienia tych tez przygotowywano nawet „eksperymenty naukowe”. Na stole pozostawiano ziarna pszenicy i czekali na powstanie myszy.

W czasie, kiedy powstało dzieło Darwina „O powstawaniu

Charles Darwin

gatunków” powszechny był pogląd, że bakterie mogą powstawać samorzutnie, jednak już pięć lat po opublikowaniu książki sławnego francuskiego biologa, Louis Pasteur zadał tej teorii śmiertelny cios, wykazując do wiadczalnie, że życie może pochodzić tylko od istniejącego już życia.

Louis Pasteur

Niemniej zwolennicy teorii ewolucji nie chcą uwierzyć w ten naukowo potwierdzony fakt i, mimo iż dzisiaj już całkiem pewno ci wiadomo, że nic nie mogło powstać samorzutnie twierdzą, że tak wcale nie stało się.

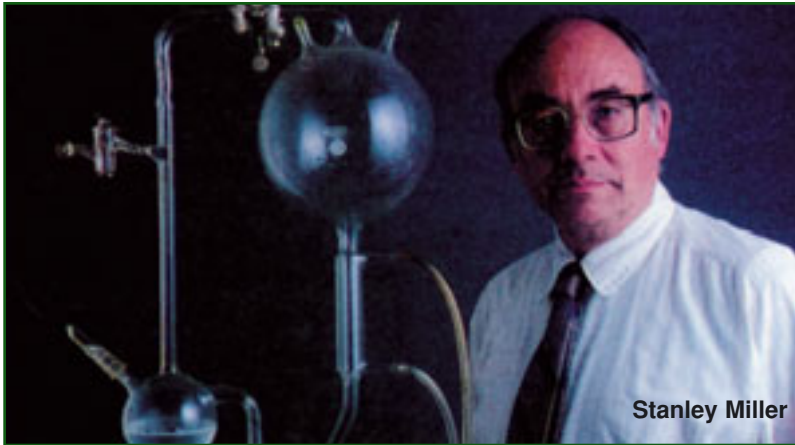
Wysiłki naukowców

W XX wieku sprawą samorzutnego powstawania komórek jako pierwszy zajął się rosyjski uczyony, Aleksander Oparin. W latach trzydziestych przeprowadził on serię doświadczeń mających na celu udowodnić, że życie może się wziąć z niczego. Niestety żadne z doświadczeń nie powiodło i siłą naukowców zmuszony był stwierdzić, że teoria ewolucji, której był zwolennikiem, nie daje odpowiedzi na pytanie o początek życia.

Naukowcy nie ustalili jednak w wysiłkach mających na celu znalezienie odpowiedzi na to pytanie. W roku 1953 Stanley Miller poddał „atmosferę” złożoną z wodoru, metanu, amoniaku i pary wodnej działaniu wyładowań elek-

Alexander Oparin

trycznych. W rezultacie powstało kilka z wielu aminokwasów, z których są zbudowane białka proste. Miller zakłada, że pierwotna atmosfera Ziemi miała skład podobny do tej, którą przygotował w swoim doświadczeniu. Wiadomo jednak, że każda próba określenia składu preatmosfery może się opierać jedynie na domysłach i przypuszczeniach, nikt nie wie z czego się tak naprawdę składała.

Sam Miller przyznał po latach, że stworzona przez niego atmosfera nie koniecznie musiała być prawdziwa.

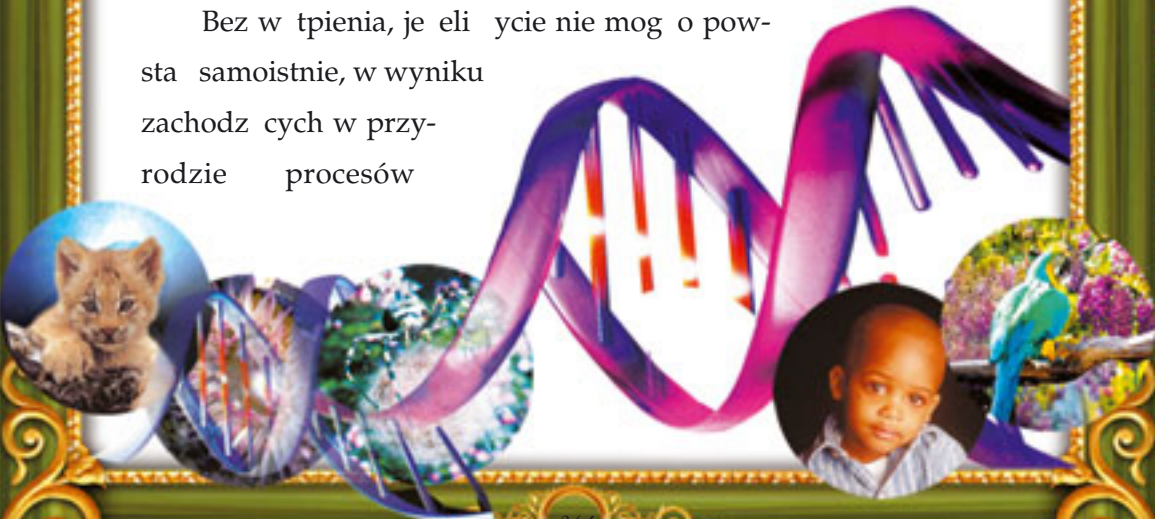
Niewiarygodna złożoność

Daleko trudniejsze niż pytanie o powstanie pierwszego aminokwasu jest pytanie o to, jak powstała pierwsza żywa komórka? Komórka jest tworem tak niezwykle złożonym, że nie udało się jej stworzyć w żadnym, najlepiej wyposażonym laboratorium. Aby mogła powstać musiałyby być spełnione nieskończenie wiele warunków, prawdopodobieństwo przypadkowego powstania nawet cząstki prostszej cząsteczki białka wynosi 1 do 10¹¹³.

(jedynka ze 113 zerami), tymczasem matematycy uważają, że zdarzenie, którego prawdopodobieństwo wyraża się liczbą 1 do 10⁵⁰, nigdy nie nastąpi.

Znajdując się w jądrze komórkowym chromosomy zawierają DNA komórki, jej plan genetyczny. Instrukcje zawarte w DNA, gdyby je wszystkie zapisać, wypełniłyby dziewięć set księzek, z których każda liczyłaby 500 stron. Co ciekawsze, DNA może działać tylko z pomocą niektórych, konkretnych białek, enzymów a synteza tych enzymów może dokonywać się tylko przy współudziale DNA. Człłstki te nie mogłyby istnieć bez siebie nawzajem, one się uzupełniają. Sławny ewolucjonista z uniwersytetu San Diego California, Leslie Orgel, w artykule opublikowanym w październikowym wydaniu Scientific American pisze: „Zupełnie niemożliwym jest aby tak złożyć człłstki jak wzajemnie uzupełniają się białki i kwasy nukleinowe powstały równocześnie i samoistnie, w efekcie występujących po sobie przypadków. Istnienie jednych człłstek w pełni uzależnione jest od istnienia drugich. Dlatego trzeba przyznać, że powstanie człłstka w wyniku reakcji chemicznych jest niemożliwe.”

Bez wątpienia, jeżeli życie nie mogłoby powstać samoistnie, w wyniku zachodzących w przyrodzie procesów

chemicznych, to musia o ono zosta stworzone. Fakt ten jest niezbitym dowodem istnienia istoty wy szej.

Jednym z dowodów wiadcz ych o nies uszno ci teorii ewolucji jest z o ono komórki. Najlepszym tego przyk adem jest znajduj ce si w ka dej ywej komórce DNA. Instrukcje zawarte w DNA, gdyby je wszystkie zapisa , wype ni yby dziewi set ksi ek, z których ka da liczy aby 500 stron

Mechanizmy ewolucji

Kolejnym nierozwi zanym problemem, wobec którego stoi teoria ewolucji jest kwestia, jak dokonywa a si ewolucja, jakie mechanizmy sprawia y, e powstawa y nowe gatunki.

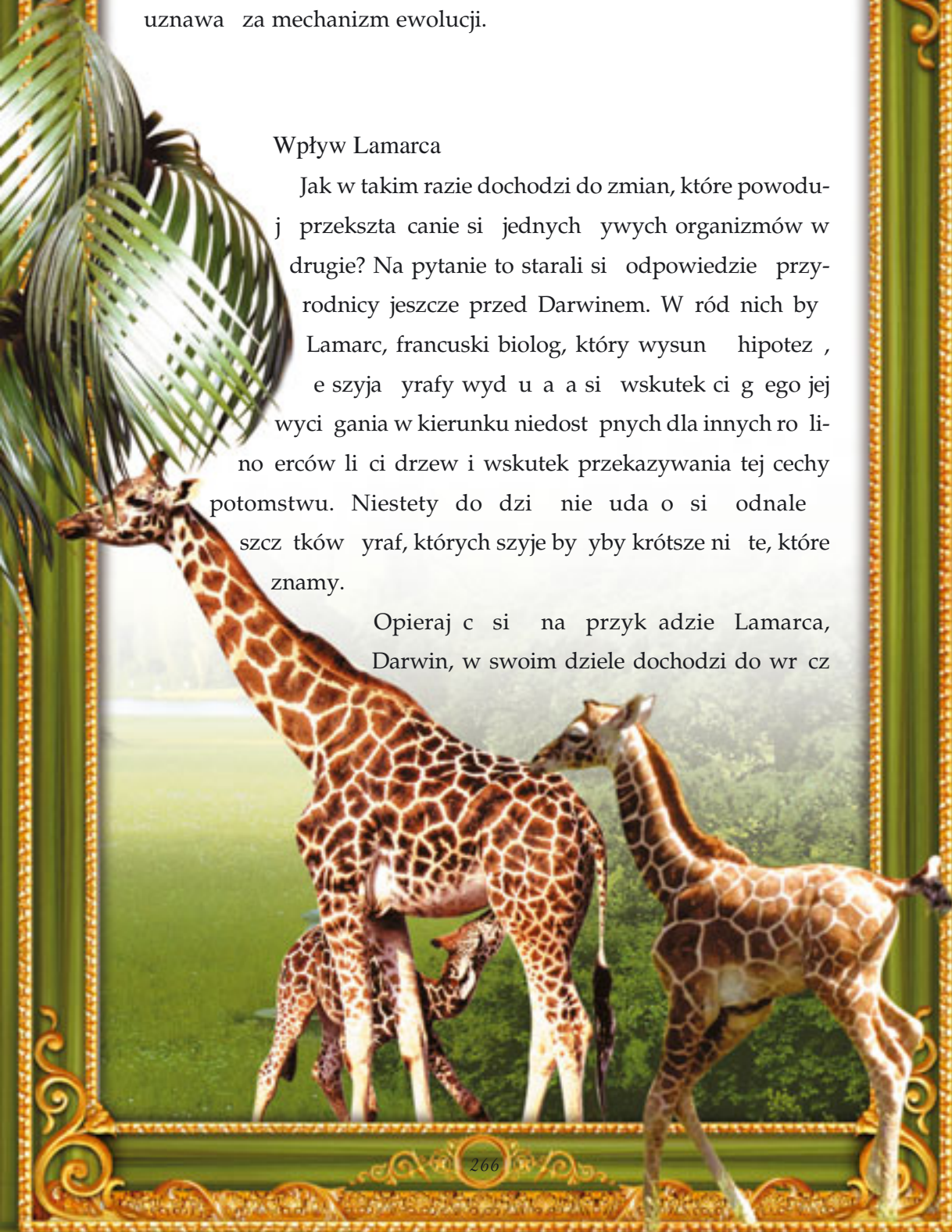
Darwin mia na te pytania jedn odpowied : „dobór naturalny”. To w a nie dzi ki temu mechanizmowi najsilniejsze i najlepiej przystosowane osobniki mog y przetrwa . Dla przyk adu, ze stada saren na które napada wilk prze ywaj te, które potrafi najszybciej biega . Niestety nie jest to adnym wyt umaczeniem ewolucji, sarny zdobywaj pewne cechy ale nie staj si przez to innym

gatunkiem. Z tego powodu doboru naturalnego nie można uważać za mechanizm ewolucji.

Wpływ Lamarca

Jak w takim razie dochodzi do zmian, które powodują przekształcanie się jednych żywych organizmów w drugie? Na pytanie to starali się odpowiedzieć przyrodnicy jeszcze przed Darwinem. Wśród nich był Lamarck, francuski biolog, który wysunął hipotezę, że zmiany w budowie ciała organizmów są skutkiem ich działalności i są przekazywane potomstwu. Niestety do dziś nie udało się odnaleźć dowodów na to, że zmiany w budowie ciała są przekazywane potomstwu. Nie udało się także odnaleźć dowodów na to, że zmiany w budowie ciała są skutkiem działalności organizmów i są przekazywane potomstwu.

Opierając się na przykładzie Lamarcka, Darwin, w swoim dziele dochodzi do wniosku,

absurdalnych wniosków, np. twierdzi, że wieloryby to niedźwiedzie, które kiedyś zaczęły prowadzić wodny tryb życia.

Odkrycia XX wieku obaliły te teorie i ewolucjonistów pozostawiły znów pytania bez odpowiedzi.

Według teorii doboru naturalnego przetrwają tylko te osobniki, które potrafią przystosować się do warunków otaczającego je środowiska. Ewolucjonści doprowadzili tę teorię do absurdu, ich zdaniem, dzięki doborowi naturalnemu jeden gatunek może przekształcić się w inny.

Neodarwinizm i mutacje

W celu znalezienia odpowiedzi na pytanie o mechanizmy, dzięki którym proces ewolucji mógł mieć miejsce, w latach trzydziestych XX wieku pewna grupa naukowców stworzyła kolejną teorię, zwaną neodarwinizmem. Teoria ta głosi, że podstawą zmian zachodzących w ród gatunków i sprawianych, są zmieniające się w inne gatunki są przypadkowe zmiany czyli mutacje.

Według autorów teorii to właśnie mutacje stanowią podstawę ewolucji, niestety, jak wiemy większość mutacji jest szkodliwa, dlatego neodarwinisci podzielili wszystkie mutacje na szkodliwe i korzystne.

O mutacjach amerykański genetyk, B.G. Ranganathan, pisze: Mutacje są małe, przypadkowe i szkodliwe. Zdarzają się rzadko i, w najlepszym razie, są neutralne. Te trzy podstawowe właściwości mutacji sprawiają, że nie mogą one stanowić podstawy ewolucyjnych zmian. Jak już wspomnieliśmy mutacja, która dokonała się w organizmie, będzie albo szkodliwa albo, w najlepszym razie, nie wywołająca trwałych zmian.

W rzeczywistości ci nie udało się do dziś zaobserwować żadnej korzystnej mutacji. Wszystkie mutacje okazują się szkodliwe. Jak widać kolejna próba znalezienia czynnika wywołującego tego procesu zmian ewolucyjnych zakończyła się fiaskiem.

Skamieniałości – brak form przejściowych

Najlepszym dowodem tego, że ewolucja nigdy nie miała miejsca jest zapis kopalny, którego badanie trwa nieprzerwanie od wielu lat.

Według teorii ewolucji każdy gatunek pochodzi od innego gatunku, osobnik nabiera różnych cech i z biegiem czasu staje się innym, odrębnym gatunkiem. Czas potrzebny według ewolucjonistów do wykształcenia tylu gatunków, ile dziś istnieje, to setki milionów lat. Jeżeli rzeczywiście by to prawda, to wśród skamieniałości powinno znajdować się setki tysięcy form przejściowych, ogniw pośrednich.

Ewolucjonizm

Accidental mutations develop into defects in humans as well as other living beings. The Chernobyl disaster is an eye-opener for the effects of mutations.

Uważa się, że w ciągu wielu lat musiało wystąpić wiele takich form i tylko kwestią czasu jest odnalezienie ich. Niestety po dziś dzień nie udało się odkryć w ród nagromadzonego materiału kopalnego ani pól węglowych, pól naftowych ani innych form przejściowych.

Darwin twierdzi: „Uważam (...), że dane geologii przypominają niekompletną historię ziemi, (...) są nader niedostateczne.”

Utracona nadzieja Darwina

Niestety od początków XIX wieku po dziś dzień nie udało się znaleźć żadnych ogniw pośrednich, wręcz przeciwnie, z wykopalisk wynika jasno, że nie istniały takie ogniwa ani żadne gatunki pojawiały się na świecie w swojej ostatecznej, doskonałej formie.

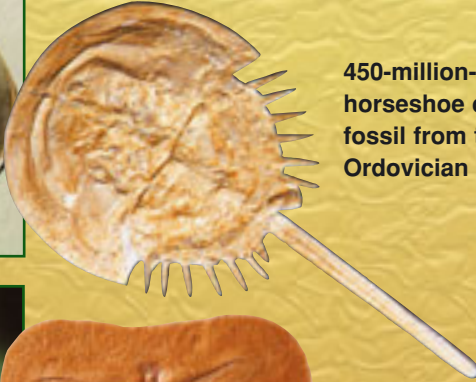
Znany angielski paleontolog, Derek W. Ager, mimo iż jest jednocześnie rzecznikiem teorii ewolucji, twierdzi: „Nasz problem polega na tym, że im dokładniej badamy materiały kopalne, tym bardziej widocznym staje się fakt, że żadne gatunki nie pojawiły się na ziemi w swojej ostatecznej formie.”

Jest to oczywiste zaprzeczenie słów Darwina, który twierdzi, iż odnalezienie form przejściowych jest tylko kwestią czasu. Słowa uczonego są ponadto niezbitym dowodem tego, że wszystkie gatunki zostały stworzone. Prawda to powiada i inny, również sławny biolog, ewolucjonista, Douglas Futuyma. Uczony twierdzi: „Na pytanie o korzenie wszystkich żywych organizmów istnieją dwie odpowiedzi: ewolucja lub stworzenie. Organizmy pojawiły się na świecie w swojej ostatecznej formie lub wcześniej. Jeżeli tak nie było, oznacza to, że musiały one ewoluować z jednego gatunku w inny. Jeżeli jednak pojawiły się w ostatecznej formie, oznacza to, że

LIVING FOSSILS REFUTE THE THEORY OF EVOLUTION

100-150 million-year-old starfish fossil (L. Cretaceous Age)

450-million-year-old horseshoe crab fossil from the Ordovician Age

150-200 million-year-old dragon fly fossil (Jurassic-Recent)

100-150 million-year-old shrimp fossil (L. Cretaceous Age)

Different groups of living things suddenly emerged with no similar ancestors behind them, and remained static for millions of years, undergoing no changes at all.

zostały stworzone przez wszechwładnego i nieskończonego stworcy.
Istoty te.”

Materia kopalna wskazuje na to, że człowiek, czyli stworzenie. Oznacza to, że powstanie gatunku dokonało się nie przez ewolucję, tylko przez stworzenie.

Ewolucja człowieka

Ewolucyjni naukowcy wywodzą człowieka od małp. Proces przemiany małpy w człowieka rozpoczął się według ewolucjonistycznych teorii 4-5 milionów lat temu i pozostawił wiele form pośrednich, które podzielono na cztery główne kategorie:

1. Australopithecines (l.mn. Australopithecus)
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Pierwszemu małpopodobnemu przodkowi człowieka dano nazwę australopithecus, co oznacza „Małpa południowoafrykańska”. W rzeczywistości jest to jeden z wymarłych gatunków małp. Dowiedli tego angielscy i amerykańscy uczeni pracujący pod przewodnictwem lorda Solly Zuckermana i profesora Charlesa Oxnarda, znakomicie w dziedzinie anatomii.

Na następnym stopniu rozwoju ewolucyjnego stoi gatunek sklasyfikowany jako „homo”, czyli człowiek. Według ewolucyjnych teorii organizmy z grupy homo są od australopithecine lepiej rozwinięte i zdecydowanie bardziej podobne do współczesnego człowieka. W oparciu o te spostrzeżenia ewolucyjni stworcy stworzyli fikcyjne drzewo genealogiczne człowieka.

Fikcyjne dlatego, że nigdy nie udało im się znaleźć odpowiedniego dowodu na to, że klasyfikowane przez nich osobniki były ludźmi a nie małpami, które wymarły.

Ułożenie grup: „australopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens” miało sugerować, że każdy gatunek wywodzi się z poprzedniego. Według paleontologów jednak australopithecus, homo habilis i homo erectus to grupy, które występowały w tym samym czasie w różnych zakątkach świata. Co więcej członkowie przedstawicieli homo erectus żyli a do stosunkowo niedawnych czasów, a homo sapiens neandertalensis i homo sapiens sapiens (czyli człowiek współczesny) żyli razem nie tylko w tym samym czasie ale i w tej samej krainie geograficznej, co jest zaprzeczeniem założenia ewolucjonistów o pochodzeniu jednego od drugiego. Steven Jay Gould, paleontolog z uniwersytetu Harvard opisał ten problem następująco: „I co stanie się z naszym drzewem rodowym w obliczu istnienia na jednej i tej samej linii trzech czy owiekowatych gatunków, z których jeden ma pochodzić od drugiego? Ponadto śladów z nich podczas przebywania na ziemi nie wykazuje żadnych skłóceń do ewolowania”

Krótko mówiąc, nie ma żadnych dowodów na to, że małpy kiedykolwiek istniały a znajdujące się w podręcznikach szkolnych ilustracje, przedstawiające stworzy przypominające małpy, to tylko ewolucjonistyczna propaganda. Do takiego wniosku doszedł znany anatom, Solly Zuckermann, który stwierdził, że nie istnieje żadne drzewo rodowe człowieka.

Inną ciekawą pracą tego znanego uczonego jest tak zwana „skala nauk”. Według Zuckermana, nauki dzielą się na bardziej i mniej „naukowe”, opierające się na konkretach lub tylko

hipotezach. Do nauk najbardziej konkretnych zaliczy takie dziedziny jak chemia i fizyka, nie znalazła się biologia i nauki społeczne. Z drugiej strony wachlarza, po stronie „nienaukowej” znalazły się dziedziny opierające się na „postrzeganiu pozazmysłowym” takie jak telepatia, koncepcja szóstego zmysłu i ... ewolucja człowieka. Zuckerman tłumaczy:

„Przechodzimy z pola prawd obiektywnych w takie dziedziny nauk biologicznych, jak postrzeganie pozazmysłowe czy interpretowanie dowodów kopalnianych, gdzie dla wierzących wszystko jest możliwe – i gdzie głęboko wierzący jest nawet w stanie uwierzyć w dwie wykluczające się rzeczy.”

Doświadczenie Darwina

Teraz, po omówieniu faktów naukowych z dziedzin biologii, anatomii i paleontologii chcielibyśmy przedstawić jasny i zrozumiały dla każdego przykład

Stephen Jay Gould

FALSE

Evolutionist newspapers and magazines often print pictures of primitive man. The only available source for these pictures is the imagination of the artist. Evolutionary theory has been so dented by scientific data that today we see less and less of it in the serious press.

niedorzeczno ci pogl dów
ewolucjonistów.

Teoria ewolucji stoi na stanowisku, e ycie powsta o przypadkowo. Rzecznicy ewolucji twierdz , e martwa materia po czy a si i zrodzi a pierwsz yw komórk , która nast pnie w wyniku samoródtwa rozm- no y a si i stworzy a cz owieka. Teraz pomy lmy: czy je eli po czymy podstawowe ele-

menty sk adowe cz owieka, do których zalicza si w giel, fosfor, azot i potas, kiedykolwiek uzyskamy yw materi ? Spróbujmy przedstawi takie do wiadczenie, daj c mu nazw : „Do wiadzenie Darwina”.

Do wielkiego naczynia w ó my elementy takie jak fosfor, azot, w giel, tlen, elazo i magnez. Dodajmy troch aminokwasów i bia ek prostych. Nast pnie poddajmy naczynie dzia aniu zimna, ciep a i wszelkich mo liwych reakcji chemicznych. Ca e do wiad-

czenie powinno by przeprowadzane przy sta ej kontroli naukowców przez miliony a nawet biliony lat. No i jaki b dzie jego wynik? Czy po latach z naczynia wyjdzie jakiegokolwiek ywe stworzenie? yrafa, lew, kanarek, skowronek, papuga, ko , delfin, ró a, orchidea, go dzik, banan, pomara cza, jab ko, figa, pomidor, ananas, arbuz, oliwka, winogrono czy brzoskwinia, kolorowe motyle i miliony innych wspania ych ywych istot? Nie, nie uda nam si stworzy ani jednej ywej komórki. Bo martwa materia nie ma w a ciwo ci tworzenia. Materia o ywa tylko dzi ki stworzeniu przez Allaha.

Rzecznicy teorii ewolucji jednak broni pogl du, e ywe mo e powsta z martwego.

Technologia w oku i uchu

Innym problemem niemo liwym do rozwi zania dla ewolucjonistów jest jako wzroku i s uchu cz owieka. Ale zanim przejdziemy do tematu przypomnijmy pokrótce, jak to si dzieje, e widzimy.

Ka dy obiekt wysy a fale, które padaj na siatkówk oka a nast pnie przekazywane s pod postaci sygna ów elektrycznych do miejsca w mózgu, zwanego centrum wzroku. Dopiero tam powstaje obraz, który widzimy. A teraz pomy lmy: mózg jest odizolowany od wiat a. Do jego wn trza nie dociera nawet jeden promyk wiat a, panuje tam ciemno . Centrum wzroku jest by mo e najciemniejszym miejscem, jakie mo emy sobie wyobrazi . I w tym w a nie ciemnym miejscu powstaj wspania e, jasne obrazy, które widzimy.

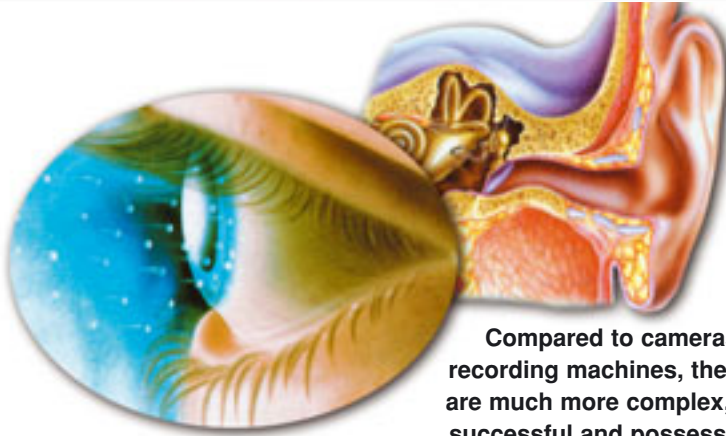

Obrazy te mają tak jak , e nie dorównują im adne urządzenia obiecujące obraz o najlepszej ostrości i rozdzielczości. Spójrzcie na trzymany w rękach i na to, co was otacza, czy kiedykolwiek widzieliście taki obraz w telewizji lub kinie? Nawet najnowocześniejsze urządzenia nie dają takiej jakości obrazu, pomimo ich nadzwyczajnego tworzenia od ponad stu lat czuwają tysiące inżynierów. Spójrzcie na otaczający was świat a następnie na ekran telewizora, nie ma porównania. Telewizja pokazuje tylko dwa wymiary, w rzeczywistości widzicie a trzy.

Od dziesięcioleci inżynierowie dokonywali wszelkich starań, aby pokazać na ekranie trzeci wymiar ale niestety, bez właściwych efektów. Trzeci wymiar, nawet jeżeli uda się go pokazać wygląda sztucznie, nigdy nie będzie miał takiej jakości jak w rzeczywistości.

Rzecznicy teorii ewolucji jednak upierają się, że tak skomplikowana technologia jak jest technologia oka, jest dziełem przypadku. Ciekawe jak zachowaliby się, gdyby ktoś im powiedział, że znajdują się w pokoju telewizor powstał przez przypadek. Z pewnością cieliby mieli autora tych słów. Jeżeli więc nie jest dziełem przypadku telewizor, którego obraz tylko dalece przypomina obraz jaki widzi nasze oko, to czy owe oko może być dziełem przypadku? To samo można powiedzieć o uchu. Ucho zbiera fale dźwiękowe z zewnątrz i pod postacią sygnałów elektrycznych przesyła je do centrum słuchu znajdującemu się w mózgu.

Tak samo jak od świata, mózg, odizolowany jest od dźwięków, jest najcichszym miejscem, jakie może sobie wyobrazić. Mimo to, wysłane przez nas dźwięki rodzą się w a nie

Compared to cameras and sound recording machines, the eye and ear are much more complex, much more successful and possess far superior designs to these products of high technology.

w mózgu. Tu w a nie powstaj s yszane przez nas melodie i s owa, jednak gdyby zmierzy nat enie d wi ku w naszym mózgu, okaza oby si , e panuje w nim cisza.

Podobnie jak dla przekazu obrazu tak i dla d wi ku konstruowane s ró ne urz dzenia, starania aby stworzy aparat przekazuj cy d wi k bez zak óce trwaj ju od setek lat, jednak pomimo zastosowania najnowocze niejszych technologii nie uda o si zbudowa aparatu przekazuj cego d wi k tak czysty jak ten, powstaj cy w naszym mózgu. Podczas przekazu gin niektóre d wi ki, tworz si zak ócenia, które nie istniej w rzeczywisto ci.

aden ze zbudowanych do tej pory aparatów przekazu obrazu i d wi ku nie daje takiej jako ci jak oko czy ucho. Jednak oczy i uszy posiadaj jedn wielk tajemnic .

Widząca i słyszająca świadomość

Kim jest ta istota, która s yszy d wi ki symfonii, czuje zapach ró y i widzi kolorowe obrazy w mózgu?

Ka dy cz owiek zapoznawszy si z t wielk prawd powinien przerazi si ogromu mocy i wiedzy Allaha, który na kilku centymetrach kwadratowych umie ci ca y wiat, wszystkie obrazy, d wi ki i zapachy.

Materialistyczna wiara

Wszystko o czym teraz opowiedzieli my jest sprzeczne z tym, co wmawiaj nam i sobie ewolucjoni ci. Teoria nie umie znale odpowiedzi na pytanie o korzenie ycia, próby wyja nienia mechanizmów, dzi ki którym dochodzi do ewolucji organizmów pokazay, e w rzeczywisto ci takowe mechanizmy nie istniej , tak e skamienia o ci przemawiaj przeciw teorii ewolucji. Dlatego te teori ewolucji nale y od o y na bok jako niezgodn z tym, co mówi nauka. Tak samo jak wieki temu do lamusa od o ono model wszech wiata, którego centrum stanowi a nasza planeta. Niestety wiat nauki nadal toleruje teori i zdarza si nawet, e polemik z ni uwa a za atak na nauk . Dlaczego tak si dzieje?

Powodem tego jest fakt, e przez wieki teorii ewolucji uda o

We live our whole life in our brains. People we see, flowers we smell, music we hear, fruit we taste, the moisture we feel with our hands—all these are impressions that become "reality" in the brain. But no colors, voices or pictures exist there. We live in an environment of electrical impulses. This is no theory, but the scientific explanation of how we perceive the outside world.

si zdoby bardzo szczególne miejsce, stała się ona swego rodzaju dogmatycznym wierzeniem. Niektóre środowiska lepo wierzą w sensowność materializmu i darwinizmu a teoria jest do pewnego stopnia ich poglądem. Zdarza się nawet, że się do tego publicznie przyznają, tak jak wiatowej sprawy genetyk z uniwersytetu Harvard, Richard Lewontin, który mówi, że jest przede wszystkim materialistą a dopiero potem naukowcem, że wierzy w materializm, a priori, a wszystko to dlatego, by nie dopuścić do siebie myślenia, że by może istnieje jaka istota wyjąca, która stworzyła cały świat.

Swoją tezę chyba wystarczającym dowodem tego, że darwinizm jest niczym więcej jak tylko dogmatem, utrzymywanym przy życiu, aby wspierać materialistyczną filozofię. Z tego właśnie powodu każe nam się wierzyć, że martwa materia potrafi a samoistnie ożywić i stworzyć życie. Miliony żywych istot powstało,

według rzeczników tej filozofii, samoistnie, dzięki padającym deszczowi, grzmotom i błyskawicom. Jest to oczywistym zaprzeczeniem tego, co podpowiada nam chociażby zdrowy rozsądek.

Jeżeli jednak spojrzymy na problem początku świata i życia wyprzedzając wszelkie uprzedzenia, które powstały w nas dzięki ewolucjonistycznej propagandzie, zobaczymy jedynie prawdę: wszystko co żyje zostało stworzone przez Stworzyciela. Allah sprawił, że z niczego powstało życie.

Teoria ewolucji, największy czar historii

W tym miejscu należy zaznaczyć, że prawda jest osiągalna dla każdego, kto wyzwoli się z uprzedzeń i w celu poznania świata będzie odwoływał się do swego rozumu i praw logiki. Człowiek może i czy od razu pozna się na ewolucjonistycznym myśleniu oczu.

Ale, jak to podkreślaliśmy, rzecznicy teorii ewolucji wierzą, że jeżeli napełnimy beczkę po brzegi atomami, cząsteczkami i martwą materią, z czasem wyskoczą z niej ludzie, uczniowie i ich profesorowie, naukowcy tacy jak Einstein czy Hubble, piosenkarze, jak Frank Sinatra a ponadto wszelkiego rodzaju owoce, warzywa, ptaki, zwierzęta, owady i wszystko, co żyje na naszej ziemi. Zaskakuje fakt, że ludzie wykształceni i kulturalni, naukowcy i profesorowie wierzą w te brednie. Dlatego wam nie wydaje się na miejscu określenie „największy czar historii”. Tylko czary mogłyby sprawić, iż ta niewiarygodna i pozbawiona wszelkiej logiki teoria i filozofia utrzymały się przy życiu tak długo. Długo jej nie wiara w egipskiego boga Ra, afrykańskie totemy, Boga-Sokoła

Biyantyjczyków i inne bo ki. W Koranie zapowiedziano pojawienie si tego czaru i jego upadek w nast puj cych wersetach:

Zaprawd , tym, którzy nie wierz ,
jest wszystko jedno,
czy tu ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz,
oni i tak nie uwierz .

Bóg na o y piecz na ich serca
i na ich s uch,
a na ich oczach po o y zas on .

Dla nich kara b dzie straszna. (Sura Krowa, werset 6-7)

Stworzyli my dla Gehenny wielu
spo ród d innów i ludzi:

oni maj serca, którymi nie pojmuje ;
oni maj oczy, którymi nie widz ;
oni maj uszy, którymi nie s ysz !

Oni s podobni do byd a,
a nawet jeszcze bardziej zab kani!

Tacy s ca kowicie beztroscy. (Sura Wzniesione Kraw dzie, werset 179)

W innym miejscu czytamy o tym, jak niektórzy ludzie, pod wp ywem czarów, nie wierz w to, co widz i czuj :

Je liby my nawet otwarli im bram nieba
i oni by tan wst powali,
to i tak powiedzieliby:

„Nasze spojrzenia zosta y zamroczone

albo te jeste my lud mi zaczarowanymi.” (Sura Hid r, werset 14-15)

Fakt, i czar ten rozpowszechni si na olbrzymim terenie i przez ponad 150 lat nie dopuszcza ludzi do jedynej s usznej prawdy, jest rzeczywi cie zaskakuj cy. Gdyby chodzi o o ma grupk wierz cych, atwiej by oby zrozumie ten fakt, jednak do czynienia mamy z rozpowszechnionym na ca ym wiecie nieprawdziwym i nielogicznym pogl dem, którego rzecznicy uwa aj , e ca y wszech wiat i panuj cy w przyrodzie ad powsta y i istniej samoistnie.

Sytuacja ta opisana jest w surze Wzniesione Kraw dzie w przy-powie ci o Moj eszu. Wersety tej sury opowiadaj o tym, jak Moj esz przychodzi do faraona aby opowiedzie mu o swojej religii i nak oni go do zmiany wiary. Faraon ka e Moj eszowi stawi czo a pot nym czarownikom:

On powiedzia :

„Rzucajcie!”

A kiedy oni rzucili,

Zaczarowali oczy ludzi,

przestraszyli ich

i zademonstrowali wielkie czarodziejstwo. (Sura Wzniesione Kraw dzie, werset 116)

Jak wida wszyscy, z wyj tkiem wierz cych i Moj esza byli pod wp ywem czarów. Jednak

jak zobaczymy, prawda jest silniejsza i ona wygra:

I objawili my Moj eszowi:

„Rzu twój łask !”

I oto ona po kn a

to, co oni oszuka czo uczynili.

I ukaza a si prawda,

A fa szywe okaza o si to, co oni czynili.

W ten sposób zostali tutaj zwyci eni

i wycofali si poni eni. (Sura Wzniesione Kraw dzie, werset 117-119)

Tak jak to sta o si z czarodziejami, tak i ewolucjoni ci, którzy swoimi teoriami tak e zaczarowali oczy ludzi, zaczynaj powoli wycofywa si poni eni. Nawet sawny filozof, ewolucjonista i ateista Malcolm Muggeridge jest pe en w tpliwo ci i, w jednej ze swoich ksi ek twierdzi, e, jego zdaniem, m odzie przestaje powoli wierzy w teori ewolucji ze wzgl du na jej brak logiki i, e w niedalekiej przysz o ci ewolucjonizm zostanie kompletnie zapomniany.

Ta przysz o jest rzeczwi cie bardzo niedaleka, ludzie zaczy-
naj otwiera oczy i powoli dociera do nich niedorzeczno
ewolucjonistycznych teorii g osz cych, e ycie powsta o w
wyniku przypadku. Ka dy, kto poznaje fa szerstwa,
jakimi karmi nas rzecznicy ewolucjonizmu,
dziwi si , jakim cudem tak d ugo sam by pod
ich wp ywem.

*They said, "Glory be to You! We have no
knowledge except what You have taught us.
You are the All-Knowing, the All-Wise."*

(Qur'an, 2:32)

NOTES

1. S. Waqar Ahmed Husaini, *The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space*, 3rd ed. (New Delhi: Goodword Press: 1999), 103-108.
2. "Edwin Hubble;" www.time.com/time/time100/scientist/profile/hubble.html
3. Philip Ball, "Black Crunch Jams Universal Cycle," *Nature*, December 23, 2002; Dr. David Whitehouse, "Universe is 'doomed to collapse'," *BBC News Online*, October 22, 2002, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm>; and Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe," *Stanford Report*, September 25, 2002.
4. Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe," *Stanford Report*, September 25, 2002.
5. Mahdi La'li, *A Comprehensive Exploration of the Scientific Miracles in Holy Qur'an*, (Canada: Trafford Publishing: 2003), 35-38.
6. Abu-I A'la Mawdudi, "Tafhimul Quran;" www.enfal.de/tefhim/
7. Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, (New York, USA: Crescent Publishing House: 1998), 53.
8. *Digitale Ausgabe LexiRom* (Digital Expenditure LexiRom), *Meyers Lexikon in drei Bänden* (Meyers Encyclopedia in three volumes) (Mannheim: Bibliographisches Institut & F.A. Brockhaus AG, 1995).
9. Carl Sagan, *Cosmos*, (Avenel, NJ: Wings Books: April 1983), 5-7.
10. Karl Giberson, "The Anthropic Principle," *Journal of Interdisciplinary Studies* 9 (1997). (emphasis added)
11. George F. Ellis, "The Anthropic Principle: Laws and Environments," *The Anthropic Principle*, F. Bertola and U. Curi, (New York: Cambridge University Press, 1993), 30. (emphasis added)
12. Paul Davies, *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature*, 1984, 184.
13. Stephen Hawking, *A Brief History of Time*, (London: Bantam Press, 1988), 121-125.
14. Michael Denton, *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe*, (New York: The Free Press, 1998), 12-13.
15. *Ibid.*, 11.
16. "The Elemental Forces of the Universe;" www.pathlights.com/ce_encyclopedia/01-ma10.htm#Elemental Forces
17. *World Book Encyclopedia*, 2003; contributor: Kenneth Brecher, Ph.D., Professor of Astronomy and Physics, Boston University.
18. *Bilim ve Teknik* (Science and Technology Journal), July 1983.
19. "Effects of Rotation (Coriolis Effect)," The Woodrow Wilson National Fellowship Foundation; www.woodrow.org/teachers/esi/1998/p/weather/Corriolis.HTM
20. Michael Pidwirny, "Atmospheric Layers," 1996, <http://royal.okanagan.bc.ca/mpidwirn/atmosphereandclimate/atmslayers.html>
21. "Numerical Prediction Models used by NWS," Integrated Publishing; www.tpub.com/weather3/4-27.htm
22. "The Incredible Design of the Earth and Our Solar System;" www.godandscience.org/apologetics/designss.html
23. "The Quran and Modern Physics;" <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>
24. "Inside the Earth;" <http://pubs.usgs.gov/publications/text/inside.html>
25. Prof. Zighloul Raghieb El-Naggar, "The Miraculous Qur'an;" www.wamy.co.uk/announcements3.html
26. Carolyn Sheets, Robert Gardner, and Samuel F. Howe, *General Science*, (Newton, MA: Allyn and Bacon Inc., 1985), 305.
27. www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm
28. Frank Press, and Raymond Siever, *Earth*, 3rd ed. (San Francisco: W. H. Freeman & Company, 1982).
29. M. J. Selby, *Earth's Changing Surface*, (Oxford: Clarendon Press: 1985), 32.
30. Sheets, Gardner, and Howe, *General Science*, 305.
31. *Powers of Nature*, (Washington D.C.: National Geographic Society: 1978), 12-13.
32. "Press Release," Swedish Institute of Space Physics (IRF), March 9, 2001; www.irf.se/press/press_010309eng.html
33. "Solar Wind Blows Some of Earth's Atmosphere into Space," NASA;

- http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm
34. *Ibid.*
35. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 115.
36. John Noble Wilford, "Ages-Old Icecap at North Pole Is Now Liquid, Scientists Find," *New York Times*, August 19, 2000; www.planetwaves.net/polar_NYT.html
37. "Earth Fact Sheet," <http://nssdc.gsfc.nasa.gov/planetary/factsheet/earthfact.html>
38. "Arctic Explorers," June 23, 2000; <http://tea.rice.edu/schauer/6.23.2000.html>; Tetsuzo Seno, Satoru Honda, "Mantle Convection and The Global Sea Level: When Did Plate Tectonics Begin on The Earth?;" www.eri.u-tokyo.ac.jp/seno/sealevel_abst.html; "Mantle Convection," http://theory.uwinnipeg.ca/mod_tech/node195.html; Prof. Zaghoul El-Naggar, "Scientific Signs in the Qur'an: Examples from the Area of Earth Sciences;" www.nekkah.com/Main/EngPage/Scientific_Signs_in_the_Quran.htm
39. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 110-111; and www.wamy.co.uk/announcements3.html, from Prof. Zighloul Raghieb El-Naggar's speech. 40. *Ibid.*
41. Priscilla Frisch, "The Galactic Environment of the Sun," *American Scientist*, January-February 2000; www.americanscientist.org/template/AssetDetail/assetid/21173?fulltext=true
42. Michael J. Denton, *Nature's Destiny* (The Free Press: 1998), 198.
43. "Highlights;" www.inm-gmbh.de/cgi-bin/frame/frameload.pl?sprache=en&url=http://www.inm-gmbh.de/htdocs/technologien/highlights/highlights_en.htm
44. "Nanotechnology successfully helps cancer therapies," IIC Fast Track, Nanotech News from Eastern Germany, Industrial Investment Council, October 2003; www.iic.de/uploads/media/NANO_FT_Nov2003_01.pdf
45. Benjamin Libet, "Unconscious cerebral initiative and the role of conscious will in voluntary action," *Behavioral and Brain Sciences*, 1985, 529-566.
46. Melih Kafa, "Conscious;" www.genetikbilimi.com/genbilim/bilincbeyninkuklasi.htm
47. "Conscious mind and free will;" http://faculty.virginia.edu/consciousness/new_page_8.htm#5.10.%20Free%20will%20as%20the%20possibility%20of%20alternative%20action
48. Henning Genz, "Nothingness: The Science of Empty Space," 205, www.2think.org/nothingness.shtml
49. "Wanna C A Miracle: Quran: The Living Miracle," *The Revival* 5, Issue 2, www.therevival.co.uk/Revival_issue/vol5_iss2_quran_miracle.htm
50. L.M. Ledermann, and D.N. Schramm, "Demonstration: Die Bausteine der Materie," 1989; <http://i115srv.vu-wien.ac.at/physik/ws95/w9560dir/w9561d10.htm>
51. "First Double Pulsar Found," January 9, 2004; www.atnf.csiro.au/news/press/double_pulsar/
52. Leicester edu dept of Physics & astronomy; www.star.le.ac.uk/astrosoc/whatsup/stars.html; University of Ottawa; www.site.uottawa.ca:4321/astronomy/index.html#Sirius; Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics; <http://cfa-www.harvard.edu/~hrs/ay45/Fall2002/ChapterIVPart2.pdf>
53. "Exposes Astronomiques, La troisième loi de KEPLER;" <http://www.astrosurf.com/eratosthene/HTML/exposetheoastro.htm>
54. <http://www.dharma.com.tr/dkm/article.php?sid=87>
55. Husaini, *Qur'an for Astronomy and Earth Exploration from Space*, 175-182.
56. *Digitale Ausgabe LexiRom* (Digital Expenditure LexiRom).
57. Keith C. Heidorn, Ph.D., "Philipp Lenard: Brushing the Teardrops from Rain;" www.islandnet.com/~see/weather/history/lenard.htm
58. Richard A. Anthes, *The Atmosphere*, 3rd ed., (Columbus: Charles E. Merrill Publishing Company: 1981), 268-269; Albert Millers, Jack C. Thompson, *Elements of Meteorology*, 2nd ed., (Columbus: Charles E. Merrill Publishing Company: 1975), 141.
59. Anthes, *The Atmosphere*, 269; Millers, and Thompson, *Elements of Meteorology*, 141-142.
60. Brian J. Ford, "Brownian Movement in Clarkia Pollen: A Reprise of the First Observations," *The Microscope*, 1992, vol. 40, no. 4, pp. 235-241; <http://www.brianjford.com/wbbrowna.htm>
61. C. Donald Ahrens, *Meteorology Today: An Introduction to Weather, Climate and Environment*, 3rd ed., (St. Paul: West Publishing Company: 1988), 437.
62. Athar Lila, "The Quran and Modern Physics," December 10, 1998; <http://web-home.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>
63. *Ibid.*
64. Richard A. Davis, *Principles of Oceanography*, (Don Mills, Ontario: Addison-Wesley Publishing Company), 92-93.

65. Danny Elder, and John Pernetta, *Oceans*, (London: Mitchell Beazley Publishers: 1991), 27.
66. M. Grant Gross, *Oceanography, A View of Earth*, 6th ed., (Englewood Cliffs: Prentice-Hall Inc.: 1993), 205.
67. Rod R. Seeley, Trent D. Stephens, and Philip Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2nd ed., (St. Louis: Mosby-Year Book Inc.: 1996), 211; Charles R. Noback, N. L. Strominger, and R. J. Demarest, *The Human Nervous System, Introduction and Review*, 4th ed., (Philadelphia: Lea & Febiger: 1991), 410-411.
68. Seeley, Stephens, and Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 211.
69. Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, (California: Prima Publishing: 1997), 80-81.
70. Herbert Benson, and Mark Stark, *Timeless Healing*, (New York: Simon & Schuster: 1996), 203.
71. *Ibid.*, 193.
72. Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, 60-61.
73. Jennifer Desai, "Stanford Forgiveness Project's Dr. Frederic Luskin studies why learning to forgive might be good for the body as well as the soul," *Almanac*, June 9, 1999; www.almanacnews.com/morgue/1999/1999_06_09.forgive.html
74. *Ibid.*
75. Frederic Luskin, Ph.D., "Forgiveness," *Healing Currents Magazine*, September-October 1996; www.stanford.edu/~alexsox/4_steps_to_forgiveness.htm
76. *Ibid.*
77. Claudia Kalb, "Faith & Healing," *Newsweek*, November 10, 2003; <http://msnbc.msn.com/id/3339654/site/newsweek>
78. William J. Cromie, "Anger is Hostile to Your Heart," *Harvard Gazette*; www.news.harvard.edu/gazette/1996/11.07/AngerisHostileT.html
79. *Ibid.*
80. Peter Lavelle, "Anger trigger to heart disease found?," *ABC Science Online*, August 5, 2003; www.abc.net.au/science/news/stories/s915243.htm
81. *Ibid.*
82. *Ibid.*
83. Mark Henderson, "Anger Raises Risk of Heart Attack," *The Times*, London, April 24, 2002; www.rense.com/general24/anger.htm
84. *Ibid.*
85. Acar Baltas, and Zuhul Baltas, *Stres ve Basa Cikma Yollari* (Stress and How to Manage It), 15th ed., 162.
86. Jane E. Brody, "Tool of survival is deadly for heart," *The New York Times*, May 23, 2002; www.iht.com/articles/58687.html
87. Baltas, and Baltas, *Stres ve Basa Cikma Yollari* (Stress and How to Manage It), 159.
88. *Ibid.*, 169.
89. Keith L. Moore, et al., *Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah*, (Makkah: Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, 1992), 36.
90. Keith L. Moore, *Developing Human*, 3rd ed. (W. B. Saunders Company: 1982), 364a.
91. Dr. Mark Hill, "This is an educational resource developed for learning concepts in embryological development;" <http://anatomy.med.unsw.edu.au/cbl/embryo/Notes/git4.htm>; "Abdominal Wall Defect Repair;" www.yoursurgery.com/ProcedureDetails.cfm?BR=1&Proc=74
92. "Reproductive System," *MJC*; <http://virtual.yosemite.cc.ca.us/u/yeshiros/AP50/Repro.htm>
93. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 84.
94. Williams P., *Basic Human Embryology*, 3rd ed., 1984, 64.
95. Kevin Griffin, "The Elemental Composition of Life," www.ideo.columbia.edu/dees/ees/life/lectures/lect21.html
96. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 96-97.
97. Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, (Paris : Pierre Horay : 1995), 138.
98. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 78-79.
99. "High-Risk Newborn-The Benefits of Mother's Own Milk," University of Utah Health Sciences Center; www.uuhsc.utah.edu/healthinfo/pediatric/Hrnewborn/bhrnb.htm
100. *Ibid.*
101. C. Billeaud, *European Journal of Clinical Nutrition*, 1997, vol. 51, 520-526.
102. "Breast milk 'does cut heart risk'," March 1, 2004; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/3523143.stm>
103. "Breast milk helps reduce obesity," May 2, 2004; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/3673149.stm>
104. *Ibid.*
105. Tim Whitmire, "IQ Gain from Breastfeeding;" <http://abcnews.go.com/sections/living/DailyNews/breastfeeding990923.html>
106. "Breakthrough in Cancer Research;" www.mediconvalley.com/news/Article.asp?NewsID=635

107. Peter Radetsky, "Human Breast Milk Kills Cancer Cells," *Discover* 20, no. 06, June 1999.
108. Rex D. Russell, "Design in Infant Nutrition;" www.icr.org/pubs/imp/imp-259.htm
109. "What is a fingerprint?;" www.ridgesandfurrows.homestead.com/fingerprint.html
110. *Hayvanlar Ansiklopedisi-Bocekler* (Encyclopedia of Animals-Insects) (Istanbul: C.B.P.C. Publishing Ltd./Phoebus Publishing Company: 1979), 97.
111. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 68-69.
112. "Honey A Source of Antioxidants," *Journal of Apicultural Research*, 1998, 37:221-225, www.nutritionfarm.com/health_news/1998/antioxidants4.htm; Janet Raloff, "The Color of Honey," www.sciencenews.org/sn_arc98/9_12_98/Bob1.htm.
113. Angie Knox, "Harnessing honey's healing power," June 8, 2004; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/3787867.stm>
114. "Honey As Medicine-Australia Produces A World's First!," *San Diego Earth Times*, January 2000; www.sdearthtimes.com/et0100/et0100s17.html
115. "Hurma," www.geocities.com/SoHo/Easel/3809/hurma.htm
116. "Date and Health," www.sgp-dates.com/date.htm
117. "Break Your Fasting On Dates;" <http://198.65.147.194/English/Science/2000/7/article5.shtml>; Sarah Blaffer Hrdy and C. Sue Carter, "Mothering and Oxytocin Hormonal Cocktails for Two;" www.people.virginia.edu/~rjh9u/oxytocin.html
118. *The Independent Newspaper*, June 9, 1995.
119. "Date and Health," www.sgp-dates.com/date.htm
120. "Date Palm;" www.telmedpak.com/agricultures.asp?a=agriculture&b=date_palm
121. *Ibid.*
122. "Nutrition;" www.californiafigs.com/nutrition/
123. *Ibid.*
124. *Ibid.*
125. Dr. Joe A. Vinson, "The Functional Food Properties of Figs," *Cereal Foods World*, February 1999, vol. 44, no. 2.
126. *Ibid.*
127. "California Figs;" www.californiafigs.com/industry/page2.html.
128. *Ibid.*
129. *Bilim ve Teknik*, September 1998, 86.
130. "Mega EPA 1000mg (EPA/DHA fish oil concentrate);" www.ventris.org.uk/health_supplements_biocare_s-e52760.htm
131. "Omega-3 fats and intelligence;" www.homeschoolmath.net/other_topics/fats-intelligence.php
132. Holub BJ, "Fish oils and cardiovascular disease," *CMAJ* 1989, 141:1063; Connor WE, "The importance of n-3 fatty acids in health and disease," *Am J Clin Nutr* 2000; 71 (1 Suppl): 171S-5S; Angerer P, von Schacky C., "n-3 Polyunsaturated fatty acids and the cardiovascular system," *Curr Opin Lipidol* 2000; 11 (1): 57-63.
133. "Fish' test for heart attack risk," *BBC News*, June 26, 2004, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/health/3837329.stm>
134. "Mother's fish diet boost to baby," *BBC News*, June 24, 2004, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/health/3835657.stm>
135. "Omega-3 Fatty Acids;" www.umm.edu/altmed/ConsSupplements/Omega3FattyAcids.html?cfA3F3B2C5=bnVuNjE4Mzpb29keWVhcl9lbWVhX2ludGVybWV0Ok9S3oVv1461fxb71Iaai4=
136. *Archives of General Psychiatry*, October 2002; 59: 913-919.
137. "Arthritis & Other Inflammatory Disorders;" www.omega-3info.com/arthritis.htm
138. *Scientific Encyclopedia*, 207.
139. *European Journal of Clinical Nutrition*, April 2002, 56: 114-120.
140. *Archives of Internal Medicine* 1998; 158: 1181-1187.
141. Keys A, Menotti A, Karvonen MJ, "The diet and 15-year death rate in the Seven Countries Study," *Am J Epidemiol* 124: 903-915 (1986); Willett WC, "Diet and coronary heart disease," *Monographs in Epidemiology and Biostatistics* 15: 341-379 (1990); World Health Organization, "Diet, nutrition, and the prevention of chronic diseases," Report of a WHO Study Group. *WHO Technical Report Series* 797, Geneva 1990.
142. "The importance of the ratio of omega-6/omega-3 essential fatty acids;" www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?cmd=Retrieve&db=PubMed&list_uids=12442909&dopt=Abstract
143. *Journal of the American Heart Association*, September 1999.
144. *Archives of Internal Medicine* 1998; 158: 41-45.
145. *American Journal of Clinical Nutrition* 1999; 70: 1077-1082.
146. *Ibid.*
147. Diane H. Morris, PhD., RD., "Importance

- of Omega-3 Fatty Acids for Adults and Infants," *A Health and Nutrition Primer*, 28-34.
148. Dr. Joseph Mercola, "Infant Formula Fortification Protocol;" www.mercola.com/2000/oct/22/infant_formula.htm
149. Muammer Kayahan, "Saglikli Yasam ve Zeytinyagi," (Healthy Life and Olive Oil) *Bilim Teknik*, April 1995, 48.
150. *Ibid.*
151. *Ibid.*
152. The Olive Tree World; www.olivetree.eat-online.net/framehealth.htm
153. Prof. Fehmi Tuncel, *Bilim Teknik*, January 1993.
154. Barbara A. Brehm, "Your Health and Fitness," *Fitness Management Magazine*, 1990.
155. Kathleen Mullen, *Some Benefits of Exercise*, (Medical Times C. Brown Publishers: 1986).
156. Edward O. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis*, (England: The Belknap Press of Harvard University Press: 1975), 123.
157. Russell Freedman, *How Animals Defend Their Young*, (USA: Penguin USA: 1978), 69.
158. *Ibid.*, 66-67.
159. Frederick Pratter, "Stories from the Field Offer Clues on Physics and Nature," *Christian Science Monitor*; www.biomimicry.org/reviews_text.html
160. "Biomimicry;" www.bfi.org/Trintab/spring01/biomimicry.htm
161. Michelle Nijhuis, *High Country News*, July 6, 1998, vol. 30, no. 13, www.biomimicry.org/reviews_text.html
162. "Biomimicry Explained: A Conversation with Janine Benyus," www.biomimicry.org/faq.html
163. *Bilim ve Teknik*, August 1994, 43.
164. Philip Ball, "Life's lessons in design," *Nature* 409 (2001): 413-16; www.nature.com/cgi-taf/DynaPage.taf?file=/nature/journal/v409/n6818/full/409413a0_fs.html&filetype=&_UserReference=C0A804EF465069D8A41132467E093FOEDE99.
165. "Biomimicry: Secrets Hiding in Plain Sight," *NBL (New Bottom Line)* 6, no. 22, November 17, 1997; www.natlogic.com/resources/nbl/v06/n22.html
166. Janine M. Benyus, *Biomimicry: Innovation Inspired by Nature* (New York: William Morrow and Company, Inc.: 1998); www.biomimicry.org/reviews_text.html
167. Ed Hunt, "Biomimicry: Genius that Surrounds Us," *Tidepool*, www.biomimicry.org/reviews_text.html
168. Robin Eisner, "Biomimetics: Creating Materials from Nature's Blueprints," *The Scientist*, July 8, 1991; www.the-scientist.com/yr1991/july/research_910708.html
169. Jim Robbins, "Engineers Ask Nature for Design Advice," *New York Times*, December 11, 2001.
170. "The Reach of the Desert Locust;" <http://earthobservatory.nasa.gov/Study/Locusts/locusts2.html>
171. Frequently Asked Questions, Desert Locust Information Service; www.fao.org/NEWS/GLOBAL/LOCUSTS/LOCFAQ.htm#q5
172. *National Geographic* 165, no. 6, 777.
173. Bert Hölldobler and Edward O. Wilson, *The Ants* (Cambridge: Harvard University Press: 1990), 227.
174. *Ibid.*, 244.
175. *Bilim ve Teknik*, no.234, May 1987, 17.
176. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 108.
177. *Ibid.*
178. Treating Pressure Sores (Agency for Health Care Policy and Research: 1994).
179. Kenneth Davis, Jr., "The Acute Effects of Body Position Strategies and Respiratory Therapy in Paralyzed Patients with Acute Lung Injury," *Critical Care* 5 (2001): 81-87; www.biomedcentral.com/1364-8535/5/81/abstract
180. "Melatonin the Growth Hormone," *Health Journal*; www.bodyandfitness.com/Beauty/Anti-Aging/melatonin1.htm
181. "Melatonin;" www.stenlake.com.au/ShowDocument.asp?DocumentId=53
182. Dr. William H. Philpott, M.D. and Sharon Taplin, "Therapeutic Sleep;" www.magnetic-jewelryoriginals.com/thersleep.html
183. Marshall Brain, "How Sleep Works," <http://fitness.howstuffworks.com/sleep.htm?printable=1>
184. "Light, Temperature and Humidity," Texas Agricultural Extension Service, Texas A&M University System College Station, Texas; <http://aggie-horticulture.tamu.edu/greenhouse/nursery/guides/ornamentals/light.html>
185. "Night-time on Venus", January 18, 2001; <http://beta.physicsweb.org/article/news/5/1/10>
186. *Medical Encyclopedia*, Robert Wood Johnson University Hospital Hamilton; www.rwjhamilton.org/Atoz/Encyclopedia/article/000133.asp
187. "Heraclius," *Wikipedia*; <http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius>
188. Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society* (Palo Alto, CA:

- Stanford University Press: 1997), 287-99.
189. *Ibid.*
190. "Heraclius 610-641,"
<http://fstav.freeservers.com/emperors/heraclius.html>
191. Treadgold, *A History*, 287-99.
192. "Mediterranean Sea From Yarmuk to Poitiers;" <http://web.genie.it/utenti/i/inanna/livello2-i/mediterraneo-1-i.htm>; Michael McNeil, "Crusades IV - The Byzantine Crusades;"
http://impearls.blogspot.com/2003_12_07_impearls_archive.html; and "Heraclius;"
<http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius>
193. "The Lowest Part on the Face of the Earth,"
www.beconvinced.com/science/QURAN-LOWEST.htm.
194. Bernard Reich, Ph.D., "Dead Sea," *World Book Encyclopedia*, 2003, George Washington University.
195. "Archaeology;"
www.angelfire.com/az/miracles/Archaeology.html
196. Imam al-Tabari, *Taberi Tefsiri* (Commentary of At-Tabari), (Istanbul: Umit Yayincilik), 5:2276.
197. Anil Ananthaswamy, "Teleporting larger objects becomes real possibility," *New Scientist*, February 6, 2002.
198. Dr. David Whitehouse, *BBC News Online*, June 17, 2002.
199. "Atom Experiment Brings Teleportation a Step Closer," Reuters, September 26, 2001;
www.space.com/business/technology/quantum_teleportation_010926.html
200. James Schultz, "Teleporting, the Quantum Way," *Space News*, October 12, 2000.
201. Elise Hancock, "A Primer on Smell," *Johns Hopkins Magazine*, September 1996.
202. Mia Schmiedeskamp, "Plenty To Sniff At," *Scientific American*, March 2001,
www.sciam.com/2001/0301issue/0301tech-bus1.html
203. "Electronic Nose," October 6, 2004,
http://science.nasa.gov/headlines/y2004/06oct_enose.htm?list1037616
204. "Climate Change Adding Stress to Scarce Water Resources," *DevNews Media Center*, June 5, 2003;
<http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/NEWS/0,,contentMDK:20114416~menuPK:34457~pagePK:34370~piPK:34424~theSitePK:4607,00.html>
205. "Water-The Essence of Life," *DevNews Media Center*, May 17, 2002; <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/NEWS/0,,contentMDK:20044610~menuPK:34459~pagePK:64003015~piPK:64003012~theSitePK:4607,00.html>
206. "Solutions for a Water-Short World,"
www.infoforhealth.org/pr/m14edsum.shtml
207. "Water-Scarce Countries," excerpted from *Sustaining Water: Population and the Future of Renewable Water Supplies*;
www.cnie.org/pop/pai/water-14.html
208. "Creation of an International Groundwater Resources Assessment Centre (INGRACE) – an information note," *IAH (International Association of Hydrogeologists) News and Information Online*; www.iah.org/articles/mar2000/art002.htm
209. "Groundwater," <http://ap.worldwaterforum3.com/themeWwf/en/themeShow.do?id=36>
210. "The Importance of Groundwater;"
<http://pasture.ecn.purdue.edu/~agenhtml/agen521/epadir/grndwtr/importance.html>
211. John S. Bay, "Design of the 'Army Ant' Cooperative Lifting Robot;"
http://armyant.ee.vt.edu/paper/robo_mag.html
212. Israel A. Wagner, "My Travels With my A(u)nts: Distributed Ant Robotics;"
www.cs.technion.ac.il/~wagner/pub/thesis_abs_eng.html
213. "Energy and Matter," *Fundamentals of Physical Geography*;
www.physicalgeography.net/fundamentals/6a.html
214. Walter Wreszinski, *Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien* (Egyptian Inscriptions from the K.K. Hof Museum in Vienna), (Leipzig: J C Hinrichs'sche Buchhandlung: 1906).
215. Hermann Ranke, *Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen* (The Egyptian Family Names, Listing of the Names), Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952.
216. British Museum, Egyptian Papyri no.6.
217. Galina Stolyarova, "City Scientists Say Red-Sea Miracle Can Be Explained," *The St. Petersburg Times*, January 20, 2004; www.sptimes.ru/archive/times/936/top/t_11445.htm;
- Galina Stolyarova, "Mathematicians Dissect a Miracle," *The Moscow Times*, January 21, 2004; www.themoscowtimes.com/stories/2004/01/21/003.html
218. *Ibid.*
219. "The Plagues of Egypt," Admonitions of Ipuwer 2:5-6;
www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html
220. Admonitions of Ipuwer 2:10; www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html
221. Admonitions of Ipuwer 5:12; www.geocities.com/regkeith/linkipuer.htm
222. Admonitions of Ipuwer 10:3-6; www.geocities.com/regkeith/linkipuer.htm

223. Admonitions of Ipuwer 6:3; www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm
224. Admonitions of Ipuwer; www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html
225. Admonitions of Ipuwer 2:10; www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm
226. Admonitions of Ipuwer 3:10-13; www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm
227. Admonitions of Ipuwer 2:11; www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm
228. Admonitions of Ipuwer 7:4; www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm
229. Rabbi Mordechai Becher, "The Ten Plagues – Live From Egypt," Ohr Somayach Institutions; www.ohr.org.il/special/pesach/ipuwer.htm
230. Elias Karim, "Qur'anic Accuracy vs. Biblical Error: The Kings & Pharaohs of Egypt;" www.islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/josephdetail.html; Dr. Abu Ameenah Bilal Philips, "An Aspect of the Qur'aan's Miraculous Nature;" www.islaam.com/Article.asp?id=40
231. Werner Keller, *Und die Bibel hat doch recht* (The Bible as History; a Confirmation of the Book of Books), (New York: William Morrow: 1964), 25-29.
232. Max Mallowan, *Noah's Flood Reconsidered* (Iraq: XXVI-2: 1964), 70.
233. Keller, *Und die Bibel hat doch recht*, 23-32.
234. "Kish," *Britannica Micropaedia* 6, 893.
235. "Shuruppak," *Britannica Micropaedia* 10, 772.
236. Max Mallowan, *Early Dynastic Period in Mesopotamia, Cambridge Ancient History 1-2*, (Cambridge: 1971), 238.
237. Joseph Campbell, *Eastern Mythology*, 129.
238. *Bilim ve Utopya* (Science and Utopia Journal), July 1996, 176. Footnote, 19.
239. Thomas H. Maugh II, "Ubar, Fabled Lost City, Found by LA Team," *The Los Angeles Times*, February 5, 1992.
240. Kamal Salibi, *A History of Arabia* (Caravan Books: 1980).
241. Bertram Thomas, *Arabia Felix: Across the "Empty Quarter" of Arabia*, (New York: Schrieber's Sons: 1932), 161.
242. Charlene Crabb, "Frankincense", *Discover*, January 1993.
243. Keller, *Und die Bibel hat doch recht*, 75-76.
244. "Le Monde de la Bible" (The World of the Bible), *Archeologie et Histoire*, July-August 1993.
245. G. Ernest Wright, "Bringing Old Testament Times to Life," *National Geographic* 112, December 1957, 883.
246. Hommel, *Explorations in Bible Lands* (Philadelphia: 1903), 739.
247. "Marib", *Islam Ansiklopedisi: Islam Alemi, Tarihi, Cografya, Etnografya ve Bibliyografya Lugati* (Encyclopedia of Islam: Dictionary of Islamic World, History, Geography, Ethnography, and Bibliography,) 7, 323-339.
248. Mawdudi, *Tafhimul Qur'an* 4, Insan Yayinlari (Istanbul), 517.
249. Keller, *Und die Bibel hat doch recht*, 230.
250. "Hicr", *Islam Ansiklopedisi: Islam Alemi, Tarihi, Cografya, Etnografya ve Bibliyografya Lugati* (Encyclopedia of Islam: Dictionary of Islamic World, History, Geography, Ethnography, and Bibliography) Vol. 5/1, 475.
251. Phillip Hitti, *A History of the Arabs* (London: Macmillan: 1970), 37.
252. "Scientific Miracles ;" <http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html>
253. Ismail Yakit, *Turk-Islam Kulturunde Ebced Hesabi ve Tarih Dusurme* (Abjad Calculation and Date Deduction in Turkish-Islamic Culture), 36.
254. *Ibid.*, 56.
255. "The Celtic Wheel of the Year Calendar;" www.iol.ie/~plugin/stonecal.htm
256. Robert Nemiroff, Jerry Bonnell, "Astronomy Picture of the Day Index - Solar System: Comets: Halley;" <http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/halley.htm>
257. F. F. Arbuthnot, *The Construction of the Bible and the Koran* (London: 1985), 5.
258. Dr. Adel M. A. Abbas, Anne P. Fretwell, *Science Miracles, No Sticks or Snakes* (Beltsville, Maryland, USA: Amana Publications: 2000), 13.
259. H. A. R. Gibb, *Islam-A Historical Survey* (Oxford University Press: 1980), 28.
260. H. A. R. Gibb, *Arabic Literature-An Introduction* (Oxford at Clarendon Press: 1963), 36.
261. *Ibid.*, 37.
262. Paul Casanova, "L'Enseignement de l'Arabe au College de France" (The Arab Teaching at the College of France), *Lecon d'overture*, April 26, 1909.
263. Harry Gaylord Dorman, *Towards Understanding Islam* (New York: 1948), 3.
264. Edward Montet, *Traduction Francaise du Coran* (French Translation of the Qur'an), Introduction (Paris: 1929), 53.
265. John Naish, M. A. (Oxon), D. D., *The Wisdom of the Qur'an* (Oxford: 1937), preface 8.
266. George Sale, *The Koran: The Preliminary Discourse* (London & New York: 1891), 47-48.
267. Rev. R. Bosworth Smith, *Mohammed and Mohammadanism*, www.ndirect.co.uk/~n.today/disc160.htm
268. Alfred Guillaume, *Islam* (Penguin Books: 1990 [Reprinted]), 73-74.
269. Laura Veccia Vaglieri, *Apologie de l'Islamisme*, 57-59.
270. John William Draper, *A History of the Intellectual Development of Europe I* (London: 1875), 343-344.
271. Rev. J. M. Rodwell, M. A., *The Koran*

- (London: 1918), 15.
272. Dr. Steingass, quoted in T. P. Hughes' (London: 1918), 15.
272. Dr. Steingass, quoted in T. P. Hughes' *Dictionary of Islam*, 528.
273. Arthur J. Arberry, *The Koran Interpreted* (London: Oxford University Press: 1964), 10.
274. Maurice Bucaille, *The Qur'an and Modern Science*, 1981, 18.
275. Edward Montet, Paris, 1890; Quoted by T. W. Arnold in *The Preaching of Islam* (London: 1913), 413-414.
276. Rev. Bosworth Smith, *Muhammad and Muhammadanism*, (London: 1874).
277. James Michener in "Islam: The Misunderstood Religion," *Reader's Digest*, May 1955, 68-70.
278. Lectures on "The Ideals of Islam," *Speeches and Writings of Sarojini Naidu* (Madras: 1918), 167.
279. Hartwig Hirschfeld, Ph. D., M. R. AS., *New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an*, (London: 1902), 9.
280. G. Margoliouth, Introduction to J. M. Rodwell's *The Koran*, (New York: Everyman's Library: 1977), 7
281. Goethe, quoted in T. P. Hughes' *Dictionary of Islam*, 526.
282. Video tape entitled *This is the Truth*; www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm
283. *Ibid.*
284. *Ibid.*
285. *Ibid.*
286. Video tape entitled *This is the Truth*; www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html
287. *Ibid.*
288. *Ibid.*
289. *Ibid.*
290. *Ibid.*
291. *Ibid.*
292. *Ibid.*
293. *Ibid.*
294. [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)THELEADERSOFMODERN.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)THELEADERSOFMODERN.htm)
295. *Ibid.*
296. *Ibid.*
297. *Ibid.*
298. "What they say about Islaam, the Qur'aan and Muhammad;" www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
299. W. Montgomery Watt, *Islam and Christianity Today*, (London: 1983), 9.
300. "What they say about Islaam, the Qur'aan and Muhammad;" www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
301. *Ibid.*
302. John Esposito, quoted in Jacqueline Blais' "People Want to Know, So Koran is Best Seller," *USA Today*, November 27, 2001.
303. Napoleon Bonaparte, quoted in Christian Cherfil's *Bonaparte et Islam* (Bonaparte and *Dictionary of Islam*, 528.
273. Arthur J. Arberry, *The Koran Interpreted Islam*, (Paris, France: 1914), 125.
304. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, 4.
305. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), 196.
306. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, 1328-1330.
307. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, 7.
308. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, 40.
309. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, October 1994, 78.
310. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, *The Modern Library*, New York, 127.
311. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, 184.
312. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, 7.
313. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, 179.
314. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, 133.
315. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983. 197.
316. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, 389.
317. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, 20.
318. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, 272.
319. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans", *Time*, 23 December 1996.
320. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, 30.
321. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, 19.
322. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, 28.
323. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, 43.

- (London: Oxford University Press: 1964), 10.
274. Maurice Bucaille, *The Qur'an and Modern Science*, 1981, 18.
275. Edward Montet, Paris, 1890; Quoted by T. W. Arnold in *The Preaching of Islam* (London: 1913), 413-414.
276. Rev. Bosworth Smith, *Muhammad and Muhammadanism*, (London: 1874).
277. James Michener in "Islam: The Misunderstood Religion," *Reader's Digest*, May 1955, 68-70.
278. Lectures on "The Ideals of Islam," *Speeches and Writings of Sarojini Naidu* (Madras: 1918), 167.
279. Hartwig Hirschfeld, Ph. D., M. R. AS., *New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an*, (London: 1902), 9.
280. G. Margoliouth, Introduction to J. M. Rodwell's *The Koran*, (New York: Everyman's Library: 1977), 7
281. Goethe, quoted in T. P. Hughes' *Dictionary of Islam*, 526.
282. Video tape entitled *This is the Truth*; www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm
283. *Ibid.*
284. *Ibid.*
285. *Ibid.*
286. Video tape entitled *This is the Truth*; www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html
287. *Ibid.*
288. *Ibid.*
289. *Ibid.*
290. *Ibid.*
291. *Ibid.*
292. *Ibid.*
293. *Ibid.*
294. [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)THELEADERSOFMODERN.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)THELEADERSOFMODERN.htm)
295. *Ibid.*
296. *Ibid.*
297. *Ibid.*
298. "What they say about Islaam, the Qur'aan and Muhammad;" www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
299. W. Montgomery Watt, *Islam and Christianity Today*, (London: 1983), 9.
300. "What they say about Islaam, the Qur'aan and Muhammad;" www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
301. *Ibid.*
302. John Esposito, quoted in Jacqueline Blais' "People Want to Know, So Koran is Best Seller," *USA Today*, November 27, 2001.
303. Napoleon Bonaparte, quoted in Christian Cherfils' *Bonaparte et Islam* (Bonaparte and Islam), (Paris, France: 1914), 125.
304. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, 4.
305. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), 196.
306. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, 1328-1330.
307. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, 7.
308. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, 40.
309. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, October 1994, 78.
310. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, *The Modern Library*, New York, 127.
311. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, 184.
312. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, 7.
313. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, 179.
314. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, 133.
315. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, 197.
316. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, 389.
317. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, 20.
318. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, 272.
319. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans", *Time*, 23 December 1996.
320. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, 30.
321. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, 19.
322. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, 28.
323. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, 43.